

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

He's holding tight onto the reins.
Only she can help him let go

Training the Heart

PAISLEY HOPE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

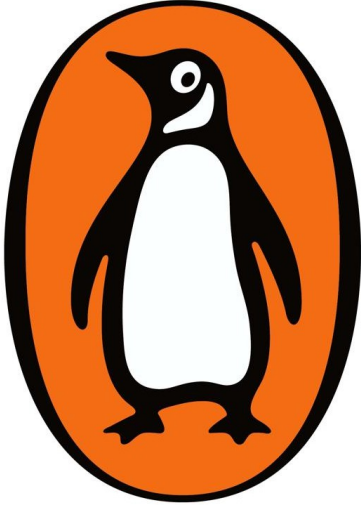
Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Yazar Hakkında

Paisley Hope, romantizm tutkunu bir anne, bir eş ve bir yazardır. Kanada'da büyürken, bir gün okuyucuların kendilerini kaptırabilecekleri bir yer, bir dünya, gerçek olmasını diledikleri, hayal ettiklerinde kendilerini gördükleri bir yer yaratabilmeyi yazdı ve hayal etti. Ailesiyle vakit geçirmeyi, bahçeyle uğraşmayı, yemek yapmayı, yogayı ve iyi bir taksiyi seviyor.

@authorpaisleyhope

Paisley Hope tarafından da

Dizginleri Elinizde Tutun

Paisley Hope

HİZMETİN İÇİNE GİRMEK

İkinci Kitap

Huysuz, sadık, koruyucu kovboyunu
arayanlara, sırf boğazınıza sarıldığında
güzel görünsün diye eline "benim"
dövmesi yaptıracak olanlara, pes
etmeyin bebeğim.
Senin Wade Ashby dışarıda.

Yazardan Bir Not

Kentucky Derbisi yarış eğitimi, bir yıllığın satın alınması, derbiye giden yol ve genel olarak yarış atı eğitimi için danışmanlardan yararlanılmıştır, ancak lütfen bu kitabın bir kurgu eseri olduğunu ve terimlerin, olayların ve Wade & Ivy'nin Kentucky Derbisine giden yolun bir başkasınınakinin tam bir kopyası olmayabileceğini unutmayın. Unutmayın: Kurgunun eğlenceli olması gerekir ve olaylar hikayeye uyacak şekilde değiştirilebilir.

Uyarılar:

Açık kapı cinsel içerik (çok)

Doğurganlık mücadeleleri izlenimi-Geçmiş duygusal istismarın tartışılması

Geçmiş alkolizm-nefes tartışmaları/kaba oyun/anal seks/kirli konuşma (çok)

Sözlük

Yearling-

Bir ile iki yaş arasında bir at

Breezing-

Bir atın en hızlı temposu

Çocuk-

İki ile üç yaş arasında bir at

Eleme-

Bir at için puanlarına sayılan yarışlardan önce yapılan hazırlık yarışı

Handily-

Bir at yardım almadan iş yaptığında

Dönüş-

Bir atın sakinleşmesine izin verme eylemi

Anahtar Uçları-

Bir at ön ayağını değiştirdiğinde

ALEXA ... OYUN

Wade & Ivy's

AŞK HİKAYESİ

Kalbin Eğitimi'ni ziyaret etmek için tarayın veya dokununuz

<https://open.spotify.com/playlist/1UQsaNVH6fgsuQ59Uyllrj?si=a643082d82df4fc5>

1. Stone's Throw-The Red Clay Strays
2. Eve Dönüş-Leon Bridges
3. Şeytan Takım Elbise Giyer ve Kravat-Colter Duvar
4. Yıkım Topu Gibi-Eric Church
5. Spotless (feat. The Lumineers)-Zach Bryan
6. Çizmelerimdeki Kum-Morgan Wallen
7. I Feel a Sin Comin' On-Pistol Annies
8. Kamyon Gibi Kalp-Lainey Wilson
9. Sevgilerimle-Tyler Childers
10. Bells of Every Chapel (feat. Billy Strings)-Sierra Ferrell
11. Orospu Çocuğu-Jessie Murph
12. Forefathers - Stripped Back-Liam St. John
13. Sundurma Işığı-Josh Meloy
14. Eğer Bir Sevgilim Olsaydı-Dylan Gossett
15. En Kötü Yol-Riley Green

PROLOGUE

Wade

Temmuz

"Benim savunmama göre, tarihteki en uzun yavaş yanmaydı. Zamanın nasıl geçtiğini anlamadım. buraya gelirken..."

Ben büyük evin ön merdivenlerinden aşağıya doğru sürünerek inerken, bu küçük, hareketli kadın yanımda gevezelik ediyor ve benimle yapacağı görüşmeye neden geç kaldığını çok fazla ayrıntıyla açıklamaya çalışıyor.

Ne sikimden bahsettiğini ve yavaş yanmanın ne sikim olduğunu merak ederek tarlaya bakıyorum.

Ben sabahın geç saatlerinde Kentucky dağlarının havasını içime çekerken, bunu sorduğuma pişman olacağımı bir şekilde bilerek, lanet olası konuyu anlatmaya devam ediyor ama lanet olası konuya gelmesini istiyorum.

"Açıkla," diyorum.

"Açıklamak mı? Yavaş bir yanma mı? Yoksa kitabın beni nasıl geç bıraktığını mı?" İstesem bile cevap vermeme fırsat vermiyor. "Yavaş yanma... bilirsin, kitabın baharatlı tarafına giden kısım..."

Baharatlı mı?

Konuşmam için sadece bir milisaniye bekliyor ve ben konuşmayınca devam ediyor. "Her neyse, en çok sevdiğim ana karakter, onu yeni öpmüştü, sonunda... çünkü birlikte olduğu diğer adam, işi yeni bitmişti, oda arkadaşlardı-"

Durup arkamı dönüyorum, onu ürkütüyorum ve eminim ki ne yaptığını soran bir yüz ifadesiyle ona bakıyorum.

hakkında konuşuyorduk.

Gözlerini kırptırıyor ve bana bakıyor, burada kesinlikle raydan çıktığını fark ediyor. Ama nedense hala konuşmaya devam ediyor. "Şey, demek istediğim, onunla kendi sırasını almak üzereydi ve ..." Bir saniyeden daha kısa bir süre durup botlarına bakıyor, sonra tekrar başlıyor. "Her neyse... Şimdi buradayım, böylece hangisinin olduğunu daha sonra öğrenebilirim-"

Hayır.

"Sadece... Yüce İsa... Profesyonel olmanın ne demek olduğunu anlıyor musun? Hiç mi?" Cümlesini bitirmesini engelleyerek soruyorum çünkü bir şekilde kitabını tartışmanın -ki kulağa bir tür porno gibi geliyor- cinsel taciz olarak değerlendirilebileceğini düşünüyorum, ancak şu anda ihlal edilenin ben olabileceğimi düşünüyorum.

Ağzı açıldı ama konuşmadı. Bunu yürümeye devam etmem için bir işaret olarak kabul ediyorum.

"Geç kaldığım ve zamanınızı harcadığım için özür dilerim, Mr.

Ashby," diyor çok daha profesyonel bir tonda, sanki daha görüşme başlamadan ondan vazgeçiyormuşum gibi. Ki şu ana kadar öyleydim.

Azı dişlerimi gıcırdatıyorum. Adımı böyle mağlup bir şekilde söylemesi beni bir adım aşağıya çekiyor. Belki de ailem haklıdır. Bu kadının şu anda ne kadar gergin görüldüğüne bakılırsa, belki de görüşmeye altı dakika geç geldiğinde ona çok sert davrandım. O kadar sabırlı değildim. Tek istediğim bu lanet günü atlatmak ve avukatlarım ve eski sevgilim Janelle ile geçirdiğim uzun bir sabahın ardından biraz nefes almak.

Uzun adımlarımı tekrar durduruyorum, dönüp bu küçük tükürük ateşiyle yüzleşmeye hazırım, ona görüşmeye çok daha profesyonel bir seviyede başlayacağımızı söylemek için. Daha konuşmadan çok hızlı ilerlediğini fark ediyorum ve kafasını kaldırıp bakmadığı için durduğumu bile fark etmiyor, ta ki bana çarpıp çimlerin üzerinde geriye doğru tökezleyene kadar.

"Siktir, kahretsin. Siktir... Özür dilerim," diyor onu sabitlemek için dirseklerini ellerimle kolayca kavrarken.

"Bakın, Bayan..." Dengesini yeniden kazanırken dirseklerini bırakıyorum, benim gözlerime baktığında menekşe mavisî gözlerinin ne kadar güzel olduğunu fark etmemek için kendimi zor tutuyorum.

"Spencer." Sanki onun adını unutmam kabalıktan da öte bir şeymiş gibi söylüyor. Beş dakikadan kısa bir süre önce ailemle tanıştığında tekrarladığı ismi.

Tamam, belki benim için bile öyledir.

"Doğru. Bayan Spencer, bu saçmalığı şimdi keseceğim." Dönüp tekrar yürümeye başlıyorum, ben ofisimin kapısına yaklaşırken o da bana ayak uyduruyor ve yanımda yürüyen kadını kontrol etmek için işlerini bırakan iki çiftlik işçisinin yanından geçiyor. Yanlarından geçerken onlara başımı sallıyorum çünkü hepsi benim çiftliğimdeki lanet olası bir grup ahmak.

"Burada deneyimsiz birini aramıyorum," diyorum. "Geçici de olsa Sam'in yerini alacak deneyimli bir eğitmene ihtiyacım var."

Ofisimin kapısını itiyorum ve o da beni takip ediyor. Ben masamın arkasından dolanırken, o diğer tarafta duruyor, yıpranmış kot pantolonu, üzerine tam oturan siyah tişörtü ve ona uygun siyah kovboy çizmeleriyle, kollarını diri göğüslerinin altında kavuşturmuş, onları küçük bir raf gibi yukarıda tutuyor. Gözlerim onunkilerle buluşuyor ve söylediğim bir şeyin onu çok kızdırdığını fark ediyorum.

"Anladım, sen de onlardan mısın? Genç ve kadın olduğum için deneyimsiz olduğumu mu düşünüyorsun?"

Şapkamı çıkarıp masama fırlatıyorum. Lanet olsun, ben onlardan çok uzağım. Bu küçük şımarık-

"Senden daha iyisini bekleyerek zamanımı boşa harcadığımı görebiliyorum," diye meydan okuyor.

Öne eğilip avuç içlerimi masama koyuyorum, alçak sesle konuşuyorum ki tavırlarıyla eğlenmeyi bıraktığımı anlasın ve lanet olsun, burada yetkili olan benim, o değil.

"Bunun kadın olmanızla hiçbir ilgisi yok. Sektördeki en saygın eğitmenlerden bazıları kadın. Cehenneme kadar yolu var,

Şu anda yerine geçtiğin eğitimci bir kadın." Gözlerinde bir şey yumuşuyor ve neredeyse utangaç görünüyor, kollarını iki yanına indiriyor.

"Oh, sadece Sam ismiyle düşündüm-"

"Samantha," diye sözünü kestim. "Varsayımlar seni her zaman hiçbir yere götürmez," diye ekliyorum hoyratça.

Elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum ve sandalyemde arkama yaslanarak oturuyorum. Cesur bir tavır var, hakkını vermeliyim ve muhtemelen uzun zamandır gördüğüm en güzel kadın. Tamam, nefes kesici. Uzun kuzguni renkli saçlarını omzuna attığı andan beri nefes kesici.

Ivy Spencer. Şimdi ona bakıyorum ve adını nasıl unuttuğumu merak ediyorum.

O da beni takip ediyor, karşıma otururken biraz rahatlıyor. Devam etmeden önce bir nefes alıyorum. Bu görüşmenin bu kadar yoğun başlamasını planlamamıştım. Ben aslında bir pislik değilim. Sadece her zaman o kadar çok şeyle uğraşıyorum ki, bir sonraki göreve geçebilmek için hızlıca ve on kereden dokuzunda hayal kırıklığıyla konuşuyorum.

"Bakın, eğer dürüst olmak gerekirse, gençsiniz, en fazla kaç yılınız vardır? Beş yıllık deneyim mi?"

İşte yine o meydan okuyan bakış. Kalp şeklindeki yüzü hiçbir şey ele vermiyor - yüksek elmacık kemikleri, ince düz bir burun ve dolgun pembe dudaklar, bu özelliklerin hepsi mükemmel bir şekilde yerleşmiş. Asıl mesele gözleri. Gözleri fırtınalı ve bana haddimi bildirmeye kararlı olduğunu söylüyor, hem de hemen. Eğer bugün bu kadar yorgun olmasaydım, bu beni eğlendirebilirdi.

"Aslında neredeyse on beş. Tüm stajyerlik saatlerimi sayarsanız, ama bunlar olmasa bile, İngiltere Üniversitesi'nden tam burslu Atçılık Çalışmaları diplomam var, Bellingham Çiftliği'nde beş yıl safkan atları eğittim ..."

"Henüz etkilenmediniz mi Bay Ashby?" diye sorar gibi kaşlarını çatıyor. "Ondan önce Nottingham Rehabilitasyon Merkezi'nde üç yıl kooperatif olarak çalıştım. Oh, ve dört yaz stajı

Lise ve üniversite yıllarında Peter Sampson yönetiminde American Quarter ve Thoroughbred Association." Sampson, 2015 Triple Crown galibinin yetiştirilmesine yardımcı olan tanınmış bir antrenörden bahsediyor.

Lanet olsun.

"Size hiç kimse söylemedi mi? Varsayımlarla hiçbir yere varamazsın" diyor. Utangaç bir sırıtış güzel dudaklarını yukarı kaldırıyor ve bu bakışını yüzünden silmek için birçoğu son derece uygunsuz olan her türlü şeyi yapmak istememe neden olan bir şey var.

Homurdanıyorum ve biraz rahatlıyor gibi görünüyor.

"Bakın, yaptığım işte iyiyim. Bu çiftlikte olmadığını tahmin ettiğim modern bir yaklaşımım var - özellikle de bir noktada başka bir derbi koşusu yapmayı umuyorsanız, size yardımcı olabilecek bir yaklaşım" diyor.

Ona bakıyorum ve devralacak kişinin o olup olamayacağını merak ediyorum. On beş yıl mı? Yani çocukluğundan beri atlarla mı çalışıyor? Başımı sallıyorum, beynimin bir bölümü bana onun hayat hikayesiyle neden bu kadar ilgilendiğimi soruyor.

Ayağa kalkıyor ve kapıya doğru ilerliyor.

"Konuşurken bana burayı gezdirmek ister misin yoksa bu görüşme sadece orada oturup beni sessizce yargılayanla mı geçecek?"

Küstah ses tonu karşısında ağzım kısa bir an için gevşiyor, sonra kendimi toparlayıp şapkamı başıma geri koyuyorum.

Yanından hızla geçerken "Ahırlar bu tarafta," diye homurdandım.

Yirmi dakika sonra, büyük arenamızın dışında durmuş, eğitmenlerimizden Dusty'nin gergin yeni bir tay ile çalışmasını izliyorduk. Bu tay ürkek ve sadece gözlerini kaçırmamasını ve ürkmemesini sağlamak bile bir görevdi.

Ben çiftliğimin üç çalışanının sorularını yanıtlarken Ivy de sanki onunla telepatik bir bağlantısı varmış gibi atı izliyor, onun yöntemlerini öğreniyor. Her nedense, birdenbire çalışmam gerektiğine karar verdiler.

Ivy ve benim olduğum yerde. Sanki onun g n n cazibesi olduğunu bilmiyormuşum gibi.

İpuçlarımdan biri Ivy ile eski dostlarmış gibi sohbet ediyor. G l yorlar ve ben anında bu kadının burada  alışamayacağını anlıyorum.  ok dikkat dağıtıcı,  ok  ekici. Bu pi ler o buradayken asla bir şey yapamazlar ve ben  iftliğimde  retkenlikten yanayım. İhtiyacım olan son şey her g n endişelenecek bir şey daha.

"Nasıl gidiyor,  avuş?" Hayat boyu arkadaşım olan Nash, annem ve kız kardeşimle birlikte b y k evdeki kahvaltıdan d nerken sırtımı sıvazlıyor.

"Argh," diye homurdandım.

"O kadar iyi mi?" diye soruyor kıkırdayarak. "Belki de ona  ok sert davrandığını d ş n yorsun. Altı dakika ge  mi kaldı? Ger ekten mi?"

"Olabilir.  zge mişi iyi." Ona bu kadarını veriyorum ve kızın tack duvarından bir eğitim  ubuğu alıp ağıla girmesini izliyorum.

Nash ve ben birbirimize bakıyoruz ve o kapıyı a ıp i eri girmenin g venli olduğundan emin olduktan sonra hızla peşinden gidiyoruz.

"Denememin sakıncası var mı?" diye sorar Dusty cesurca.

Dusty ona "Bu da kim?" der gibi bakıyor. Sonra da kocaman g l ms yor.

"Al bakalım, inat ı herifin teki,  zerinde herhangi bir hakimiyet kurmama izin vermiyor."

Başını sallar ve ringde, alingan atın  n ndeki yerini alır.

"Parelli programını hi  duydunuz mu?" diye soruyor hem Dusty'ye hem de bana.

Liderlik ipini Dusty'den almasını izlerken, "Aldım diyemem," diyorum. şu anda ofisimde heyecanla beklerken olduğundan  ok daha farklı biri. Buradaki kadın sakın, aklı başında ve bu huzursuz atın etrafında m kemmel bir şekilde evinde gibi. Bir elini atın burnunda gezdiriyor ve ona hi birimizin duyamayacağı bir şeyler fısıldıyor.

"Bu, biniciliğin mekanik, korku ve gözdağı yerine iletişim, anlayış ve psikoloji yoluyla doğal bir şekilde elde edilebileceği fikridir."

Eğitim çubuğunu alır ve altından sarkan ipin yukarı çıkıp atın sırtına dayanmasına izin verdikten sonra yavaşça kaydırır. At ürküyor ama Ivy ipi sıkarak yerine sadece elini kaldırıyor ve ata biraz daha alan tanıyor.

"Biz burada böyle yapmayız," diyorum ona, korkuluklara yaslanıp onu izlerken, çünkü lanet olsun, Ivy'yi bu atla izlemek neredeyse büyüleyici.

"Neden eski usul yapıyorsunuz?" diye soruyor.

Ben de "Çünkü bu iş hep böyle yapıldı." diye cevap veriyorum.

Ivy hareket etmeye devam ediyor, ipi atın sırtında gezdirmekle toprakta bir kement gibi daireler çizmek arasında gidip geliyor. At her ürktüğünde, ona bir şeyler fısıldıyor ve sonra ipi tekrar namlusunun üzerine getirerek onu merkezliyor ve lanet olsun, bu sürekli on dakikadan sonra, gözlerini ondan ayırmamayı ve otuz saniye boyunca onunla birlikte hareket etmeyi başarıyor, onu yönlendirirken sakın bir şekilde onunla birlikte bir daire çiziyor.

"Benim aldığım eğitime göre, atınızla gerçek bir ortaklık kurmak istersiniz. Bu da onun güvenini kazanmayı ve kendini güvende hissetmesine yardımcı olmayı gerektirir. Ve bunu eski moda, geleneksel eğitim yöntemleriyle yapamayız. Aradıkları şey emniyet ve güvenlidir. Ve eğer bunu bizde bulamazlarsa, bize asla güvenmezler. Asla gönüllü ortak olmazlar."

Nash dirseğiyle kaburgalarımı dürttüğünde hiç düşünmeden, "Bana bir tür yeni çağ, hippie saçmalığı gibi geliyor," diye bağıyorum. Belli ki yaptığı şey işe yarıyor. Sadece hatalı olmaktan ya da kontrolden çıkmaktan hoşlanmıyorum. İkisi de şu anda bende var.

Ivy, atı birkaç kez daha ağılın etrafında dolaştırır, yöntemine devam eder ve attan memnun kaldığında

liderin ipini çözüp onu serbest bıraktı. Bana doğru yürürken eğitim çubuğunu göğsüme doğru itiyor, o mavi gözleriyle bana bakıyor ve şöyle diyor: "Hey, buranın şefi sensin, sana sadece benim için işe yarayan şeyi söylüyorum. Tıpkı insanlarla çalışırken olduğu gibi, saygı beklemek yerine saygı inşa etmelisin. Fırsat verdiğiniz için teşekkürler, Sam yokken ailenizin çiftliğine yardım etmek isterim." Nash ve benim aramdan geçip omzunun üzerinden arkasına baktı. "Tabii bu göreve uygun olmadığımı düşünmezseniz." Bunu söylerken gülümsüyor.

Nash bana doğru eğildi ve fısıldadı, "Kahretsin, Çavuş. Sanırım eşinle karşılaştın."

Kollarımı göğsümde kavuşturup gidişini izliyorum, sadece sorun çıkaracağını değil, aynı zamanda kendini işe aldığını da çok iyi biliyorum.

BİRİNCİ BÖLÜM

Wade

Ekim

"B Zihnim hazır olmadan önce, bedenim hazırdı. Chase beni başımın arkasından yakaladı, saçlarımı yumruklarken ağzım benimkini yutuyor."

"Yüce Tanrım, başka bir şey yapıyor musun?" Sahibi olmadığım kamyonetin benim olmayan müzik setinin sesini kısmak için uğraşırken homurdanıyorum.

"Dizlerinin üstüne çökmesini istiyorum. İçimde boğulmasını istiyorum-"

"Yardıma ihtiyacın var mı, Şef?" Ivy yanımda kıkırdıyor, ben de sonunda sesli kitabının sesini kısmak için doğru düğmeyi buluyorum, böylece çiftliğe kadar anlatıcının bizi doruğa çıkarmasını dinlemekten kurtuluyoruz.

"Ben hallederim," diye ısıırıyorum. Ivy'nin Silverado'sunu geri vitesle takabilmek için iki ipeksi saç bağı vitesin üzerine itiyorum.

Araba kullanmak gibi basit bir şeyi yapabilmek için bu lanet şeylerle savaşmak zorunda kalmama şaşırmadım. Ivy'nin çiftliğimde çalıştığı birkaç hafta içinde, silolardaki ofisin akla gelebilecek her yarığına bir tane bıraktığından eminim. İlk gün masama bir tane bırakıp daha sonra onu aramaya geldiğinde, saç lastiklerinin böyle yumuşak ve kabarık olduklarında özel bir isimleri olduğunu öğrendim - çıtır çıtır ve Ivy onları istifliyor. Hepsi farklı tonlarda, hepsi farklı desenlerde, sanki bir anda fazladan otuz iki taneye ihtiyaç duyabilirmiş gibi. Masasında bunlardan bir kule var, gökkuşağının her rengi ve daha fazlası. Parlak ve mutlu görünümlü yirmi dört-yedi, tıpkı onun gibi.

Aslında, bu kadınla ilgili her şey kadınsı ve güneşli, buna bu gece kullanmak zorunda kaldığım kamyoneti de dahil. Dikiz aynasından sarkan bir piña colada oda spreyi ve bardak tutucularında bir sürü dudak kremi ve el kremi var. Tekerlekli bir güzellik salonu gibi.

Kıpkırmızı boyalı dudakları, kitap seçimini açıkça küçümsemem karşısında şeytani bir sırıtışla kıvrılıyor.

"Bir kızın kamyonetini sürersen sonuçlarına katlanmak zorunda kalırsın." Ivy gülüyor. "Kitaplarımı sevdiğimi biliyorsun." Kırmızı gece elbisesinin üzerinden blazer ceketimi sıkıca çekerken badem şeklindeki geniş gözleri muziplikle dans ediyor. Üşüdüğünü söylediğinde ve Cole'un adi polis arkadaşı ona kendininkini teklif etmek üzereyken onu kaybetmişim. Onu evine bırakıyorum. Benimkini giymesi çok mantıklı.

"Sinirlerini bozmamın başka bir yolu patron... Bunu bilerek yaptığımı bilmiyor musun?" Ben ona başımı sallarken o kıkırdıyor.

Bundan şüphem yok. Onunla tanıştığım ilk günden beri beni şaşırtıyor ve 'her zaman kontrol bende, her zaman bir planım var' mantığımı test ediyor. Ancak geçici baş at eğitmenimiz olarak en iyi seçim olduğu açık. Görüşmesi sırasında beni etkilediğini itiraf etmeliyim ve AQTA'daki akıl hocasını referans için aradığımda onun hakkında susmadı.

Son birkaç hafta boyunca her gün onunla çalıştıktan sonra, neden övgüyle bahsettiğini anlayabiliyorum. Ivy, atları sakinleştirme ve onlarla bağlantı kurma konusunda daha önce hiç kimsede görmediğim bir beceriye sahip; en alingan taylarımızdan en yavaş yaşlı atlarımıza kadar hiçbirine karşı sabrını kaybetmiyor.

Ama lanet olsun, beni sinirlendiriyor. Bu onun suçu değil, benim suçum, çünkü onun sadece muhteşem olduğunu değil, aynı zamanda onu tanıdıkça, görünüşünün ve arsız, çekici cazibesinin tamamen farkında olmadığını görmezden gelmekte zorlanıyorum. Bu da demek oluyor ki

Sahip olduğum her çiftlik işçisi erken kalkıp sabah kahvesini götürmek için ya da onun yerine sabah işlerinden bazılarını üstlenmeyi teklif ettiklerinde, geriye doğru eğiliyorlar. Bu puştlar hayatlarında bir gün bile işe erken gitmemişler ve birdenbire horozlar kalkmadan önce ahırda oluyorlar ve bundan da çok mutlu oluyorlar.

Ivy, bana birçok kez söylediği gibi, hepsinin 'çok iyi' olmasından heyecan duyuyor, bu da beni kendini ne kadar deneyimli olarak sunarsa sunsun, karşı cins hakkında biraz saf olduğuna inanmama neden oluyor.

Bu yüzden hem gözüm sürekli onun üzerinde oluyor hem de ona bakarken yakalanmamak için kendimi zor tutuyorum. Kendimi toparlıyorum ama sadece birkaç hafta oldu ve bunun dengesinin beni şimdiden on yıl yaşlandırdığından eminim.

Kasabamızın barının otoparkından çıkarken küçük kardeşim Cole'a pencereden veda selamı veriyorum. Horse and Barrel'ın kapısında durmuş gitmemi izliyor, Ivy'nin kamyonetini otoparktan çıkarışına aptal gibi sırtıyor.

Ben sadece onun şoförüymüm çünkü kız kardeşim CeCe ve kız ekibi bu gece Ivy'yi kendilerinden biri olarak kabul ettiler. CeCe'nin yeni nişanını "Melekler Değil" tarzında kutlamak için onu davet ettiler.

Bu da temelde çok fazla içki içmek ve Horse and Barrel dans pistinde bütün gece dans etmek anlamına geliyor. İşte buradayım, "kovboy kızlar sadece eğlenmek ister" yazan bir tampon etiketiyle herkesi arkamızda bırakıyorum.

Kendini beğenmiş sırtışına bakıyorum ve kitabındaki müstehcenliğin beni utandırdığını düşündüğünü anlıyorum.

"Aşk romanımda yüzünü kızarttığım için özür dilerim," diye mırıldanıyor saçlarını aşağı doğru çekerken, hiç de üzgün görünmüyor. Saçlarının dalga dalga omuzlarına dökülüşünü çevremden izliyorum.

"Yüzümün kızarması için biraz müstehcenlikten fazlası gerekir," diye karşılık veriyorum.

Ivy sözlerime yaralı bir yüz ifadesi takındı.

"Bu ateşli bir aşk kitabı, müstehcen değil ve bara gittiğimde tam da iyi kısmına geliyordu. Eve dönerken okumak için sabırsızlanıyordum. Beni senin götüreceğini tahmin etmemiştim." Kıs kıs gülüyor, ses tonunda hâlâ en ufak bir utanç belirtisi yok.

Sadece bulduğu her fırsatta okumakla kalmayıp, aynı zamanda herhangi bir günde şehirde dolaşp tam teşekküllü porno dinlemesi ve bunu sahiplenmesi beni şaşırtmıyor. Bir kadının kendine güvenmesi, seksten ve sunduğu her şeyden zevk alması benim için çok önemli ama kendimin en büyük düşmanı olduğum için, kullandığı terimle -romantizm- bana tokat atmasına yetecek kadar yüksek sesle alay ediyorum.

Gülüyor, çok fazla "Nash ve CeCe nişanlandı, hadi parti yapalım" çekiminin ukala kahkahası. "Hepimiz huysuz ve tutucu olamayız, bu yüzden iyi bir aşk hikayesinin tadını çıkardığım için beni mazur görün."

Burada çenemi kapalı tutacağım. Tanışabileceği en namuslu insan benim. Aslında, konu seks olduğunda hiçbir sınır olmaması gerektiğine inananlardanım. Kendinizi tutmak, hayatınızda kaçışa izin verebileceğiniz tek alanı boşa harcamak olur.

Yani... huysuz mu? Tabii. Kaba mı? Hiç şansın yok.

"Hayır, sessiz kaldığını düşünme bile. Meraklı zihinler bilmek istiyor, bana karşı bu yargılayıcı sesleri çıkarmanın sebebi ne? Edebiyat seçimim hakkında söyleyecek bir şeyin mi var?" Ivy meydan okuyor, sonra ekliyor, "Dilini kedi mi yuttu?"

Boştaki elimle yüzümü ovalıyorum. Bu kendini beğenmiş küçük fişeğe ve derimin altına girmeyi başarmasına hâlâ tam olarak alışamadım.

Tek kaşını bana doğru kaldırarak, "Haydi, dökül bakalım," diyor. Arabayı sürerken bir anlığına ona dönüyorum.

"Bu kitabın konusunun aşkla ya da romantizmle hiçbir alakası yok," diye kestirip atıyorum.

"Evet, öyle," diye savunmaya geçiyor Ivy, şok olmuş gibi yaptıktan sonra ekliyor, "Yani, ikisi de onu seviyor gibi görünüyor."

kendi yollarıyla."

Onlar mı? Aman Tanrım.

"Pekala, ısıracağım. Bununla başlayalım. Adı ne?" Laurel Creek kasaba tabelasını geçip karanlık kırsalda ilerlemeye başladığımızda soruyorum.

"Adı ne?" Pelüş alt dudağını dişlerinin arasına alarak sorumu tekrarlıyor.

"Bu doğru. Savunmaya kararlı olduğun bu ateşli romantizmin adı neydi?" Sessizce oturduğu saniyeleri sayarak ona bakıyorum. "Sorun nedir?" diye soruyorum. "Müstehcen kitap ismi diline mi dolandı?"

Ivy yüzünü buruşturuyor. "Hayır... sadece, bu adil bir soru değil çünkü başlık kulağa romantik gelmiyor."

Şimdi yatırım yaptım.

Tırnaklarını kontrol etmek için yere bakıyor, hem de karanlıkta, sanki çok dikkat etmesi gerekiyormuş gibi.

"Adın ne, Trouble?" Tekrar ediyorum.

Ivy iç geçiriyor ve pencereden dışarı bakıyor. "Günahın Pis Lordları," diye fısıldıyor, zar zor duyuluyor.

Başımı salladım. "Benim hatam. Kulağa çok romantik geliyor."

Ivy nefesini tutuyor ama konuyla ilgili başka bir şey söylemiyor ve gözlerini pencereden ayırmıyor.

Lanet olası davamı geri çekiyorum.

Onu rahat bıraktım ve radyoyu çalıştırdım. Araba sürerken Colter Wall bize mırıldanıyor. Buna alıştım. Ama sessizlik sadece üç dakika sürüyor çünkü bu kadın her zaman neşeli konuşmak zorunda.

"En tatlı çift için ne güzel bir parti. Kısa bir süredir burada olduğumu biliyorum ama ailenizi gerçekten çok sevdim. Hepsi çok iyi insanlar."

"Evet, hepsi harika," diyorum, niyetimden çok daha acı bir sesle, sonra ekliyorum, "Nash'in yuva kurduğunu göreceğimi hiç düşünmemiştim."

Yirmi yıllık en iyi arkadaşım ve yakında resmen kayınbiraderim olacak. CeCe ile bütün yaz gizlice görüştüğünü öğrendiğimde en hafif tabiriyle şaşırmıştım. Ama

Sakinleşip niyetinin ne olduğunu anladıktan sonra, birbirleri için mükemmel olduklarından hiç şüphem yoktu. Sürekli öpüşmeleri ve el ele tutuşmaları bende son yemeğimi kusma isteği uyandırır da, Nash ve küçük kız kardeşimin birlikte mutlu olmalarından memnunum ve belki de ilişkiler söz konusu olduğunda üçümüzün de başına bela olan Ashby lanetini gerçekten kırabilirler.

"Sadece bir sorum var, çok kişiselse beni durdurun" diye soruyor Ivy.

Ah, lanet olsun.

"Kişisel davranma," diye ısırdım.

"Söylemiyor musun?" Alaycı bir ses tonu. "Söz veriyorum acıtmayacak, sadece merak ediyorum." Sessizliğimi onay olarak kabul ediyor. "Anlamıyorum, ailenizin arkasındaki gerçek hikaye nedir o zaman?"

Ona göz kırpyorum, anlamıyorum.

"Yani, hepsi çok iyi ve misafirperver ve oldukça mutlu insanlar gibi görünüyorlar, yani sen evlatlık mısın, belki de farklı bir evde büyüdün? Hâlâ kin tutan uzun süredir kayıp kardeş mi?"

Ona bakmak için döndüm. Ivy'nin mavi gözleri ona bu lakabı kazandıran tüm sorunlarla dans ediyor. Yaptığı yarı komik şakaya gereğinden uzun süre gülünce kaşlarımın çatıldığını hissediyorum.

Ailemin çiftliği ve eğitim merkezi olan Silver Pines'ın araba yolundan aşağı inerken, "Biliyor musun... yüzün kaşlarını çatmaktan başka şeyler de yapıyor?" diye soruyor. Benim evim. Benim sorumluluğum.

Onu eve götürmek için eski toprak yolda kulübemin yanından geçiyorum. Ivy buradaki beşinci kulübemiz olan Mavi Göz'ü mütevazı evi olarak seçti. Benimkine en yakın olanı. Boş olan kulübelerden herhangi birini seçebilirdi ama Blue Eyes'ı seçmesinin iki nedeni var. Birincisi, gözleri mavi olduğu için, ki bence bu biraz yetersiz bir ifade. O kadar maviler ki neredeyse menekşe rengindeler.

Bazı günler, bulutsuz bir kış gökyüzünün rengi... ya da her neyse.

Kendi kendine söylediği ikinci neden ise Mavi Gözler'in kuzey ormanına bakması ve mahremiyeti sevdiğini söylemesi.

Muhtemelen orada oturup müstehcen kitaplarını huzur içinde okuyabilsin diye.

Bana dönerken "Evim güzel evim," diye takılıyor. "Beni eve bıraktığınız için teşekkürler Kaptan Joyful, son on beş dakika dışında eğlenceli bir geceydi tabii ki."

Kamyondan inip onun yanına doğru yürürken ona verdiğim tek yanıt oflamak oluyor. Ivy takım elbisemin ceketini kıvrımlı bedeninden çıkarıyor ve inerken bana uzatıyor.

"Artık üşümüyorum, teşekkürler," diyor, anahtarı alıp avucunun içine bırakarak onunla değiş tokuş yaparken. Aramızda sadece bir karış mesafe varken aramızdaki boy farkı çok daha belirgin. Giydiği ayakkabılarla bile omzumun üst kısmına zar zor ulaşıyor. Bekliyorum, evine girmesini bekliyorum ama onun yerine çimlerin üzerinde siyah topuklu ayakkabılarını çıkarmaya çalışırken "bir saniye daha beklemeyeceğim" gibi bir şeyler mırıldanıyor.

"Mmm... lanet olsun, bu iyi hissettiriyor." Yutkunmama neden olan gırtlaktan gelen bir sesle inliyor. "Bütün gece bunu yapmak istiyordum." Diğer topuk çıkarken ve boyundan birkaç santim daha kaybolurken masumca kıkırdıyor. Bana gülümsüyor.

Çimlerin çıplak ayaklarına ne kadar iyi geldiğini mırıldanırken çıkardığı seslerden kafamı temizlemek için ondan uzağa bakıyorum, kendini toprağa bağlamakla ilgili bir şeyler söylüyor, ben de ön kapıyı işaret ediyorum. Kapıya bakıyor, sonra bana dönüp "ciddi misin?" der gibi bakıyor.

"Sanırım içeri gireceğim patron; artık eve gidebilirsin. Verandandan benim verendamı görebiliyorsun." Sadece iki yüz metre ötedeki kulübemi işaret ediyor.

Başımı salladım. "Sen içeri girince ben de eve gideceğim."

Başını arkaya doğru eğiyor ve ön merdivenlerden çıkarken gülüyor. "Tamam, seninle dalga geçeceğim," diye sesleniyor Ivy omzunun üzerinden. "Ama sadece birkaç kadeh içtiğim için. Yine de ben büyük bir kızım, başımın çaresine bakabilirim." Çantasını yokluyor ve göz kırpmıyor. "Ayı spreyi."

Tabii ki çantasında ayı spreyi var. Küçük ateşin muhtemelen buna ihtiyacı bile olmazdı, muhtemelen ayıyla bağ kurar ve onu arka kapısından beslerdi.

"İyi geceler, Şef, erken görüşürüz," diye şarkı söylüyor. Kapısı kapanıyor ve ben de Ivy Spencer'ın yarattığı kasırga karşısında başımı sallayarak öylece kalakalıyorum.

Paltomu ön kolumun üzerine atıyorum ve kendi kulübem Bluegrass'a kadar olan kısa mesafeyi yürüyorum.

Benim kulübem, büyük evin kendisi dışında arazideki en büyük kulübe. Patronun kulübesi, iki yatak odası ve iki banyosu olan tek kulübe ve ayrıldığımdan beri buraya döndükten sonra nihayet istediğim gibi oldu. Cole'un yardımıyla mutfağı yenilemek için işin çoğunu kendim yaptım.

Ön girişe doğru yürüyorum ve ışığı yakıyorum. Huzurlu bir nefes alıyorum. Burası benim evim. Karanlık kütük kabin duvarları ve yıpranmış ahşap zeminler açık alanı dolduruyor. Yıllar boyunca önceki sakinlerinden kalan hafif deri ve tütün kokusu hâlâ buram buram tütüyor. İlerideki küçük mutfakta yeni ceviz dolaplar ve paslanmaz çelik aletler var.

Sol tarafta, tavandan tabana kadar uzanan parke taşlı şöminesi ve uzaktaki büyük eve ve ahırlara bakan pencereleri olan büyükçe bir oturma odası var. Günün sonunda bir viski eşliğinde oturup en sevdiğim plakları dinlemek için mükemmel bir yer. Burası aynı zamanda herkesi yönetmek, çiftlik, annemin yaşlandıkça yalnız yaşaması, babamın yerini doldurmak, Janelle ve gelecek hakkında endişelenmek zorunda olmadığım tek yer.

Burası benim Wade olma alanım, bugünlerde o her kimse artık. İşletmen gereken koca bir çiftlik ve gelecek yılın derbi baskısı varken kendini düşünmeye vakit yok

boynundan aŖađı. Kravatımı gevŖetiyorum ve rahatsız ayakkabılarımı çıkartıyorum. Takım elbisemin ceketini asarken ayağıma hafif bir Ŗeyin çarptığını hissettiğimde zihinsel olarak yarınki iŖ gününü gözden geçiriyorum.

Eğildim ve daha yakından bakmak için elime aldım. Ivy yirmi dakika boyunca benim paltomu giymiŖti. YumuŖak kumaŖı burnuma götürüyorum ve Ivy'nin tatlı, Ŗekere benzer kokusunu içime çekiyorum. Lanet olsun, çok güzel. DuŖa girerken siyah saten sa lastiğini buzdolabımın üzerindeki sepete atıyorum.

Bulanındır.

İKİNCİ BÖLÜM

Wade

NASH

Günaydın çocuklar. Çavuş, dün gece takım için bir tane aldığın ve Ivy'yi eve götürdüğün için teşekkürler. Ayrılırken kamyonetin kilitli olduğundan emin oldum ve daha sonra gelip seni alabilirim.

NASH

Ayrıca, eğlendi mi? Rae onun hakkında konuşmayı bırakmıyor.

Çok fazla eğlendi çünkü bu aile hiçbir zaman profesyonel sınırlarını korumuyor gibi görünüyor.

COLE

Ona aldırmayın. Sadece kızın iki adım ötesinde oturmak zorunda kaldığı ve o kırmızı elbisenin içinde nasıl görüldüğünü fark etmemiş gibi davrandığı için sinirli.

O benim çalışanım.

NASH

Çalışanınız mı? Bunu bir keresinde ben de söylemiştim. Ona daha fazla bakmak istemene neden olan bir şey mi var?

COLE

Hay sikeyim. Bunu çok kez konuştuk. Artık bitmeli.

NASH

Üzgünüm, siz ikiniz benim tek arkadaşlarımsınız.

NASH

Gittiğinizi bile görmedim mi? Ofisimden döndüğümde gitmişsiniz.

Seni aradık ama sen ve CeCe ortalıkta yoktunuz ve nedenini bilmek istemedik.

COLE

Yine, sabah kahveme eklemem gereken bir görüntü değil, Tanrım.

NASH

Beşinciye rica ediyorum ve çocuklar, orada olduğunuz için teşekkürler. Nişanlandığıma inanamıyorum.

COLE

LOL en iyi kısmı, hiçbir fikri yok

Kahretsin, hayır bilmiyor, en ufak bir fikri bile yok.

NASH

Siz ikiniz neden bahsediyorsunuz?

COLE

Sadece kendini hazırla

NASH

Ne için kendimi hazırlayayım? Bir ömür boyu mutluluk mu?

Sırıtiyorum. Cole'un bununla nereye varmak istediğini çok iyi biliyorum.

CeCe bir düğün planlıyor. Ofiste nasıl olduğunu hayal edin ve bunu bir milyonla çarpın.

NASH

Abartıyorsun. O iyi olacak. D    nlerin e  lenceli olması gerekir.

COLE

Anlatıcı: İ  te tam o anda boku yedi  ini fark etti.

NASH

Sik beni.

İyi g  nler dostum.

Telefonumu cebime koyuyorum ve pencereden dı  arı bakıyorum.

Seyahat kupamdaki kahvenin kapa  ını a  ıp Bluegrass'tan ana ahırlara do  ru y  r  meye ba  ladı  ımda g  ne   Sugarland Da  ı'nın tepesini yeni yeni aydınlatıyor. Normalde kamyonetimin hazır olması i  in arabayla giderdim ama kamyonetim hala Horse and Barrel park yerinde durdu  u i  in bu sabah iki aya  ıma ve kalp atı  larıma g  veniyorum ve kafamı bo  altmak i  in kısa bir y  r  y    yapmayı d  rt g  zle bekliyorum.

Her zaman oldu  u gibi aklım babama gidiyor. Gideli on aydan biraz fazla oldu; bazen sonsuzluk gibi geliyor, bazen de d  n gibi. Keder b  yle bir   ey sanırım. Bu   iftlikte yapt  ım her   eyi, onun da b  yle yapaca  ını umarak yapıyorum. Sonunda bu yaz iyi bir k  r elde ettik. Yatılı ahırlarımız doldu, yeniden ders ve e  itim vermeye ba  ladık.

Ge  en yıl bizim i  in s  n  k ge  ti. O   ok hastaydı, ben Janelle'den ayrılmakla u  ra  ıyordum ve i  leri biraz akı  ına bıraktık.   imdi, oda  ımı geri kazandı  ımı hissediyorum, hemen i  e koyuluyorum ve annemle karde  lerimin istedi  ini yapmayı ciddi ciddi d    n  yorum. Ivy'nin buradaki zamanını kullanarak kendimize ait bir ya  ında bir at bulmama yardımcı olmak ve onu gelecek yılki derbi elemeleri i  in e  itmeye ba  lamak. T  m bu s  re   ve derbiye giden yol   iftli  imizin bir bu  uk yılını alacak ve o zaman bile ba  aramayabiliriz. Bu y  zden

Kentucky Derbisi finansal açıdan en kazançlısı değil, ama zirvesi ve ödüllü bir safkanla yarışarak babamın izinden gitmek kaçınılmaz görünüyor.

Sonunda bunu yapmak için zamanımız ve kaynaklarımız var, ancak hemen eğitime başlayabilmemiz için rakibimizi bulmamız gerekiyor. Bunu yapmak için sahip olduğum her şeye, Ivy'nin bana sunabileceği tüm yardıma ve küçük bir servete ihtiyacım olacak, ancak Nash'in yardımı sayesinde mali durumumuzun düzelmesi ve her yönden çok daha iyi bir yıl geçirmemizle bunun mümkün olduğunu düşünüyorum. Ivy'yi kanatlarımın altına alabilirim, ona eğitim deneyimi kazandırabilirim ve ona bakmaktan kendini alamayan çaresiz küçük çiftlik ellerimden biraz ayrı kalmasını sağlayabilirim.

"Günaydın patron." Ben ahıra girerken Ivy gülümsüyor. Çok taze yüzlü ve güne hazır görünüyor. Kuzguni renkli saçları dağınık bir topuzla tepesinde toplanmış, yumuşak küçük tutamlar makyajsız yüzünü çevreliyor. Geniş kıvrımlarına ikinci bir deri gibi oturan Levi's kotlarından birini ve dolgun göğüslerinin sınırlarını ciddi şekilde zorladığı beyaz, mükemmel bir şekilde oturmuş ve dekolteli bir Eric Church tur tişörtü giyiyor.

Evet, biliyorum, o benim çalışanım, ama ben bir erkeğim. Ve bir erkeğin Ivy'yi fark etmemesi için ölü olması gerekir.

"O kadar margaritadan sonra pek de kötü görünmüyorsun," diye gözlemliyorum.

"Ona büyük evden kahve getirdim," diye sesleniyor Haden, baş çiftlik görevlisi, bir ahırdan. Tabii ki getirdi ve tabii ki tüm ahırları temizlemek için küçük bir ekibe liderlik etmesi gerekirken burada ona yardım ediyor. Şu adanmışlığa bakar mısınız?

"Dün gecedan sonra buna ihtiyacı olduğunu duydum." Sırıttıyor.

Ivy ona öyle bir gülümsüyor ki azı dişlerimi gıcırdatıyorum. Ivy'ye bir şey getirmesini isteyeceğim son kişi o.

"Ailen nasıl parti yapılacağını iyi biliyor," diyor çalıştığı tezgâhı kapatırken.

"Hmmpfh," diye homurdanıyorum.

Haden kelimelerimin yetersizliğine kıkırdıyor ama Ivy cevabıma gözünü bile kırpmıyor. Şu anda buna alışmış durumda.

"Nashville için kayıt bilgilerinin çıktısını aldım ve eğer ilgilenirsen masana bıraktım. Ayın yirmi yedisinde. Bu konuda daha fazla düşündün mü?" diye sorar.

Evet, yıllık Nashville damızlık satışı. Bir yıllık satın almak için en iyi şansımız.

"Bunu düşünüyordum," diyorum çenemi ovuşturarak. "Önümüzdeki kış ve ilkbaharda antrenman yapmak için bir jokeye ve tonlarca zamana ihtiyacımız var, ayrıca bunun üzerinde çalışmak için buradaki pek çok şeyden vazgeçmiş olacağım."

Ivy bu konudaki kararsızlığıma alışkın bir şekilde başını sallıyor. Gemiye resmen gelmeden önce de bu konuda gidip geliyorduk.

"Ivy'ye istediğiniz şekilde yardım edebilirim patron," diye söze girdi Haden, yüzümle Ivy'ninki arasında gidip gelerek. "Yılık ile eğitim çalışmalarında ona eşlik edebilirim, burada daha fazla ev işi üstlenebilirim, neye ihtiyacınız olursa. Nashville'e bile gidebilirim, Ivy de gelebilir... eğer çok meşgulseniz ve onun geri bildirimini istiyorsanız?"

Ivy umutla ona bakıyor, sonra tekrar bana dönüyor. "Endişeleniyorsan bu bir çözüm," diye öneriyor.

Aynen öyle. Haden bu çiftliğe adım attığından beri ona tatlı gibi bakıyor ve iyi bir kovboy olmasına rağmen, belki de sahip olduğum en iyisi, meşhur bir erkek fahişesi.

Kasabadaki herkesten daha fazla Laurel Creek'li tavşanla birlikte oldu, Cole bile. Bu yüzden Ivy ile bol bol yalnız zaman geçirmesi fikri bana kocaman bir hayır gibi geliyor.

Boğazımı temizliyorum, içime fevri bir karar doğuyor.

"Hayır, ben çoktan kararımı verdim. Haden, bunu yapabilmemiz için senin daha fazla sorumluluk almanı istiyorum. Gerektiğinde yerime geçmen, çiftlikte işlerimizi yaparken benim gözüm kulağım olman."

Ne yapıyorum ben?

Kovboy şapkamı çıkarıp elimi saçlarımın arasında gezdirirken ikisi de beklentiyle bana bakıyor.

"Nashville'de bizim için otel rezervasyonu yaptırdım bile," diye yalan söyledim. "Gidip bakacağız ve ne düşündüğümüze karar vereceğiz."

"Biz mi?" Ivy kaşlarını beklentiyle kaldırarak soruyor. Ona bakıyorum ve başımı sallıyorum.

"Evet, şu anda ve öngörülebilir gelecekte öğretmenimiz sensin, bu yüzden gelip söz sahibi olacaksın," diyorum.

Ivy ciyaklıyor ve ufacık bedenini benimkine doğru fırlatıyor, kolumun altına girip ellerini belime kenetlerken beni tamamen şaşırtıyor.

"Evet amina koyayım, Şef. Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım. O atı senin için çok iyi eğiteceğim, bahara kadar rüzgar gibi koşacak," diyor heyecanla kulağıma. Sesi yumuşak ve boğuk. Özellikle bana bu kadar yakinken ensemdeki küçük tüyleri diken diken eden, tanıdık bir ses ve seksi görünmeye çalışmadığını anlayabiliyorsunuz. Sadece öyle. Elleri sırtımda, yumuşak sıcak vücudu benimkine yaslanmış, bu sesle birleşince tam o anda sikim uyanmaya ve neyin iyi olduğunu görmeye karar veriyor.

Sakin ol koca adam, bu senin sıran değil.

Ellerini ayırıyorum ve geri çekiliyorum. "Pekâlâ. Halledilmesi gereken çok şey var, bu yüzden siz buradaki işlerinizi bitirdiğinizde ben ofiste olacağım. Gel beni bul ve planlamaya başlayalım."

Başını sallıyor, yüzündeki ifade bana sarıldığı için özür diler gibi. "Kulağa hoş geliyor," diyor, profesyonelliğe geri dönüyor.

Haden durduğu yerden kıkırdıyor ve siloların ofisine girmek için döndüğümde aniden onu kafasına kelepçeleme isteği duyuyorum.

Otel odası arama vakti geldi.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ivy

hiçbir zaman insanlara fazla güvenmedim. İnsanları sevmediğimden değil, severim. Sadece çok yakınlaşmamayı daha kolay buluyorum.

çoğuna karşı mesafeli duruyorum. Hayvanlarla, özellikle de birlikte çalıştığım atlarla ilişki kurmak benim için çok daha kolay. İnsanlar vefasızdır ve fırsat verildiğinde neredeyse her zaman sizi hayal kırıklığına uğratacak ya da terk edeceklerdir. Özellikle de erkekler. Tecrübelerime göre, çoğu erkeği okumak kolaydır. Yıllar boyunca tanıştığım ya da birlikte çalıştığım erkekler iki şeyden birine sahip: ya benden korkuyorlar ya da beni hem mecazi hem de gerçek anlamda becermek için ellerinden geleni yapıyorlar. Çoğu erkek beni ciddiye almıyor ve neredeyse her zaman benden daha iyi bildiklerini düşünüyorlar. Binicilik dünyası bu tür erkeklerle dolu, bu yüzden bir erkeği tanımaya ve onlarla nerede durduğumu hızlı bir şekilde öğrenmeye yabancı değilim.

Wade Ashby ile tanışana kadar. Wade kesinlikle benden korkmuyor ya da beni becermek istiyormuş gibi bakmıyor. Wade Ashby şimdiye kadar tanıştığım ve yirmi dört saat kaşlarını çatan tek erkek olabilir, ama garip bir şekilde, buna rağmen, onunla çalışmak şimdiye kadar çalıştığım diğer erkeklerle çalışmaktan daha kolay geliyor, çünkü Wade tamamen başka bir şey.

Güçlü, profesyonel, çok zeki, saygılı ve her zaman o kadar kontrollü ki, bu kontrolü bir dakikalığına bile kaybettiği bir zaman veya durum var mı diye merak ediyorum. İlk bakışta alçakgönüllü ve biraz gizemli görünüyordu, seksi bir Henry Cavill gibi - eğer Henry

6'5" boyundaydı, at çiftliği sahibi rolünü oynuyordu ve sürekli yüzünü buruşturuyordu.

Sonra ağzını açtı ve Wade Ashby'nin 'seni daha yakından tanıyalım' tipinde biri olmayacağını hemen anladım.

Geldiğimden beri onun iki ruh haline -huysuz ve gerçekten huysuz- ayak uydurmakta zorlanıyorum. Bana baktığında ruhumun derinliklerine bakan o derin yeşil gözlerinin üzerindeki kaşlarının ne kadar çatık olduğu her sabah bana nasıl bir gün geçireceğimi söylüyor. Kesin olan bir şey var ki, neredeyse her zaman bana onaylamayan bir bakışla bakıyorlar, çünkü Wade kendi yöntemlerine çok bağlı ve benim daha modern eğitim yöntemimin onun tarzı olmadığını her fırsatta bana hatırlatmayı seviyor.

Yakın zamanda kendime bir daha kimsenin benimle ya da duygularımla oynamasına izin vermeyeceğime dair bir söz verdiğimden beri, çoğu zaman onun tavırlarını aynen ona geri veriyorum ve bu da garip bir şekilde onun hoşuna gidiyor gibi görünüyor. Çoğu gün Wade'in ruh hali tahmin edilebilir. Ama bugün? Bugün beni gerçekten şaşkına çevirdiği ve şaşırttığı ilk gün.

Wade'in neden Silver Pines'a yeni bir yarış atı bulmaya karar verdiğini bilmiyorum ama umurumda da değil. Onunla koşacağım. Yirmi dokuz yaşında ve potansiyel bir derbi atı mı yetiştiriyor? Evet. Jellico'da geride bıraktığım Winding Eagles karavan parkından çok farklı ve bu benim bir antrenör olarak gerçek bir isim yapma şansım.

Beni işe aldığı günden beri patronumun o sert dış görünüşünün altında bir yerlerde macera duygusu olduğunu umuyordum, ama bunu beklemiyordum. Ta ki şimdiye kadar, çünkü iki haftadan kısa bir süre içinde beni at alışverişi götürcek. O kadar heyecanlıyım ki bunu çatılardan haykırabilirim.

En yeni at dostum Nutmeg ile beyninin düşünen tarafını çalıştırmaya devam ediyorum. Bu atla buradaki ilk günümde tanışmıştım. Uzun bir yol kat etti ve Wade'in yedi yaşındaki yeğeni Mabel'ın en sevdiği binek atı. Bu da mantıklı.

Babam bir at veterineriydi ve her zaman atların - aslında tüm hayvanların - benzer ruhlara sahip olduğunu düşünürdü ve şu ana kadar Nutmeg, Mabel'a çok benziyor, hoppa ve çok fazla oyun zamanına ihtiyaç duyuyor. Telefonumun cebimde vızıldadığını hissettiğimde ona gevşeme egzersizleri yaptırıyorum. Çalışırken birkaç dakika görmezden geliyorum, sonra Nutmeg'i ağıla bırakıyorum ve telefonumu çıkarıyorum.

CECE

Dün gece bize gitar çaldığın için çok teşekkür ederim. Umarım eğlenmişsinizdir.

Huysuz patronum bir yana, onun ailesine aşık olduğumu söylemiş miydim? Bana kendimi çok iyi hissettirdiler, bu yüzden Nash dün gece evlenme teklif ederken CeCe'nin en sevdiği Shania Twain şarkısını tıngırdatmamı istediğinde elbette evet dedim.

Wade dışında herkes son derece tatlıydı ama bunu kişisel olarak algılamıyorum çünkü hepimize, bu çiftlikteki her şeyi yardım almadan yapamamanın onu çok rahatsız ettiği gözüyle bakıyor.

Benim için bir zevkti, harika vakit geçirdim. Not Angels nasıl parti yapılacağını biliyor.

CECE

Evet, bunu iyi yapıyoruz.

Kardeşinin ne kadar eğlendiğinden emin değilim. Beni eve bıraktığı için pek memnun görünmüyordu.

CECE

Asla memnun olmaz, insanlara bunun onun cazibesinin bir parçası olduğunu söylüyorum.

Bana sorarsanız, olası bir derbi koşusu yapmaktan bile rahatsız görünüyor ki bence bu çok heyecan verici ve ciddi bir kutlama sebebi. Kutlama kelimesini biliyor mu ki?

CECE

Derbiye katılmaya mı karar verdi? Kesin mi?

Kahretsin. Yazıyorum, sonra kendimi durduruyorum. Sonra tekrar yazıyorum.

At alışverişine gidiyoruz, sanırım öyle? Sana söylemedi mi?

CECE

Bu duyuruyu kaçırmış olmalıyım.

Sanırım ayağımı ağzıma soktum, o yüzden sana söylediğinde şaşırmış gibi mi davranayım?

CECE

Sırrın benimle güvende. Sebep her ne olursa olsun, bunu yapmayı düşünmesine sevindim. Seni destekleyeceğiz ve elimizden gelen her türlü yardımı yapmaya hazırız.

Hiçbir şey söylemediğiniz ve desteğiniz için teşekkür ederim.

CECE

Tabii ki. Biz kızlar birbirimize destek olmalıyız.

Bugün ikinci kez, Wade beni hazırlıksız yakaladı.
Bize otel odası ayırttıysa neden ailesine söylemedi?
Telefonum tekrar çalıyor ama bu sefer Wade'in kız kardeşi değil.
Eski sevgilimin kız kardeşi.

CHELSEA

Seni rahatsız etmekten nefret ediyorum.
Brad sana ulaşma konusunda beni yalnız bırakmıyor. Araya girdiğim için üzgünüm ve seni özledim, umarım iyisindir.

İç çekiyorum ve telefonumu cebime geri koyuyorum.
Bugün olmaz, Şeytan.

Bellingham Çiftliği'nden ve şeytanın ta kendisinden, yani Brad'den ayrılalı üç ay oldu. Eskiden kız kardeşi Chelsea ve annesine cevap verirdim; aslında bir süre kendimi onların ailesi gibi hissettim. Onlara kızmamaya çalışıyorum. Brad'in bir şey istediğinde ne kadar ikna edici olabileceğini biliyorum.

Şimdi günlerimi çoğunlukla, bana ulaşırlarsa onları görmezden gelerek geçiriyorum. Gerçekten ihtiyacım olan şey yeni bir cep telefonu ve numara. Telefonum çok eski ama omuzlarımdaki mali yükümlülükler yüzünden ancak bunu karşılayabiliyorum. Başlangıçta Brad'in numarasını engellemeye çalıştım ama sonra yaratıcı olmaya başladı, ailesinin telefonlarından mesaj atıyor ya da beni çiftliğinden arıyor. Kendime bunun kısa süreceğini söyleyip duruyorum. Brad tek başına iyi değildir. Kendine bağlayacak yeni birini bulmasını ve beni rahat bırakmasını umuyordum. Şimdiye kadar nerede olduğumu anlamadı ve umarım hiç anlamaz.

Nutmeg'i alıp ahırına götürmeye başladığımda kendime milyonuncu kez Brad'in manipülasyonuna nasıl kandiğımı soruyorum. Kanmakla kalmadım, balıklama daldım. O Bellingham Çiftliği'nin prensi, eski para. Dışarıdan yüksek sosyete gibi görünen ama aslında altında yatan şeyi gizleyen türden.

O zamanlar bilmesem de Brad baştan aşağı bir narsist. Son birkaç yıldır yakından tanıdığım kötü bir yanı var. Ben de diğer pek çok küçük kız gibi "Bir erkeğin sana kötü davranmasına asla izin verme" sözlerini duyarak büyüdüm. Ve "kendi değerini bil." Bana güçlü ve cesur olmayı öğreten harika bir babam vardı. Ama bu o kadar hesaplıydı ve o kadar yavaş gerçekleşti ki Brad'in üzerimdeki duygusal etkisinin farkında değildim, ta ki içine girene kadar. Ona ve çiftliğine ne kadar bağımlı hale gelirsem, yöntemlerini o kadar az saklamaya çalıştı. Sahip olduğum her güvensizlikle oynadı ve beni bir şekilde onun istikrar ve güvenlik için sahip olabileceğim en iyi şans olduğuna inandırdı.

Brad'le geçirdiğim o yıllar içinde bir yerlerde kendi versiyonumu kaybettim - olmak üzere yetiştirildiğim versiyonumu. Bakıyorum

Şimdi inanıyorum ki babam bana tepeden bakıyordu ve gitmeme yardım etti. Bebekliğimden beri tanıdığım, American Quarter and Thoroughbred Association'daki akıl hocam ve babamın en iyi arkadaşlarından biri olan adam bana Silver Pines'ın yeni bir antrenör aradığını söylediğinde, içimden bir ses "Bu senin şansın" dedi. Bunu değerlendir.

Buraya gelmek kolay bir yol değildi ama başardım.

Ve şimdi, yeni patronumun önümüzdeki birkaç ay boyunca saf, filtresiz bir öfkeyle yanmasını engelleyebildiğim sürece, bir evim ve gerçekten sevdiğim bir işim var, taşınma zamanım geldiğinde özgeçmişime harika bir katkıdan bahsetmiyorum bile.

Nutmeg'in ahırının önündeki lider ipi ve yuları çıkarıp kapatıyorum ve ahırın ötesindeki dağa bakarak bir iç çekiyorum. Brad Bellingham bugün keyfimi kaçırmıyor, kimse kaçıramaz çünkü Ivy Grace Spencer bir derbi atını eğitmek üzere!

HADEN

Çavuş seni beklerken aşırı hızda çalışıyor gibi görünüyor, telefonda falan volta atıyor.

HADEN

Yeni bir at aramak konusunda fikrini değiştirmeden önce acele edip buraya gelsen iyi olur.

Sırıtiyorum.

Belki de ona sarılmayı denemelisin, ihtiyacı var gibi görünüyor.

HADEN

Kollarımı tutmak istiyorum

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Wade

"Y Onun ayak bileklerine işeyebilirdin, Çavuş. Onu öldürmekten daha kolay olabilirdi.

Bir at için yüz binlerce dolar harcadım," diyor Haden kendini beğenmiş bir şekilde ofisimin kapısından, kollarını göğsünde kavuşturarak. Onu on üç yaşından beri tanıyorum ve bu bazen onu personelimdaki diğer ellerden biraz daha geveze yapıyor. "Çiftlik kurallarını hepimiz biliyoruz. Ona yaklaşmak yasak," diye ekliyor Haden.

"Tanrı aşkına." Şapkamı çıkarıp masamın üzerine fırlatıyorum. "Onun benim kararım ile hiçbir ilgisi yok," diye homurdanıyorum. Bunun için hiç sabrım yok, bir saattir rezervasyon için Nashville otellerini arıyorum. Tabii ki at müzayedesi Nashville Maratonu ile aynı hafta sonuna denk geliyor, dolayısıyla internette yer yok. Telefon ederek şansımın yaver gideceğini umuyorum. Şimdiye kadar, sözde çoktan rezerve ettiğim bir seyahat için elim boş dönüyorum. İşte bu yüzden hiçbir şeyi enine boyuna düşünmeden yapmıyorum.

"Yani, eğer kararınla bir ilgisi yoksa, onu yemeğe götürmemde bir sakınca görmüyor musun? Belki sinemaya? Arka sıralarda kucaklaşırız?" Haden sırtıyor.

Onu uyaran bir bakış attım. Şimdiye kadar çok iyi bildiği bir bakış. "Şansını zorluyorsun ve zaten benim Buna cevap ver." Benim cesedimi çiğneyerek onu yemeğe götürüyor. "Az önce kuralı bildiğini söyledin. Yapmak istediğim son şey, sen onu siktiğimin çocuğu rutinine soktuğunda yeni bir antrenör aramak zorunda kalmak," diye ekliyorum.

Haden kıkırdar ve alnını ovmak için şapkasını kaldırır.

"Sadece seni kızdırmaya çalışıyorum patron. Ama tekrar yarışmaya başladığın için tebrikler. Baban seninle gurur duyardı," diyor ciddi bir şekilde. "Ciddiyim, neye ihtiyacın olursa, yanındayım."

Cevap olarak başımı sallıyorum. Her ne kadar sinir bozucu olsa da, buralarda arkamı kolladığını biliyorum.

Ivy'nin boğuk sesi koridorda yankılanıyor. Onu görmeden önce duyuyorum, bir Sierra Ferrell şarkısı söylüyor ve sesi hiç de fena değil. Tamam, aslında gerçekten çok iyi, çünkü benimkinin tam karşısında olan ofis kapısından içeri giriyor.

Uzun, gür saçlarından bu kez kiraz kırmızısı bir toka çıkarırken, onunkine bakan cam pencereden hem benim hem de Haden'in dikkatini çekiyor.

Parlak dalga yığınları, kıyıya vuran sular gibi omuzlarından aşağı yuvarlanıyor. Haden sesli bir şekilde yutkunur. Daha da kötüsü, çantasından bir şey almak için öne doğru eğiliyor ve saçları önüne düşerken göğüs dekoltesi büyüleyici bir görüntü oluşturuyor. Bugün ikinci kez, aletim en uygunsuz anda onu fark ediyor.

"Siktir," diye fısıldıyor Haden, kelimeyi kafamdan çekip çıkarıyor. Ona baktığı için omzuna ters bir yumruk attım.

"Üzgünüm, ama lanet olsun, gidip gezegendeki en ateşli at eğitmenini bulman ve sonra hepimize onun yasak olduğunu söylemen mi gerekiyordu?"

"Yatak direğinde yeterince çentik var," diye yineliyorum, çevremde göğüslerinin ince beline doğru nasıl kıvrıldığını izliyorum. Bahse girerim iki elimi de onun etrafında dolaştırırken-

"Belki de Cole'la birlikte Lexington'a gidip kendine bir kadın bulmanın zamanı gelmiştir, böylece kendi kurallarına uyabilirsin," diye fısıldıyor Haden, omzuma sert bir el vururken.

Homurdanıyorum, burada örnek olmam gerekirken ona baktığımı fark etmesine sinirleniyorum.

"Nasıl gidiyor patron?" Ivy konuşurken kapımın çerçevesine vuruyor, kafasını ofisime sokuyor ve

Haden'ı anında susturdu. Boğazını temizledi ve masamın yan tarafına doğru yürüdü.

"Açık artırma kayıtlarını gözden geçirme fırsatınız oldu mu?" Cep telefonuna bakıp bize doğru yaklaşıyor ve boyum yettiğinde tişörtünün altını görebiliyorum, bu da sikimin kalkmasına yardımcı olmuyor. Gözlerimi kaçırıyorum ama dar, dekolteli tişörtler ve göğüs dekolteleri bir erkeğin en büyük zaafıdır.

"Okul turu gelmeden önce bir saatim var, yardıma ihtiyacınız olursa?" diye soruyor.

Haden'a dönüyorum, yüzünde beni anladığını belli eden boktan bir sırıtma var.

"Tabii, içeri gel." Gözlerimi Haden'inkilerden ayırmadan kapıya doğru başımı sallıyorum ki gömleğinin altına bakmasın, çünkü bakacak. "Haden da tam gidiyordu zaten, yetişmesi gereken işler var."

Neredeyse bir saat sonra, açık artırma için kayıt yaptırdık ve tüm hazırlıklarımızı tamamladık. Ayrıca cazip yaştaki adayları ya da 'yearling'leri de gözden geçirdik. Derby atlarının yarışabilmesi için üç yaşında olması gerekiyor; bu da at iki yaşındayken önümüzde bir yıldan fazla eğitim ve kalifikasyon dönemi olacağı anlamına geliyor.

Notlarımdan başımı kaldırıp Ivy'ye bakıyorum ve konuşuyorum.

"Nashville'de görmeyi dört gözle beklediğim birkaç at var." Biliyorsun, eğer bize bir otel bulamazsam kamyonumda uyuyacağımız yer.

Ivy planlarından bahsederken ve önümüzdeki birkaç ay içinde gerçekleştirmesi gereken tüm eğitim araştırmalarını ortaya çıkarırken canlı ve umut dolu. Bu ikimiz için de tam zamanlı bir iş olacak ve Hornball Haden Silver Pines'tan çoğunlukla sorumlu olacak, ben de danışman olarak görev yapacağım.

"Bunun babası derbide yarıştı ve bu damızlıkla çiftleşti," diyor Ivy, ince parmağıyla ekranda bana hiçbir şey ifade etmeyen isimleri işaret ederek.

Bana bakıyor, menekşe rengi gözleri beklenti içinde.

"Bu atların kim olduğu hakkında hiçbir fikrin yok, değil mi?" Ben başımı sallarken Ivy soruyor.

"Ev ödevlerinde hiç iyi değildim," diyorum.

Gözlerini deviriyor ve o devam ederken bu bile gözümü alamadığım bir şey. "Bunun babası Prince of Amarillo, '16'da derbide dördüncü oldu ve barajı Pearl of Night, iki yıl önce Oaks'ta yarıştı," diyor ve bir başka ünlü yarıştan bahsediyor. "Küçük bir aday listesi oluşturmamız gerekecek, ama gerçekten görmek istediğim bu." Tekrar bilgisayar ekranımı işaret ediyor. "Rustling Winds. Kazanabilir. Ne kadar güzel olduğuna bir bakın. Soyuna bir bakın." Konuştukça heyecanı bulaşıcı bir hal alıyor. Yeniden yarışlara katılmayı düşünürken, beklenmedik bir şekilde omurgamda bir elektrik kıvılcımı beliriyor. Eskiden severdim. Doğruyu söylemek gerekirse, eskiden bayılırdım. Babamla geçirdiğim o yıllarda, tribünlerde nefesimi tutarak izlerken kendimi canlı hissettiğimi hatırlıyorum.

"Bu yavrular güçlü ve çok iyi yetiştirilmişler, gece gündüz antrenman yapmaya hazırım. Kararlıyım."

"Peki o zaman, sanırım ihtiyacımız olan tek şey bu," diye alaycı bir şekilde söylendim.

"Aslında öyle." Ivy kaşlarını kaldırıp bana baktı. "Benim hakkımda bilmediğin bir şey varsa o da bir şey istediğimde onu elde ettiğimdir."

Komik olan şu ki, ondan gerçekten şüphe etmiyorum. Onda öyle bir aura var ki, bir sürü badire atlatmış ve bunları anlatacak kadar yaşamış.

Belgelerimizi düzgün bir yığın haline getirip bir klasöre yerleştirirken "Nasıl yapacağımızı göreceğiz," diyorum. Son dakikada böyle bir şey planlayarak büyük bir risk alıyorum. Umarım pişman olacak kadar yaşamam. Babamın sesi zihnimde yuvarlanıyor, bana biraz gevşememi ve her zaman yaptığı gibi daha fazla akışa bırakmamı söylüyor.

"Kişisel bir not olarak, Wade, babam ve ben yarışları birlikte izledik. Bana ata binmeyi öğretti, atlarla nasıl bağlantı kuracağımı öğretti, ben daha büyümeden, o ölmeden önce bana gerçekten antrenman yapmayı öğretti." Bakışları bir an için bir anıya odaklanıyor, sonra bebek mavisini gözleri tekrar benimkilere dönüyor. "Böyle bir şeyin parçası olmak her zaman bir hayaldi, sadece hiç fırsatım olmadı, bu yüzden bana bunu verdiğiniz için teşekkür ederim." Narin, sıcak elini ön koluma koyuyor. Elini çekmeden önce bir anlığına bana dokunduğu yere bakıyorum. Bu dostça bir okşamadan başka bir şey değil ama yine de sıyrıkları tenimde iz bırakıyor.

"Üzgünüm, ne diyebilirim ki? Ben her zaman alıngan bir tip olmuştumdur patron. Elimde değil, bu benim yapımın bir parçası." Onun ne kadar alıngan olduğunu ve şu anda bana ne kadar yakın oturduğunu duymak çenemi tutmama ve ondan uzağa bakmama neden oluyor.

Belki de Haden haklıdır, Cole'la Lexington'a bir yolculuk yapmak yerinde olabilir.

Gülümsüyor, başını öne eğiyor ve konuşmaya başlıyor çünkü onun yaptığı tam da bu. "Önümüzdeki birkaç ayı gerçekten dört gözle bekliyorum. Eğer katılmaya hak kazanırsak Silver Pines için harika ve inanılmaz bir tanıtım olacak. Yeni bir meydan okuma.

Göreceksiniz." Omzumun üzerinden, öğlen okul turunun yapıldığı ve çocukların toplanmaya başladığı büyük yuvarlak ağılımıza doğru bakıyor.

Belki onun pozitif enerjisinden, belki o andan, belki de her ikisinin birleşiminden, ama bir anlığına, onun enerjisi ve heyecanı benimkiyle birleştiğinde neredeyse sıırıttığımı hissediyorum.

Spontane olabilirim ve yeni bir meydan okuma tam da ihtiyacım olan şey olabilir.

"Evet, ne var biliyor musun? O zaman şu lanet şeyi yapalım," diyorum.

Ivy başını kaldırıp bana bakıyor ve söylediklerim karşısında ağzı bir an için açık kalıyor, sonra kıkırdarak ayağa kalkıyor. "İşte ruh bu, Şef," diyor eşyalarını toplamaya başlarken

Aynı anda Haden ona bir soru sormak için kafasını içeri sokar.

Spontane ruh halim, masamın üzerinde duran cep telefonumun çalmasıyla kesintiye uğruyor; annemin adıyla yanıyor.

Sikeyim.

BOSS LADY

Haden Brooks'tan neden bir derbi atı aradığımızı duymak zorunda olduğumu söylemek ister misin?

Bu konuşmayı önce onunla yapmalıydım. Dışlanmaktan hoşlanmıyor ve eminim önümüzdeki birkaç hafta boyunca bulduğu her fırsatta bana bunu hatırlatacak.

Bunu düşündüğümü biliyordun. Hepinizin istediği bu, değil mi?

BOSS LADY

Öyle. Sadece kendi çiftliğimde ikinci elden bilgi duymaktan hoşlanmıyorum.

BOSS LADY

Bu gece Ivy'yi davet et. İkiniz de bana her şeyi anlatabilirsiniz.

Eminim yapacak daha iyi işleri vardır. Seni bilgilendirebilirim.

BOSS LADY

İyi, ona kendim sorarım, bana hayır demez, çikolata ve fıstık ezmesi gibi iyi anlarız.

Yüzümü buruşturuyorum ve cevap vermeden önce kaçınılmaz olanla yüzleşiyorum.

Lanet olsun, anne. Tam burada durduğu için ona soracağım.

BOSS LADY

Güzel. İkinizle de sonra görüşürüz o zaman.

Annemin memnun sırtışını neredeyse buradan görebiliyorum. Kimse ona hayır diyemez.

Nefes alıp boğazımı temizliyorum. Haden'le birlikte kapıdan çıkıp gitmeden önce kimsenin doyamadığı at terbiyecimi durdurma vakti geldi.

"Ivy..."

Beklentiyle yüzüme bakıyor.

"Bu akşam yemek için planınız var mı? Annem derbi hakkında konuşmak için bizi çağırdı."

Ivy'nin gülümsemesi sanki dünyada yapmak istediği başka bir şey yokmuş gibi yüzüne yayılıyor.

"Bir Ashby yemeği mi? Kesinlikle evet." Sanki bu mümkünmüş gibi gözleri daha da parlıyor. "Annene turta getireceğimi söyle." Koridora doğru giderken mırıldanıyor ve ayağa kalkıp masamın köşesinde kiraz kırmızısı bir şey görmeden önce onun mükemmel kışını seyretmezsem lanet olsun.

Lanet olası bir toka daha.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Ivy

Wade Ashby'nin gülümsediğinde gamzeleri olduğunu düşünüyorum. Bugün gamzelerinin ipucunu gördüğüm ilk gün çünkü onu sırtırken gördüğüm ilk gün. Ve Lord Merhamet edin, bu bir manzara. Her zaman çarpıcı bir görünüşü vardır, ama bu adamın yüzünü kaşlarını çatmaktan başka bir şey kapladığında?

O bambaşka bir seviyede.

Daha fazlasını görmek istiyorum. İçine dalmak ve o gülümsemeyi kendime yuva yapmak istiyorum. Bu gülümsemenin vaadi bana hayatında bir zamanlar en iyi kucaklaşmaları yapmış olabileceğini düşündürüyor. Belki de bir zamanlar başka biriydi.

Eminim bu gülümseme onun Jekyll ve Hyde'ı arasındaki çizginin ta kendisidir.

Anlamadığım şey, neden bunu daha sık kullanmadığı. Babasının ölümünden bu yana çiftlikteki her şeyin onun omuzlarına yüklendiğini anlıyorum, ancak bunun ve yakın zamanda boşanmasının dışında, onu her zaman bu kadar asık suratlı yapacak ne olmuş olabileceğini hayal edemiyorum.

İş gününün sonunda, ruh hayvanım Mama Jo'ya hediye olarak limonlu turta almak için Laurel Creek'in ana caddesindeki Spicer's Sweets'e gidiyorum. Bu kadın benden ne isterse yaparım; o şimdiye kadar tanıdığım en havalı insan. Nazik, tüm çocuklarına karşı sert, anlayışlı, bilge ve olabildiğince komik.

O eskiden tanıdığım anne ama onda daha fazlası var. "Don't even" ile "Don't even" arasında mükemmel bir geçiş.

benimle uğraşmayı düşün ve ben sana kurabiye pişirirken içeri gel.

Çiftliğe geri dönmek için kamyonetime atlarken kendi kendime gülümsüyorum. Bu gece için gerçek planlarımın olması, dahil olmak güzel bir his. Bir ilişkiden ve bildiğiniz hayattan ayrılmak, içinde mutlu olmadığınız bir hayat olsa bile, yalnız hissettirebilir. Kendimi Silver Pines'ın ipliklerine yavaşça dokunduğumu hissedebiliyorum ve bunun için buradayım. Muhtemelen kendime bunun geçici olduğunu hatırlatmaya devam etmeliyim ama ben daha çok evrenin sizi yönlendirmesine izin veren bir kadınlım ve burası şu anda birlikte olmak istediğim bir keyif.

Her şeyi hokkabazlık yaparak beceriksizce içeri girdiğimde kamaram sessizdi. Çantamı girişteki bankın üzerine bırakıyorum ve dirseğimle ışığı yakıyorum ama yanmıyor. Kendimi gerçekten çalışmadığına ikna etmek için iki ya da üç kez hızlıca açıp kapatıyorum ve ardından küçük koridordan geçerek evin arka tarafındaki mutfağıma gidiyorum. Ocağın üzerindeki saat karanlıktı ve buzdolabını açtığımda çalışmadığı belliydi.

Kahretsin.

Elektrikler kesilirse bu evde ne yaparım? Elimdeki turtayı eski kasap tezgahının üzerine bırakıp tırnaklarımı tezgaha geçirerek bir süre ön pencereden ahırlara doğru bakıyorum. Kapıların üzerindeki ışık yanıyor, yolun karşısındaki Wade'in oturma odasının ışığı da öyle. Yani belli ki sadece ben varım. Mekanik odadaki devre kesicilerden birkaçıyla oynuyorum ama hiçbir şey olmuyor.

Yardım edip edemeyeceğini öğrenmek için Wade'e mesaj atmadan önce on saniye boyunca alt dudağımı çiğniyorum. Cevap vermesini bekliyorum ama cevap vermiyor. Beş dakika sonra sabırsızlığım beni ele geçiriyor ve botlarımı giyip ön kapıdan geçerek çakıllı yoldan Wade'in kulübesine doğru hızlı bir yürüyüş yapıyorum. Hâlâ duş almam gerekiyor ve ilk Ashby yemeğine geç kalmayı reddediyorum.

Ekim ayında Kentucky için güzel bir gece, esinti yok ama havada hafif bir serinlik var. Wade'i beklerken verandada titriyorum.

kapımı çaldı. Işıkları yanıyor ve kamyoneti burada, Horse and Barrel'dan dönmüş. Şu anda tişörtümün içinde cam kesebilecek meme uçlarımı örtmek için kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. Kapıyı tekrar çaldım. Belki biraz fazla sert, çünkü eski ahşap kapı hafifçe gıcırdayarak açıldı.

"Wade?" Ben aradım. "Rahatsız ettiğim için üzgünüm ama sanırım gücümle ilgili bir sorun var."

Kafamı içeri uzatıyorum ve yüzde yüz onun kişiliğini yansıtan temiz ve düzenli kulübesine bakıyorum. Vintage bir hoparlörden Tyler Childers'ın plakları çalıyor ve tezgahın üzerinde yarısı boş bir bardak bal rengi viski duruyor. Kulübe sıcak ve ev gibi, yıpranmış, kalın kahverengi deri kanepeler ve sandalyelerin üzerinde battaniyeler var. Bu beni biraz şaşırttı. Wade'i battaniye atan bir tip olarak hayal etmemiştim.

"Wade?" Tekrar sesleniyorum, kulübeye tamamen giriyorum. "Tak tak." Burada olmamalıydım ama kapı açıktı, yani burada bir yerde olmalı-

Wade oturma odasına girdiğinde aklımdan geçen her düşünce, yeni dökülmüş bir bardak prosecco'nun içinde yükselen baloncuklar gibi havaya karışıyor; üzerinde dar kalçalarına kadar sarkan bir havludan başka bir şey yok. Dalgalı saçları ıslak ve dağınık, birkaç teli alnına değiyor. Yeni tıraş olmuş ve odanın içinden geçerken geniş çenesi esniyor, pürüzsüz, kaslı kollarını ve göğsünü sabitleyen geniş, güçlü omuzlarına su damlacıkları yapışıyor. Hayal kırıklığına uğratmayan bir göğüs, sanki güneşte kızarmış mermerden yontulmuş gibi; hafif bir saç teli ciddi bir altılı pakete kadar uzanıyor -belki sekiz bile olabilir- ve gözlerimi ışıklı bir pist gibi havlusunun içinde kaybolan derin V'ye götürüyor.

Plağı çevirmek için dönerken baldırları bile devasa ve güçlü. Sırtının tamamı ve sol omzunun bir kısmı renksiz dövmelerle kaplı, siyah ve grinin çeşitli tonlarından oluşan bir senfoni. Hızlıca seçebildiğim şeylerin envanterini çıkarıyorum. Ağaç dallarına benzeyen şeyler

Derisinin düzlemleri, bir çeşit kabile desenleriyle örülmüş ve omurgası tek bir sütun zırhlı yazıyla kazınmış: "Her şey aynı nefesi paylaşır, hayvanlar, ağaçlar, insanlar."

Vay anasını. Çiftçilik böyle bir vücut mu yapıyor? Gerçekten konuşmalıyım. Bir şey söylemeliyim, herhangi bir şey. Ama söylemedim. Bunun yerine, gözlerim patronumun sinsi ateşli vücudunda tam yirmi saniye boyunca ziyafet çekiyor ve o benim odada olduğumu fark etmiyor bile.

"Tanrım, Ivy." Beni görünce irkiliyor, birbirimize öylece bakarken bir an donup kalıyoruz ama Wade hemen kendini toparlıyor.

Bana doğru ilerliyor. Her ne kadar öyle olduğunu düşünseniz de, en ufak bir utanç duyuyor gibi görünmüyor. Sanırım, bu vücutla neden olsun ki? Bu vücut bana banyo havlularının Silver Pines kovboylarının yeni resmi üniforması olmasını diletiyor.

Yutkunuyorum ve Wade bir elini ıslak saçlarının arasından geçirip tezgâhtaki viski bardağını benden sadece bir kol boyu öteden alıp boşaltırken sesimin beni ele vermemesi için dua ediyorum, gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor.

Yutkunduğunda, konuşmadan önce çenesi esniyor. "Evime paldır küldür girmenin bir sebebi var mı?"

Ağzım açık kaldı. Konuş, Ivy.

"Gücüm... soğuk... hiç yok," diye geveliyorum. "Turta."

Turta mı? Şimdi vur beni.

Bana ikinci bir kafam varmış gibi bakarken boğazımı temizliyorum.

"Büyük eve gittin mi? Mama Jo sana içki mi ısmarladı?"

Başımı salladım. "Üzgünüm, sadece... üşüdüm. Elektriğim yok, yardım edip edemeyeceğinizi öğrenmek için mesaj attım, bir turta aldım."

Az önce ona parmak silahı verdiğime eminim. Şimdi ölmek istiyorum. Gözlerimi ondan kaçırıyorum.

"Rahatsız ettiğim için üzgünüm." Fuayeden bu adama bakarken hüngür hüngür ağlıyorum.

Wade'in kaşları çatılır. "Bunun için endişelenme. Kapıyı kilitlemeden bırakmak benim hatamdı," diyor kesinlikle sıfır duygusallıkla.

Ouch.

"Bana beş dakika verin, geliyorum." Viski bardağını lavaboya koydu ve kulübenin arka tarafına doğru başını salladı.

Beceriksizce gülümseyip gitmek için dönüyorum ama alnım hâlâ açık olan ön kapıya çarparak beni durduruyor.

"Lanet olsun," diye küfrediyorum, elimi zonklayan kaş kemiğime götürerek. Belki de yer yarılıp beni bütünüyle yutabilirdi? Cehennemnin kızgın çukurları bile patronuma öyle bir bakmışım ki lanet olası bir kapıya çarpmışım gibi utanç duymaktan daha iyi olurdu. Her zaman biraz sakar olmuşumdur ama bu bir üst seviye.

Wade tahmin edemeyeceğim kadar hızlı bir şekilde yanıma geliyor, ben başımı tutup görüşümdeki noktaları zorlarken beni kavırıyor.

"Bok doğru, bir bakayım," diyor. Sıcak bedeninden gelen ısı ve taze, temiz deri, baharat ve başka bir şeyin kokusu? Narenciye mi? Gül mü? O başımı incelerken ben ona tutunuyorum. Güçlü bir parmağıyla çenemi yukarı kaldırıyor ve gözlerimin içine bakıyor. Onun dokunuşuyla ve bu yakınlıkla kadınsı yerlerim canlanıyor. "Sadece beyin sarsıntısı geçirip geçirmediğini kontrol ediyorum," diyor yarama bakarak.

Zümrüt gözleri benimkilerle buluşuyor, içimi ürpertiyor ve jöle gibi hissettiriyor. Ağzıma doğru kaymalarını izliyorum. Yutkunurken boğazı sallanıyor.

Sarsılmış mı?

Hayır. Açıldı mı?

Kontrol et.

Sıcak, iri parmakları alnıma hafifçe bastırırken çenem gevşiyor, ta ki tokatladığım yere vurduğunda irkilinceye kadar. "Orada iyi bir çürük oluşabilir ama bence bir şeyin yok."

"Bu ilk olmayacak," diyorum gergin bir şekilde. Neyim var benim böyle?

Koyu renk gözleri beni değerlendiriyor. "Evine tek başına

dönmen gerektiğini düşünmüyorum.

Dönüş yolunda bir şekilde kendinizi dışarı atarsınız, o yüzden... oturun," diyor ve oturma odasını işaret ediyor.

Orada bir süre durdum ve cevap vermedim, çünkü odanın diğer ucunu işaret ederken kollarındaki kaslar sadece ...

Wade'in bakışları

benimkileri buluyor. "Ivy, otur," diye emrediyor.

Göz kırpıyorum, sonra kanepede işaret ettiği yere doğru ilerliyorum. Evet, efendim. Ben kimim ki otoriter Wade Ashby ile tartışayım?

Beş dakikadan kısa bir süreliğine ortadan kayboluyor ve yıpranmış kot pantolonu, uzun kollu siyah Henley'i, sonsuza dek göremeyeceğim vücudunun her cazip santimine yapışıyor ve yürürken iki eliyle kenarını kıvırdığı siyah Tennessee Titans beyzbol şapkasıyla geri dönüyor.

Tamamen bir arada ve rahat görünüyor. Benim tam zıttım.

Bana doğru yaklaşırken eğiliyor, bir çeşit tıraş losyonu ile şimdi daha da güzel kokuyor. Wade'in öyle bir kokusu var ki eğilip derin derin içinize çekmek istiyorsunuz.

"Hâlâ iyi misin? Miden falan bulanmıyor mu?" diye soruyor, parmaklarını yine alnımda hafifçe gezdirerek. "Kaz yumurtası değilsin, bu iyiye işaret."

Gözleri benimkileri yerinde tutuyor. Koyu yeşil, yerini sadece bana bu kadar yakinken fark edilebilen küçük kahverengi lekelerle bırakıyor.

Göz kırpıyor ve bu benim transımı bozuyor.

"Tüm bunlar için özür dilerim." Ayağa kalkıp kapıya doğru başını salladığında, çenesi yine gerilmiş bir halde utangaçça gülümsüyorum.

"Çıkarken kamyonumdan alet çantamı alırım. Hadi gidelim."

Söylediğini yapıyorum, bu sefer içeri girmeye karar vermeden önce kapıyı gerçekten çektiğimden emin oluyorum.

ALTINCI BÖLÜM

Ivy

"O n!" Mutfağımdan evin arka tarafındaki Wade'e bağıyorum, çünkü her ne yaptıysa benim Gücü tekrar aç.

Evim canlanırken eş zamanlı bip sesleri başlıyor. Tek düşünebildiğim bu adamı buradan çıkarmak ve yemeğe gitmeden önce kendimi biraz toparlamak.

"Her şey hazır o zaman," diyor oturma odasına girerken. "Mutfağınızın şalterini bir şey patlatmış ve orada her ne yapıyorsanız, tüm paneli kapatmış olmalısınız. Kulübe eski, o yüzden aynı anda çok fazla şeyi fişe takıp çalıştırmamaya çalışın."

"Teşekkür ederim," diyorum. "Öğle yemeğinde çamaşır ve kurutma makinesini çalıştırmıştım ve bir de ısıtıcım vardı, belki de ahıra dönmeden önce söndüğünü fark etmemişimdir. Niyetim... Yani, evinize daldığım için özür dilerim. Terbiyeli olmamanı beklemiyordum," diyorum, olabildiğince profesyonel görünmeye çalışarak.

Wade aletlerini çantasına geri koyarken kaşlarını kaldırıyor.

"Bunu beklemeliydim. Sana boşuna Bela lakabını takmadım, Bela." Bakışlarını hızla indiriyor ama ben onları görmeden önce değil.

Gamzelerin ipucu. Bir günde iki kez.

"Bir günde iki kez ne demek?" diye sorar, yüzü ifadesizleşmiştir bile.

Hayatımı sikeyim. Bunu yüksek sesle mi söyledim?

"Bir günde iki kez aptalca bir şey yaptım... Ben duş almaya gidiyorum, sonra görüşürüz," diyorum ona garip bir şekilde el sallayıp koridorumdan aşağıya doğru dalarken.

Wade kapıyı arkasından kapatırken, "İçeri girmeden önce suyu kontrol etsen iyi olur, böylece başka bir sakatlık yaşamazsın," diye sesleniyor ve ben de tam anlamıyla mahcup olmuş bir halde ve tüm ailesiyle akşam yemeğine gitmeden önce patronumun zihnime kaydettiğim görüntüsüne fiske vuracak zamanım olup olmadığını merak ederek banyomda kayboluyorum.

Jo'nun babası Dean saat altıdan hemen sonra bana kapıyı açtığında, büyük evde ortaya çıkan sahneye pek hazırlıklı değildim. Ashby'lerin iri yarı golden retriever cinsi köpeği Harley, içeri girdiğim anda bana sokulup sarılmak istiyor. CeCe oturma odasındaki kanepenin önünde yerde oturmuş, her zamanki gibi çok güzel görünüyor, Nash de hemen yanında, elini dizine koymuş, bir yandan televizyonda hokey özetlerini izliyor, bir yandan da burbonunu yudumluyor. Sanki ona dokunmadan duramıyor. Mabel kanepede CeCe'nin arkasında uzun sarı saçlarını farklı örgüler ve tokalarla şekillendiriyor ve sehpanın üzerine bir adamın dağınık karalamasıyla "Able Mabel'ın Güzellik Salonu" yazan bir çizim yapııştırılmış.

Jo fırından yeni çıkmış iki mamut büyüklüğündeki tavuğu yerken Cole ve Wade mutfakta derin bir tartışma içindedir.

Dean en rahatlatıcı gülümsemesiyle ceketimi alıyor ve dolaba asıyor. Teşekkür edip ona gülümsedikten sonra odaya dönüyorum.

Açık alana girerken "Hepinize merhaba," diyorum.

Sessizlik "Merhaba" ve "İçeri gelin" sesleriyle patlamadan önce yedi çift göz dönüp bana odaklanıyor.

Jo beni yanağımdan öperken "Limon en sevdiğimdir," diyor. "Wy'ın da favorisiydi, iyi bir zevkin var." I

sırıtırıyor, onayladığı için mutlu. Uzun sarı saçları tarçın gibi kokuyor. Ev gibi ve rahat. Kendi annemin artık olmadığı ama eskiden olduğu her şey ve bu kalbimi sızlatıyor. Wade'in gözleri odanın diğér ucunda benimkilere kilitlenirken, "Wade, bir centilmen ol ve bu kadına bir içki doldur," diye takılıyor.

Yarı çıplak gövdesi zihnimde yanıp sönüyor ve odanın aniden biraz fazla sıcak hissetmesine neden oluyor. Hâlâ o siyah Titans şapkasını takıyor ama şimdi şapkası ters duruyor ve onu daha da genç, daha kaygısız ve tehlikeli derecede ateşli gösteriyor.

Benim için kesinlikle işe yarayan bir görünüm. Bisküvi açmaya çalışırken kollarını yukarı doğru itiyor ve güçlü ön kolları kaslarla dalgalanıyor. Başını sallıyor ve iri ellerindeki unun tozunu almak için bir havluya uzandığında bakışlarımı kırıyor.

Jo turtamı alıp tezgâhın üzerine koyuyor, Wade de mutfak adasına geldiğimde bana içinde double shot olan küçük bir kristal bardak uzatıyor.

Bir yudum almaya gidiyorum ama eli dışarı fırlıyor ve benimkinin üzerinde hayalet gibi gezinerek beni durduruyor. Dokunuşu tenimin altına iniyor ve hızlı temasla neredeyse ürpermeme neden oluyor. Bu olduğunda kendimi azarlıyorum. Onu havluyla bir kez gördüm ve birdenbire aşık bir genç kız mı oldum?

"Biz selam vererek içeriz," diyor kesin bir ifadeyle. "Peki, bizim için kadeh kaldıracak mısın?" diye soruyor, dirseğine yaslanıp bana bakarak.

Bir an için boşluğa düştüm, sonra tatlı tatlı gülümsedim. Beni zor durumda bırak, sonuçlarına katlan.

"Yarı çıplak kıçlarına daldığım için beni affeden, bana ilk yardım sağlayan ve sonra gücümü tamir ederek bir tür süper kahraman fantezisini gerçekleştiren patronlara mı?" Teklif ediyorum.

Jo, Cole ve Dean dönüp bana bakıyorlar. Wade'in yanakları pembenin güzel bir tonuna dönüşürken sıırıtırıyorum, ama o gözlerini benimkilerden ayırmıyor, bardağını tezgâha vurup bir yudum alırken her zamanki gibi

kontrollü. "Selam," diyor.

"Burada bir hikâye var ve ben buna yatırım yaptım.
Gücünü yarı çıplak mı tamir etti?" Cole oturur ve bir ileri bir
geri bakar.

"Ayrıca, ilk dolarını ben koyacağım ama burada küfür edersen Mabel paranı alır."

Oturma odasına baktığımda Mabel'ın kulaktan kulağa sırttığını ve bana el sallarken iki eksik ön dişini gösterdiğini görüyorum.

"Not edildi." Ben de gülümsüyorum.

"Ne diyordun?" Cole hikayemi soruyor.

"Kapıyı kilitlemeyi unutmuş. Sakardır ve sanki bir ahırda doğmuş gibi insanların evlerine davetsiz girer. Hikâyesi yok," diye kestirip atıyor Wade.

Cole sırtıyor ve adadaki kaseden ağzına bir avuç fıstık atıyor.

"Yarı çıplak olmasına şaşırmadım. Wade de gençken hiç kıyafet giymezdi."

Wade, Cole'a çenesini kapamasını söyleyen gözleriyle, "Sadece utangaç değil," diyor ama bu Cole'u ateşliyor gibi görünüyor.

"Kapıdan girer girmez donuna kadar soyunurdu." Cole kıkırdıyor.

Mama Jo kıkırdarak, "Ve onun eli de her zaman hayır-hayır kısımlarını tutuyordu," dedi.

Kaşımı kaldırıyorum ve onlarla birlikte gülmeye başlıyorum. "Tanrı aşkına," diye itiraz ediyor Wade, yeğeninin gülmesine izin vermemeye çalışarak. duymak.

"Wade Amca, bu başka!" Mabel diğer odadan bağırıyor.

Wade hiç vakit kaybetmeden mutfak adasının yanındaki rafta duran küçük kovboy çizmesinin içine birkaç dolar sıkıştırıyor, başını sallıyor ve "süpersonik duyma yeteneği var" gibi bir şeyler mırıldanıyor.

"Bu doğru. On yaşından sonrasına kadar hiç samimi fotoğrafı bile yok, hiç bir şey giymezdi. O çocuk bahçede çıplak ayakları ve şortuyla böcek toplar ve çamurdan turtalar yapardı. Vahşi doğada evinde gibiydi," diyor Jo ayak parmaklarının ucunda durup onun yanağına bir öpücük kondururken. "O zamanlar özgür bir ruhtu."

Wade, "Ashby yemeğinde işleri profesyonel tutmak gibisi yok," diye homurdanıyor ve ben viskimi yudumlarken sırtıyorum. Lanet olsun, iyi burbonmuş.

Cole eğilip gülümsüyor; Wade ile aynı gamzelere sahip, sadece onları kullanmaktan korkmuyor gibi görünüyor. "Dedikodulara göre eline geçen her fırsatta hâlâ hayırsız yerlerine el atıyormuş."

Wade, Cole'un kafasının arkasını kelepçeleyerek şapkasını kucağına düşürür.

"O dizginleri boşuna sağ eliyle daha sıkı tutmuyor," diye bağılıyor Dean çalışma odasından ve Nash ile Cole'un içten bir kahkaha atmasını sağlıyor.

"Çok uzak, baba." Jo burnunu kırıştırıyor. "Üzgünüm tatlım," diyor bana. Sadece gülümsüyorum ve el sallıyorum.

"Derbi hakkında konuşmak istediğini sanıyordum, bunu Salı günü yapmamızın tek nedeni bu değil mi?" Wade umutsuzca konuyu değiştirmeye çalışarak soruyor.

"Evet, derbi konuşalım. Wade, patatesleri ez ve yemek hazır olsun. Sonra sohbet ederiz. Bunu Salı günü yapıyoruz çünkü elimizdeki tek fırsat bu. Yarın Sandy ve Theresa ile birlikte kızlar haftası için Wears Valley'e gitmek üzere ayrılıyorum," diye hatırlatıyor Jo hepsine.

Hepsi başını sallar.

"Bütün hafta babamın yemeklerini yemek zorunda mıyım?" Mabel derme çatma salonundan dehşete düşmüş bir halde soruyor.

Cole kıkırdar. "Haklısın Mabes, bizi bir hafta boyunca kendi başımızın çaresine bakmak zorunda bırakmaya nasıl cüret eder?"

"Yemek yapmayı çok iyi biliyorsun evlat. Sadece mecbur kalmadıkça yapmıyorsun. Diğerlerine nasıl öğrettiysen sana da öyle öğrettim."

Wade, "Ona fazla yüklenme anne, bazı insanlar mutfakta daha yetenekli doğar," diyor.

Cole ağzına daha fazla fındık atarken yüzünü buruşturuyor.

"Ama kabul etmeliyim ki, bu mutfağı neredeyse bir hafta boyunca kapatmak? Bu kabul edilemez. Yelp'te benden iki yıldız."

Wade ısıyor. Esprili bir şaka yapmak için fazla ciddi görünüyor.

Yanıt olarak kıkırdıyorum ve gözleri benimkilere kayıyor.

"İkiniz de susun. En azından Wade yemek yapıyor.

Bisküvilerini pişirmesi için bir bayan arkadaş bulsan hiç fena olmaz Cole, madem kendin yapmayacaksın," diyor Jo.

"Sadece bisküvilerine bakmasına izin verse bile bu bir başlangıç olur," diye bağılıyor Dean.

Cole kimsenin duyamayacağı bir şeyler homurdanıyor.

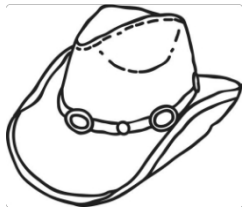
Jo çatal bıçak takımını uzatırken bana göz kırpmıyor.

"Masayı hazırlayayım mı, tatlım? Burada hepimiz ekmeğimizi kazanıyoruz; misafirlere inanmıyoruz."

"Bana çok yakışıyor." Başımı sallayıp çatal bıçak takımını ondan alıyorum ve yemek odasına kadar sırtarak gidiyorum.

Genç Wade, şu anda çalıştığım ciddi ve dürüst köprü trolünden çok farklıymış gibi görünüyor. Onu bir an olsun görebilmenin mümkün olup olmadığını merak etmeden edemiyorum. Cole'un söylediği bir şey karşısında yüzünü buruştururken yan odada ona bakıyorum

Şu anda pek mümkün görünmüyor ama zamanım var. Sanırım öğrenmek istiyorum.

YEDİNCİ BÖLÜM

Wade

"S Ayın 26'sında yola çıkacağız ve 28'inde döneceğiz," diyorum yemek yerken. Aileyi az önce bilgilendirdim.

Nashville'de yapmamız gerekenler ve baktığımız yıllıklar hakkında.

"Haden ve çocuklara mümkün olduğunca yardım etmek için buradayım. Eğer daha fazla yardıma ihtiyacınız olursa bardan biraz uzaklaşmayı düşünüyorum," diyor Nash masada CeCe'nin yanındaki yerine otururken.

Başımı salladım. "Çok minnettarım."

"Nasıl olsa bu bizim yavaş zamanımız, biz hallederiz." Annem bana gülümsüyor, gözleri köşede kırışmış gibi. "Baban bu işi bir kez daha denediğin için seninle gurur duyardı. Bir sürü anı."

"Bu benim de her zaman hayalim olmuştur," diye söze giriyor Ivy. "Hepinizi hayal kırıklığına uğratmamaya çalışacağım. Sam'in vekili olarak elimden geleni yapacağım."

Ivy tam karşımda oturuyor ve zahmetsizce güzel görünüyor, özellikle de birkaç kadeh burbon içtikten sonra. Üzerinde yine bir çift Levi's pantolon ve omuzlarından sarkan uzun kollu, avcı yeşili bir kazak var ki bu kazaklar gerçekten de göz kamaştırıcı. Koyu renk saçları sırtından aşağı dökülüyor ve yarısı kelebeğe benzeyen bir tür tokayla tutturulmuş.

Yüzlerce saç tokasına bu gece izin veriyor olmalı. Cicili bicili tellere benzeyen ince gümüş küpeler neredeyse omuzlarına ulaşıyor ve belki de burbonun etkisiyledir ama çılgınca bir an için bir tanesini ağızma aldığımı hayal ediyorum,

Kulak memesıyla birlikte, sonra dilimi ipeksi, ısırılabilir boynundan aşağı doğru süpürdüm.

Hay sikeyim. Hiç hoş değil. Çalışan. O senin çalışanın.

Koltuğumda kayıyorum, gözlerimi Ivy'den kaçırıyorum, onun yerine köşede kemiğini kemiren Harley'i izlemeyi seçiyorum. Diğer manzarayı milyonlarca kez daha çok seviyorum ama en azından bu beni masanın altında yarı tekmelemiyor.

"Eminim çok başarılı olacaksın, tatlım. Wyatt'ın dereceye girmesi için üç sezon ve iki at gerekti," diyor annesi.

Hepimiz başımızı sallarken Ivy, "Harika bir adama benziyor, keşke onunla tanışabilseydim," diyor.

"Biz de öyle." CeCe gülümseyerek onun yanındaki kolunu sıkıyor. "Seni hemen sevecekti."

"Onun hakkında duyduğum her şey, babama çok benzediğini gösteriyor," diyor Ivy.

"Çini okeyinde berbat mısın?" Cole sırtarak soruyor.

"Her zaman son kurabiyeyi yiyen ve kutuyu dolaba geri mi koyalım?" Annem sesini yükseltiyor.

"Balık yakalamakta berbat mısın?" Nash masadakiler kıkırdarken ekliyor.

Hava çok ağır. Babam hakkında bir kerede çok fazla konuşmuyorum. Hâlâ çok taze. Hâlâ ailece bir araya geliyoruz, aynı şeyleri yapıyoruz ama hiçbir zaman tam olarak doğru hissetmiyoruz. Ekibimizden biri gitti ve bunu asla geri getiremeyeceğiz. Bazı anlar bunun ağırlığı çok ağır geliyor. Aniden daha fazla içme ihtiyacı hissediyorum, masadaki burbonu alıp bardağımı dolduruyorum.

"Baban vefat mı etti?" Dean Baba ona sorar.

Başını salladı. "Evet, ben on dört yaşındayken. Beklenmedik bir kalp krizi geçirdi. O benim en iyi arkadaşımdı." Bunu söylerken sırtıyor, sanki milyonlarca anı gözlerini dolduruyor.

CeCe ona sessizce, "Ortak bir noktamız var, benim babam da benimdi," diyor. Nash bunu söylerken CeCe'nin omzunu sıkıyor. Ne kadar çabuk müşfik bir koca tipine dönüştüğüne hâlâ inanamıyorum.

"Peki ya annen, o hala toprağın sağ tarafında mı?"

Annem babamın sözleri karşısında çatalını düşürür.

"Baba. Bunu sormanın kabul edilebilir bir yolu yok."

"Sorun değil." Ivy filtresiz büyükbabama kıkırdıyor. "Hâlâ pisliğin doğru tarafında sayılır. Babam öldüğünde bir nevi çocuk oldu, ben de ebeveyn oldum. Artık içmesi gerekenden daha fazla içiyor, ben de ona bakıyorum."

"Bu kolay bir iş değil. Bunu duyduğuma üzüldüm. Hiç kardeşin var mı?" Cole patates püresinden bir ısırık alırken soruyor.

"Bir küçük kız kardeşim var, Cassie. Pek uğramaz ama büyük komşumuz Bayan Potter, birkaç günde bir benim için annemi kontrol eder ve yiyeceklerini aldığından emin olur. Onu her zaman önemser. Sanırım kocasını kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu bildiği için ona karşı zaafı var. O da bir dul." Ivy omuz silkiyor.

Gözlerindeki bir şey masanın öbür ucuna uzanıp elini tutma isteği uyandırıyor bende. Kendimi durduracak iradeyi buluyorum.

"Babanın adı neydi?" Nedenini düşünmeden ya da anlamadan soruyorum. İnsanlara asla kişisel sorular sormam.

"Bill... Billy," diyor bana usulca, omuz silkerek, menekşe rengi gözleri benimkilere dalarak.

"Kadeh kaldıralım." Babam bardağını havaya kaldırarak etrafımızdaki yoğun havayı kesiyor. "Her zaman hayat tuvalet kağıdı gibidir derim..."

"Tanrım," diye kıs kıs gülüyor Cole. "Ya çok iyi gidiyorsun ya da

Birisi. İyi bir başlangıç yapmak daha iyi. Hayatın ona sunduğu zorlukların üstesinden geldiği için Ivy'ye, kaybettiği babası Billy'ye ve Wy'a." Bardağını masaya vuruyor ve hepimiz onu takip ediyoruz, Ivy'nin dudaklarında bir gülümseme beliriyor.

"Bu belki de şimdiye kadar duyduğum en saçma ve muhtemelen en tatlı kadeh kaldırmaydı." Ivy içkisini yudumlarken kıkırdıyor.

"Kahretsin, tatlım, daha hiçbir şey duymadın," diyor Mama Jo.

"Hepinizin bana biraz borcu var," diyor Mabel, çatalını yemin botuna doğrultarak.

"Sanırım hepinizden hoşlandım." Ivy yine kıkırdıyor. "Hislerimiz karşılıklı canım," diyor annem.

Pop elinde boş tabağıyla ayakta duruyor. "Pekâlâ, kim tarta ister? Wade, Ivy'nin turtasından ister misin?" diye ağzından geçirir.

Ailemin çoğu masanın etrafında kıs kıs gülerken elimi saçlarımda gezdiriyorum.

Bu lanet aile.

"Hepiniz aklınızı başınıza alın. Sadece limonu sevdiğini biliyorum," diye ekliyor, ellerini masumca kaldırarak.

Ivy benimle göz göze geliyor ve babama açık açık kıkırdıyor.

Lanet olsun, karanlık tarafa geçti ve lanet olsun, ona yakışmasından nefret ediyorum.

"Aileye uyum sağladığı kesin." Temizlenirken Cole dirseğiyle beni dürtüyor. Yemek odasına bakıyorum ve Mabel saçlarıyla uğraşırken Ivy'nin kanepenin önüne park ettiğini görüyorum. Annem ve CeCe ile sohbet ederken geniş gülümsemesi tüm yüzünü kaplıyor.

Nash, "Belki de daha fazla yemeğe gelmesi gerekiyordur, zavallı kızın bir ailesi yok gibi görünüyor," diye ekliyor. Ailesi öldüğünde biz de onun ailesi gibi olduğumuz için tabii ki bu konuya sıcak bakacaktır.

"Bunun bir iş yemeği olması gerekiyordu, biraz profesyonelliği korumalıyım," diye homurdanıyorum ve Nash elindeki bulaşık havlusuyla bana vuruyor.

"Gevşe biraz. Lanet olası huysuz ihtiyar," diye fısıldıyor ve Mabel'in küfürlerini duymadığından emin olmak için yan odaya bakıyor.

Ona dönüp bakıyorum. "Sadece bazı sınırları korumaya çalışıyorum, ki bu da yapılması gereken normal ve sağlıklı bir şey."

"Başka ne yapmanın normal ve sağlıklı bir şey olduğunu biliyor musun?" Cole sırtıyor.

"Evet biliyorum ve inanın bana, geciktim ama şu anda kimseyle görüşmem, önümüzdeki birkaç ay boyunca eğitimle ilgili her şeyi yapacağım gibi görünüyor."

Ivy'yi izlerken, onunla geçirmem gerekenden daha fazla zaman geçirmek için sabırsızlandığımı fark ediyorum. Ailesine ne olduğunu merak etmekten kendimi alamıyorum. Her ne olduyorsa, bu onu mutsuz etmemiş. Ivy benim gibi bıkkın görünmüyor; Mabel'a gülümserken nazik, hatta sevecen görünüyor. Ve kendine o kadar güveniyor ki, itiraf etmekten nefret etsem de, bu çok seksi.

Beni havluya gördüğünde başını çevirip bakmadı bile. Öylece içeri girerken neler görmüş olabileceğini düşünürken bir yudum burbon aldım. Kendi evimin etrafında genellikle kıyafet giymem; o havlunun üzerimde olması bile tamamen tesadüftü.

Belki de onu fark ettiğimde yarı çıplak durmak yerine odadan çıkmalıydım, ama ona yaklaşırsam belki dersini alır ve bir daha asla bu hatayı yapmamak üzere rahatsız bir hışımla çıkar diye düşündüm.

Bunun yerine, bana baktığında gözleri, sanırım şapkanızı takmak istiyorum efendim, çok teşekkür ederim dedi ve o zamandan beri parmaklarımdaki altındaki yüzünün yumuşak tenini ve kısmen açık sulu dudaklarını düşünerek yarı sertleştirdim, kaymam için mükemmel bir yer-

"Dünyadan Çavuş'a," diyor Cole, bana eski lakabımla seslenerek. "Bakıyorsun, kardeşim."

"Değilim," diyorum savunmacı bir şekilde.

Cole cevap olarak kıkırdıyor. Siktiğimin burbonu.

"Benimle Lexington'a gelmelisin, dışarıda bir geceye ihtiyacın var," diyor.

Lexington eşittir seks. Cole ne zaman biriyle yatmak istese, tek gecelik ilişkilerinden biri için bir geceliğine kasabadan kaçır; böylece birinin kız kardeşiyle ya da

Hayatımızdan bir öğretmen. Cole gibi bir erkek fahişesi olduğunda küçük kasaba sorunları.

"Mabel Cumartesi günü Ernie ve Trudy ile birlikte olacak," diyor eski karısı Gemma'nın ailesinden bahsederken. Onlar aslında dengeli, nazik insanlar ve Mabel'la kendi annesinden daha fazla zaman geçiriyorlar. "Uzaklaşmak, gevşemek için bir geceye ihtiyacın olursa bana haber ver. Bir eküriye her zaman açıktır." Bunu söylerken sırıttı.

"Ben senin gibi bir fuckboy değilim," diye karşılık veriyorum.

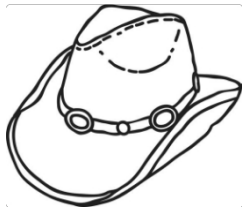
"En azından patlamayı bekleyen lanet olası bir kriko gibi sarılmadım. Bir geceliğine şehir dışına çıkmalısın. İnan bana, bakmamana yardımcı olacaktır," diye karşılık veriyor Cole.

Nash yerleri süpürerek geçerken sessizce gülüyor. "Ahh, ona fazla yüklenme. Ne de olsa şehir dışına çıkıyor. Nashville, değil mi? İyi ki orada dikkatini dağıtacak bir şey yok." Bana göz kırptı.

Oturma odasındaki Ivy'ye bakıyorum, saçları artık birkaç tokayla toplanmış, boyalı kot pantolonuyla Just Dance oynayan Annem ve CeCe'ye katılıyor. Müzik eşliğinde kalçalarını döndürürken ve ellerini başının üzerine kaldırırken ağzım kupkuru oluyor. Son burbonumu da yutmadan önce titrek bir nefes alıyorum.

Hayır, Nashville'de bulabildiğim bitişik otel odalarında Ivy ile kesinlikle dikkatim dağılmayacak.

Tüm şehirdeki tek oda. Orada dikkat dağıtıcı hiçbir şey yok.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Wade

"İ Şu anda çok şey yaşadığının farkındasın ama bu beni ve ihtiyaçlarımı görmezden gelebileceğin anlamına gelmiyor."

Şapkamı çıkarıp sedirin üzerine atıyorum, alnımı ovuşturuyorum çünkü neredeyse her gece aynı lanet konuşmayı yapıyorum.

"Şu anda sadece başımda bir sürü şey yok Janelle, Darryl Smith ile gizlice görüştüğünü de biliyorum. Sana bir kez güvenemezsem, her şey biter."

Janelle önümde çömeliyor, uzun, beyaz sarı saçları omuzlarına dökülüyor. Alt dudağını büzerek bana bakıyor ve mavi gözleriyle beni baştan çıkarmaya çalışıyor ama işe yaramıyor. Eskiden o gözleri sevdiğimi sanırdım. Şimdi, onlara her baktığımda tek gördüğüm başka bir adamın yansıması.

Ayağa kalkıp ellerini itiyorum ve duvarlarımı yeniden örmek istiyorum. Üç gün içinde çiftliğe geri taşınyorum; artık onun saçmalıklarına katlanmak zorunda değilim.

"Beni istemiyormuş gibi davranmayı bırak, Wade."

"Seni istemiyorum Janelle, eskiden seni isterdim. Şimdi ise

"Sadece çok yorgunum, bütün çiftlik benim omuzlarımda, babam çok hasta." Kusuyor, her gün bütün gün uyuyor ve kemoterapi yüzünden derisinde yaralar var. "Çok yoruldum."

"Sen her zaman yorgunsun ama ben senin karınım. İyi ya da kötü. Artık beni affetmenin ve eskiden olduğu gibi bana ilgi göstermenin zamanı geldi. Neden başka bir yere bakmam gerektiğini düşünüyorsun?"

Doğru, beni terk etmesi benim hatam. Onu affetmeyi bırak, ona bir daha güveneceğimi sanıyorsa şaka yapıyor.

Gözlerimi kapatıp elimle yüzümü ovuyorum ve kendime sakinliğimi korumak için bir saniye veriyorum. Arkamda bir hareket hissediyorum. İki sıcak el tişörtümün arkasından kayıyor. Tam itiraz etmek üzereydim ki duydum.

"Beni istemiyormuş gibi davranmayı bırak, Wade."

Yumuşak, boğuk bir ses kulaklarımı dolduruyor, ensemde tüylerimin diken diken olmasına neden olan bir ses. Janelle'e ait olmayan bir ses. Gözlerimi açmaya cesaret edemiyorum. Bu sesi kulaklarımda istiyorum. Onun kokusunu alıyorum, tatlı vanilya ve şeker.

Ben dönerken göğsümden bir inilti yükseliyor ve küçük eli kot pantolonumun üzerinden sikimi kavırıyor.

Kemerimin tokası çözülüyor ve bir avuç içime bastırılıyor, beni okşuyor, dudaklarım dudaklarıma bastırılıyor. Tadı daha da güzel. Ağzım onunkini kavrarırken ellerimi beline doluyorum, sırtı atletinin altında çok sıcak.

"Beni istediğini biliyordum, Şef." Ivy yüzünü benden geri çekiyor, dolgun dudakları şişmiş, göz bebekleri sönmüş, göğsü kabarmış.

Onu duvara yaslarırken "Evet, öyle," diye mırıldanıyorum. Küçük elini dudaklarıma doğru çekiyorum, parmaklarının her birini ağzıma alıyorum, sonra onları tekrar sikimin etrafına sarıyorum, o da ölmekte olduğum o gırtlaktan gelen sesi iniliyor-

Bir gök gürültüsü tüm kulübemin sallanmasına neden oluyor. Gözlerim telefonumun vızıltısı ve fırtınayla açılıyor. Elimin kendi sikimin etrafında sıkıca dikilmiş olduğunu ve Ivy'nin kokusunun hala burnumda olduğunu fark ediyorum.

Sikeyim.

Yatağımın başucundaki sehpadan vızıldayan telefonumu aldım.

Janelle. Sanki rüyam bana ulaşmaya çalıştığı konusunda beni uyarıyordu. Telefonum yeniden çalışmaya başladığında evin içinde bir gök gürültüsü daha kopuyor.

"Gece yarısı oldu, Janelle." Sesim kısık ve lanet olsun, o kadar sertim ki acıtıyor.

"Wade, çatı akıyor... mutfak... her yerde su var." Sesi normalden daha da tiz ve az önce beni uyandırdığı yumuşak boğuk sestten sonra kulaklarımda cehennem gibi gürültülü.

"Orospu çocuğu. Geliyorum."

Telefonu kapatıyorum ve kot pantolonumu giyiyorum, Ivy'nin sıcak bedeninin benimkine bastırıldığı fikri aklımdan geçerken ereksiyonumun geçmesini istiyorum. Anahtarlarımı alıp hızla ön kapıdan çıkıyorum. Son dört ay içinde çatı ikinci kez akıyor. Onu kesinlikle değiştirmesi gerekecek. Bu noktada Janelle'in yüceltilmiş ev sahibi gibiyim.

Yakında onu görmezden gelebileceğimi kendime hatırlatıyorum. O ev artık benim olmayana kadar gün sayıyorum. Banka finansmanı Aralık başında tamamlanacak. O zamana kadar başka seçeneğim yok, yardım etmek zorundayım, sadece hiçbir şeyin mahvolmamasını sağlamak ve bana Janelle'den son kopmuş bağı sunacak olan finansmanı engellemek için.

Çiftlikten eski evimizdeki eski karıma gitmek on dakika sürüyor. Arabayı sürerken bu rüyanın ne olduğunu çözmeye çalışıyorum. Çok gerçekçiydi ve lanet olsun, gerçekten hoşuma gitmişti. Bana hiç mantıklı gelmiyor. Hayatım boyunca etrafımda bir sürü güzel kadın oldu, Ivy hakkındaki serseri düşüncelerim için hiçbir mazeret yok. Kendime bunun sadece benim için bir süre geçtiği için olduğunu söylüyorum, çünkü onun bana karşı bastırıldığı düşüncesiyle horozumun tekrar şişmeye başladığını hissediyorum.

Lanet olsun. Ahırını temizliyorum. Dişçi. Cole'un çıplak kızı dereye atlıyor, sikim anında sönerken kendi kendime tekrarlıyorum. Cole'un kızı her seferinde bunu yapıyor.

İçimi çekiyorum ve arabayı garaj yoluna çekerken kendimi savaşa hazırlıyorum. Janelle her zaman hesaba katılması gereken bir güç olmuştur. Evlendiğimiz ilk haftalarda bunun bir çöplük yangınıyla sonuçlanacağını bilmeliydim. Evlendiğim kız

Janelle'in düğünün bittiği gün gözlerimin önünde kaybolduğunu ve artık her şeyin onunla ilgili olmadığını düşündüm. O artık bir gelin değildi. O sadece bir eşi, onun sözleriyle. Ama uzun bir süre buna katlandım. Mutlu eş, mutlu hayat, değil mi? Yanlıştı. Birbirimize tamamen zıttık ve iyi yönlerden değil.

Ben açık havayı severim, o sevmez, ben evde oturmak isterdim o dışarı çıkmak isterdi, ben çocuk isterdim o hiç istemezdi. Babam hastalandığında ve o benim ve ailemin yanında olmak yerine içmeye ve kasabalılarla yatmaya başladığında bizim için hiçbir umut olmadığını gerçekten anladım. Babam ölmeden birkaç ay önce ayrılma kararı aldım. Ona güvenmişim ve artık güvenemediğimde gerisi anlamsız gelmeye başladı. Her zaman çiftlikte olmam gerektiğini bildiğim halde onun evde kalması mantıklıydı ve artık orası benim evim gibi gelmiyordu.

Yaz sonunda boşanmamız gerçekleştiğinde, evin onda kalmasına izin verdim. Şimdi evin onun olmasına o kadar yakınım ki, tadını alabiliyorum ve tadı özgürlük gibi geliyor. Kamyonetimi garaj yoluna park edip kapıyı çalmak için elimi kaldırıyorum, ama ben daha kapıyı açamadan kapı Janelle'e açılıyor ve sanki buraya gelmem çok uzun sürmüş gibi bana bakıyor.

"Ne yapacağımı bilmiyorum, altına kova koydum. Eskisi gibi aynı yerden geliyor." Merhaba yok, geldiğiniz için teşekkürler. İşinin başına dön, asker.

"Muhtemelen saçak oluşunun yine aktığı lanet olası yerdir," diye homurdanıyorum. Neredeyse hiç yağmur yağmadığı için çatının güvenli olduğuna karar veriyorum. Kayıp düşsem bile bu, evde kalıp Janelle'in neden bu işi halletmediğine dair bahanelerini dinlemekten daha iyi bir kader.

"Sanırım tamir edildi ama sadece geçici olarak Janelle. Yazın değiştirilmesi gerektiğini söylemiştim. Sana fiyat vermesi için Jake'i aradın mı?" Otuz dakika sonra, daha fazla mühür ekledikten sonra eve tekrar girdiğimde soruyorum.

Janelle surat asıyor.

"Meşguldüm." Başka bir deyişle, hayır.

Ona kaşlarımı çatıyorum.

"Bu işi ihmal edemezsin. Bir şeyler ters gittiğinde ilk arayacağın kişi ben olamam. Artık evli değiliz. Buna alışmak zorundasın. Yarın Jake'i buraya getireceğim, çünkü oturup tamir edilmesini bekleyemem. Yeniden finansman için bütçede para ayırdın mı?"

"Evet. Tabii ki." Sanki bunu yapmaması delilikmiş gibi söylüyor ama ben daha iyi biliyorum.

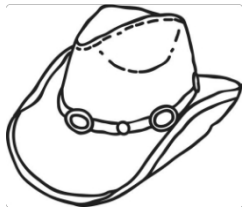
"Güzel. İşiniz bittiğinde burada olacak."

Ayağa kalkıyor ve sırtıyor, yüzünde beni beceren bir ifadeyle bana doğru yaklaşıyor. İyi tanıdığım biri. Kasabanın yarısının iyi tanıdığı biri.

"Buna alışmak istemiyorum. Eski günlerdeki gibi biraz daha kalırsan buna değmesini sağlayacağım. Sabahın birinde çok iyi görünüyorsun, Wade." Elini çeneme doğru uzatıyor ve bu beni gerçekten tiksindiriyor. Chanel N°5'in hafif kokusu bile midemi bulandırıyor.

Alay ederek bileğini tuttum. "Hiç şansın yok Janelle. O zamanlar geride kaldı." Onu atlatıp yağmurluğumu kapıyorum ve sızıntının durduğundan emin olmak için kovayı bir kez daha kontrol ediyorum. "Kovayı boşalt ve sabah kontrol et," diye ısırıyorum.

Kapıdan o kadar hızlı çıkıyorum ki, "Zaten seni becermek istemiyordum, Wade Ashby" diye bağırdığını zar zor duyuyorum.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Wade

WErtesi gün öğleden sonra silo ofisine döndüğümde, açık artırmamızla yaptığım telefon görüşmeleriyle dolu bir günün ardından

ve bir avuç tedarikçiyle günün bitmesine hazırım. Saat sadece 3:30, ama sadece birkaç saat uyuduktan ve Ivy'nin görüntüsü beynimdeyken sikimi yumruklamamak için mücadele ettikten sonra, harap oldum.

Masamda bir fincan koyu siyah kahve var.

"Geri geldiğini gördüm. Bugün yorgun görünüyorsun Şef," diyor Ivy, Haden ve iki atla birlikte çalışmak için eşyalarını toplarken. Başka bir kot pantolon ve fanila giymiş, dar ve içine sokulmuş, yırtık pırtık kovboy şapkası omzundan aşağı dans eden uzun siyah örgüsünün üzerinde taze bir nefes gibi görünüyor.

"Evet... uyumadım," diye cevap veriyorum.

"O fırtına beni de uyutmadı." Gülümsüyor.

Evet, fırtına, beni ayakta tutan buydu.

"Atımla mı çalışacaksın?" Mabel siloların kapısından soruyor ve hem Ivy hem de ben şaşkınlıkla dönüp onu selamlıyoruz.

"Öyleyim ve Kozmik de öyle." Ivy gülümser.

Etrafımda Mabel'ı bize getiren yetişkini arıyorum.

"Nerede-"

Cole, Laurel Creek'in Şerif Yardımcısı olarak giyinmiş ve mesaiye hazır bir halde köşeden başını uzatarak, "Tam burada," diyor.

"Gemma'nın ..." Mabel'a bakıyor, sonra tekrar bana dönüyor. "İş. Onu okuldan alamadı. CeCe

onun yolu. Mabel akşam yemeği yiyecek ve bu gece ben çalışırken onların evinde uyuyacak, ama ahıra gelip beklemek istedi, eğer sorun olmazsa?"

"Benimle gelebilirsin," diyor Ivy, Mabel'a elini uzatarak.

Mabel'ın gülümsemesi tüm yüzünü kaplar ve Cole rahat bir nefes alır,

"Teşekkürler çocuklar. Beklemiyordum... Sadece şu anda bir vardiyayı kaçıramam."

"Sorun yok, dostum. Mabel muhtemelen bizimle ve Nutmeg'le takılabilmek için annesinden çalışmasını istemiştir. Değil mi, Mabel?" Saçlarını hışırdatarak soruyorum. Cevap olarak kıkırdıyor ve Ivy ile birlikte mutlu bir şekilde ahırdan dışarı fırlıyor.

"Sanırım işte değil?" Kulak misafiri olmadıklarında Cole'a soruyorum.

"Hayır, daha bir saat önce mesaj attı ve iki arkadaşıyla Lexington'a gittiğini ve bugün Mabel'ı alması gerektiğini unuttuğunu söyledi." "Unuttum "un etrafına tırnak işareti koymuş.

"Sen iyi bir babasın. Gemma'yı sikeyim." Omzunu okşadım. Cole da iyi bir polis ve şu anda çok zor durumda olduğunu biliyorum. "Senin için Mabel var. şimdi git sokakları temiz tut." Gecenin muhtemelen birkaç bar kavgasını ayırmak ve şerifin kamyonetinde tuttuğu iPad'de Breaking Bad izlemekten ibaret olacağını bilerek sırtıtıyorum.

Laurel Creek arşamba geceleri ya da herhangi bir gece genellikle oldukça sessizdir.

"Siktir git," diyor Cole, alaycılığımı sezerek. "Ve teşekkürler."

Başımı sallıyorum ve antrenmanı izlemek için dışarı çıkmadan önce kahvemden büyük bir yudum alıyorum. Ama ahıra girdiğimde Ivy ve Mabel'ın Nutmeg'in sırasından onu hazırlarken konuştuklarını duyabiliyorum, bu yüzden yeni gelmiş olması gereken büyük bir siparişi paketinden çıkarmaya başlıyorum ve çocuklardan bazılarına bana yardım etmeleri için mesaj atıyorum.

"Onunla atlamayı ne zaman öğrenebilirim?" Mabel soruyor.

"O tür bir at değil, ama bunu öğrenmeye başlamak

istiyorsan, bahse girerim yazın okulun bittiğinde bu eğitime başlarız. Ama belki de

Bunu seninle ya da Dusty ile yapan Sam. Bu onların departmanı."

İstemsizce çenemi tutuyorum, Ivy'nin çiftlikte olmadığı bir zamanı düşünmekten gerçekten hoşlanmadığım için şaşıyorum.

"Bence Sam geri dönmeyecek," diyor Mabel.

"Neden böyle düşünüyorsun?"

"Artık bebekleri var."

Ivy, Mabel'in cevabına güler. "Öyle ama Wade Amcanız onun atları sevdiğini ve pek çok annenin bebekleri olduktan sonra işe gittiğini söylüyor." Bir an sessizlik olur. Ivy Mabel'a, "Lütfen fırçayı uzatır mısın tatlım?" der.

"Fırçalanmayı seviyor," diyor Mabel ona geniş kıllı aleti uzatırken. Görebildiğim kadarıyla Mabel'in küçük yüzü derin düşüncelere dalmış. "Eğer geri dönmezse, kalacak mısın?"

"Hmmm... şey, bu büyükannene ve Wade Amcana bağlı olacak."

"Eğer kalırsan, bebeklerin olduğunda atları kim eğitecek? Burada olman hoşuma gidiyor."

Mabel'in kişisel sorusuna sııttım. Çocukların filtresi yok.

Ivy'nin cevabını beklerken boşalttığım paletten bir kutu indiriyorum.

Uzun bir sessizlik bakışlarımı kaldırmama ve koridorlar arasında Ivy'nin yüzüne bakmama neden oluyor. Gözleri mesafeli. Dudaklarını sııtmaya zorluyor.

"Benimleyken bu konuda endişelenmene gerek yok, tatlım. Atlar benim bebeklerim." Mabel'in çenesini çimdikliyor ve Mabel memnun görünüyor ama ben değilim.

İkisinin Nutmeg ve Cosmic'i bir elmanın iki yarısı gibi ahırdan çıkarışını izlerken, daha önce hissettiğim duygulardan kurtulamıyorum. Ivy Spencer'in katmanları çok derin ve bu gizem onu zihnimden atmama yardımcı olmuyor.

Aslında, bu onu daha çok düşünmeme neden oluyor.

Önümüzdeki birkaç ayı nasıl atlatacağıma ve işleri nasıl profesyonelce yürüteceğime dair hiçbir fikrim yok, ama bu noktada? Bir mucize gerekecek.

Yirmi dakika sonra cebimde çalan telefonum beni yem teslimatını kaldırmakla Ivy ve Mabel'in Cosmic'le çalışmasını izlemek arasında karar vermekten alıkoyuyor. Kendini beceriksizce idare eden Ivy, Mabel'a bazı temel yer hareketlerini öğretmek için zaman ayırırken, konu atlarla çalışmaya geldiğinde kesinlikle doğal davranıyor.

Telefonumu çıkardığımda iki mesaj beni bekliyor. Biri Janelle'den, bugün onun için aldığım çatı ustası randevusunu değiştirip değiştiremeyeceğimi soruyor, diğeri de çatı ustasından.

JAKE PARNELL

Ben buradayım Wade ama Janelle yok. Onun yerine sen geliyor musun?

Lanet olsun, Janelle. Mantrayı tekrarlıyorum, adımın bu lanet evden silineceği gün yeterince hızlı gelemes.

Telefonumu arka cebime sokmadan önce yolda hızlıca bir şeyler yazıyorum.

Ahırdan çıkıp Mabel'a benimle gelmek zorunda olduğunu söylemeye giderken, CeCe'nin araba yoluna çıktığını görüyorum.

Mabel, Ivy'nin çalışmasını izlediği yerden bana sarılıp veda etmek için atlıyor. Ivy'ye yaklaşıyorum -şimdi Cosmic'in üzerinde- ve konuşmak istediğimi tahmin ederek bana doğru koşuyor. Kahretsin, orada çok iyi görünüyor. Kovboy şapkası yüzüne vuran güneşin menekşe rengi gözlerini belirginleştirmesine yetiyor. Ben şaşkın şaşkın onun ne kadar güzel olduğunu düşünürken, o beklentiyle bana bakıyor.

"Patron?" diye soruyor, dudaklarında bir sırıtiş beliriyor.

Gözlerimi kırıştıyorum ve kafamın içinde bir makara gibi dönen dün geceki rüyadan bugüne dönüyorum.

"Uh... o çocuklar buraya geldiğinde, dördüncü ahırda yaptığım işi bitirmelerini söyle. Hala boşaltılacak iki palet var. Bir şeyle ilgilenmem gerekiyor."

Ivy başını sallıyor. "Ben de bu yüzden buradayım, Şef."

Atını sürerken vücudunun at üzerindeki baştan çıkarıcı hareketlerine bakmamak için hızla dönüyorum.

Sonraki birkaç saati Jake ile evimin çatı işini gözden geçirerek ve onunla sohbet ederek geçirdim. Aynı okula gittiğimiz için her zaman konuşacak çok şeyimiz oluyor. İşimiz bittiğinde bir şeyler içip hamburger yemeye karar veriyoruz ve Horse and Barrel'a gidip Cole'u vardiyasının ortasında bizimle akşam yemeğine gelmeye ikna ediyoruz. Şehirdeki en iyi burgeri yerken telefonum çalıyor ve masanın üzerinde yanıyor.

"Trouble kim?" Nash bizimle birlikte kabine kayarken Jake telefonuma bakarak soruyor.

Nash kilit ekranıma bakıyor ve sırtıyor.

"Çalışmak için biraz geç değil mi, Çavuş?"

Kıkırdayınca ona çenenin kapa der gibi bakıyorum ve sonra Ivy'nin neyin peşinde olduğunu kontrol ediyorum.

SORUN

Nashville'deki şovu yöneten müzayedeci hakkında biraz araştırma yapıyorum. Eğer en iyi fiyata bir yılki istiyorsak, ona biraz ikna edici bir teklifte bulunabileceğimizi düşünüyorum. Şimdi beni dinleyin.

Ne oluyor lan? Baloncukların belirmesini izliyorum, sonra Nash'in Cole ve Jake'e "İşle ilgili acil bir durum olmalı" dediğini duyarken bir anlığına kayboluyor. Pislik.

SORUN

Çok profesyonelce bir şey değil, belki açık artırma sırasında ön sırada sırtabilir ya da birkaç düğmesini açabilir ve Rustling Winds'i bir milyonun altında almak için yeterince dikkatini dağıtabiliriz.

Bu kadın neden bahsediyor?

At almak için böyle bir şey yapma şansınız yok. Doğru yıldı atını almak için ne gerekiyorsa öderiz. Ve karısının bunu takdir edeceğini sanmıyorum.

SORUN

Hayır, Şef. Kendimi kastetmedim, seni kastettim. Ve söylentiye göre kocası orada olmayacaktı.

Bir sırıtmayı bastırırken elimle yüzümü ovuyorum.

Cole Nash'e fısıldar, "İşle ilgili komik bir acil durum olmalı?"

Jake söze giriyor, "Ne kaçırıyorum lan ben?"

Onları görmezden gelmeye devam ediyorum. Belki de onun adını telefonumda görmek hoşuma gittiği içindir ama kendimi geri oynatmaktan alıkoyamıyorum.

Bir at için beni satmaya mı çalışıyorsun? Dehşete düştüm.

SORUN

Sadece çiftliğe göz kulak oluyorum. Açık fikirli olun, düşünün. Yanlış bir şey yapmanıza göz yummam, sadece biraz flört edin. Zararsız.

Ben saygıdeğer bir adamım, beni pazarlamaya çalışmayı bırak.

SORUN

Evet efendim.

Kafamı kaldırdığımda Nash'in viskisini yudumladığını ve ukala bir orospu çocuğu gibi bana sırıttığını görüyorum.

"İş sorununu çözdün mü, Çavuş?"

Bir saat sonra kamyonetime atladığımda yağmur geri gelmişti. Ne tür bir fırtınayla karşı karşıya olduğumu görmek için ön camdan dışarı baktım.

uğraşıyorum. Tek düşünebildiğim Janelle'in çatısının bu gece onun evine dönmek zorunda kalmamak için ayakta durması.

Silver Pines'a giden çamurlu yoldan aşağı inerken gerçekten de yağmur yağıyor. Annem gittiğinden beri büyük ev ürkütücü ve karanlık. Tam kendi araba yoluma giriyordum ki, farlarımın ışığında verandamdaki parmaklığın arkasında bir gölgenin hareket ettiğini gördüm.

Donup kalıyorum ve arka koltuktan tam boy Maglite'ımı alıyorum; bu bölgede daha önce de çakallar ve siyah ayılar vardı ve işimi şansa bırakmıyorum. Gölge tekrar hareket ederken ön verandaya doğru ilerliyorum. Tam canavar moduna geçip el feneriyle verandanın demirinde her türlü gürültüyü çıkarmaya başlayacakken, en ufak bir "Wade?" sesi duyuyorum.

Göz kırpıyorum, sonra karanlıkta gözlerimi kısıyorum. "Ne-?"

Verandadaki feneri yakmak için acele ettiğimde, kapımın önündeki hasır sandalyeye çökmüş, nemli ve darmadağınık bir Ivy buluyorum.

"Özür dilerim... Başka nereye gideceğimi bilemedim."

ONUNCU BÖLÜM

Ivy

"J Tanrım... ne oldu?" Wade yanıma çömeliyor ve nemli saçlarımı alnımdan siliyor.

"Nutmeg'e yağmurda yön bulmayı öğretiyordum." "Gece saat onda mı?"

"Hayır, seninle konuştuktan hemen sonra dışarıdaydım. Gevşeyemedim ve yağmuru duydum. Biliyorsun, yağmurda yollarını bulmayı öğrenmeleri onlar için faydalı-ovv." Botumdan çoktan çıkardığım bileğimi hareket ettirmeye çalışırken irkiliyorum.

Wade ona doğru ilerliyor. "Ne yaptın sen? Ivy, bileğin şişmiş... Sanırım kontrol ettirmek için seni hastaneye götürmem gerekiyor."

"Hastane mi? Hayır, hayır sorun değil. Kahretsin," diye mırıldanırken ayağa kalkmama yardım etmesi için duvara tutunmaya çalışıyorum ama Wade daha hızlı davranarak dirseklerimin altından kavırıyor.

"Uh-uh. Hayır. Biz gidiyoruz. Şimdi," diye emrediyor Wade o tartışmamamı söyleyen sesiyle.

"Sigortam yok. Tasarruf etmeye çalışıyorum..." Devletten aldığı parayı içkiye harcadığı için hâlâ anneme bazı faturalarında yardım ediyorum.

"Saçmalık. İş yerinde oldu, bu yüzden faturayı çiftlik ödeyecek. Şimdi itirazın bitse de bitmese de seni kamyona götüreceğim."

Başımı salladım ve duvara yaslandım. Wade bir dakikalığına ortadan kayboluyor ve elinde bir şişe su, bir buz torbası ve kuru, sıcak bir palto ile geri dönüyor. Ben ahırdan buraya topallayarak gelirken ıslanan benimkini nazikçe çıkardı. Jo gitti ve

CeCe, Mabel'la birlikte Nash'lerde. Wade'in evde olacağını düşünmüştüm ama döndüğümde evde olmadığını görünce şaşırdım.

"Tamam, hadi gidelim," diyor, sesi hırçın ve aceleci, buz torbasını bana uzatırken ve güçlü kollarını bacaklarımın altında kısıyırken. Kollarımı boynuna doluyor ve sıcak, güçlü göğsüne yerleşiyorum.

"Çok aptalcaydı. Radarı kontrol etmek aklıma gelmedi, o kadar güzel ve berrak bir geceydi ki. Neden olmasın diye düşündüm." Bu kadar gergin olmamın ve uyumakta zorlanmamın nedenini düşününce yanaklarımın ısındığını hissediyorum. O ve bugün çiftlikten aceleyle ayrılmadan önce bana bakışı. Gözlerinin sadece bir saniyeliğine vücudumda gezinmesi. Fark etmem ve tüylerimin diken diken olmasına yetecek kadar uzun bir süre.

Bir an için ona bakıyorum. Wade'in kollarında olmak o kadar da kötü değil, sıcak, kürk astarlı flanel paltosu beni sarıyor. Beni kamyonetin yolcu koltuğuna oturtuyor. Deri ve baharat kokusu ile biraz nane kokusu duyularımı dolduruyor. Taze ve temiz. Wade gibi kokuyor.

Şoför tarafına atladı, bana baktı ve bir tür oflayarak konuştu, "Bacaklarını kesinlikle bu tarafa getirmelisin" - Wade aramızdaki bank koltuğu işaret ediyor- "yüksekte tutmak için onları buraya destekle." Anahtarı çeviriyor ve kamyon kükreyerek hareket ediyor.

"Eğer yapmazsanız yerçekimi daha fazla şişmesine neden olacaktır" diye ekliyor.

Başımı sallayıp diğer botumu çıkarıyorum, sonra bacaklarımı kaldırıp ön koltuğun üzerine koyuyorum, ayaklarım Wade'in kaslı kalçasına değmeyecek şekilde yerleştirmeye çalışarak küçük bir dans yapıyorum. Buz bileğimden kayıyor ama o yakalıyor, sonra iki ayağımı da nazikçe kucağına kaldırıyor ve kamyonetin karanlık kabininde bakışlarımla buluşuyor.

"Yükseltilmiş," diye tekrarlıyor, buzu bileğime tutarak.

Cevap olarak sadece başımı sallıyorum, çünkü Wade'in sesi o derin oktava ulaştığında söyleyecek sözüm kalmıyor ve tartışmaya yer kalmıyor. Arabayla yola çıkıyoruz ve kucağındaki ayaklarım beni geriyor, bu yüzden ona olanları

anlatmaya başlıyorum.

"Yol boyunca hiç gök gürültüsü olmadı. Ahıra dönerken şimşeği gördüm ama artık çok geçti. Attan yeterince hızlı inemedim, Cosmic ürktü ve ben de aceleyle ondan inmeye çalışırken bileğimin üzerine komik bir şekilde düştüm. Onu nasıl emniyete aldığımı bilmiyorum ama başardım ve sonra ... yürümeye başladım. Biraz zamanımı aldı. Kulübeye dönmem belki yarım saat sürdü. Evde olursun diye düşündüm."

"Bir şey için eski sevgilime gitmem gerekti, beni aramalıydın." Çenesi gerildi ve esnedi. Bana kızgın olduğunu söyleyebilirim.

Yanıt olarak bir nefes çekiyorum ve nemli saçlarımı başımın üstünde bir topuz haline getiriyorum.

"Telefonumu getirmedi. Burada olmadığınızı fark ettiğimde, verandanızda biraz dinlenecektim ve sonra kulübeme dönüp uyumaya çalışacaktım, sabah nasıl olduğuna bakacaktım. Her şey çok dikkatsizceydi. Tüm bunlar için gerçekten çok özür dilerim" diyorum, kendimi çok aptal ve sorumsuz hissederek.

Ben ön pencereden dışarı bakmaya devam ederken karanlık ülke yanımızdan geçiyor.

"Yağmurda araba sürmeyi severim. Eskiden babamla yapardık, aramızdaki bir şeydi" diyorum, çünkü beni gece onda kırk dakika uzaktaki hastaneye götürmesinin daha derin bir açıklamaya ihtiyacı varmış gibi hissediyorum.

"Kendi çiftliğiniz var mıydı?" diye soruyor hemen.

Dikkatimi dağıttığı için minnettar bir şekilde cevap veriyorum. "Hayır, ama yaklaşık on dönümlük bir arazide küçük bir evimiz vardı. Babam kız kardeşime ve bana kendi atlarımızı almıştı. Hayvanları çok severdi."

Wade'in gözleri pencereden dışarı, yağmurlu kırlara sabitlenmiş.

"Onu kaybettiğiniz için gerçekten üzgünüm. O yaşta çok zor olmalı" diyor.

Boğazımdaki yumru büyüyor ve gözlerim yaşıyor. Ağlama isteğimi bastırıyorum.

"Biri bana bunu söylemeyeli uzun zaman oldu. Öldüğünde bile bunu pek duyduğumu sanmıyorum," diyorum.

Sessizce.

"Neden olmasın?" Wade normalden daha da sinirli bir ses tonuyla soruyor.

Ruh halini anlamaya çalışmak için ona bakıyorum, bunun beni acıdan uzaklaştırmak için bir yol mu olduğunu yoksa gerçekten ilgilenip ilgilenmediğini görmek için. Bunu anlamak imkansız, bu yüzden derin bir nefes alıyorum ve ona hikayenin bir kısmını anlatıyorum.

"Babam öldükten sonra annem raydan çıktı, günlük şarap kadehleri şişelere dönüştü ve sonunda aile yuvamızı kaybettik. Atlar, arazi, ev, bunların parasını ödeyemedi. On altı yaşına geldiğimde Winding Eagles karavan parkı evimiz olmuştur."

Wade yanımda sessiz, ön camdan dışarı bakarken çenesi geriliyor ve yağmura odaklanıyor.

"En iyi arkadaşımın yasını tutarken annemin bir nevi bakıcısı, sanırım küçük kız kardeşimin bakıcısı ve sonunda her ikisinin de maddi desteği oldum. Cassie çalışmaya başlayacak ve katkıda bulunacak yaşa gelene kadar okuldan sonra iki işte çalıştım. Annem bir süre ufak tefek işlerde çalıştı. Babam öldükten sonra yaşadığı depresyon onu tüketti."

Wade'in yüzünde bir şey yumuşar.

"Annem kötü bir insan değil. Çok büyük bir kalbi var ama babam onun hayatının aşkıydı. Sanki yaşama arzusunu kaybetmiş gibiydi. En karanlık deliğe düştü ve oradan çıkamadı ya da çıkamadı."

"Bu kaybı biliyorum. Annem bir parçasının babamla birlikte öldüğünü söylüyor," diyor Wade.

Cevap olarak başımı salladım.

"Bazı insanlar diğerlerinden daha güçlüdür. Annen çok güçlü bir kadın, ona hayranım" diyorum içtenlikle. "Kocasını öldüğünde sinmedi, ailesiyle ilgilendi. Onu daha önce tanı mıyordum ama bir şekilde daha da güçlenmiş gibi görünüyor."

"Kendine has anları var ama çetin ceviz, hakkını vereyim. Aynı zamanda bir tür kontrol manyağı.

Biz çocukların iyi olduğundan emin olmak için." diye ekliyor Wade.

Kıkırdıyorum. "Armut dibine düşermiş, öyle diyorsun yani."

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok, ben etraftaki en rahat adamım." Wade bunu o kadar ciddi söylüyor ki sırtıyorum. "Saçmalıklarımı yüzüme vurmuyacak mısın, Trouble?" diye soruyor.

"Beni hastaneye götürdüğün için sana bir şans vereceğim." Gülümsedim, sonra ekledim, "Ama sadece bu seferlik."

Wade başını sallar, tekrar ciddileşir.

"Yeterince adil. Peki, şimdi ne olacak?" "Annenin ayık kalması, belki de yeni bir başlangıç yapması için bir şans var mı?" diye devam ediyor.

Dönüp pencereden dışarı bakıyorum. Her gün bunu diliyorum.

"Annem birçok kez ayılmaya çalıştı. Her seferinde bu sefer başaracağını umuyorum ama şimdiye kadar hiç olmadı. Hâlâ ihtiyacı olduğunda ona yardım ediyorum, artık kız kardeşim taşındığına göre annemin sahip olduğu tek şey benim."

Wade başını sallar ve ağır konuyu değiştirir. "Nasıl hissediyorsun?" diye sorar. "Buz hiç yardımcı oluyor mu?" Kucağındaki ayağıma doğru başını sallıyor.

"Sanırım biraz. Çok üzgünüm, Wade."

"Bileğin için özür dilemeyi bırak, lanet olası. Bu bir kazaydı," diyor aşağıya uzanıp baldırımı nazikçe sıkarken.

Wade'in insanlara sık sık uzanıp dokunmadığını hemen anlayabiliyorum; dokunuşu temkinli, ama içinde bulunduğum acıya rağmen bu dokunuş bende yankılanıyor, tuhaf bir şekilde rahatlatıcı. Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve gözlerim karanlıkta kısa bir an için onunkilerle buluşuyor. Eli hala bacağımın üzerinde duruyor.

"Başka bir yerin incindi mi?" diye sorar.

"Sanmıyorum, ama bu yolculuğun bitmesine daha otuz dakika var," diyorum sessizce, havayı yumuşatmak için sırtarak.

Ben nefes alırken bileğimdeki buzu değiştiriyor ve yüzünde gördüğüm sırtıyla ödüllendirilmiş hissediyorum. Bırakmadan önce baldırımı bir kez daha sıkıyor ve elini

direksiyona geri götürüyor.

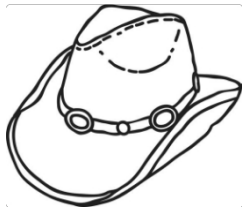
"Evet, biraz kazaya meyilli olmaktan daha fazlasısın."

"Evet," diyorum dürüstçe. "Tüm hayatım boyunca. Merdiven
ıkma uzmanı tam burada," diyorum bir elimi kaldırarak.

"Belki de hiçbir Şeye dokunma. Sadece ellerini
kucağında tut," diyor.

Ben de ona gülümsüyorum ve ellerimi kucağımda
katlayarak abartıyorum.

Dünya rekoru olmalı. Birkaç gün içinde üçüncü kez, yine
o gamzelerin ipucu var.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Wade

Ivy'nin hayat hikayesini buraya getirmekte neden ısrar ettiğimi anlatamam. İşveren/çalışan ilişkimi bozuyorum. Onunla her gün daha fazla bariyer. Ayrıca doktoru görmeyi beklerken neden bir saat boyunca yanında oturup bekleme odasında çalan Ice Road Truckers bölümleri hakkında ilginç olmayan sohbetler yaptığımı da söyleyemezdim. Ya da o doktoru görürken neden onunla birlikte gerçek odada kalmayı kabul ettiğimi. Bunu sorgulamadım; sadece yaptım. Doktor ayak bileğine bastırıp dürttüğünde orada kaldım ve şimdi de röntgen çekilirken odanın hemen dışında bekliyorum.

Sadece onun iyi olduğunu bilmem gerek, çünkü olay çiftlikte oldu. İhtiyacım olan son şey bir iş kazası şikayeti.

-En azından hala burada otururken kendime böyle söylüyorum. "Sadece hafif bir burkulma. Ama bir süre uzak durmalısın.

Mümkün olduğunca çabuk iyileşmesini istiyorsanız birkaç gün, hatta belki bir hafta. Yüksekte tutun. Sadece mecbur kaldığınızda yürüyün ve ilk birkaç gün için koltuk değneği alın." Ivy başını sallayıp dikkatle dinlerken doktor teşhisini ve tedavisini anlatıyor.

"Hafif bir kompresyon desteğe yardımcı olacaktır ve ağrınız izin verdikçe üzerinde daha fazla yürümeye başlayabilirsiniz. Ağrı için gerekiyorsa ibuprofen al." Benimle Ivy'nin arasına bakıyor. "Yürümene yardım edecek biri var mı?" diye soruyor.

"Zaten iyileşene kadar etkili bir şekilde antrenman yapamam." Büyük mavi gözleriyle bana bakıyor. "Annemin yanında kalabilirim sanırım. Biraz ara verip dinlenirim. İyi ki benim

"Sol ayağımı kullanabilirim." Yani iyileşmeye çalışırken annesine bakabilir mi? Hiç sanmıyorum.

"Ben olacağım. Ona yardım ediyorum. Çiftliğimde yaşıyor," diyorum hiç düşünmeden, Ivy'nin gözleri odanın öbür ucunda soru soran benimkilerle buluşunca.

Konuşmak için ağzı açık kalır ama doktor ondan önce davranır.

"Güzel," diyor ve tatmin olmuş görünerek Ivy'ye iyileşme süresi ve R.I.C.E. tedavisi hakkında broşürler veriyor. Ivy'ye dostça gülümsüyor. "İlk birkaç gün ne kadar iyi bakarsan o kadar iyi olur. Eğer kötüleşir ya da birkaç hafta içinde iyileşmezse, tekrar gelin ve bizi görün."

Son sözleri daha ağzından çıkmadan odadan çıkıyor ve yoğun acil servisteki bir sonraki vakası için dosyasına bakmaya başlıyor.

Bir saniye bile geçmeden Ivy bakışlarını benimkilerle buluşturuyor.

"Wade. Nasıl yardım edebilirsin? Bir hafta boyunca her gün gelemezsin. Birkaç günlüğüne Jellico'daki evime gideceğim. Maaşımı durdurabilirsin. Bu senin sorunun değil-" Onunla tanıştığım ilk günkü gibi saçmalıyordu.

İçimi çekiyorum, onu sakinleştirmek için elimi kucağındaki elinin üzerine koyuyorum. Nemli saçları, yağmurla karışmış şeker kokusu, bana bakan kocaman buz gibi gözleri ve kışlık montumun içinde boğulan küçük bedeniyle şu anda tam bir manzara.

Lanet olsun. Çok büyük bir hata yapmak üzereyim ama kendimi durduramıyorum.

"İlk birkaç gün benimle kulübemde kalacaksın," diyorum.

Güzel yüzünde gözleri fincan tabağı gibi büyür. "Ne -Nasıl?"

"En kolay yol bu. İki yatak odam var. Kendi banyon bile olacak. Sadece ayağa kalkana kadar tabii, en fazla bir hafta. Evin o tarafını hiç kullanmıyorum bile. Büyük evde zaten koltuk değnekleri var.

CeCe gençken. Sana tam uyacaklarına eminim.
Mahremiyete, tesislere falan ihtiyaç duyduğunda bunları kullanabilirsin."

Pürüzsüz, Wade.

İhtiyacım olan son şey, onun benim alanımda beni zaten olduğundan daha fazla baştan çıkarması, ama görünüşe göre cezalandırılmaya bayılıyorum.

"Daha iyi olmana ihtiyacım var, o yüzden bu şekilde olmak zorunda. İki haftadan kısa bir süre içinde Nashville'de olmamız gerekiyor." Burkulan bir ayak bileği için yirmi dört saat bakıma ihtiyacı varmış gibi davranarak aşırıya mı kaçıyorum? Muhtemelen, ama artık geri dönüş yok.

Hâlâ konuşmuyor ve az önce çizgiyi aşıp aşmadığımı merak ediyorum. "Tek başına olamazsın ve eğer gerçekçi olursak, Kendi evinin etrafında topallayarak dolaşmak muhtemelen sana kendini dışarı atmanın başka bir yolunu sunacak," diye ısırdım, hiçbirimizin tartışmadığı babamın sesini kullanarak.

Tekrar, çok düzgün, Wade. Tanrım. Ne yapıyorum ben böyle?

Hızla ayağa kalkıyorum ve onu rahatsız ettiğim için özür dilemeye hazır bir şekilde elimle yüzümü ovalıyorum.

"Tamam. Seninle tartışmayacağım," diyor sessizce.

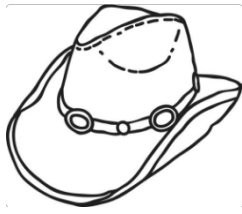
Oh.

"Yardıma ihtiyacım var, doktorun emri ve Nashville'e gitmek için en iyi durumda olmak istiyorum ve bu aptalca hata benim hatamdı, bu yüzden ... tamam, seninle kalacağım." Gözlerini kırptırıyor ve sonra bana utangaç bir gülümseme veriyor. "Oda arkadaşı?" diye ekliyor.

Yüzündeki minnettar, erimiş ifade beni göğsümden vuruyor.

"Tamam," diyorum başımı sallayarak. Bu kadar ilerisini düşünmemiştim, bu yüzden robotik bir şekilde hareket ederek onu kamyonetime götürmek için hastanenin sağladığı tekerlekli sandalyeye bindirmesine yardım ediyorum.

Aklımdan milyonlarca düşünce geçiyor, en yaygın olanı ise... Tamamen boku yedim.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Wade

"I

Erken çıkacağım ama her gün öğlene kadar dönüp öğle yemeğini yediğinden emin olacağım, sonra da akşam yemeğine kadar.

Haftanın geri kalanında burada olmayacağını sabah herkese bildireceğim. Önümüzdeki birkaç gün boyunca yapman gereken her şeyi ben halledeceğim. Burası senin alanın, ben hemen koridorun sonundayım ama kulübenin bu tarafından beni duymamalısın," diyorum Ivy'yi oturma alanının diğer tarafına kadar takip ederken.

Büyük evden aldığımız koltuk değneklerini kullanıyor ve bunlar ona tam oturuyor. Kısa koridorun sonundaki ikinci yatak odası ve banyo nötr, geniş ve benim için kullanışsız. Geçmiş yıllarda, diğer patronların bu alana ihtiyaç duyan çocukları oldu. Benim içinse annemin üzerinde çalışabileceği, izlediği bir dekorasyon programına aitmiş gibi görünmesi için elini deneyebileceği bir alandı.

"Burası çok güzel," diyor Ivy şaşırmış bir sesle ve pencereden dışarı bakıyor. "Bu broşürde yazan her şeyi yapacağım," diye ekliyor, doktorun verdiği broşürü elinde tutarak. "Kısa sürede yakandan düşeceğim ve gelecek hafta sonu için hazır olacağım. Hâlâ koltuk değnekleriyle olsam bile." Bana gülümsüyor, hüzünlü bir gülümseme.

"Sana banyoyu göstereyim," diyorum, garip bir orospu çocuğu gibi gözlerimi onunkilerden kaçırarak. İkinci bir banyo için oldukça büyük, birkaç yıl önce Cole tarafından diğer kabinler gibi yeniden yapılmış. Duş geniş ve içinde rahat bir duş bankı ve çıkarılabilir bir

Püskürtücüü kullanması için. Cam kapı kolay erişim sağlayacak. Bu hafta kalabileceği en iyi yer gerçekten burası.

Ivy'nin geçici odası, rahat bir yatağı çevreleyen ferforje bir karyola ile yatak takımları ve perdelerde yumuşak maviler ve kremlerden oluşuyor. Uzaktaki Sugarland Dağı'na ve otlaklarımıza bakan pencerenin önünde küçük bir antika masanın yanı sıra küçük bir şifonyer ve ona uygun antika fildişi ayna, minderler ve koluna serilmiş tüylü bir battaniyeyle tamamlanmış bir berjer koltuk var.

"Bu mükemmel." Sadece rahatlama olduğunu tahmin edebileceğim bir nefes alıyor ve ardından odasındaki sandalyeye oturuyor.

"Bir şeye ihtiyacınız olursa, özellikle ilk bir iki gün mümkün olduğunca bana haber verin."

Elini ön koluma koydu. "Teşekkür ederim Wade, ciddiylim. Teşekkür ederim."

Başımı sallayıp kolumu çekiyorum ve gergin bir genç aptal gibi oturma odasına bakıyorum.

"Sabah eşyalarınızı kamaranızdan alalım. Şu anda ağrı kesici ilaçlara ve biraz uykuya ihtiyacın var." Saat gece yarısını geçti, o da ben de neredeyse yirmi saat uyanık kaldıktan sonra bitap düşmüş olmalıyız.

"Olduğun yerde kal, hemen döneceğim," diyorum ona.

Yorgun gözlerle bana bakıyor. "Hiçbir yere gitmiyorum, ama beni burada çok uzun süre bırakırsan bu sandalyede uyuyakalabilirim." Cümlesini bitirirken esniyor.

Hızlıca birkaç gerekli şeyi alıyorum. Biraz ibuprofen, soğuk bir şişe su, tişörtlerimden biri, ona çok büyük gelecek ama soğuk eski kulübemde sıcak tutacak bir çift eşofman altı, fırçam ve açmayı bırakın fişe taktığımı bile sanmadığım bir saç kurutma makinesi.

Döndüğümde sessizce burnunu çekiyor, pencereden dışarı bakıyor ve ağlıyordu ki bu uğraşmaya hazır olduğum son şeydi. Kadınların ağlamasından nefret ederim.

"Sadece... uzun zamandır kimse benimle ilgilenmeyi teklif etmemişti... Başka ne diyeceğimi bilemiyorum, tereddüt etmemen beni etkiledi," diyor, bakışlarını pencereden dışarı sabit tutarak.

Biri onunla ilgilenmeyeli ne kadar oldu?
Lanet olsun.

"Buralarda birbirimize göz kulak oluruz."

Gözlerinin içine bakmak için eğildiğimde gözyaşlarının arasından gülümsüyor. "Şu anda hafif bir baş belası olabilirsin ve her zamankinden çok daha hüzünlü olabilirsin ama bileğinden dolayı bir yük değilsin," diyorum ve gözyaşlarını kuruluması için arka cebimden çıkardığım bandanayı uzatıyorum, o da hevesle alıp başını sallıyor.

Bir ahududu üflüyor. "Bir kızı daha iyi hissettirmek için Wade Ashby'den gelen duygusal ve tatlı bir moral konuşması gibisi yoktur," diyor.

En azından şımarıklığı onu sakat bırakmadı. "Pekâlâ, şirinlik bitti. Sadece beni yatağa götür," ekler.

Bu ifadeyi tamamen görmezden gelerek başka bir şey söylemiyorum. Garip bir şekilde bekliyorum, o gözyaşlarını kurularken lambayı açıp panjurunu kapatıyorum ve saç tokasından çekerken hala biraz nemli olan saçlarını fırçalıyorum, sonra fön çekip yatmaya hazırlanabilmesi için banyoya girmesine yardım ediyorum.

Ben ona bir el bezi ve yeni bir diş fırçası getirirken Ivy bir koltuk değneğine yaslanıp kurulanıyor. Uzun saçlarının arkasını düzeltmek için serbestçe ayağa kalkmaya çalışıyor, sonra irkiliyor, koltuk değneğine geri yerleşiyor ve doğru pozisyona gelemediği için yolda birkaç küfür mırıldanıyor.

"Sorun değil, gerisi ben uyurken kurur." Bana gülümsüyor.

Homurdanıyorum, çırpınışını izlemeyi bitirdim ve ona doğru ilerliyorum.

"Bana bırak," diye teklif ettim. "Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok ama ne kadar zor olabilir ki?" Omuz silkiyorum.

Ivy bir an şaşkın şaşkın bana bakıyor ve sonra yüzünde emin olmayan bir ifadeyle fırçayı bana uzatıyor. "Al bakalım patron." Sırıttı.

Bu bir meydan okuma gibi geliyor. Vücudunu döndürüyor ve ben de fön makinesini çalıştırıyorum. Saçları sırtından aşağı sarkan şeker kokulu bir çarşafı andırana kadar kurutucuyu ileri geri havalandırırken fırçayı ipeksi saç tellerinin arasından geçiriyorum. Ellerimin bronz tonu bile saçlarının kuzguni tonlarıyla kıyaslandığında silik kalıyor ve tamamen kuruduktan sonra parmaklarımı saçlarında gezdirip yüzüme götürme dürtüsü beni neredeyse tamamen tüketiyor.

Kurutma makinesini ve fırçayı bir kenara bıraktığımda, Ivy saçlarını omuzlarının etrafında kabartıyor ve bana gülümsüyor. Nasıl görüldüğünden habersiz.

Düpedüz büyüleyici.

"Eminim bunu daha önce hiç yapmamışsındır."

Kıkırdıyor. "Tabii ki hayır, ama söylemem gerekirse bu işte oldukça iyiyim.

kendim," diye karşılık veriyorum.

"Etkileyici, saçlarım kıvırcık bile değil," diyor elini saçlarında gezdirerek.

Boğazımı temizliyorum ve pratik bir mazeret öne sürüyorum.

"Islak saçla yatağa giremezsin, üşütürsün," diye öneriyorum. Başını salladı. Başka bir şey söylemiyorum, kıyafetleri ona uzatıyorum, ve ona daha önce getirdiğim tuvalet malzemelerini uzatıyorum.

"Sizi biraz yalnız bırakayım ve yastıklarınızı hazırlayayım. Unutmuş olabileceğim bir şeye ihtiyacın olursa diye ben burada kalacağım," diyorum.

Yatağını broşürdeki şemada gösterildiği gibi hazırlıyorum, ayağını yüksekte tutmak için çarşafların arasına bir yastık koyuyorum ve sonra bekliyorum. Birkaç dakika boyunca suyun aktığını duyuyorum ve sonra sadece sessizlik oluyor. Kapıyı çalma konusunda kendimle içten içe tartıştığım on dakika geçiyor. Vicdanım kazanıyor ve tam kapıyı çalmak üzereyken kapının açıldığını duyuyorum,

Hemen ona yardım ettim. Tamamen açtığında, onu gerçekten gördüğümde, eşofmanlarımın içinde, altları

Küçük bedenine sarılmış, ona çok yakışan tişörtümün içinde yüzerken nefesim istemsizce boğazımda düğümleniyor.

"Eşofmanlar o kadar büyük ki koltuk değnekleri olmadan onları yukarı çekecek ve iplerini sıkıca çekip bağlayacak kadar dengede duramadım, sürekli düşüyorlardı" diyor ve sonra omuz silkiyor. "Birkaç deneme yapmam gerekti."

Pantolonunun, yani benim pantolonumun ayak bileklerinden aşağı inmesi fikrinden mümkün olduğunca etkilenmemiş gibi davranıyorum. Ona doğru ilerleyerek yatağa doğru ilerlemesine yardım etmeye başlıyorum. Tam yatağın yanına geldiğimizde koltuk değneklerinden birini halının üzerine kaptırıyor ve düşme tehlikesi geçiriyor.

Mükemmel bir zamanlamayla onu yakalıyorum ama yatağa tamamen yuvarlanmadan önce değil. Ivy'nin nefesi kesiliyor, ben de onu sarsılmaması için altıma hapsediyorum. Kollarımla onu sararken, altımda ona bakarken bu bir saniye yüzlerce saniye gibi geliyor, çok savunmasız, çok yumuşak. Bana bakarken dudakları aralanıyor. İşte tam bu anda sikim onun altımda sıkıştığını fark ediyor.

Boğazımı temizliyorum ve o hissetmeden ondan ayrılarak onu oturması için yukarı çekiyorum.

"Söylemiştim, kazaya meyilliyim." Özür dilercesine gülümsüyor. "Siktir, şaka yapmıyormuşsun. Bu seni incitti mi?"

"Hayır, sadece kendimi çok ve tamamen garip hissediyorum, onun dışında iyiyim." Kelimeleri dürüstçe söylerken sırtıyor. "Sadece koltuk değnekleriyle biraz daha pratik yapmam gerekiyor."

"Alışırısın ama ben yokken fazla hareket etme, diğer bileğini de çıkarmana gerek yok," diyorum. Kulağa her şeyden çok sinirlenmiş gibi geliyor, ama lanet olsun, kendimi savunmak için sikimin durmasını sağlamaya çalışıyorum ve şu anda orada oturup kıyafetlerimin içinde lanet olası bir atıştırmalık gibi görünürken bu kolay bir iş değil.

Beş dakika sonra yatakta, ayak bileği yukarıda ve üstü örtülü haldeydi.

Bir kez başımı salladım. "İyi misin?" Rahat görünmeye çalışarak soruyorum. "Evet, çok. Bu yatak rüya gibi." Gülümsüyor. Söylemiyorum.

Kendi kamarasındaki yatağın aynısı olduğu için lambasını kapattım. Esniyor, ağzı mükemmel bir O harfi oluşturuyor.

"Mesleğini ıskalamışsın, kişisel destek görevlisi olmalıymışsın" diyor sessizce. "Hızlısın... reflekslerin iyi..." diyor sanki parmaklarıyla niteliklerimi sayıyormuş gibi.

Başımı sallıyorum, onun üzerinde gezinmenin nasıl bir his olduğunu unutmaya çalışıyorum. Kapıyı kapatırken basitçe "Bana ihtiyacın olursa ara," diyorum.

Arkamda. "İyi geceler, Şef."

Mutfığa gidiyorum ve kendime sert bir burbon dolduruyorum. Tüm bunlardan sonra nefes almak için bir an durdum. Bu sabah uyandığımda beklediğim son şey Ivy'nin bu gece koridorun sonunda benimle uyuyor olacağıydı. İçkimi dudaklarıma götürüyorum ve bunu yaparken, tüm o fırçalama ve saç kurutma işlemlerinin ortasında bir yerde bileğime Ivy'nin saç tokalarından bir tane daha taktığımı fark ediyorum. Başımı sallayıp onu da sepete atıyorum ve büyüyen koleksiyonuma ekliyorum.

Sonra hemen işe koyuluyorum.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ivy

"S O, ne diyorsun?" Brad mutfak masamızdan bana bakıyor, cep telefonu hâlâ kulağında, Kovboy şapkası dizindeydi. Randevumdan çıkıp kapıdan girdiğimde erkenden öğle yemeği yiyordu. Aslında randevum saatler önce bitmişti ama ondan sonra amaçsızca araba sürdüm, kayıt yaptırdım. Burnumu çektim ve mutfak penceresine doğru bir mendil götürdüm. Çok sevdiğim çayırlara bakarak, doktorun bugün bana verdiği haberleri özümsemeye çalışıyorum.

"Dr. Marshall zorlanacağımı çünkü rahmimin pek misafirperver olmadığını söylüyor. Rahim ağzım bir bebeği taşımak için çok kısa gibi görünüyor. Adet dönemlerimi daha iyi düzenlemek için iyi bir doğum kontrol hapi almam gerektiğini söyledi." Ağlamaktan yoruldum. Bu haber bana söylendiğinden beri bütün gün ağladım. "Mutlu olacağını düşünmüştüm," diyorum Brad'e, oturmuş sessizce başını sallarken.

"Çocuklar hakkında ne düşündüğümü biliyorsun. Ama çocuk sahibi olamayacağın için mutlu değilim, Ivy. Sadece planlarımda olmadığı için daha çok rahatladım. Ve doğum kontrolüne başlamalısın. Bunu sana iki yıldır söylüyorum" diyor.

Gerçek yüzüncü kez göğsüme çarparken sözlerinden irkiliyorum. Her zaman ne hissettiğiyle ilgili, asla benimle ilgili değil, asla.

"Brad, bunu henüz sindiremedim ve doğum kontrolü yaptırmayı hiç istemedim. Doğal düzeni bozmak konusunda ne hissettiğimi biliyorsun. Ama şimdilik yapacağım. Eğer hamile kalmam mümkün değilse hamile kalmaktan korkarım.

Bir çocuk taşı," diyorum, gözyaşlarımın yeniden kabardığını hissediyorum, bedenim onun bana gelmesini, kollarını bana dolmasını ve her şeyin yoluna gireceğini söylemesini diliyor, yalvarıyor. Beni yine de yeterince sevdiğini. Hâlâ buna değer olduğumu.

"Özür dilerim," diyorum, aramızda ortak bir nokta arıyorum, bunun benim hatam olmadığını biliyorum ama yine de özür dileme ihtiyacı hissediyorum.

"Hey, birlikte olmamız iyi oldu. Başka bir adamın kalbi bu yüzden kırılabilir." Yorumu küçümseyici değil, ama yine de kendimi daha kötü hissetmeme neden oluyor ve kalbim daha da parçalanıyor.

Brad bana bakıyor, yüzünde hiçbir duygu yok ve hiçbir şey söylemiyor. Beş dakika geçiyor, ben gözyaşlarımla pencereden dışarı bakıyorum, Brad hala telefonda bekletiliyor.

"Biraz dolaşıp kafamı boşaltacağım. İhtiyacın olan bir şey var mı?" diye sorar.

Sevgi mi? Anlayış? Sevgi? Kafamın içindeki ses çılgılık atıyor.

"Hayır." Burnumu çektim. "İyi olacağım."

"Tamam... ve endişelenme tatlım, ben bir şeylerin üstesinden gelen bir adamım, tamam mı? Böyle şeylerde bile. Neden birlikte olmamız gerektiğini anlıyor musun?" Gülümsüyor. "Bununla uğraşmak senin için çok fazla, bu akşam yemeğe çıkacağız. Zaten canım Meksika yemeği istiyor, Shafer da az önce Baxter Caddesi'ndeki yeni yerden bahsediyordu..."

Saçmalamasının geri kalanını engelliyorum. Yapmak istediğim son şey bu ama yine de robot gibi başımı sallıyorum.

"... ama geri döneceğim. Sadece biraz zamana, temiz havaya ihtiyacım var," diye bitirdi garip bir şekilde ön kapının kolunu tutarken. Söylediklerinden anladığım tek şey, bunun benim için üstesinden gelinmesi gereken bir yük olduğuydu. Bizim için değil. Benim için. Brad, beklettiği kişi hatta geldiğinde başka bir şey söylemiyor. Kapıyı açarken yüzü bomboştu.

"Rick, ben harikayım dostum, sen nasılsın?" Ön kapı

herhangi bir g nm   gibi arkasından kapanırken kıkırdıyor.
Kamyonetinin  alı tı ını duydu um an g zya larımdın beni
t ketmesine izin veriyorum.

Bir gözümü açıyorum, kendi kabinimin tavanını görmeyi bekliyorum, sonra gerinirken küçük bir çığlığı bastırıyorum. Sağ, ayak bileği, ağrı. Kahretsın.

Brad'in yanımda olmadığına dair rüyalar artık çok daha az geliyor ama yine de geliyorlar ve ben bunun tam ortasındaiken bunu nasıl göremediğimi merak ediyorum.

Geriye gidemezsin, sadece ileriye gidebilirsin Angel. Kuşluk vakti güneş ışığı pencerelerden içeri süzülürken, ayağımı nazikçe hareket ettirmeye çalıştığımda küçük toz parçaları ışınlarında yüzerken babamın asırlık sözü aklımdan geçiyor. Mucizevi bir şekilde, uykuya daldığım zamanki kadar sıkı hissetmiyorum. Hâlâ Wade'in benim için koyduğu yastığın üzerinde duruyor; aslında kimıldadığımı bile sanmıyorum. Saati arıyorum, cep telefonumun hâlâ kamaramda olduğunu ve muhtemelen şu anda çalışmadığını biliyorum.

Sabah 10. Yüce Tanrım. Neredeyse dokuz saat aralıksız uyudum. Wade'in kulübesinde. Patronumun kulübesinde. Dün gece saçıma şefkatle fön çeken ve yatakta onu üstüme çektiğimde mükemmel bir centilmen gibi davranan patronum. Kendisini rahatsız etmek yapmak istediği son şeymiş gibi görünse de bana yardım etmek için gözünü bile kırpmayan patron.

Oturup kendimi esnetiyorum. Bileğim hala şiş ama dün geceye göre biraz daha iyi hissettiğim kesin. Oturma odasına gittiğimde sehpanın yerinin değiştirildiğini ve kanepede benim için bir battaniye hazırlandığını görüyorum ve şok içinde mutfağa bakarken ağzım açık kalıyor. Ya Wade aşırıya kaçmış ya da bir paket sarı Post-it not patlamış. Her yerdeler, kulübenin çeşitli yerlerinde.

Gördüğüm ilk not çok süslü görünen gazlı ocağın üzerinde ve köşeli, erkeksi karalamasında "Sana nasıl çalıştığını öğretene kadar ocağımla uğraşma yoksa cehennemi boylarsın" yazıyor.

Kahve makinesi, demlenecek kahve ve açık ya da koyu kavrulmuş sevmeme bağlı olarak hangi düğmelere basmam gerektiğine dair post-it talimatlarıyla hazır. Yanında bir kupa ve fişe takılı olan ve Brad 1 ve Brad 2'den gelen iki cevapsız aramayla tamamen şarj olan

telefonum duruyor.

Yarımadadaki güveç tenceresinin yanında sıcak yulaf ezmesi, bir kase şeker, akçaağaç şurubu ve bal var. Önündeki notta "Ne istediğinizi bilmiyordum, işte her şey burada" yazıyor.

Vücudumu gergin bir his kaplıyor. Benim için telefonumu almak için çaba sarf ettiğini ve kamaramda olduğunu bilmek beni rahatsız bile etmiyor. Bunu düşündüğü için bile minnettarım. Bunu ne zaman yaptığını kısaca merak ederken bu duyguyla nasıl başa çıkacağımdan emin değilim. Sabahın birinde beni terk ettikten sonra mı? Bütün gece uyumadı mı?

Koyu kavrulmuş için düğmeye basıyorum çünkü bu sabah sert bir şeye ihtiyacım var. Tüm bu durum biraz bunaltıcı. Kahvemini demlenmesi için geçen sürede konforlu kulübenin içinde dolaşıyorum. Muhtemelen evin Wade'in tarafına geçmemeliyim ama kendime engel olamıyorum. Karanlık koridorda yavaşça ilerliyorum ve yatak odasına göz atıyorum. Kapı ardına kadar açık ve her yer duştan çıkmış Wade gibi kokuyor. İçeride pek bir şey yok, sadece kocaman bir büyük boy yatak var, belki de şimdiye kadar gördüklerimin en büyüğü. Duvarlar mekanın geri kalanı gibi koyu ahşap ve büyük rustik yatak başlığı merkez sahneyi alıyor.

Yatak, lacivert nevresimlerle mükemmel bir şekilde yapılmış ve üzerinde basit bir lamba bulunan bir şifonyer uzak duvara yaslanmış. Ona doğru ilerliyorum ve üstünde duran eşyalara bakıyorum. Telefonu için bir bağlantı istasyonu, The Great Gatsby, The Art of War ve tanımadığım birkaç başka kitabın eski kopyalarının etrafında boynuzdan kitap ayracı, çok eski bir kovboy şapkası ve nefis kokusunun suçlusu.

Kehribar rengi cam şişeyi elime alıp içime çekiyorum. Yerel üretim. Sedir ağacı, bergamot, duman, narenciye, diyor etikette. Her ne ise, her içime çektiğimde külotumu ıslatmakla tehdit ediyor. Odasını geride bırakıp mutfığa dönüyorum ve tezgahdaki tabureye oturup biraz yulaf ezmesi atıştırıyorum ve diğer notlarına göz atıyorum.

Çekmecede "Çatal-bıçak" yazan bir tane var.

Kilerde "Kuru gıda, kendinize yardım edin" yazıyor.

Kilerde de "Pop-Tarts'ımı yeme" yazıyor.

"Gölümsüyorum. Bunu yazmak büyük hata, dostum.

Kahvemi içiyorum, sonra oturma odasına geçip rahat kanepeye uzanıyorum. Yan masadaki kumandaların üzerinde hangi yayın hizmetlerine sahip olduğunu yazan notlar var. En sevdiğimi açıyorum ve "Tekrar İzle" kataloğunda gezinerek kendi favorilerimden birini seçiyorum ve yerleşiyorum. Point Break'in ortalarına doğru Wade beni kanepesine kıvrılmış halde buluyor.

Kovboy şapkasını çıkarıp kapının yanındaki bankın üzerine koyarken gözleri benimkilere kayıyor.

"Bu sabah uslu durdun mu? Yemek pişirmedin mi?"

Uslu durup durmadığımı sorduğunda vücudumu kaplayan tuhaf sıcaklığı görmezden gelmeye çalışarak başımı sallıyorum.

"Evet, durumu daha da kötüleştirme riskini göze alamam." "Brad'lerin kim olduğunu bilmiyorum ama seni arayıp

Telefonunu alıp fişe takmam arasında iki gün var." diyor. "Bir şeye ihtiyacın olursa diye yanında olsun istedim. Sabit hattım yok," diyerek kamarama girme gerekçesini ortaya koyuyor.

Her zaman pratik, her zaman kontrollü ve her zaman her şeyi düşünür.

Bunların Wade'in kişiliğinin temel taşları olduğunu fark etmeye başlıyorum.

Wade bir açıklama bekliyor gibi görünmüyor ama ben yine de ona bir açıklama yapıyorum.

Kıkırdıyorum ve sonra çayı döküyorum. "Brad'ler tek bir kişi, eski sevgilim. Numaralar ise beni aramaya çalıştığı tüm hatlar. Bellingham'da çalıştığım süre boyunca onunla birlikte çalıştım."

"Bradley'deki gibi mi? Bellingham'ların oğlu mu?" "Evet. Onu tanıyor musun?"

"Gençliğimde onunla kısa bir süre tanıştım, ama muhtemelen şimdi onu sıralamadan seçemezdim. Doğru hatırlıyorsam biraz şımarıktı. Hepimize birden fazla kez patronun oğlu olduğunu ve bir gün çiftliğin başına geçeceğini söylemişti."

"Kulağa doğru geliyor ve hâlâ bekliyor," diyorum.

"Beni ilgilendirmez ama onunla konuşmak istemiyorsan neden aramayı kesmesini söylemiyorsun?" Wade buzdolabından bir şeyler çıkarırken ve kendine bir bardak su doldururken soruyor.

Gülüyorum çünkü evet, bu kadar basit olmalı. "Bunu denedim, dinlemiyor. Hayır cevabını pek kabul etmiyor. Yeni bir telefon almak istiyordum ama şu anda her kuruşumu biriktirmeye çalışıyorum ve numaralarını engellemek pek işe yaramadı. Eskisinden daha az arıyor ama yine de sinir bozucu."

Bir bıçak ve kesme tahtası alan Wade'in çenesi düşünceli bir şekilde esniyor. "Yargılamak yok, boktan eski sevgililer konusunda çok deneyimim var, ama sonuç olarak, Trouble, bir erkek aynı fikirde olmasa bile bir kadının isteklerine her zaman saygı duymalıdır." Konu hakkında başka bir şey söylemiyor ve sonra bana bakıp soruyor, "Tamam o zaman, ananas sever misin?"

Hem değerlendirmesine hem de açıkça bir pislik olan biriyle çıktığım için beni azarlamamasına gülümsüyorum.

Ben filme devam ederken Wade mutfakta hızlıca iş yapıyor. Ellerini dikkatlice yıkadıktan sonra fanilasını kollarının üzerine sardığında, kaşlarının arasındaki küçük düğüm çalışırken derinleştğinde, peynirleri ve meyveleri dilimlediğinde, krakerleri ve etleri ahşap bir tahtaya yerleştirdiğinde onu çevremden izliyorum.

"Seni hiç aksiyon filmi izleyecek bir tip olarak görmemiştim." Oldukça güzel olan şarküteri tabağını yanıma bırakıp diğer tarafına otururken televizyona başıyla işaret ediyor.

"En sevdiğim film türü," diyorum heyecanla. "Özellikle klasikler, ne kadar aksiyon o kadar iyi."

"Eh, ortak bir noktamız var," diyor ikramlarından bazılarını yerken.

"Bütün bunları ne zaman yaptın?" -etrafa bakıp post-it'lere doğru başımı sallıyorum- "Bütün bunları ne zaman yaptın? Dün gece hiç uyudun mu?" diye soruyorum.

Wade'in yüzünde tam olarak anlayamadığım bir ifade belirliyor.

"Harika uyudum." Bana doğru eğildi, sesi derindi. "Doksan saniyede koşuyorum Johnny... saf adrenalin," diyor, Patrick Swayze'nin karakterinin filmde söylediği ünlü bir replikten alıntı yaparak.

Dramatik bir şekilde nefes alıyorum, sonra gülüyorum.

"Wade Ashby, bu bir Şaka mı?"

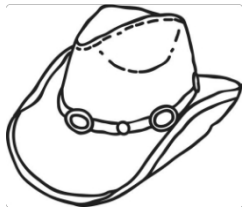
"Hayır... şimdiye kadar şaka yapmadığımı öğrenmiş olmalıydın," diyor ve ağzına bir üzüm atarken yüzü bir anda yine okunmaz hale geliyor.

"Doğru, unutmuşum. Şakalar kötü, homurdanmalar ve kaş çatmalar iyi." Kıkırdıyorum.

Bana abartılı bir şekilde homurdanıyor ve bacaklarını gevşeterek kanepeye yaslanıyor ama bunu bir an bile kaçırmıyorum. Dudaklarında oynayan tam ve yıkıcı orantısız sırıtış. Midemi bulandıran bir sırıtış.

"Onun gibi bir şey, Trouble, onun gibi bir şey," diyor, sırtarak oturduğum yerde beni baştan çıkarıyor. Bir an için ona bakmaktan başka bir şey yapamıyorum.

Sanki Wade Ashby'nin bambaşka bir yönünü görüyorum ve elimden geldiğince başka bir yere bakamıyorum.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Wade

W Saat beşte eve döndüğümde, Ivy kanepede, bileği tıpkı söylediğim gibi yastığın üzerindeydi ve koltuk değnekleri

onun yanında. Kararlı, hakkını vermeliyim, ve çok güçlü.

Şapkamı bankın üzerine bırakıyorum, merhaba diyorum ve ayak bileğini yukarıda tutarak odanın içinde kendini çekmek için gücünü kullanmasını izliyorum. Bunu kolaylıkla yapıyor gibi görünüyor ve aynı zamanda hareketsiz oturmakta zorlanıyor gibi görünüyor, bu da ortak bir noktamız olabilir. Hızla hareket edip yatak odasında kayboluyor. Onun yalnız kalmaya ihtiyaç duyması fikrinden hoşlanmadığım için nefret ediyorum ama burada benimle bu şekilde olması, sürekli havadan sudan konuşması tuhaf gelebilir.

Onu kendi haline bırakıyorum ve elimi yüzümü yıkamak ve onun için bir akşam yemeği düşünmek üzere mutfığa gidiyorum. Bunu yaparken, eve geldiğimde birinin burada olmasının verdiği tuhaf duyguya hayret ediyorum. Işıklar yanıyor, ses var. Hiç ses olmaması dışında herhangi bir ses. Selam verecek biri. Bundan nefret etmiyorum.

Sehpamın ortasında annemin ben taşınmadan önce koyduğu iki mum yanıyor. Şimdiye kadar hiç kullanılmadılar ama lanet olsun, burası çok güzel kokuyor. Sarmaşık gibi ama güçlendirilmiş. Vanilya ve bir çeşit kurabiye kokusu.

Ivy birkaç dakika sonra beni şaşırtıyor ve gülümseyerek oturma odasına geri dönüyor, saçlarını dağınık bir şekilde topuz yapmış, bu sabah ona bıraktığım gri kapüşonlu tişörtü minyon bedenine geçirmiş.

"Burası soğuk oluyor," diye yorum yapıyor.

"Siktir, evet öyle, üzgünüm. Ben alışkınım. Ateş yakayım." Büyük, eski taş şömineye doğru ilerliyorum ve o bana gün hakkında sorular sorarken ben de onun için bir tane yakıyorum.

Mutfığa geri dönüp akşam yemeğine başlamak için buzdolabından malzemeleri çıkarırken onu bilgilendiriyorum. Kanepeme yerleşmesini izliyorum ve başka hangi filmleri izlediğini ya da ben bütün gün evde yokken, belki de banyodayken kaç tane müstehcen kitap bölümü sıgdırdığını merak etmekten kendimi alamıyorum-

Siktir, Wade. Hayır. Sadece hayır.

Kendimi odaklanmaya zorluyorum ve sessizliğimiz rahatlıyor.

Kollarımı sıvayıp hızlıca tavuklu penne yapmaya koyulduğumda odayı sadece filmin sesi ve ateşin çıtırtısı dolduruyor. Mutfakta her zaman becerikli olmuşumdur - sadece yemek yapmayı sevmekle kalmam, bunu yapmak zorundaydım çünkü Janelle suyu kaynatmaya çalışırsa yakardı. Izgara peynirli sandviçten başka bir şey yemek istiyorsam, becerikli olmak zorundaydım. Bu yararlı bir bilgiydi ve annem biz çocukların yemek tariflerini bilmemizi sağlamıştı.

Ben ona yüzümü buruştururken, "Yatağımı topladım ve biraz çeki düzen verdim," diyor.

"Oturuyor olman gerekiyordu. Yükseliyorsun."

"İyi oturamıyorum, Şef. Bileğim ağrımaya başlayınca bıraktım, merak etmeyin."

Başımı sallayıp AirPods'umu takıyorum ve yemek pişirme alanıma girerken David Allan Coe'yu açıyorum.

Otuz dakika sonra, arkama yaslanıp yaptığım işe hayranlıkla bakıyorum. Kahretsin, eğer bir çiftlik sahibi olarak başarısız olursam, bir şef olarak kesinlikle öldürebileceğimden eminim. Tabağını ona teslim edip kendi tabağımla kanepenin diğer ucundaki yerime oturuyorum.

"Oh Tanrım..." İlk lokmasını çiğnerken yine o cezbedici sesi çıkarıyor. "Bu çok lezzetli," diye mırıldanıyor bir tane daha alırken.

O bakmıyorken, köşede küçük bir dürüm gibi sarılıp sarmalanmışken ona bakmama izin veriyorum. Kaçan siyah

saçları

topuzu yüzünün etrafına dağınık bir şekilde oturuyor ve şu anda benim kıyafetlerimin içinde çok iyi görünüyor. Lafı açılmışken.

"CeCe bugün Olympia'daki işi bittiğinde senin kamarana gidecek, sana FaceTime atacağını ve önümüzdeki birkaç gün için sana ne getirmesi gerektiğini ona söyleyebileceğini söyledi."

Başını sallıyor. "Bana çoktan mesaj attı. Ona bir liste verdim.

Her an burada olabilir."

Daha iki ısıruk bile almadan, CeCe'nin farları ön camda parlıyor.

"Tak tak, teslimat." Elinde iki büyük boy spor çantasıyla ön kapımı açan CeCe'nin sesi boşlukta yankılanıyor. Nash köpek yavrusu gibi arkasından geliyor.

"Ne kadar rahat değil mi..." Nash kıkırdarken ben de onu ukala bir orospu çocuğu olduğu için zihinsel olarak azarlıyorum.

Ivy, CeCe'ye öyle bir gülümsüyor ki, tüm yüzünü aydınlatışını izlerken neredeyse nefesim kesiliyor.

Ivy, "Melek Değil eve teslimat hizmeti," diyor.

"Tabii ki evet ve bu teslimat hizmeti her şeyi kaldırmaya da yardımcı oluyor... Ooh, Mama's chicken penne? Sakıncası yoksa," diyor CeCe ve Nash'in tabaklarını dolaptan indiriyor.

"Sanırım bu bir akşam yemeği partisi." CeCe tabağını doldururken Nash sırtıyor ve ağzına bir parça sarımsaklı ekmek tikiştiriyor.

CeCe ve Ivy yemek yerken şehirde olup biten rastgele şeylerden, Olivia'nın butiğindeki değişikliklerden bahsediyorlar. Cole'un boktan eski sevgilisi Gemma'nın yeni bir erkek arkadaşı olduğu gerçeği. Küçük kasaba dedikodusunun en iyisi.

Nash ve ben yemeğimizi bitirdikten sonra mutfağa gidiyoruz ve ikimize de birer burbon dolduruyorum. Kilerden Pop-Tart'larımı aldım, bir paket açtım ve iki tanesini tost makinesine attım.

Gençken bu şeylerle yaşıyorduk. "Birkaç günlüğüne misafiriniz mi var?" "Öyle görünüyor, evet," diye

cevap veriyorum.

"Siktir et, sadece soracağım. Nasıl olacak bu iş?"
Bardağını çevirir ve bir yudum alır.

Cevap verirken yan odadaki Ivy'ye bakıyorum. Yüzü hareketli, güzel ve yumuşak. Onu dün gece verandamda bulduğumdaki halinden çok farklı. Rahat görünüyor ve oturma odamda çok iyi görünüyor. Sıcak sabunlu suyla doldurmaya başladığım lavaboya gözlerimi çeviriyorum.

"Şimdiye kadar iyi gidiyor gibi görünüyor. Şimdiden daha iyi görünüyor," diyorum ve tost makinesinden Pop-Tart'ları çıkarıp Nash'e uzatıyorum, o da benden bir tane alıp bir ısırık alıyor.

"Ona gösterdiğin şefkatli ilgiden olmalı," diyor çiğnerken, sanki o kadar belli ediyormuşum gibi benden hoşlandığını gösterecek kadar büyük bir gülümsemeyle.

"Tanrı aşkına, öyle değil," diye mırıldanıyorum nefesimin altında, ama inkar etmiyorum. Ona göz kulak oluyorum; yapılacak en doğru şey bu. "Çiftlik için yapmam gerekeni yapıyorum, eğitmek için daha iyi olmalı. Bunu herkes için yaparım."

Nash yine sırtıyor ve gerçek kardeşim olmasa da bazen beni Cole'dan bile daha iyi tanıdığını hissediyorum.

Beni sırtımdan alkışlarken, "Günü nasıl atlatırsan at, Çavuş," diyor.

Kendini çok akıllı sanıyor. Ne bok biliyor ki?

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Ivy

"A Burada rahat hissediyor musun?" Eşyalarımı yerleştirirken CeCe soruyor.

"Garip bir şekilde evet," diye dürüstçe cevap veriyorum.

CeCe küçük dolaba birkaç kazak asarken bana, "Wade sert davranıyor ama içinde bir yerlerde kocaman bir yumuşaklık var," diyor.

İstediğim her şeyi getirdi, tayt ve yoga pantolonu çünkü kot pantolonlar önümüzdeki birkaç gün için fazla yapılı olacak, büyük kazaklar, banyo malzemelerim ve pijamalarım ve televizyona ara verebilmek için şu anda okumakta olduğum sevgili iki kitabım.

"Bu baharatlı." Okumakta olduğum ve birkaç ay önce çıkan "Why Choose" kitabını işaret ediyor.

"Daha elli sayfadayım, mahvetme" diyorum ona.

"Biraz zaman alıyor, ama bir araya geldiklerinde, lanet olsun. Kendi başımın çaresine bakmadan önce Nash'i uyandırmak zorunda kaldım." Gülüyor ve ben de onunla birlikte gülüyorum.

Dürüst değilse hiçbir şey değildir ve bu onun kişiliğinde sevdiğim bir şeydir.

"Harika, sanırım yalnızken okusam iyi olur, böylece aptalca bir şey yapmam," diye ağızımdan kaçırdım, sonra anında pişman oldum.

CeCe'nin gözleri büyüyor, bir kaşını kaldırıyor ve sonra gülmeye başlıyor.

"Kardeşimden hoşlanıyor musun?"

"Hayır... Ben..." Kekeliyorum. "Yani, o yakışıklı bir adam. Siktir." Ellerimi havaya kaldırdım, başka ne yapacağımı bilmiyordum.

CeCe gülüyor. "Çok fena yakalandın."

Öyleyim, evet. Çok nazik ve tatlı davranması, güçlü kolları ve AirPods'larıyla Top Chef'teymiş gibi bana yemek pişirmesinden bahsetmiyorum bile, kesinlikle go-to flick listeme yardımcı olmuyor. Düzeltiyorum: Dünyanın En Seksi Top Chef'i.

"O her zaman bu kadar soğukken senin ona tahammül edebilmen bile bir mucize." Kıkırdıyor.

Yüzümün hâlâ kızardığını biliyorum, bu yüzden saklamaya çalışmayı bırakıp bunu kabullenebilirim.

"Aslında gerçekten çok iyi davrandı. Yani, Wade'in olabileceği kadar iyi. Sanırım bana biraz ısındı. Bugün bir şaka bile yaptı," diyorum.

"Yalan söylemeyi bırak." CeCe makyaj çantamı ve banyo malzemelerimi tezgâha koymak için banyoya girerken gülüyor. "Espri bildiğini bile bilmiyordum."

"Yani çok kötüydü ama kabul ediyorum," diyorum, şimdi ben de gülüyorum.

CeCe bir an düşünüyor gibi görünüyor.

"Biliyor musun, birkaç günlüğüne yanında birinin olması onun için iyi olabilir. Onun için endişeleniyorum. Janelle ona gerçekten kazık attı. Belki seninle çalışması, belki de arkadaşı olman ona yeniden insani bağlar kurmanın nasıl bir şey olduğunu ve bunların o kadar da kötü olmadığını hatırlatır. Her zaman bir gün kendisine layık birini bulabileceğini umuyorum. Janelle asla olmadı." CeCe bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırıyor ve sol elindeki büyük elmas ışığı yakalayarak beni bir anlığına kör ediyor.

"Lanet olsun, bu şey bir işaret feneri gibi," diyorum ona, kıkırdarken hayranlıkla bakmak için elini tutuyorum.

"Ne oluyor, Trouble?" Daha kapıma gelmeden Wade'in seslendiğini duyuyorum. Zaten açık olan kapıyı iterek kapıyı çalarken açıkça sinirlenmişti.

CeCe ve ben onun sert tavrına gülmeye başladık. Ama bir şey daha fark ettim. Elleri kalçalarında ve fanilasını çıkarmış. Wade güçlü gövdesini ve kollarının üst kısmını sıkıca saran siyah tişörtüyle karşımızda duruyor, saçları mükemmel bir şekilde dalgalı ve tişörtünün altından hafifçe dışarı çıkıyor.

Şapkası geriye dönük, omzuna da bir bulaşık bezi asmış.
Sinirlenmiş olsam bile, Wade Ashby'nin
.. gerçekten sıcak.

"Uh-oh." CeCe kıkırdıyor. "Babam bize bok atmak
için burada." Homurdanıyor, sonra gözlerini
benimkilere çeviriyor.

"Pop-Tarts'ımın geri kalanı ne oldu?"

"Kahretsin, onları hareket ettirmemem mi gerekiyordu?"
CeCe kahkahalar içinde yatağa düşerken masumca
soruyorum. "Onları hangi dolaba koyduğumdan emin
değilim, hepsini kontrol etmen gerekebilir." Kıkırdıyorum.

"Oynamak ister misin, Trouble? Hadi oynayalım," diyor,
sesi karanlık.

CeCe daha da sert gülüyor, ama ben? Orada öylece
oturuyorum ve sesi o tehditkâr, buyurgan şeyi yaptığında
vücudumu nasıl karıncalandırdığını not ediyorum.

ON ALTINCI BÖLÜM

Ivy

| Nefesimi tutup saate bakıyorum. Yanıp sönen mavi ışık bana yeterince uyumadığımı hatırlatıyor. Saat üçtü. ama burada yatarken tamamen uyanık durumdayım. Uykuya dalmadan önce kitabımın yarısını okuduktan sonra huzursuz ve çok fazla tahrik oldum. CeCe haklıydı. Şu anda yarı çıplak bir Wade işime yarayabilirdi - sadece kendimle ilgilenirken bakmak için bile olsa. Kapalı göz kapaklarımın ardında, hareket ettiğinde sırtındaki kasların mürekkebin altında nasıl esnediğini, yatağıma düştüğümüzde üzerimde nasıl durduğunu, sert vücudunun neredeyse bana doğru bastırıldığını hayal ediyorum ...

Kahretsin. Wade'in boş yatak odasında, o koridorun sonunda uyurken kendimi tatmin etmek ne kadar uygunsuz olurdu?

Yirmi dakika sonra bunun kaçınılmaz olduğunu ve tekrar uyumayacağımı anlıyorum. Kalkıp şortumu giyiyorum, sonra koltuk değneklerimi alıp oturma odasına gidiyorum, Wade'i uyandırmamak için olabildiğince sessiz olmaya çalışıyorum, ama içeri girer girmez irkiliyorum. Wade çoktan gelmiş, seksiyonel kanepenin bir tarafına sırt üstü uzanmış, uzun gövdesi her şeyi kaplayacak şekilde uzanmış. Gözleri kapalı ve hafifçe nefes alıyor. Televizyonda Baby Driver'ın sonu oynuyordu.

Üzerinde sadece kalçalarına kadar inen koyu renk bir eşofman altı var, hem de tehlikeli bir şekilde. Onun görüntüsünü içime çekerken ağzım kuma dönüyor. Bir ara üzerini örtmüş olması gereken battaniye şimdi yerde. Pantolonundaki göze çarpan şişkinlik gözlerim için bir ziyafet ve

Kaslı vücudu televizyonun ışığında parlıyor, güçlü bir kolu başının arkasında uzanıyor.

Ve şu anda dudaklarının görünüşü... İstemsiz bir inilti çıkarmamak için alt dudağımı ısırıyorum. O şimdiye kadar gördüğüm en seksi şey olabilir. Düşüncelerimin beni ele geçirmesine izin verdiğimde karnımın alt kısmında sıkı bir sıcaklık sarmalı oluşmaya başlıyor. Dilimi göğsünün her yarığında gezdirdiğimi hayal ediyorum. Arkamı dönüp odama gitmeliyim. Gerçekten dönmeliyim. Kendimle pazarlık yapıyorum. Onu on saniye daha gördükten sonra oraya dönüp kendi başımın çaresine bakacağım, çünkü lanet olsun, artık geri dönüş yok. Bu olmak zorunda yoksa kendiliğinden yanabilirim.

Tamam, orada planladığımdan biraz daha uzun süre duruyorum, çünkü elli iki acı dolu saniye sonra kıpırdanıyor ve eşofmanının içinde hareket eden sikinin dış hatlarını görebiliyorum.

Lanet olsun. İçeride lanet bir silah taşıyor.

Bakmayı kes, Ivy. Tanrım. Benim neyim var böyle?

Kaçmak için dönmeye başlıyorum ama koltuk değneklerimden biri döşemeyi sıyrıyor ve Wade avuçlarının içiyle gözlerini ovuşturarak ayağa fırlıyor.

"Tanrım. Ne yapıyorsun?" diye sorar, kendini ayarlar, saate bakar ve sonra alt yarısını battaniyeyle örter.

Çok geç, ben zaten tam görüntüyü aldım.

"Uyuyamadım, belki bir film izlerim diye düşündüm." Bana göz kırptı. Şu anda ne kadar telaşlı olduğumu anlayabiliyor mu?

Tek düşünebildiğim onu bir ağaç gibi tıraşlamak.

Wade bir elini saçlarında gezdiriyor ve bana bakıyor, uykulu yeşil gözleri odanın öbür ucundan beni büyülüyor.

"Uyuyamadığında sana yardımcı olan bir şey var," diyor, sesi çok derin, çok baştan çıkarıcı.

Siktir, Şef, ne olduğunu söyle.

"Ne?" Kekeliyorum.

Geriniyor... Tanrım, o vücut... o karın kasları...

"Dondurma," diyor.

Oh. Çaresiz amım biraz ölüyor. Neredeyse sızlanacaktım ama kendimi kontrol etmeyi başardım.

Kanepenin diğer tarafını işaret ederken "Otur," diye emrediyor. Bu bile beni tahrik ediyor.

Ayağa kalkıyor, sertleşmiş aleti gizlemeye çalışsa da hâlâ biraz belli oluyor.

Salyalarım akıyor gibi hissediyorum.

O mutfağa girip ışığı yakarken ben de kanepeye doğru ilerliyor ve koltuk değneklerimi kanepeye yaslıyorum. Başımı kaldırıp ona bakıyorum. Eşofmanları sırtının alt kısmındaki iki gamzeyi ve mükemmel poposunu görmemi sağlayacak kadar aşağıya sarkıyor.

Evet. Kesinlikle ağzım sulanıyor.

Çikolatalı dondurmayı iki kaseye paylaştırırken "En sevdiğin sos hangisi?" diye soruyor. Kollarının üst kısmının mükemmel bir şekilde esnemesine neden olan en basit hareket. "M&M'ler mi yoksa serpintiler mi?" diye ekliyor. "Ivy?" Dudaklarındaki ismim beni göz kırpmaya zorluyor.

Ona cevap verdim mi?

Hayır, yapmadım çünkü hala burada duruyorum. Ona bakıyorum.

"M&M's," diyorum hızlıca, bakışlarımı yüzüne doğru zorlayarak. Wade'in gözleri benimkilerle buluşuyor ve bakışlarımı vücudunda gezdiriyor.

Kafasını sallamadan önce başını kaldırıp sırtıyor. O anda ona baktığımı bildiğini fark ettim.

Kovuldum. Beni kovacak.

Büyük bir utanç içinde dönüp duruyorum; az önce onunla göz göze gelme şeklimi geri almam mümkün değil. On saniye boyunca sessizce duruyorum. Wade konuşmuyor ama bana doğru ilerlemeye başladığını duyuyorum. Sonlandırılmamı beklerken gözlerimi kısıyorum, sonra baharatlı kokusu beni sararken güçlü bir kol vücuduma uzanıyor. Nabzım kulakları sağır edecek kadar hızlanmaya başladığında gözlerimi açıyorum ve Wade önümde ikramımı tutarken elinde bir dondurma ve kaşık görüyorum.

Onları ondan alıyorum ve elimden geldiğince etrafımda dönüyorum, ancak onu üzerimde yükselirken buluyorum. Wade'in gözleri yüzümde gezindikten sonra ağızma indiğinde, dilimde eriyen Pop Rocks gibi ısı tenimde köpürüyor.

Yutkunurken boğazı düğümleniyor ve bir anlığına da olsa, benim onu istediğim gibi onun da beni istemesinin mümkün olup olmadığını merak ediyorum. Gözlerini kırptırıyor, sonra sessizce kendi dondurmasını almak için mutfığa dönüyor, ben de bacaklarımın son üç dakikadır yalvardıkları gibi pes etmelerine izin veriyorum. Aşağıdaki kanepeye oturuyorum.

"Görünüşe göre aynı suçlu zevkleri paylaşıyoruz," diyor yanıma oturup sırf bana daha fazla işkence etmek için erkeklik taslarken.

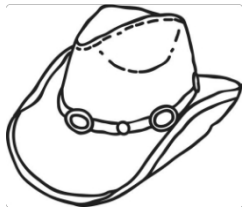
Yüzüm endişemi gösteriyor olmalı çünkü gerçekten gülümsüyor - onu gördüğüm ilk gerçek gülümseme. Nefesimi kesen bir gülümseme.

"Aksiyon filmleri ve dondurma," diyor eğlenerek.

Ah, şu suçlu zevkler. Soğuk dondurma boğazımdan aşağı kayıyor ve buna ihtiyacım var. Burası çok sıcak.

Wade Cehennem Silahı'nı açarken başka bir şey söylemiyor ve biz de sessizce dondurmalarımızı yiyoruz.

Yanımdaki duvarda asılı termostata bakıyorum. Burası sadece yetmiş derece. Görünüşe göre sorun bende. Sanırım bu kulübeden çıkmalıyım, hem de hemen.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Wade

"W Bu da ne böyle?" Ön kapıyı açıp verandamdaki üç Melek Olmayan'a bakarken soruyorum.

"Neye benziyor? Bu bir parti, Çavuş." Ginger Danforth bir elinde iki şişe şarapla yanımdan geçerken göğsüme vuruyor.

CeCe ve Olivia Sutton konyak ve bakkalın raflarında bulunandan daha fazla atıştırmalık taşıyarak onun arkasına doluşurken "Siktir git," diye homurdanıyorum.

"Ivy Sangria Pazarına gelemedi, biz de Sangria Pazarını ona getirdik." Ginger tüm sangria karışımlarını tezgâhıma boşaltırken sırtıyor. "Kendi barmenimizi bile getirdik ve bu akşam Camilla Danforth'un tarzını uygulayacağız - annemin yaptığı gibi hindistan cevizi romu." Eliyle kapıyı işaret ediyor ve Nash'in yüzünde üzgün bir ifadeyle kapıdan içeri girdiğini görüyorum.

Ivy az önce yemek yediğimiz kanepeden kalkıp kızlara gülümsüyor, sanki onları gördüğüne çok sevinmiş gibi, neden sevinmesin ki? Dört gündür gerçekten gördüğü tek kişi benim. Tabağımı toplarken sakın akşam yemeğimizin ve Ocean's Eleven'in sona ermesinden rahatsız olmuş gibi görünmemeye çalışıyorum.

"Bu iyi mi?" Ivy bana soruyor. Mavi gözleri ruh halimdeki değişimi hemen anlıyor.

Bakışlarımı yumuşatıyorum. İçeri dalmaları onun suçu değil. "Hiç sorun değil, Trouble. Eğlenceli bir geceye ihtiyacın olabilir." Onu okşadım Omuz.

Gayet iyi iyileşiyor. Ayak bileğinin üzerinde biraz yürürken bile, üzerine çok fazla baskı uygulamadığı sürece nadiren acıdığını söylüyor. Onu beslemek, bileğini buzlu tutmak ve elimden geldiğince ona eşlik etmek için iyi bir iş çıkarıyorum, özellikle de her gece üç veya dört civarında Sabahları dondurma ve aksiyon filmi aramak için oturma odamda belirdiğinde. Üçüncü geceden sonra artık onun için hazırdım, elimde dondurma ve The Equalizer oynamaya hazırdı.

Pazar gününden beri onu kanepemde on kez sikmemek için tüm irademi harcadığım ilk gecenin aksine, neyse ki gerçek kıyafetler giyiyordu, ama kışına bahse girebilirsin ki onun her santimini aklıma kazı mıştım. İpeksi yumuşak teninin her bir parçasını yalamam için bana yalvarması, göğsünün her nefeste inip kalkması, çakıllı meme uçlarının dokunmam için yalvarması, dudaklarının aralanması ve dilinin pembeliğinin alt dudağını ıslatmak için dışarı fırlaması, onun üzerinde durduğumda. Hayatımda bir kadını elde etmek için hiç bu kadar istekli olmamıştım. Kendimi nasıl ayılttığımı bile bilmiyorum. Bu güç bana madalya kazandırmalıydı.

"Hepiniz çok tatlısınız!" Ivy ciyaklıyor.

Mutfağa tekrar girdiğimde Nash'e "Beni uyarmanın bir yolu," diyorum.

"Kamyona binene kadar ne yaptığınızı bile bilmiyordum," diyor şaşkınlıkla ellerini havaya kaldırarak.

CeCe yanağına bir öpücük kondururken, Ginger ve Olivia salona götürmek üzere kaselere atıştırmalıklar doldururken, o limon dilimlemek için bir bıçak çıkarır.

"Hem zaten erkek erkeğe bir geceye ihtiyacın var, evcilik oynamaya ara verebilirsin. Sangria yapmayı bitirdiğimde babamla Titans maçını izlemek için büyük eve gideceğiz. 21'deki bira fabrikasından biraz bira aldım."

"Kusura bakmayın, geciktim millet. Lanet Gemma asla zamanında gelemiyor," diye homurdanıyor Cole ön kapıdan içeri girerken.

"Birinin ona kızının önceliği olması gerektiğini hatırlatması gerekiyor," diye sesleniyor Ginger oturma odasından, yüzünde öfkeli bir ifadeyle.

"Belki yapabilirsin, bin beş yüz kez denedim," diye homurdanıyor Cole.

Sırtını sıvazlıyorum, Tanrı'ya şükür Mabel'in güvenilir bir ebeveyni var.

Ginger dönüp CeCe ve Olivia'ya sırtırken, "Aklımın bir köşesinde onu biraz pataklamak var," diyor. "CeCe'nin yazın yapmaya çalıştığı gibi."

Cole başını Ginger'a doğru sallıyor. "Siktir, cevap bu değil." Bakışları Ginger'ın kollarına kayar ve kaşları çatılır.

"Belki de değil, ama en eğlencelisi bu gibi görünüyor." Ginger kıkırdıyor, diğer kızlar da ona eşlik ediyor.

Cole ona kaşlarını çatıyor. "Ne zaman tencerenin karıştırılması gerekse, sen elinde bir kürekle tencerenin ortasında ordunu cezbetmeye çalışıyorsun." Cole, bir yandan Ginger'ı işaret ederken bir yandan da dev bir küreği karıştırıyormuş gibi yapıyor.

"İşleri sizin için heyecanlı tutabildiğime sevindim Bay Ashby," diye karşılık veriyor Ginger, bakışlarını Nash'e çevirmeden önce göz kırpmıyor. "Eğer gidiyorsan bize birkaç sürahi hazırlasan iyi olur Nashby," diye ekliyor ağzına bir ahududu atarken.

Cole dönüp onun kolunu tutuyor. "Eğer bu gece seni eve bırakmak zorunda kalırsam, pizza ya da içki içerken canının çektiği herhangi bir yemek için durmayacağım, o yüzden bu gece uslu dursan iyi edersin, kadın," diyor sırtışı genişlerken.

"Ah, tatlım." Ginger ona kiminle dalga geçiyorsun der gibi bakar, sonra kolunu kurtarır ve çenesine vurur. "Elbette arayacaksın ama merak etme, seni sadece arama listemdeki diğer erkekler müsait olmadığında arayacağım." Tatlı bir gülümsemeyle omuz silkiyor ve oturma odasına yöneliyor.

Cole başını sallayıp kendine bir içki koyarken, "Lanet olası küçük cadaloğlu," diyor.

Bu ikili nasıl oluyor da bir saniye içinde birbirlerinin arkasını kollamaktan yaşlı bir evli çift gibi didişmeye geçebiliyor, asla bilemeyeceğim.

Nash ve ben yıllardır Cole'a yatakta saldırganlıklarını yenmeleri gerektiğini söylüyoruz. Ginger Danforth'un yaptığı her şeyin Cole'u kızdırmak için olduğu çok açık, çünkü Cole ona ilgi gösterdiğinde güneşin altında yatan bir kedi gibi onun ilgisinin tadını çıkarıyor.

Onlara kıkırdıyorum ve mutfağa dönerken bir elimi saçlarımda gezdiriyorum.

Birden odadaki her şey sessizleşiyor ve tüm gözler bana çevriliyor.

"Çavuş az önce güldü mü?" Nash gözlerini kocaman açarak soruyor. "Bunu 2009'dan beri duymamıştım. Yemin ederim."

"Siktir git," diye karşılık veriyorum.

"Benim için liseden beri." Cole sırtıyor, atıştırmalıkları karıştırırken elini kaldırıyor ve sonunda birkaç Twizzlers'a karar veriyor.

"Geçen haftaya kadar gamzeleri olduğunu bile bilmiyordum," diye takılıyor Ivy.

"Gamzeleri mi var?" CeCe kıkırdar, diğer herkes de onu takip eder.

Bazı nedenlerden dolayı, sadece bu seferlik, yardım edemiyorum ama pes ediyorum ve onlarla birlikte gülüyorum. Belki de biraz gevşemem gerekiyordur.

Hayır, siktir et.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Ivy

hiç arkadaşım olmadı, gerçekten hiç olmadı - zaten gerçekten güvenebileceğim hiç olmadı. Gençken, ben

Benim yaşımdaki kızların yaptığı normal şeyleri yapmaya hiç vaktim olmadı. Burs almak için çalışıyor ve ders çalışıyordum çünkü genç yaşta üniversite eğitimi almamın tek yolunun bu olduğunu biliyordum.

Öyle olsaydı böyle hissederdim diye düşünüyorum. Dedikodu ve kız muhabbeti, şöminede ateş ve Wade'in rustik lambaları odadaki tek ışık, lezzetli içecekler, atıştırmalıklar ve birbirlerinin seks hayatları hakkında çok fazla bilgi ile karışık 10 Günde Bir Erkek Nasıl Kaybedilir. Moralinizin bozuk olduğunu bildiklerinde sizi neşelendirmeye gelen kızlar. Küçük bir takım gibi arkanızı kollayan kızlar. Küçük bir güneş ışığı ordusu. İşte bu üçü böyle ve beni çevrelerine kabul ettikleri için bu çiftlikte olduğum sürece onlara minnettar olacağım.

"Odadaki fili ortaya çıkaralım, Ivy. Çavuş'la aranızdaki bu küçük anlaşma nedir?" Olivia soruyor.

Üçüne de bakıyorum ve tamamen masummuşum gibi davranıyorum, çünkü ben masumum, değil mi?

"Düzenleme yok, sadece nazik davranıyor. Bir iki gün içinde kendi kulübeme döneceğim," diye cevap veriyorum, ağzıma bir cips atarak.

"Wade Ashby'nin bugünlerde sana bakışı... farklı, nazik değil. Uzun zamandır bir kadına baktığını görmediğim kadar farklı," diye cıvıldıyor Ginger.

"Kadınlardan ümidini kestiğini düşünmeye başlamıştım," diye ekliyor Olivia.

Doğrudan CeCe'ye bakarak, "O benim patronum," diyorum. Onun ya da ailedeki herhangi birinin Wade söz konusu olduğunda art niyetli olduğumu düşünmesi isteyeceğim son şey. İçten içe, son zamanlarda onu düşünmemek için zor zamanlar geçiriyor olmam beni gerçekten sinirlendiriyor.

"Bunu bir keresinde ben de söylemiştim," diye homurdanıyor CeCe ve diğer kızlar gülmeye başlıyor. Her halükarda benim hakkımda kötü düşünmeyeceğini bilmeliydim.

"Patron ya da değil, sana Ivy-town'a tek yön bilet almaya hazırmış gibi bakıyor." Ginger biraz daha sangria almak için ayağa kalkarken kıkırdıyor. "Doldurayım mı?" diye soruyor.

Başımı salladım ve neredeyse boş olan bardağımı ona uzattım.

Burada ne söyleyeceğimi bilmiyorum - çok fazla bilgi veririm Wade'e geri dönebilir ve ben de utancımdan ölürüm. Çok az anlatırsam saçmaladığımı anlarlar. Kız arkadaş edinmek biraz zor bir şey.

"Biz, uh... oldukça iyi anlaşıyoruz. Bana kızgın olduğunu düşündüğüm anlar oluyor ve sonra da eğer bir anlam ifade ediyorsa kendimizi senkronize hissettiğimiz anlar oluyor."

"Öyle," diyor CeCe. "Siz ikiniz önümüzdeki dönemde çok yakın çalışacaksınız. Annemin de dediği gibi, zaman bu tür şeyleri çözmenin bir yolunu bulur." Göz kırıyor ve ben de onun bu kadar yumuşak başlı olmasından dolayı rahatlayarak iç çekiyorum.

"Patronun olsun ya da olmasın, gerçek şu ki o bekâr bir kovboy," diye cıvıldıyor Ginger mutfaktan.

"Söyle." Olivia Ginger'a bakar. "Hepimiz söyleyeceğini biliyoruz."

Ginger'a bakıyorum, kafam çok karışık, bana bardağımı geri uzatıyor, ağzına kadar Nash'in lezzetli sangria'sıyla dolu, Ginger'ın annesinin twist'iyle.

"Şimdi her şeyi mahvettin," diyor Ginger.

"Tamam, söyleyeceğim. Kurtar-" Olivia başlıyor.

"Hayır, hayır, bu benim sözüm," diye araya giriyor Ginger,

gözlerimin içine bakarak. "Bak Ivy, Wade çok seksi biri, her zaman da öyleydi. Ben de

Diyorum ki, eğer fırsatınız olursa bir atı kurtarın. Bilimsel olarak, muhtemelen daha iyi antrenman yapmanıza yardımcı olacaktır, çünkü daha az stresli ve daha uyumlu olacaksınız. Neredeyse hiç akıllıca değil."

CeCe inlerken Olivia gülüyor.

"Tanrım, bu kasaba çok küçük. Buradaki bekâr erkeklerin daha azıyla akraba olmam gerekiyor." Gülüyor ve ben de kendime rağmen gülümsüyorum.

"Bekâr erkeklerden bahsetmişken, Cole'a telefon şakası yapalım ve ona yasadışı bir şey yaptığımızı söyleyelim." Ginger çantasından telefonunu çıkarırken kıkırdıyor. Hepimiz çok fazla içtiğimiz için bu hepimize mükemmel bir fikir gibi görünüyor.

Telefon çaldığında ve hepimizin duyabilmesi için hoparlörü açtığında nefesimizi tutarak bekliyoruz. Nash ve Wade'in arka plandaki futbol maçında bağırma sesleri geliyor.

Cole, "Kimse seni almaya gelmeyecekse pek de güvenilir bir listeye sahip değilsin, Vixen," diye cevap veriyor ve Ginger'ın konuştuğu her kelimeyle bu adamın taşaklarını ne kadar sıkı kavradığını tam olarak bilip bilmediğini merak ediyorum.

"İlk aradığım sendin, bebeğim. Bir kanun adamına ihtiyacım var, Bay Saulito'nun ineğine bahşiş verdik."

Üçümüz mümkün olduğunca sessizce kıs kıs gülüyoruz. Belli ki bu işte çok iyiyiz.

"Günlük işlerinizi bırakıp aktris olmaya kalkmayın," diyor Cole, tamamen monoton bir ses tonuyla.

"Gerçekten, gel bizi kurtar bebeğim, bizi hapse atacaklar." Ginger konuşurken 1950'lerin güney dizilerindeki bir aktris gibi konuşuyor.

"Toplam ağırlığı dört yüz elli kilo olan ve birinin bileği burkulmuş dört çakırkeyif kadın, on yedi yüz kiloluk bir ineği devirdi mi?"

"Düşündüğünden daha güçlüyüz Cole," diyor Ginger, şimdi ona inanmadığı için kızgın ve rahatsız, geri kalanımız sessizce gülmekten ötürken.

"Güçlü olduğunu biliyorum kadın. Ama arka planda lanet olası ahbaplarının kahkahalarını duyabiliyorum. Düşündükleri kadar dikkat çekmiyorlar. Ben bir polisim, unuttun mu? Saçmalıkları kolayca fark ederim."

"Lanet olsun, kılık değiştirme üzerinde çalışmanız gerek!" Ginger bize bağılıyor. "Bir dahaki sefere sizi ikna etmek için daha iyi bir iş çıkaracağız. Ayrıca, kesinlikle eve bırakılmaya ihtiyacım olacak, o yüzden çabuk gelin. Ta-ta, Law Daddy."

"Kahretsin, saat on birde orada olacağım," diyor Cole telefonu kapatmadan önce, biz kıkırdarken.

"Bir atı kurtarmaktan bahsetmişken, siz ikiniz bunu ne zaman yapacaksınız? Belli ki bu kader," diye geveliyorum.

Üçü de dönüp bana bakıyor.

Kahretsin. Bunu söylememem mi gerekiyordu?

CeCe alay eder, "Sanki, bunun için çok yakınlar." Onaylamak için Ginger'a bakıyor. Bir saniye sürüyor ama CeCe'den bana bakıyor.

"Kesinlikle. Bunu düşünmediğimi söylemiyorum, ben de insanım ama onu cennet bahçeme alırsam hiçbir şey eskisi gibi olmaz. Ayrıca, o karmaşık bir ruh ve dahası, ben fuckboy'larla yatmam," diyor Ginger.

Ona gülümsüyorum ama ona inandığımdan emin değilim. "Ew ..." CeCe ona vuruyor.

"Ne! O, Lexington'da ne yaptığını sanıyorsun?"

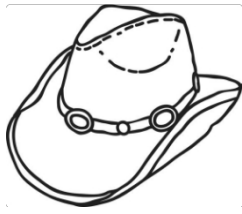
"Bilmem, alışverişe mi gider? Gece hayatına mı katılır?" CeCe soruyor, buna kendisi bile inanmıyor.

Ginger homurdanıyor. "Alışverişe gidiyor, tamam. Am alışverişi, sonrasında kalmayı istemediği türden."

"Odadan çıkmak için işaret veriyorum." CeCe mutfağa gitmek için ayağa kalkıyor ve Ginger sırtarak bana bakıyor.

Elinde fırsat olsa Cole'u kendi ilan ettiği Cennet Bahçesi'ne kabul etmeme ihtimalinin olmadığını gün gibi söyleyebilirim.

Ama dediğim gibi, hiç arkadaşım olmadı, bu yüzden ona sadece göz kırptım.
Onun sırrı benimle güvende.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Wade

Barşamba günü eve gelip akşam yemeğini hazırlamaya başladığımda Ivy çok hareketli ve konuşkan oluyor. Bu bizim

Geçen haftanın rutini. Yemekler, içecekler, atıştırmalıklar, konuşmalar... tamam, çoğunlukla Ivy konuşuyor, ben de bizim için yükleyebildiğim her aksiyon filmini dikkatle dinliyorum, hiçbir şey ve her şey hakkında - çocukluğumuz, antrenman planı, gittiğimiz yerler, üniversite, müzik, yemek, aklınıza ne gelirse. Çok kişisel bir şey değil ama yine de çok kişisel hissettiriyor.

Bu geceleri onunla geçirdikten sonra, Ivy'yi biraz daha iyi tanıdığımı hissediyorum ve onun hakkında bildiğim her şeyi seviyorum ve lanet olsun, onu aklımdan çıkarmak her geçen gün daha da zorlaşıyor. Çok az tanıdığınız biriyle aynı evi paylaşmanın tuhaf olacağını düşünürsünüz ama bu durumda, onun yanında kendimi altı yıllık evlilikten sonra Janelle'le olduğumdan daha rahat hissediyorum. Son birkaç gecedir kendimi ofisten çıkıp eve gelmek için neredeyse heyecanlanırken buluyorum. Ve bu küçük mini Ivy takıntısına ya da her neyse ona teslim olmamak söz konusu olduğunda bu benim için iyi bir şey değil.

"Eve döndüğümde ve sıkıcı akşam yemeklerine geri dönmek zorunda kaldığımda ne yapacağım?" Ona ailemin en sevdiği -tamam, Mabel'ın en sevdiği- ev yapımı bisküvilerle süslenmiş tavuklu turtadan bir kase uzatırken bana gülümsüyor.

"Ücret karşılığında kapınıza bir tabak bırakabilirim," diyorum, yarı şaka çünkü ona yemek yapmayı seviyorum.

En çok da ilk ısırığını alıp sevdiğini anladığında yüzünde beliren ifadeyi seviyorum. Boğazı çok şirin.

İnleme sesleri çıkarıyor ve gözleri biraz geriye kayıyor. Bu yüz ifadesini ve bu sesleri çıkardığı diğer zamanları merak ediyorum.

"Aman Tanrım, bunun için para verirdim," diyor ve ilk ısırığını alırken bana istediğim sesi veriyor. "Bu bisküvileri sıfırdan mı yaptın?"

Bir ısırık alırken alay ediyorum. Kahretsin, bu gerçekten çok iyi.

"Beni aşağılama, Trouble. Başka yolu yok," diyorum, kutu karışımı kullanacağımı düşünmesinden öğrenerek.

İki elini de ateşkes için havaya kaldırıyor ve o gülümserken ben de ona bakıyorum. Biraz daha rahatlamıştı. Belki de fazla rahat, çünkü yine o küçük gri polar pijama şortunu giyiyor, ilk gördüğümde onu yırtmak istediğim şortu. Ve bana daha fazla işkence etmek için, bu gece benim kırmızı bandanamı takıyor, evimdeki ilk gecesinde gözyaşlarını kuruluması için ona verdiğim bandanayı. Dalgalı saçlarına küçük bir eşarp gibi bağlanmış ve onu geri almak hiç umurumda değil. Ona bu kadar yakın olan bir şey bana kelimelerle ifade edemeyeceğim bir şey yapıyor.

"Üzgünüm, şefe asla hakaret etmek ve bir daha asla böyle beslenememe riskini almak istemem." Bir ısırık daha alıyor.

Muhtemelen böyle bir risk olmadığını ona söylemeyeceğim. Ne zaman isterse ona yemek yapacağıma eminim.

"Ayrıca bugün birkaç potansiyel jokey ile konuştum. ..." diye başlıyor.

Alışmamak için kendimi zor tuttuğum sohbet, yemeğimizi bitirirken Nashville ve müzayede hakkında konuşmamızla devam ediyor.

İstemeyerek de olsa, ayak bileği çok daha iyi olduğu için bulaşıkları kurulumama yardım etmesine izin verdim. Ayrıca eğer yardım etmesine izin vermezsem, bu gece ben uyurken bütün Pop-Tart'larımı yiyeceğini söyledi.

Çalışırken kendi kendine mırıldanmasını dinliyorum. İşimiz bittiğinde ve ben duşa girdiğimde, temizliği bitireceğine ve filmi bizim için hazırlayacağına söz veriyor.

Bu işte gerçekten anlayamadığım bir basitlik var. Garip bir şekilde bunu bir haftadan çok daha uzun süredir yapıyormuşuz gibi. Duşa girdiğimde, birkaç dakika yalnız kalabildiğim için minnettarım. Güçlüyüm ama iradem zayıflıyor ve her geceyi ondan bir metre uzakta oturarak geçirdiğim için taşaklarım daha önce hiç olmadıkları kadar mavi.

Kurulanıp eşofmanlarımı giydiğimde bir planım var. Erken yatacağım. Bu onun buradaki son gecesi, sonra normale döneceğiz. Yarın işten sonra eşyalarını Blue Eyes'a götüreceğim ve hatta Cuma günü Nashville'e gitmeden önce ahırlarda biraz zaman geçirecek.

Ama oturma odasına ulaştığımda, Ivy'nin sehpayı yoldan çektiğini ve odanın ortasındaki kanepenin battaniye ve yastıklarından oluşan büyük bir yuvayı şöminenin önündeki alan halısının üzerine koyduğunu görüyorum. Elinde bir torba şeker ve patlamış mısır tutuyor.

Hay sikeyim. Ne planı demiştin?

"Hızlı X mi?" diye soruyor gülümseyerek.

Son birkaç gündür ilk dokuz filmi izledik.

"Yani, son filmi izlemeden eve gidemem.

Bu bir rezalet olur."

Tereddüt bile etmedim. Buzdolabından iki su aldım ve olabildiğince hızlı bir şekilde kendi kişisel horoz işkence yuvama doğru ilerledim.

Bir saat sonra, filmin ortasındaiken, ağzıma bir avuç patlamış mısır atarken Ivy'ye "Şalını çıkarmalısın Trouble, bir bakalım" diyorum.

Bileğini dikkatlice açmasını izliyorum.

Dürtüyor, dürtüyor, uzun, ipeksi bir bacağını dışarı çıkarıyor ve ayağını esnetiyor. Nasıl yaptığına dair hiçbir fikrim yok ama bu bile

penis seğirmesi.

"Neredeyse daha iyi," diyor gözlemleyerek. "Belki biraz sıkı ama yüzde doksan daha iyi diyebilirim."

Yapma, Wade. Sakın yapma. Bir anlığına tavana baktım. Siktir et. Yapacağım.

"Buraya ver, senin için ovayım." Ayağını bana doğru getirmesini işaret ediyorum.

"Bugün bacaklarımı tıraş etmedim." Kıkırdıyor. "Dikenli olabilirler."

"Lanet olsun, bunu umursadığımı sanıyorsan çok yanılıyorsun," diyorum ona.

Alt dudağını ısıyor ve bir dakika düşünüyor. Ellerimin üzerinde olmasını isteyecek kadar bile bana güvenmiyor olabilir mi diye merak ediyorum. Bir kez daha onunla aramdaki sınırları nasıl koruyacağımı bilemediğim için kendimi azarlıyorum, ama bu düşünce aklımdan çıkmadan önce o yerde kayıyor ve ayağını kucağıma koyuyor.

Uzanıp ince ayak bileğini ellerime alıyorum. Başparmaklarımı avuçlarımın içinde küçücük hissettiren ayak kemerine bastırarak başlıyorum. Lanet olası ayakları bile güzel. Birkaç saniye geçiyor ve ben nefesimi kontrol altında tutmaya çalışırken o usulca inliyor. Çıplak tenini tenimde hissetmek ve kucağımdaki güzel pembe ayak parmaklarını görmek kollarımda bir sıcaklık yaratıyor.

"Sence bundan bir tane daha yaparlar mı?" Ivy ağzındaki tarçınlı kalplerin arasından soruyor. Mırıldanmasına kıkırdıyorum.

"Bilmiyorum. Vin Diesel'in başka bir yerde oyunculuk işi bulup bulamayacağına bağlı," diye cevap veriyorum, eşofmanımın üzerinde şişen sikimden başka bir şey düşünmeye çalışarak. "Ve bilgin olsun, bacakların hiç de dikenli değil," diyorum.

Aslında, dilimi üzerlerinde gezdirmek isterdim.

Kıkırdıyor. "Tanrım, bu çok iyi hissettiriyor, seni işe almak zorunda kalabilirim."

"Sana pahalıya patlayacak," diyorum düşünmeden.

Ivy'nin yanıtı bir fısıltıdan öteye geçmiyor ve beni biraz şaşırtıyor. "Ah evet, her neyse, ben istekli olurdum ... sadece hesabıma ekle. Günlük akşam yemeği ve ayak masajı. Tanrım... bu iyi hissettiriyor," diyor, neredeyse nefes nefese.

Sesinin tonu normalden daha boğuk ve çok seksi.

O ses beni mahvetmekle tehdit ediyor.

"Bence Vin'i her zaman geri dönmeye ikna edebilirler, ama The Rock'ı dışarıda bırakmaları gerekecek, görünüşe göre anlaşıyorlar," diyorum, bu saçma konuyu devam ettirerek. Başparmağım baldırında gezinirken, "Ve The Rock Vin'in kışını tekmeler, bu yüzden Hobbs ve Shaw'u yaptılar ve Vin yoktu," diye mırıldanıyorum.

"Bence Vin sandığınızdan daha güçlü," diyor. "The Rock'ı yenebilme şansı yok."

Biz neden bahsediyoruz ki?

Hiçbir fikrim yok, ama bütün gece bu oyunu oynayabilirim, bu her neyse kendimizle konuştuğumuz oyunu, özellikle de ellerim dizinin yanından geçerken, yeterince dokunamıyormuşum gibi tenini yoğururken. Duramıyorum. Durmak istemiyorum.

Biraz daha dolgun olan alt dudakları, yani Tanrı'nın kendisi tarafından sırf benimle alay etmek için yüzüne yerleştirilmiş olan alt dudakları düşünürken dişleriyle buluşurken dudaklarında küçük bir sırıtış belirliyor ve bir gözünü kısarak bakıyor.

Bir parmağımı uyluğunun iç kısmından hafifçe yukarı doğru kaydırıyorum, sonra arkasını çeviriyorum, nefes nefese bir inilti çıkarırken sıkıca sıkıyorum. Bu sesle kaya gibi sağlam aletimin mezarını kazabilirim.

"Bu yapman gereken bir şey, masaj yaptırmak. Günün sonunda omuzlarının ne kadar gergin olduğunu görüyorum. Bu konuda ne kadar iyi olurum bilmiyorum ama iyiliğinin karşılığını vermeye çalışabilirim," diyor Ivy sessizce.

İç çekiyorum. "Sanırım omuzlarımdaki ağırlığı atmak için küçük bir masajdan çok daha fazlası gerekecek," diye cevap veriyorum,

Bunun planladığımdan çok daha fazla bir davet gibi geldiğini fark ettim.

"Biliyorum," diyor muzipçe. Ona bakıyorum, kulaktan kulağa sırtıyor. "Ya da... gerginliği azaltmak için ne işe yarar biliyor musun?"

Hay sikeyim. Şu anda bana bunu sormak için fazla baştan çıkarıcı görünüyor.

"Küçük bir kavgaya ne dersin? Biraz stres atmaya ne dersin Kaptan Grampus?" diye soruyor, tam yastığı fırlatacakken yastık omzuma çarpıyor.

Gözlerimi kırıştıyorum, şok oluyorum, sonra ne yaptığını anlıyorum.

"Oh, işin bitti, Bela," diye homurdanıyorum, üzerine atlıyorum ve zevkle ciyaklarken onu belinden sıkıca kavriyorum. Daha ne olduğunu anlamadan onu altıma çekiyorum, böylece küçük bedeni tamamen benimkinin altına hapsoluyor.

Onu gıdıklayarak inleyen bir havuza sokarken gülüşü bulaşıcı,

"Merhamet... merhamet... Wade!" Kıkırdıyor.

"Yani sen sert küçük bir şeysin ama o gıdıklayıcı noktaları bulduğum anda merhamet için yalvarıyorsun öyle mi? Bu kadar kolay pes ettiğin için biraz hayal kırıklığına uğradığımı söylemeliyim."

Benimle mücadele etmek için battaniyesini bana doğru itiyor, benim kahkahalarım etrafımızdaki boşluğu dolduruyor ve onunkileri de beraberinde getiriyor ve kahretsin, gülmek iyi hissettiriyor, özellikle de onunla birlikte. Hafif yaralı bileğine rağmen Ivy güçlü ve beni hazırlıksız yakalıyor. Beni yanıma gönderiyor ve o bacaklarımın arasına düşerken ben de sırt üstü yere kapaklanıyorum.

"Sana asla merhamet ettiğimi söylemedim, Wade. Hepsini benim savaş taktiğim, seni gafil avlayıp daha iyi olmanı sağlamak içindi ve işe yaradı," diye alay ediyor, saçları tişörtümün üzerinden göğsümü okşarken nefesi ağır ve tırtıklı.

Şu anda sikimin ne kadar sert olduğunu ikimiz de inkar edemeyiz.

"Belki öyle, ama kazanamayacaksın, Trouble. Ben

kardeşlerimle boğuşarak büyüdüm."

Beni sıkıştırmaya çalışırken, "Ben at güreştirerek büyüdüm," diye karşılık veriyor.

Gözlerimi deviriyorum ve sahte bir can sıkıntısıyla esniyormuş gibi yapıyorum. "Tamam, beni gerçekten çaba göstermeye zorlayacaksın Burada mı?" Ben soruyorum.

Alaycı sözlerimle alay ediyor ama bir kolumu beline doluyor ve onu zahmetsizce ters çevirerek tekrar altımda sabitliyorum, bir elim her iki bileğini de başının üzerinde kolayca tutuyor.

Kahkahalarımız aynı anda kesiliyor ve oda sessizliğe gömülüyor. Ateş çıtırdıyor. Ivy bana bakıyor, yanakları kızarmış, göz bebekleri şişmiş, pembe dudakları ayrılmış ve yalvarıyor.

Odadaki diğer tek ses, birlikte yükselip alçalan nefeslerimiz ve onun kalçalarının arasına yerleştiğim sıcak boşluğun işkence gibi farkına vardığımda kulaklarımdaki gök gürültülü kalp atışlarım. Vicdanımla savaşıırken göğsümden alçak bir hırıltı yükseliyor.

Omzumdaki melek, geri alamayacağım bir hata yapmadan önce durmamı, oturmamı, hareket etmemi, yatağa gitmemi, her şeyi söylüyor. Ama diğer taraftaki şeytan bana bu anın? Vücudu bedenime yaslanmış, tatlı nefesi dilimin ucuna bu kadar yakinken, uzaklaşacak gücüm yok.

Ivy'nin cam gibi mavi gözleri aynı anda dudaklarıma düşüyor, kalçalarını oynatıyor, bacakları hafifçe ayrılıyor, beni içeri buyur ediyor ve bu raundu şeytanın alacağından adım gibi eminim.

"Şu anda bana bakış şeklin, bu senin savaş taktiğin mi?" Ivy sesi titreyerek soruyor. Kalçalarımı hafifçe ayarlıyorum ve dudaklarından küçük bir inilti kaçıyor.

"Peki bu ne şekilde olacak?" Nabzım boğazımda düğümlenirken soruyorum. "Tadının düşündüğüm kadar güzel olup olmadığını öğrenmek istediğim gibi mi? Sanki her gün düşündüğüm tek şey buymuş gibi mi?"

"Evet..." diye fısıldıyor. "Bu."

Başımı daha da yaklaşıtıyorum, dudaklarım dudaklarının hemen üzerinde, sonraki kelimelerim ben onları durduramadan boğuk ve derin bir şekilde dökölüyor. "Öğren, Ivy... Merhamet et."

Bakışlarımın gözleri ve tam orada, çok yakınımda duran sulu dudakları arasında gidip gelmesine izin veriyorum. Ivy'nin nefesi kesiliyor, dudakları hafifçe aralanıyor, pembe dili onları ıslatıyor ve ben görüyorum, teslim olduğu anda, sesi o kadar kısık ki zar zor duyuyorum, ama anlıyorum.

"Merhamet..." diye fısıldıyor, aynı anda ben de yüzümü onunkiyle buluşturuyorum.

Dudaklarım hiç tereddüt etmeden onunkileri yutuyor, yalıyor, tadıyor, sahipleniyor. Kahretsin, onu sahiplenmek istiyorum. Tadı çok tatlı, şeker kokusu dilimde eriyor, istekli dudakları benimkilerle zahmetsizce eşleşiyor. Ağzını kendi ağzımla aradıkça kalp atışlarım daha da hızlanıyor. O inlerken dilimi dolgun alt dudağında gezdirmek için hafifçe geri çekiyorum.

"Haklıymışım. Tadın çok lezzetli," diye inliyorum.

Keşfetmek için ondan izin istiyorum ve o da bana izin veriyor, bacaklarını belime dolayarak beni baştan çıkarıyor, dilini yavaşça ağzıma sokarak ve bir inilti daha çıkararak beni daha da yaklaşıtıyor. Ellerim bileklerinden ayrılıyor ve vücudunun bulabildikleri her santimini buluyor. Boynunun yan tarafını kavriyorum, başparmağımı çenesinden aşağı kaydırıyorum, hafifçe ortasına bastırıyorum, göğsümden çıkan derin iniltiyi yutarken boğazının çalıştığını hissediyorum.

Yumruklarıyla tişörtümü kavriyor, çekiştiriyor, ellerini tişörtümün altından, yanlarımdan geçiriyor ve ilerlerken yanan bir iz bırakıyor. Utanmadan sikimi ona bastırıyorum ve karşılık olarak ağzımdan çıkardığı ses neredeyse beni tamamen ele geçiriyor.

Gürültülü bir vuruşla ikimiz de irkildik. Ve üç dört saniye boyunca donmuş bir şekilde birbirimizin gözlerine bakarak öylece yatıyoruz.

"Wade!" Daha fazla vuruş.

"Siktir," diye dudaklarına homurdanıyorum, alnımı bir süre onunkine bastırıyorum, ikimiz de nefesimizi tutuyoruz.

"Neden kilitli? Burası çok soğuk," diye bağılıyor Cole diğer taraftan.

Doğrulup doğruluyorum ve ona bakıyorum, bacaklarım hâlâ iki yana açık, dizlerim bükük. Ivy'nin darmadağınık görüntüsü ve şiş dudakları Cole'u görmezden gelmemi ve onu öpmeye devam etmemi isterken bile kendimi toparlayıp kapıyı açacak gücü kendimde bulmaya çalışıyorum. Bir parmağım dudaklarına dokunmak için yukarı kalkıyor ve dudaklarının üzerinde bir sırtma oynuyor.

"Oyunun gecikmesi, Şef." Kıkırdıyor.

Cole'u öldürebilirim.

YİRMİNCİ BÖLÜM

Ivy

S vur, bok, bok ...

Ben mi onu öptüm yoksa o mu beni öptü? Bunun bir önemi var mı? Şimdiye kadar yaşadığım en iyi, en külot eriten öpücüktü ve sorumun cevabıydı. Wade Ashby aslında kontrolünü kaybetme yeteneğine sahip.

Wade ayağa kalkıp battanileri kanepeye geri taşıırken ve sehpayı yerine yerleştirirken ben de elimden geldiğince kendimi düzeltiyorum. Eşofmanındaki şişkinliği saklamak için düzeltiyor ama pek de iyi yapamıyor. Bir elimi saçlarımda gezdirirken ona yan gözle bakıyorum.

"Şu anda kapıyı açmayı planlıyorsan o silahı daha iyi saklasan iyi edersin," diye mırıldandım sırtarak.

Çok sinirli bir sesle homurdanıyor ve kendini biraz daha ayarlıyor, tişörtünü elinden geldiğince örtmek için aşağı çekiyor.

O kapıya doğru ilerlerken battanileyi üzerime örtüyorum ve masadaki patlamış mısır kasesini kucağıma alıyorum. Cole'un oturma odasına girdiği andaki kadar kendimi hiç filme kaptırmamıştım.

"Onun yanına mı taşınıyor? Daha Mabel'e ciddi olduklarını bile söylemedi ve onun yanına taşınıyor. Onca insan arasından ondan mı duymam gerekiyordu? Gemma'yı öldürürsem, Mabel'i kendi çocuğun gibi yetiştireceğine söz verir misin?"

Öfkeli, Cole'u daha önce de huysuz görmüştüm ama onu hiç kızgın görmemiştim. Biricik kızını koruyan bu öfke karşısında tüylerim diken diken oluyor. Kanepede olduğumu fark edince irkildi.

"Siktir, Ivy. Kusura bakma, hâlâ burada olduğunu fark etmemiştim," diyor Cole önündeki manzarayı incelerken. Yeterince masum görünüyor olmalı. Bundan ürkmüyor bile.

"Yarın eve gidiyorum," diyorum yetersiz bir açıklama olarak. "Film izleyeceğiz," diye ekliyor Wade, belli ki daha iyi değil

bu benden daha iyi. "Sakin ol, sana bir içki getireyim," diyor Cole'un omzuna vurarak.

"Bir şeylerin peşinde, biliyorum. Planladığı hafta sonunda aniden ortaya çıkmaya karar verdiğinde bunu anladım. Eğer Mabel'ı erkek arkadaşının aklını çelmek için piyon olarak kullanıyorsa ne yaparım bilmiyorum."

Ayağa kalkıyorum ve koltuk değneklerimi alıyorum - her ne kadar artık onları pek kullanmasam da. Bu sadece aile için bir konuşma. "Sizi yalnız bırakayım çocuklar. Bir duş alıp erkenden uyumaya gideceğim. Ne olursa olsun Cole, sen harika bir babasın. Eğer ben bunu bir ay sonra görebiliyorsa, Mabel da dahil herkes görebilir. Kime güvenebileceğini biliyor, güven bana," diyorum, onu biraz da olsa sakinleştirmeyi umarak.

Gözlerim odanın öbür ucundaki Wade'inkilerle buluşuyor, özlem ve hissettiğim aynı kafa karışıklığı bana geri yansıyor. "İyi geceler çocuklar," diyorum sessizce.

"Teşekkürler Ivy, bunun anlamı çok büyük," diyor Cole, az önce neredeyse neye bulaştığının farkında olmadan, laf kalabalığına devam etmeden önce.

Wade ben arkamı dönüp odadan çıkmadan önce başını sallıyor, bacaklarımin arasındaki hissi hala aklımda, ama bunun tek seferlik olduğunu bilerek çıkıyorum. Zoraki bir yakınlığın ve kısacık bir anın sonucu. Wade benim patronum. Bu işe ihtiyacım var. Jellico'ya geri dönemem.

Gözlerimi kapatıp üzerimden akıp gitmesine izin verirken sıcak su yumuşak bir yağmur gibi tenimden aşağı yuvarlanıyor. Kayganlığımı yumuşatıyorum

Wade'in ellerimin altındaki sıcak çenesini, benimkine değen yumuşacak dudaklarını hatırlıyorum.

Tanrım, çok iyi öpüşüyor, tam da gündelik hayatında olduğu gibi; kendinden emin, sert, kontrolcü ve bana hiç hissetmediğim bir şekilde vereceğini hissettiren bir tarafı var. Güçlü kolları beni sarıyor, iri elleri boğazımı kavırıyor. Kendimi hiç bu kadar şefkatli hissetmemiştim.

Kalçalarımın arasındaki ağrı, ne kadar uğraşırsam uğraşayım karşı koyamadığım ya da bastıramadığım tatlı bir işkence. Parmaklarımın sıcak suyun içinde sertleşmiş, ağrıyan bir meme ucunu hayal etmesine izin veriyorum ve titriyorum. Onu gerçekten istiyordum, daha önce hiçbir erkeği istemediğim kadar çok istiyordum -gerçek anlamda sadece Brad ile gerçek bir ilişkim olmuştu. Üniversiteden beri yaşadığım az sayıdaki tek gecelik ilişkiler sayılmaz.

Wade'in ağzının benimkini yoğun bir şekilde kavrayışı, Wade Ashby'nin vücudumu bir enstrüman gibi çalacağını bana anında söyledi. Hiç düşünmeden duş başlığını tokasından ayırdım ve masaj moduna getirerek göğüslerimin üzerinde gezdirdim. Nasırlı ellerinin çıplak, ıslak sırtımı tırmıkladığını, sanki bu duşta benimle birlikteymiş gibi tenimi yoğurduğunu hayal ettiğimde tutamadığım bir inilti çıkarıyorum. Bir meme ucunu parmaklarımın arasında yuvarlıyorum ve karnımdaki ateş alevleniyor.

Duş başlığının belimden klitorisime doğru kayması, boştaki avucumu duvara bastırırken nefes alış verişimi hızlandırıyor. Wade arkamda; dudakları omurgamdan aşağı öpücükler bırakıyor ve iki parmağı ağrıyan amıma giriyor.

Parmaklarını, sahip olduğum her hassas noktaya baskı yapan bir kıvrımda ustalıkla çalıştırıyor.

"Beni ilk günden beri istiyorsun, değil mi Trouble? Habersizce evime geldiğin gün o havluyu indirip kalın sikimi dudaklarının arasına almak istedin," diye iddia ediyor, sesi derin ve zihnimde meydan okuyor.

"Kahretsin, evet yaptım," diye fısıldıyorum, dudaklarıma su serpiliyor.

"Ve Şimdi, bu k    k dar amc  ğı sikimin her santimiyle doldurmamı mı istiyorsun?" diye soruyor.

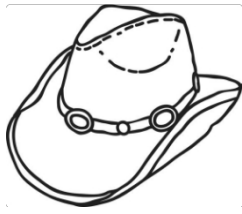
"Evet," diye inliyorum, duş baŐlıđından akan suyu ağrıyan Şişmiş klitorisime karşı kullanırken y    m   duş duvarına bastırıyorum.

Arkamdan i ime girerken siki beni m  kemmel bir Şekilde geriyor, iri elleri kal alarımı morartıcı bir Şekilde kavırıyor. Duş başlığını damlayan g  beğime doğru daha hızlı, daha fazla  alıŐtırıyorum, parmaklarımı gidebildikleri kadar derinleŐtiriyorum. Zihnimde onlar Wade, ona duyduğum arzunun her bir zerresiyle beni beceriyorlar.

Jeti bir santim kadar yukarı kaldırıyorum ama bu beni sersemletmeye yetiyor, boğuk bir  ığlık atıyorum, yuvarlanıyorum, d Ő   yorum, i ten dışa doğru patlıyorum ve bunu yaparken Wade'in adı dudaklarımda.

Belki de son zamanlarda yaşadığım en iyi orgazmdan sonra d  nyaya geri d  nd  ğ mde su soğuk akmaya başlıyor. Duş başlığını yerine yerleştirip havluyla kurulandım, kurulanırken sa ımdaki suyu sıktım ve buharlı aynadan az   nce boŐalmıŐ olan kadına baktım, d ŐŐ nd  đ  adam ise yan odada oturuyordu.

Profesyonel kalmak i in  ok fazla.

BÖLÜM YİRMİ BİR

Wade

"N Yardıma ihtiyacın var mı?" Küçük lacivert bavuluyla kamyonetime doğru gelirken Ivy'ye sordum

daha iyi günler görmüş.

"Elbette, Şef." Bana gülümsüyor. Saat dörtte uyandığımda burada olmadığı için Terminatör'ü izleyip tek başıma dondurmamı yediğimde özlediğim günaydın bu. Çarşamba gününden beri onu neredeyse hiç görmedim, o lanet olası dünyayı paylaştığımız öpücük beni neredeyse mahvediyordu.

Tamam, gerçek şu ki ondan kaçıyordum, önümüzdeki üç günü onunla geçirmeden önce kafamı toplamaya çalışıyordum. Tüm bunları kontrol altında tutmaya çalışıyorum çünkü kendimi kaybediyormuşum gibi hissetmeye başladım. Kendime Ivy'nin benim çalışanım olduğunu ve kontrolü elimde tutmam gerektiğini hatırlatarak ölümüne moral verdim.

Ama artık öyle bir şeyim olduğundan bile emin değilim. Cole gider gitmez duşa girdim ve onun dolgun dudaklarının etrafıma sarıldığını, boğuk seslerinin bana karşı hevesle mırıldandığını hayal ederek sikimi yumrukladım. Aramızda asla gerçekleşemeyeceği gerçeği, dölümün boşa akmasından daha hızlı bir şekilde yeniden su yüzüne çıktı. Bektan eski sevgilisi ve ailesiyle yaşadığı onca şeyden sonra, hayatında sadece ondan istediklerini alan başka bir kişi olmayacağım. Ve kabul edelim, şu anda tabağımda duran her şeyle karmaşık bir şey için tam olarak hazır değilim.

Birkaç köşesi yıpranmış ve bazı yerleri belli olan çanta karşılığında ona bir Spicer's kahvesi veriyorum.

giymek. Kamyonuma yüklerken etiketi öne düştü. "William Spencer'ın malı." Bu isim göğsüme bir kurşun gibi saplandı. Ivy'nin babasından umutsuzca sakladığı küçük kalıntılar karşısında içimi tanıdık bir keder kaplıyor; tıpkı benim kendi babamın balık tutarken hâlâ kullandığım oltasını sakladığım gibi; çocukken Cave Run Gölü'nde balık tutarken yaşadığım anılar aklıma gelsin diye ya da onun kovboy şapkasını ve hâlâ kullandığım, en iyi öğütleri verdiği eski kamyonetini sakladığım gibi. Burnumun direğini sızlatmamak için çenemi tutuyorum. Bu eski bavulun ne kadar değerli olduğunu anlayan tanıdığı tek kişi ben olabilirim ve yeni bir bavul almak yerine neden onu taşıdığı bana tamamen mantıklı geliyor.

Sürücü koltuğuna tırmanıyorum ve şapkamı çıkarıp arkaya atıyorum.

"Bence konuşmalıyız," diyorum aynı anda Ivy de "Bu şimdi garip mi olacak?" diyor.

İkimiz de gülümsüyoruz, sonra Ivy kıkırdıyor, dolgun alt dudağını dişlerinin arasına alıyor. Ne kadar durdurmaya çalışsam da, ona ve o yumuşak, somurtkan dudaklarına yapmak istediğim tüm pis şeyler aklımdan geçiyor.

"Kavgayı kazanmak için çok kurnaz bir yöntemin var, Şef," diye suçluyor. "Rakibine boyun eğdirmek için onu öpmek hile yapmak gibi bir şey, sadece söylüyorum."

Alay ediyorum. "Gerçek Trouble tarzında, öpücüğü hoş karşılıyorsun, sonra da bunun için beni suçluyorsun. Nasıl olduğunu anlıyorum."

Şok olmuş gibi yaparak gülüyor.

"Burada masum olan benim, beni öpen sendin" diye şaka yapıyor. Saçmaladığını biliyor ve lanet olsun, bu kadının yanında kendimi hiç kontrol edemiyorum, bu yüzden "Bacaklarının arasındaydım, o öpücüğü ne kadar çok istediğini hissedebiliyordum" diye ağızımdan kaçırıyorum. Onu bir ileri bir geri gösterdim. "Bu güzel masum gözler kimseyi kandıramaz."

Nefes nefese kalıp bana vuruyor, ben de kıkırdarak elimle yüzümü ovalıyorum.

"Birlikte çok zaman geçiriyoruz," diyorum kendimi ikna etmeye çalışarak. "Ama tek yaptığım bu arazideki her çiftlik çalışanına ellerini kendilerine saklamaları gerektiğini söylemek ve sonra ilk fırsatta seni öpmek. O yüzden özür dilerim."

Kabul etmesini ya da sorun olmadığını söylemesini bekliyorum ama Ivy söz konusu olduğunda her zamanki gibi yanlışı bekliyorum.

"Ben büyük bir kıyım, ne yaptığımı biliyordum. Bu ikimiz için de geçerliydi - senin de çok güzel bir şekilde belirttiğin gibi, bacaklarımın arasındaydın ve Wade, haksız değilsin, bunu istedim."

Tanrım, bu kadının ağzı.

Tarihteki en uzun süre boyunca oturup diğerinin ne söyleyeceğini bekliyoruz.

Sonunda omuz silkiyor ve sessizliği bozuyor. "Bu konuda ter dökmeyelim. Sadece ... insan doğası diyelim."

Acı dolu bir nefes üflüyorum.

"İnsan doğası mı?" Sorguluyorum. "Huh, bu bahaneyle mi gidiyoruz?"

"Evet. Makul görünüyor. Sen yüzünde o suçlu ifadeyi takınmadan günü atlatmamızı sağlayacak her neyse." Sanki onun hakkında kendime yalan söylediğim sırrına tamamen vakıfım gibi parmağıyla beni işaret ederken küçük ukala sırıtışıyla benimle alay ediyor. "O zaman arkadaş olacağız, öyle mi?" diye soruyor, tokalaşmak için elini uzatırken.

Elimle yumuşak parmaklarının etrafını sararak alıyorum ve bu yakınlık bile hala çok fazla geliyor.

"Arkadaşlar," diye yanıtlıyorum boğazımı temizleyerek.

"Geri dönemeyiz... o yüzden... ilerleyelim." Ivy emniyet kemerini taktı ve beklentiyle bana baktı. Bu düşündüğümde çok daha kolay oldu.

Saati kontrol etmek için telefonunu çıkardı ve ben de ona bir hediyem olduğunu hatırladım. Kamyonetimin koltuğunun altına uzandım.

"Ayrıca. Al," diyorum ve küçük beyaz kutuyu ona uzatıyorum.

Yeni iPhone'u tereddütle elimden alıyor ve avucunun içinde ona bakıyor. Sessizlik çok uzun sürüyor.

"Bu en yenisi. Yeni telefon numarası ve çiftliğin planındasın. Buradaki zamanın bittiğinde, kendi adına transfer edebilirsin. Benim ve ailemin numaraları senin için orada. Hazır olduğunuzda, ihtiyacınız olursa istediğiniz kişiyi eklemenize yardımcı olabilirim."

Gözlerini kırptırıyor ve ağzı hafifçe aralanıyor ve sonra saçmalamaya başlıyor. "Wade. Brad'le ilgili hikâyeyi sana kendini iyi hissetmen için anlatmadım... Bir tane alacaktım, çok pahalılar ve para biriktirmeye çalışıyorum. Sana geri ödeyeceğim. Kendim alabilirim."

"Dinle, sadece... siktir et... seni kimin arayacağına karar vermesi gereken tek kişi sensin. Kişisel alanın senin kalendir, tamam mı? Bunu kabullen. Zaten bu eğitim boyunca güvenilir bir telefona ihtiyacın olacak. Tercihen e-postalarını ayarlayabileceğimiz bir tane," diyorum kararlı bir şekilde, onun dinozor telefonuyla dalga geçerek.

Ivy hiçbir şey söylemiyor ama gözleri her şeyi anlatıyor. Benimle tartışmaya değmeyeceğini bildiği için başını sallıyor.

Ve eklemeyi edemiyorum, "Ve ne olursa olsun, açıkça hayır cevabını kabul etmeyen pisliklerin yola çıkması gerekiyor. Bu işinizi kolaylaştıracaktır."

Uzanıp kollarını bana doladı. "Teşekkür ederim, Wade. Gerçekten. Bu şimdiye kadar birinin bana verdiği en düşünceli şey olabilir."

Benden uzaklaşmadan önce onu bir saniyeliğine içime çekiyorum ve bana bu kadar yakınken bu kadar güzel görünmesi beni neredeyse sersemletiyor. Gözlerini kaçırıyor ve kamyonun kendi tarafına geri dönüyor.

"Doğru... bu yüzden, bu arkadaşlık ilişkisinin devam etmesi için belki de bana öyle bakma," diyor.

"Sen de," diyorum, çünkü yüzündeki gülümseme bana bir ödül gibi geliyor. Elimde olmadan her şekilde kazanmak istediğim bir ödül.

Neredeyse dört saatlik yolculuk kolayca geçiyor. Gece film festivallerimizde yaptığımız aynı tür sohbete geri dönüyoruz ve AT&T binasına girerken

Ivy tam bir rahatlama timsali ve çok güzel. Çıplak ayakları ön panelimde, pencereden giren ılık bir sonbahar esintisi saçlarını yüzünün etrafında döndürüyor ve bir Lainey Wilson şarkısını sanki o yazmış gibi söylüyor.

Derbiye katılmaya karar vermenin şimdiye kadar verdiğim en iyi düşüncesizce karar olabileceğini düşünmeden edemiyorum.

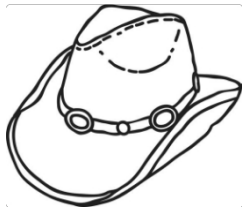
Bu duyguyu Omni Otel'e kadar taşıyorum. Lobide bir hareketlilik var, açık alanda country müzik çalıyor ve dışarıda yetmiş iki derece olmasına rağmen büyük merkezi şöminede bir ateş yanıyor.

"Ashby için rezervasyon yaptırdım," diyorum kimliğimi ve kredi kartımı hazırlayıp ikisini de mermer tezgâhın üzerine bırakırken. Yanımda, Ivy lobide çalan müziğe mırıldanarak eşlik ediyor.

"Elbette Bay Ashby, odanız sizin için hazır, on yedinci kattasınız. Kral dairesinde kalacaksınız."

"Peki ikinci oda hâlâ bitişik mi?" Kartlarımı cüzdanıma geri koyarken, Ivy'nin bu kadar yakınında acı çekeceğimi açıklığa kavuşturmak için yanlışlıkla soruyorum.

"Uhh..." Görevli fareyi kurcalıyor ve birkaç ekrana tıklıyor. "İkinci oda?" diye sorar. "Burada sadece bir tane ayrılmış oda görüyorum Bay Ashby."

BÖLÜM YIRMI İKİ

Wade

| Göz kırıyorum ve Ivy yanımda yutkunuyor. Genç kıza gülümsüyorum. "Bir yanlışlık olmalı," diyorum kibarca. "Rezervasyon yaptırdım.

İki oda, birbirine bitişik iki kral."

Telefonumda rezervasyonumu ararken kalbim göğsümde çarparken, tezgâhtarın tarafındaki çeşitli ekranlarda daha fazla tıklama sağır edici.

"Özür dilerim... Daha ikinci günüm. Bir yönetici bulabilirim. ... ama Bay Ashby, burada sadece bir oda görüyorum ve Pazartesi gününe kadar tamamen doluyuz. Verdiğimiz rahatsızlıktan dolayı size bir gece ödemekten mutluluk duyarız."

Kapalı otoparktaki kamyonetimde uyuma düşüncesi aklımdan geçiyor. Daha kötü yerlerde de uyumuştum. Birkaç dakika daha aynı şeyi yaptıktan sonra bana gergin gözlerle bakıyor ve ikinci odanın kaybını telafi etmenin bir yolu yok.

"Sorun değil, bunu kaldırabilir," diyorum. Sözlerim telaşlı kızı sakinleştiriyor, zahmeti için ona yirmi dolarlık bir banknot uzatıyorum, sonra onunla kalmaya çalışmayacağımı ya da daha kötüsü bunu planladığımı garanti etmek için Ivy'ye dönüp başımı sallıyorum. Ama Ivy'yle yüzleştığım anda eli dışarı fırlıyor ve ön koluma dayanıyor. Menekşe rengi gözleri güven dolu.

"Alacağız," diyor bana kararlı olduğunu söyleyen bir ses tonuyla. İtiraz etmek için ağzımı açıyorum ama başını sallıyor ve sessizce "Sorun değil" diyor.

İyinin yakınından bile geçmiyor. İyi olmaktan çok uzak, ama nedense aynı fikirde değilim. Ben de ona başımı sallıyorum.

Bir oda mı? Bir yatak mı? Evet, sıçtım. Yüz yıllık burbon şişesine dayanmaya çalışan bir alkolik gibi sikildim.

Günlerdir su içmemişken. Bir çölde.

Bir yaz ortası öğleden sonrası.

Becerildim.

Asansörün kapısı kapandığında ve küçük alanda yalnız kaldığımızda tavana bakıyorum. Kendimi dizginlerken ellerim yumruk haline geliyor. Ivy'yle aynı odayı, aynı yatağı paylaşma fikrinin bana yaptıklarını, kirli düşüncelerimden uzaklaştırmak için konuşuyorum.

"Sanırım ikimizin de burada bir amacı var ve-" Yüzüme dönüyor, gözleri yüzümün her santimine odaklanırken beni sersemletiyor, dudaklarımı en sona saklıyor. "Senin için elimden gelenin en iyisini yapmak istiyorum. Eğitime odaklanmak istiyorum" diye mırıldanıyor, sanki kendini de ikna etmeye çalışıyormuş gibi. Tek sorun şu ki onu dinlemiyorum bile çünkü muhteşem gözleri beni aptallaştırıyor.

"Kahretsin, bu oda olayını planlamamıştım," diye karşılık veriyorum asansör kapıları açılırken. "Umarım seni asla bu duruma sokmayacağımı biliyorsundur," diye devam ediyorum anahtar kartı sensörün üzerinde tutarken.

"Tabii ki biliyorum Wade."

Odaya giriyorum ve odanın ortasından bize bağılıyor gibi görünen devasa kral yatağın etrafında manevra yapıyorum, sanki tepede "Burada inanılmaz sikişler oluyor" yazan bir neon tabela asılı.

"Kanepede uyuyacağım. Tanrım, eğer kendini rahat hissedeceksen küvette uyuyabilirim Ivy."

Aramızdaki hava o kadar yoğun ki bıçakla kesebilirsin ama bu lanet kadın beni şaşırtmaktan asla vazgeçmediği için gülmeye başlıyor. Küçük bir kıkırdama ya da kıkırdama değil, yatağa düşerken ve gözlerinde yaşlar oluşurken vücudundan hiçbir ses çıkmadan gülüyor. Sonunda nefes alabildiğinde, kahkahası berrak bir ses gibi havayı dolduruyor ve öyle ki

O kadar bulaşıcı ki ben de gülmeye başlıyorum ama neden güldüğümüz hakkında hiçbir fikrim yok. Duramıyorum, nefesini tutarken eli güzel gülümsemesini örterken tam yanındayım.

"Yapmaya çalıştığınız tek şey kontrolü elinizde tutmak ve ... bizi

... bizi aynı odaya koydular, bir ... bir ... yatakla?" Birkaç dakika daha histerik bir şekilde gülüyor, sonra gözlerindeki yaşları siliyor. Onunla birlikte gülmekten yanaklarım acıyor; ironi benim de gözümünden kaçmıyor. Yatağın karşısındaki küçük kanepeye çöküyorum.

Ivy ayağa kalkıyor ve bana doğru ilerliyor. Bir eliyle yüzümü okşarken onu içime çekiyorum, dizi kalçamın iç kısmına sürtünüyor ve ellerimi kalçalarının arkasına kaydırmamak için kendimle içsel bir savaş veriyorum.

"Neye ihtiyacımız olduğunu biliyorum."

Sikeyim.

"Yarın tam gün inceleme yapacağız ve ondan sonra da müzayedeye çıkacağız. Bütün hafta sonu çalışacağız. Biraz da eğlenmeliyiz. Şehre iniyoruz; akşam yemeği vakti bile değil ama lanet olsun, gerçekten bir içki içebilirim ve eminim sen de içebilirsin. Hızlıca bir duş alacağım, yarım saate hazır olurum," diyor bavulunu yatağın üzerinde açarken ve ben nefesimi tutuyorum.

Kimseyi şaşırtmayacak şekilde, birkaç kaçak saç tokası ortaya çıkar.

Elbette üç günlük bir gezi için yirmi farklı renk ve desene ihtiyacı olacaktı.

Ivy bir şeyler aldıktan sonra makyajını tazelemek için banyoya giriyor, giderken uzun, ışıltılı saçları omzunun üzerinden dökülüyor.

Birçok şey yapmalıyım. Bu gece kamyonetimde uyumalıyım, kendimi toparlamalıyım ve eğer ikimiz de buna odaklanacaksak, bu küçük aşkı geride bırakmam gerektiğini fark etmeliyim. Ama tüm hafta sonunu onunla geçirmek zorunda olduğumu bildiğim için yataktan onun saç tokalarından birini alıp burnuma götürüyorum ve kokusunu içime çekiyorum. Bir tür hayvan gibiyim.

bu kadına geliyor ve banyoda duşun başlamasını bekliyorum.

Kafamda hemen boşalmam gerektiğinden başka bir düşünce olmadan kotumun kemerini açtım ve zaten taş gibi olan sikimi dışarı çıkardım. Gözlerinin rengindeki yumuşak, mavi saten saç lastiğini aletimin etrafına sarıyorum ve sonra avucumun içine bolca tükürüyorum. Gözlerimi kapattığımda içimdeki ahlaksız taraf devreye giriyor. Onunla sikimi okşamaya başladığımda ipeksi kumaş beni sarıyor. Eşsiz bir şevk beni ele geçiriyor, onun bir parçası etrafıma sarılıyor, dayanılamayacak kadar fazla.

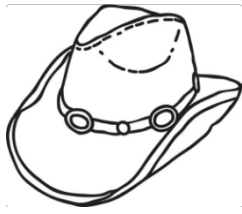
Benden sadece on metre ötedeki o duşta onun inanılmaz vücudundan başka bir şey hayal etmezken, mükemmel göğüslerinin üzerinden belinin gergin tenine ve daha da ötesinde kalçalarının tepesinde dişlerimin arasında emmek istediğim tatlı küçük meyveye damlayan sıcak suyu hızlı, kasıtlı çekişlerle yumrukluyorum. Ona tapardım, dolgun kıcını önümde ayırırdım ve sikimin onun tatlı, sırılsıklam amına defalarca girmesini izlerdim.

Görüşümü bir tür pus kaplarken gözlerim kapanıyor. "Kahretsin," diye mırıldanıyorum, boştaki elimle duvarın kenarını kavrarken, kendimi elime ve saç lastiğine dökmeden önce son bir kez çekiştiriyorum.

Kendime gelmek için bir dakika dinleniyorum ve banyoda suyun hâlâ aktığını duyuyorum. Titrek bir nefes alıyorum.

Artık resmileşti. Kendimi kaybettim. Bir içkiye ihtiyacım var ve bu toka?

O artık kesinlikle benim.

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

Wade

"C "Size başka bir şey getireyim mi kovboy?" diye soruyor garsonumuz. Genç, sarışın ve çok flörtöz. O standart Twelve Thirty Club kıyafetlerini giyiyor, akşam yemeği için geldiğimiz yer burası. O tam Cole'un tipi, benim değil ve oturduğumuzdan beri mümkün olan en iyi bahşişi almak için elinden geleni yapıyor.

Mesele şu ki, ona iki kez bile bakmam çünkü Ivy karşımda oturuyor, gözleriyle aynı renkte mavi straplez bir elbise giyiyor, saçlarını at kuyruğu şeklinde kafasında geriye doğru topluyor ve tek yapabildiğim zarif boynunun omuzlarına doğru kıvrılma şekline bakmak ve ağzımı ona ne kadar çok götürmek istediğimi düşünmek.

Saç tokasını mahvettikten sonra kendimi fiziksel olarak temizlemiş olabilirim ama zihinsel olarak hala toparlanamadım.

"Tatlı ister misiniz?" Servis görevlisi boş tabağımı almak için eğiliyor ve ben gözlerimi neredeyse yüzümde olan göğüslerinden kaçırıyorum. Yemin ederim, Ivy'nin masanın öbür ucundan homurdandığını duyuyorum.

"Böyle iyiyiz. Sadece hesap, teşekkürler," diyorum o ayağa kalkıp Ivy'nin tabağını da toplarken.

"Çok kötü." Mümkün olduğunca seksi olmaya çalışarak bana sırıtıyor.

"Tarzını bozuyorum." Ivy, servis elemanı uzaklaştığında kıkırdıyor. Güneş arkasındaki pencereden içeri süzülüyor ve onu lanet olası bir hale gibi aydınlatıyor.

İçkime bakıyorum ve yüzünde kendini beğenmiş bir ifadeyle karşılaşıyorum.

"Seninle flört ettiğini biliyorsun, değil mi?" "Meh,"
diyorum kayıtsızca

"Bu senin suçun değil. Nashville'deki kadınlara bir şeyler
oluyor. Hepsi bir kovboy arıyor," diyor Ivy.

"İyi ki kovboy değilim."

"Çiftçi sayılır. Aslında bence sadece şapka, vergi avukatı
da olsan umurlarında değil, o kot pantolonu giyip o şapkayı
taşıdığın sürece göz alıcı birisin."

Yorumunu kaçırmadım. Sandalyemde arkama
yaslanıyorum ve kollarımı göğsümün üzerinde
kavuşturuyorum.

"Kot pantolonumun içinde nasıl görüldüğümü mü
kontrol ediyorsun, Trouble?" "Yani... Ben de
Nashville'deyim," dedi ve sikim
seğiriyor.

Ivy'nin gözleri masanın üzerindeki telefonuma kayıyor ve
otelden ayrıldığımızdan beri üçüncü kez çalıyor. Üst üste
üçüncü kez, lanet olası Janelle.

"Senin de mi hayır cevabını kabul etmeyen bir eski
sevgilin var patron?" Ivy bir kadeh daha içiyor, sonra
bardağın kenarındaki tuzun bir kısmını yanlışlıkla yalıyor, bu
da beni bir ergen gibi lanet olası masanın altına
sıkıştırmakla tehdit ediyor.

Gözlerimi kaçırıyorum ve Janelle'i yine görmezden gelerek
telefonumu çeviriyorum. "Sana bir tavsiye, olduğun gibi iyi
bir adam olabilirsin.

kendi akıl sağlığınıza ödün vermeden. Brad'den
öğrendiğim olumlu şey buydu. Siz de Janelle'den bir şeyler
öğrenebilirsiniz. Onunla geçirdiğiniz zamanı bir kayıp olarak
görmekten vazgeçin ve bunu ne isteyip ne istemediğinize
giden bir basamak olarak görün. Tek yapmanız gereken
onunla aranızdaki sınırı sonsuza dek belirlemek."

Bir elimi saçlarımda gezdirip ahududu üflüyorum. "Lanet
olsun, bu yemeğin bedava olduğunu bilmiyordum.
terapi."

"Bir şekilde geçimimi sağlamalıyım, Şef." Gülümsüyor ve
ekliyor: "Peki Bay Çiftçi... otele dönelim mi, yoksa başka
fikirleriniz mi var?"

Benim başka fikirlerim var. Kendimi mümkün olduğunca uzun süre o otel odasından uzak tutmam gerektiğini söyleyen fikirler. Sokağın karşısına bakıyorum, sonra da bakmaya doyamadığım o menekşe gözlere dönüyorum.

"Johnny Cash sever misin?"

Ivy'ye sordum. Kocaman gülümsüyor. "Kim sevmez ki?"

"O zaman turist olalım," diyorum.

Buraya daha önce de geldim ve her şeyi gördüm ama bir şekilde Ivy ile her şey yepyeni geliyor.

Gidebildiğimiz her turistik yere gittikten sonra, Ivy bana babasının Elvis'i ne kadar çok sevdiğini ve onunla ilgili bir sürü hikâyeye anlatırken Studio B'de en uzun süre kaldığımızda, aslında dinlemek istediğimi fark ettiğim hikâyeler, çünkü bir şekilde o anlattığında ilgimi çekiyor, sonunda Omni'ye geri dönüyoruz. Ancak Ivy de yukarı çıkmaya pek hazır görünmüyor ve saat daha dokuz buçuk. Lobideki devasa şöminenin önünde oturmaya karar veriyoruz ve bana ona bir içki ısmarlamam gerektiğini söylüyor, bu da benim bir içkime karşılık onun üç içki daha içmesine neden oluyor. Canlı piyano müziği dinleyip sohbet ediyoruz ve "Thank God I'm a Country Boy "un ultra yavaş piyano yorumuyla koltuğunda dans etmesine gülüyorum. Hareketlerini abartması aynı anda hem gülünç hem de inanılmaz.

Gece boyunca birbirimize her baktığımızda sanki hangimizin önce pes edeceğini soruyormuşuz gibi hissetmekten kurtulamıyorum. Birlikte yukarı çıkmak hiçbir zaman güvenli olmayacak ama bir noktada bunu yapmak zorundayız yoksa lobide uyanacağız.

Gece yarısı, Ivy oldukça sarhoştur. Çok komik ama yine de sarhoş. Sarhoş Ivy'nin beyniyle ağzı arasında hiçbir filtre olmadığını öğreniyorum, onun göreceğimi hiç düşünmediğim ama şimdi gördüğümden hoşlandığım bir

yönü daha var.

"Yetmiş sekiz dolar! Sadece birkaç içki için mi?" diyor garson hesabı masaya bırakırken.

"Artık Laurel Creek'te değilsin," diyorum bardağımı kaldırıp benimkinin kalanını bitirirken.

Ivy gözlerini kısar. "Ne düşündüğümü biliyor musun?" diye sorar. "Ne?" Ben de eşlik ediyorum.

"Sanırım Laurel Creek'in dışındaki Wade Ashby'den hoşlandım." "Öyle mi?" Ben soruyorum.

"Evet, kaygısızsın, kimse sana yükünü yüklemiyor... Yani, seni en az üç kez gülümserken gördüm." Bunu o kadar abartılı bir şekilde söylüyor ki, gerçekten de lanet bir şöhretim olduğunu fark ediyorum.

Masanın üzerinden ona doğru eğildim.

"Sana bir sır vereceğim. Bugünkü gülümsememin hangi şehirde olduğumla bir ilgisi olduğunu sanmıyorum, Trouble."

Ivy gözlerini kaçırıyor ve kadehini boşaltıyor, sonra masanın üzerindeki fişe bakıyor. Daha iyisini bilmesem, neredeyse gergin olduğunu söyleyebilirdim ve lanet olsun, onu böyle yapmam hoşuma gidiyor.

Gözlerinde gördüğüm o küçük korku beni ateşliyor. Korkmalı, eğer onu elime geçirirsem gitmesine asla izin vermem.

"Bu Nashville için bile oldukça pahalı." Gözleri parlıyor.

"Ah, biliyorum!" diyor sanki aklına en iyi fikir gelmiş gibi.

"Belki de şu sunucuda bana attığın ikna edici sik beni bakışlarını atarsın, o da sana bir şans verir. Senden hoşlanıyor." Ivy çantasının askısını omzuna atıyor ve eğiliyor. "Hepsi senden hoşlanıyor, bu çekiciliği kendi yararına kullanmalısın."

"Gözlerimi mi sikeceksin?" Onun tiyatrosunun tadını çıkararak soruyorum.

"Doğru, bilmiyormuş gibi davranma." Kahkahalar atıyor ve bana el sallıyor. Şu anda ne kadar özgür olduğunu, ne kadar açık olduğunu görüyorum. Onu böyle düşünmek benim için düpedüz tehlikeli.

"Beni öpmeden hemen önce bana baktığın o karanlık, için için yanan gözler mi? Bana istediğin her şeyi yaptırabilirdin.

O anda istediğim şey buydu," diyor sesini yumuşatarak.

Tepkim karşısında kıkırdayınca kendimi toparlamadan önce çenem kısa bir an için gevşiyor.

"Tamam, yatma vakti," diyorum masaya yüz dolarlık bir banknot bırakıp ayağa kalkmasına yardım ederken.

"Evet, yatma zamanı." Ivy sırtıyor. "Bir yatak."

Koridorda asansöre doğru yürürken ona "Ben kanepede yatıyorum, yatak senindir Bela," diyorum.

Gülüyor ve kanepenin benim yarı ölçülerimde olduğunu hatırlatıyor, ki öyle. Yürürken önümdeki kıvrımlı formunu izliyorum, sonra yanına geçip bizim katın düğmesine basıyorum. Bir saniye içinde gerginlikten yüzüzlüğe geçiş yaptı. Alkol.

Tam önümde durarak baş ve işaret parmağıyla çenemi çimdikliyor.

"Yatağımda benimle birlikte olmana karşı koyamayacağımı mı sanıyorsun? Sırf yüzün mükemmel diye mi?

Kendisi için endişelendiğimi mi sanıyor?

Sadece kıkırdıyorum çünkü onu böyle açık sözlü ve dürüst görmek bile çok sevimli.

Parmağını çenemde gezdirirken "Şuradaki kirli sakal bile" diyor. Dayanabilmek için neredeyse gözlerimi kapatmak zorunda kaldığım basit bir dokunuş. "Her şey çok ... simetrik, sanki gerçek değilmişsin gibi. Bu son derece tatmin edici ve biraz da sinir bozucu," diyor eli yüzümde vücudumun dokunuşunu algılayabileceği kadar uzun süre kalırken.

Elini tekrar yanına koyuyorum.

Sikim, ona yaptığım bu işkenceler yüzünden yakında beni evlatlıktan reddedecek.

"Muhtemelen denemiyorsun bile. Muhtemelen öylece uyanıyorsun," diye saçmalıyor.

"Güzellik rutinine fazla kafa yorma," diyorum ona. "Aynen öyle ve sen hâlâ öyle görünüyorsun. Sinir bozucu." O sarhoş bir şekilde ellerini havaya kaldırır.

Üst katta cüzdanıma uzanıp oda anahtarımızı çıkarıyorum, kilidin üzerinden geçirip odamıza giriyorum.

"Ben dinsiz değilim. Nemlendirici, iyi bir şampuan ve saç kremi kullanıyorum," diyorum şapkamı çıkarıp elimi saçlarımda gezdirdikten sonra yakındaki bir sandalyeye bırakırken.

Kıkırdıyor ve hiçbir şeyi kaçırmıyor. "Şey, tabii ya... kendini güzel kokmaya falan devam ettirmelisin," diyor bir elini üzerimde gezdirip sandaletlerini çıkarırken, bavulunu yatağın üzerine bırakıyor ve elbisesinin fermuarını tam önümde açmak için arkasına uzanıyor.

Bunu yaparken de "Sorun değil... burada hepimiz yetişkiniz" gibi bir şeyler mırıldanıyor.

Aman Tanrım. Tavana bakıyorum ve tekrar aşağı bakmadan önce onun banyoya girmesini beklemek için kendime söz veriyorum. Planım buydu, ama söz konusu o olunca, hiç iradem yok, bu yüzden omzunun üzerinden arkasına dönüp, "Sanırım sıkıştı. Bana yardım edebilir misin, Wade?" Bir saniyeden kısa bir sürede ona ulaştım.

Uzun atkuyruğunu sırtından alıp burnuma götürürken, "Bütün bu saçları yakalayacaksın," diyorum, onu içime çekiyorum, bana sadece saatler önce sikime doladığı saç lastiğini hatırlatıyor, sonra omzunun üzerine yerleştiriyorum.

Boyum yettiğince ona bakıyorum. Bana tarif edilemeyecek kadar yakın. Onu yatağın üzerine eğmek, elbisesini ters çevirmek ve bu her ne sikimse ona teslim olmak için çok az şey gerekiyor. Kendimi sabitlemek için bir nefes alıyorum ama işe yaramıyor. Çok güzel kokuyor ve teninde açıklayamadığım bir tür nemli ışıltı var. Fermuarla oynarken ve sıkışan kumaşı çekip çıkarırken, onu bir saniye daha içime çekmek için neredeyse kendimi durduruyorum ama onu soymanın cazibesi kazanıyor.

Fermuarı beline kadar indiriyorum ve tüm sırtı ortaya çıkıyor. Mürekkepli sarmaşıklar, kürek kemiklerinden omurgasının sütunu boyunca derisinde dans ediyor, öyle kelimeler kazınmış ki

Onları okumak için çok daha yakın olmam gerekirdi. Sarmaşık sarmaşıkları. Kuyruk sokumuna doğru yayılıyor ve şu anda bakmaktan kendimi alamadığım siyah dantel külotunun içinde kayboluyorlar.

Göz kırp, Wade. Blink.

"Bitti mi?" diye öyle tatlı soruyor ki, bir anda ayılıyorum.

"Evet," diye yanıtlıyorum boğazımı temizleyerek.

Ivy kendi etrafında dönüyor, elbisesinin üst kısmını dolgun göğüslerinin üzerinde tutuyor ve bana gülümsüyor. Her nasılsa ellerim omuzlarında, ellerimin altında sıcak ve yumuşacık. Gözlerimin onun üzerinde gezinmesine izin veriyorum, köprücük kemiği, kulağının kıvrımı, orada atan nabız, dolgun dudakları ve gözlerine geldiğimde cam gibiler.

Bana gülümsüyor. "Wade, bana öyle bakmayacağın konusunda anlaşmıştık," diyor, ne kadar içtiğini hatırlatırcasına biraz bulamaç gibi. Ona bu şekilde dokunmam için çok fazla. Ellerimi kollarından aşağı kaydırıp bırakmam karar vermemi biraz daha kolaylaştırıyor.

"Yardımın için teşekkürler," diyor, fazlasıyla masum bir şekilde, arkasını dönüp banyoya yönelmeden önce, ipeksi sırtının tamamı sergileniyor, banyo kapısının arkasında kaybolmadan önce bütün gece o elbisenin altına hiç sütyen giymediğini bana haykırıyor.

Dışarı çıktığında üzerinde yine Eric Church'ün turne tişörtü vardı, bu kez boynu kesilmiş, omuzları açık bir tişört ve sırf bana eziyet etmek için giydiği o küçük şortlardan vardı. Bavulunu kaldırdım, yatağının altını kapattım ve başucundaki masaya onun için su koydum, ama ben çoktan eşofmanlarımı giymiş ve sıkışmıştım - gerçekten sıkışmıştım -Pencerenin yanındaki kanepede. Tek ışık yatağının yanındaki.

"Uyumadan önce şu sudan biraz iç," diyorum atkuyruğunu çözüp uzun saçları çıplak omuzlarına dökülürken ve esnerken.

Şişeyi kaldırıyor, ona bakıyor ve sonra bana bakıyor ve birden kendimi tişörtsüz bir şekilde teşhirde hissediyorum.

kanepede. Gözlerinin açlıkla vücudumda dolaşması kasıklarına doğru bir atış gibi.

"Her zaman her şeyi kontrol etmek zorunda mısın?"

Bakışlarını kırmak için koltuğa uzanıyorum ve bir kolumu başımın arkasına uzatıyorum.

"Sadece suyu iç."

"Evet efendim," diyor, dudaklarından dökülen bu kelimelerin beni nasıl etkilediğini fark etmeden.

Işığı kapatırken, "İyi geceler, Şef" derkenki gülümsemesini neredeyse duyabiliyorum.

Kendimi bu kanepede tutmak için o kadar çok çabalıyorum ki çenemin gerildiğini hissediyorum, bir tendonumu patlatacağımdan korkuyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve uyumak için kendimi zorluyorum. Çünkü ikimizin de buna ihtiyacı var. O muhtemelen yarın akşamdan kalma olacak ve ben de bütün gece uyumayıp, mükemmel göğüslerinin dış hatları ortadayken tek elimle elbiseyi nasıl tuttuğunu düşünmekten bitkin düşeceğim.

O uykuya dalarken nefes alış verişine odaklanıyorum, bunun kafamdaki görüntülerden daha az dikkat dağıtıcı olacağını düşünüyorum ama yanılıyorum. Rüya görürken çıkardığı gırtlaktan gelen küçük sesler beni ondan üç metre uzağa fırlatıyor. Ivy Spencer'la ilgili her şey dikkatimi dağıtıyor ve çok uzun zamandır bununla savaşmak için elimden geleni yapıyorum.

Sadece ne kadar mücadelelem kaldığını bilmiyorum.

BÖLÜM YIRMI DÖRT

Ivy

"W "Kalça numarası kaç?" Wade ertesi sabah on kişilik ilk sıraya geçerken bana soruyor Tennessee Bred Yearling Sale'de açık hava ahırları.

Safkanların listesini hızla yukarı çekip tarıyorum. "543, Birinci Kitap ahırları."

Wade başını sallıyor. Bir insan denizi, sahipleri atlarını potansiyel alıcıların görmesi için ağıllara götürüyor. Wade, Book Ones ve Book Twos için rehber kitaplarımızı tutuyor.

Dün gece ne kadar içtiğimin yorgunluğuyla savaşıyorum ama alkol olmasaydı bunu başarabilir miydim bilmiyorum.

"Aslında bu NFL seçmeleri gibi bir şey" diyor bana. "Hip 543 ya da Rustling Winds bir Birinci Kitap. Onun için bir milyondan fazla ödeyebiliriz. Ama haklısın, onun soyuyla çok iyi bir derbi şansımız var."

Başımı salladım.

Bunlar sadece duyduğum ve araştırdığım şeyler; onun bilgisi ilk elden. İçgüdülerimin beni yönlendirmesine izin vereceğim, atı ve kişiliğini hissederek hareket edeceğim.

"İkinci en yüksek cins sınıfı olan İkinci Kitap'ta kontrol etmek istediğim birkaç tane daha var. Hatta Üçler Kitabı'na bile. Kimse kazanan bir yarış atı için mükemmel formülü gerçekten bilmiyor."

Wade yürürken yanımızdan geçen atlara bakar, her zaman kimsenin görmediği bir şeyi kollar. Bu açıdan birbirimize çok benziyoruz; ben de aynı şeyi yapıyorum.

Konuşmadan önce derin düşüncelere dalmış yeşil gözlerinin bana öğrettiklerini izliyorum ve bu bile çok ateşli. "En iyisi elmasın kabasını bulmaktır" sözünü duydun mu? Bunların hepsi elmas, hatta Kitap ler bile, önemli olan doğru olanı bulmak," diyor bana.

Uzun bacaklarına ayak uydururken başımı sallıyorum. Beğendiği bir at görürse bir an durup notlar alıyoruz.

Sıranın sonunda gözüme çarpan bir tanesinin önünde duruyorum. Çok güzel, belki de gerçek hayatta gördüğüm en güzel at. Bellingham'da iyi binici ve damızlık atlar vardı ama hiçbiri bugün burada gördüğümüze benzemiyordu.

"Crescent's Landing," diyorum atı izleyerek.

Wade geride durup atla ilişkimi izliyor. Onu gözlemliyorum ve bira dakika boyunca onunla göz teması kurmaya çalışıyorum, ona dokunmak için elimi uzatıyorum ve yüzünü bana doğru iterek baskınlığını ortaya koyuyor.

"Güzel ama çok ürkek," diyorum bira dakika sonra, onu defterden silerek.

"Bu kadar mı? Bir bakışta dışarı mı çıkıyor?" Wade yargılamadan soruyor. Bir Book One'a neden bu kadar çabuk burun kıvırdığımı gerçekten merak ediyor gibi görünüyor. "Babası 19'da Breeders' Cup'ta üçüncü oldu..." Kitaptan istatistiklerini okumaya başlar.

Onu sadece yarı dinliyorum, şimdi bir sonraki sıraya sürüklendik ve en güzel okolata kısırak ve ben bir an yaşıyoruz. Çekingen ama asil, bir Book Three. Duruşu onun bir kraliçe olduğunu söylüyor ve ben onu anında seviyorum.

"İstatistiklere göre hareket etmiyorum, şef. Kalplerine bakarım. Genellikle onları izleyerek sakın ama aynı zamanda savaşı olup olmadıklarını anlayabilirim ve bu doğal olarak gelmelidir. Kalbi eğitemezsiniz."

Kısırağa ulaştık ve adını ve kalça numarasını not ettim.

Glmsyorum, babam aklımdan geçerken gözlerim onun için sıcaklıkla doluyor. Merhaba baba.

Evren.

İlk görüşte aşk. Anında yanıma geliyor ve elimle gözlerinin arasındaki çizgileri takip ediyorum. Sanki benim bilmediğim bir sırrı biliyormuş gibi heybetli bir duruşu var. Telepatik olarak bana senin kızın olduğumu söylediğini düşünmek hoşuma gidiyor.

Wade eğlenmiş görünerek, "Kalbi eğitmek yok, yaşanacak sözler," diyor.

"Doğru," diyorum ona. "Tıpkı insanlar gibi. Kalbin doğduğun andan itibaren neyse odur. Sence de öyle değil mi?" Wade'e bakmadan soruyorum, hala kalça 211 ile bir an yaşıyorum.

"Sanırım öyle, Trouble, hiç bu şekilde düşünmemiştim."

Önümdeki güzel ata gülümsüyorum ve sonra onu bırakıyorum. Wade boğazını temizlemeden önce bir süre sessizlik içinde duruyoruz.

"Yetiştirilmesinde kayda değer bir şey yok. Torunu Keeneland ve Crenshaw Downs'da yarıştı ve kazandı; derbiye katıldı ama hiç ilk beşe giremedi."

"Ve o bir kısrak," diye ekliyorum. Herkes kısrakların derbiyi nadiren kazandığını bilir.

Wade, "Bu konuda çok endişeli değilim - kalpleri eğitilemeyebilir ama bedenleri eğitilebilir," diyor.

"Yine, tıpkı insanlar gibi." Sırıtiyorum. "Yapmak için eğitildiğimiz için yaptığımız ama kalbimizden geçmeyen şeyleri bir düşünün."

"Gerçek hikaye," diye yanıtlıyor Wade. "Ama evet, haklısın. Son baktığımda derbiyi sadece birkaç kısrak kazanmıştı."

"Üç," diye düzeltiyorum, ona bakmadan.

Onu son bir kez okşadım. Çok güzel bir yaratık ve muhtemelen onun için sadece yarım milyon civarında bir para ödeyeceğiz. Kendimi ilerlemeye zorluyorum çünkü onun aradığım kişi olabileceğini düşünsem de Wade'den asla böyle bir risk almasını istemezdim.

"Para benim olsaydı ve dünya kadar zamanım olsaydı, paramı ona yatırırdım ama öyle değil." Omuz silkiyorum.

"Öyleyse, hadi

Gidip kesin kazananınızı arayın," diyorum ve omzumun üzerinden kızıma bir kez daha bakıyorum.

Dört gözle beklediğimiz ata gelene kadar koridorlarda dolaşmaya devam ediyoruz.

"Merhaba Hışırdayan Rüzgârlar," diyorum ona.

Güçlü ve güzel, bunu söyleyebilirim. Ayaklarından başlıyorum ve onu görmeye çalışıyorum. Kusurlarını ve güçlü yanlarını bulmak için her santimini inceliyorum. Bir atın kişiliğini, bir erkeğin kişiliğini ilk bakışta değerlendirdiğim gibi değerlendirmek yanlış mı?

Muhtemelen, ama yine de yapıyor muyum? Kesinlikle.

Ve bu atın, doğduğu andan itibaren herkesin ve annelerinin kazanan olduğunu söylediği küçük kasaba süperstar oyun kurucusu olduğunu şimdiden söyleyebilirim. Mükemmel yetiştirilmiş ama bunun farkında ve bu onun düşüşü ya da zaferi olabilir. Bunu sadece zaman gösterecek.

Onu selamlamak için hareket ederken "Muhtemelen 1.2 ya da 1.3 gibi koşarsınız" diyorum.

O harika biri. O benim kızım değil, ama kesinlikle onun kazanmasına yardım edebilirim.

"Bu sabah Nash'ten herhangi bir bedel ödememi söyleyen beş mesaj aldım. Yardım etmek için asıl katkısının atın ön masrafları olduğunu söylüyor, bu yüzden 'ya büyük oyna ya da eve git'" diyor Wade tırnak işaretleriyle.

Gülümsüyorum. Duygusal olmayan ve sadece CeCe'den hoşlanıyormuş gibi davranan eski bir hokey oyuncusu olmasına rağmen, bu adamın altın gibi bir kalbi var ve bu aileye olan sevgisi eşsiz.

"Pekâlâ, hadi onun parasını harcayalım, olur mu?"

Dudaklarımda muzip bir sırıtışla soruyorum.

Wade de sırıtıyor. Bu sabah tam bir manzara. Bugün o otel odasından sağ salim çıkabilmiş olmama şaşırdım, çünkü üzerinde mükemmel oturan bir kot pantolon, bir fanila ve kalın bir Carhartt ceketle banyodan çıkmış, ellerini duştan çıkmış nemli saçlarında gezdiriyor ve tıraş losyonunun temiz baharatı gibi kokuyordu. Wade'le ilgili her şey büyük, erkeksi ve sağlam. Ona bakmamak için kendimi zor tutuyorum.

ve sadece yaptığı yüz ifadelerinde ya da konuşurken çenesinin çalışmasında, hatta sesinin derin tınısında-

"Bakacağız. Sen bir sonraki sıraya bak. Ben gidip yarınki müzayede için kayıt yaptırdığımızdan emin olacağım ve koltuklarımızı iki kez kontrol edeceğim," diye konuşarak onunla ilgili küçük hayalimi yarıda kesti.

Başımı sallıyorum ve işi bittiğinde benim olacağım sırayı işaret ediyorum.

Yanlarından geçerken atlara bakıyorum, bunlardan herhangi biri bizim için başarabilir, herhangi biri bizim kazananımız olabilir. Sadece onları oraya götürecek kadar iyi olduğuma inanmalıyım.

"Ivy."

Donup kaldım.

O ses. Anında ensemdeki küçük tüyler diken diken oldu. Nerede olsa tanırım. Özellikle en son duyduğum zamanı hatırlıyorum, sahibi tepemde dikilirken yüzümden bir santim uzaktaydı, kaynıyordu, gözlerinde asla unutamayacağım şeytani bir bakış vardı. Umarım sadece hayal görüyorumdur.

"Ivy Grace." Tekrar.

Sikeyim.

Gözlerimi kapatıp derin bir nefes aldıktan sonra arkamı dönüp ona bakıyorum ve Wade'in yeni ve güzel atını seçmesine yardım etme fırsatı bulamadan onu öldürmemek için sessizce kendimi zorluyorum.

"Brad," diyorum, kendimi kavgaya hazırlayarak, Wade geri gelmeden ondan kurtulabileceğimi umarak.

"Burada ne yapıyorsun?"

Neden soruyorum ki? Umurumda değil.

"Mona Lisa ile çiftleştirmek için başka bir damızlık bakmaya geldim," diye cevap veriyor ve çiftliğinin değerli kısıraklarından birinden bahsederken neredeyse hayalet görmüş gibi bana bakıyor. Şapkasını çıkarıyor ve bir elini koyu sarı saçlarında gezdiriyor.

Yaklaşmaya başlıyor ve yumruklarım iki yanımda toplanıyor. "Burada olduğuna inanamıyorum." Yumuşak ve tatlıydı.

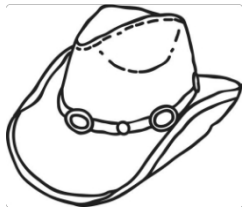
Kavga ettikten sonra bir süre hep böyle davrandı.

Davranışlarına aşırı tepki verdiğimi düşünmem için beni böyle gazlıyordu.

"Bana ya da aileme cevap vermediniz. Tek yapmak istediğim konuşmaktı. Sen... o gece kendini kaybettikten sonra, neden seni incitmeye çalıştığımı düşündüğünü anladım ve seni affettim. Biraz zamanımı aldı ama artık utanmana gerek yok. Seni gerçekten özledim. Burada düşman ben değilim Ivy, tek yaptığım seni sevmekti."

Sessizce dua ediyorum.

Sevgili Evren, eğer onu kalemimle bıçaklarsam, nedenini biliyorsun.

BÖLÜM YIRMI BEŞ

Wade

Ivy'nin yüzünde gerçekten kızgın olduğunu gösteren bir ifade olduğunu hiç görmedim. O her zaman kocaman bir

Mutlu, kaygısız güneş ışığı, bu yüzden şimdi yüzünü görmek, koridorun karşısındaki bu parlak kovboy her kimse ona bakmak, beni hazır ve gerekirse saldırmaya hazır hale getirdi. Gözleri karanlık ve fırtınalı. Daha hızlı hareket etmeye başlıyorum, ona ondan önce ulaşmak için bacaklarımı daha hızlı hareket etmeye zorluyorum.

Tam ben yaklaşırken Kovboy Ken yaklaşıyor ve kollarını ona dolamaya çalışıyor. Yüzündeki ifade tam bir panik ifadesi, bu yüzden önünde duruyorum ve elimi sıkmak için usulca uzatıyorum.

"Wade Ashby," diyorum Ivy'nin arkamda rahatladığını fiziksel olarak hissederken.

Kovboy bana bakıyor, nereden geldiğime dair hiçbir fikri yokmuş gibi irkilmiş.

"Brad, Brad Bellingham," diyor elimi tutarak. Tıpkı tokalaşması gibi ıslak bir makarna olduğunu hemen anladım ve tanıdık geldiğini biliyordum.

"Konuşabilir miyiz?" diyor, sanki neden aralarında durduğumu anlamaya çalışıyormuş gibi Ivy ile benim arama bakarak. Ivy bir adım öne çıkıyor ve ben de onunla eski işverenin oğlu arasında tam olarak ne geçtiğini merak ediyorum.

"Neredeyse üç aydır sana cevap vermiyorum - bu sana seninle konuşmak istemediğimi söylemeli Brad. Ve seninle hiçbir yere yalnız gitmiyorum."

Bekle, neden olmasın? Gözlerim ona odaklandı. Eğer ona zarar verdiyse-

"Ivy, her şey bir yanlış anlaşılmaydı, sadece-" "Sanırım hayır dedi, Brad," diye ısırdım. "Yani hepsi bu kadar, ama seni görmek çok güzeldi."

Brad itiraz etmek için ağzını açıyor, hayır kelimesini anlamakla ilgili bir sorunu var gibi görünüyor ve aklımın Ivy'nin neden iki dakika önce olduğu kadar kızgın ve rahatsız görüldüğüne gitmesine izin vermemek için kendimi kontrolümün her zerresini kullanıyorum. Brad bir saniye boyunca bir ileri bir geri bakıyor ve sonra kıs kıs gülüyor.

"Koruman var mı?" diye soruyor Ivy'ye.

Ne dedi lan bu? Kibarlığımı onu diz çöktürmeyeceğim anlamına gelecek şekilde algılayarak aptalca bir hata yaptı. Ona bir centilmen olup yine de onu sikebileceğimi göstermek üzereyim.

"Aslında ben onun arkadaşayım. Ama öyle görünmüyorsun, bu yüzden senden sadece bir kez daha nazikçe rica edeceğim. Artık Ivy'yi biraz rahat bırakmanın zamanı geldi." Ona defolup gitmesi için evrensel bilek hareketini yapıyorum.

Bana bakıyor, beni ölçüp biçiyor. Cilalı, kovboy çizmelerinde tek bir çizik bile yok. Benim dengim değil ve yüzündeki ifadeden bunu bildiğine eminim. Eğer ona çok yakın nefes almaya çalışırsa, kışını tekmelediğimde nasıl görüneceği umurumda bile olmayacak. Ama o kesinlikle umursayacak, çünkü görünüşün bu adam için benden daha önemli olduğunu şimdiden söyleyebilirim.

Brad sırtıyor ve onunla konuşmak için ağzını açtığı anda gözlerinde Ivy'nin yakınında olmasını istemediğim uğursuz bir şey geziniyor.

"Evet. Ben de öyle düşünmüştüm. Beni tehdit edecek biri tam da senin yapacağın iş." Gözleri benimkilere kaydı.

"Ashby, değil mi? Silver Pines," diyor. "Şimdi her şey mantıklı geliyor."

Sakin kalmaya çalışırken yumruklarımı sıkıyorum. Kulübedeki en keskin alet o değil, bu yüzden Ivy'ye bakıyor ve konuşmaya devam ediyor.

"Başka bir çiftlikte sevişmek mi? Sanırım senin olayın bu?" diyor ona sırtarak.

Bu kadar yeter.

Beynim düşünmeme bile izin vermeden yumruğum çenesine çarpıyor ve onu hemen altındaki çamura ve at pisliğine geri gönderiyor.

Çömeliyorum, toprağın botlarımın alt tarafında kaldığından emin oluyorum. Alçak sesle konuşuyorum ki beni sadece o duyabilsin. "Sana buradan huzur içinde ayrılman için bir fırsat verdim Brad. Zaten uzun bir gün oldu ve seni tamamen rezil etmek istemiyorum, bu yüzden Ivy ve ben ahır kapılarını temizleyene kadar burada, ait olduğun bokun içinde kalmanı öneriyorum, anladın mı?" Omzunu sıvazlıyorum ve şapkasını çamurdan çıkarıp ona doğru fırlatıyorum, şapka ben ayağa kalkmadan önce tam göğsüne isabet ediyor.

Küçük gösterimiz artık küçük bir kalabalığın ilgisini çekmişti. Kendini beğenmiş bir puşt gibi kıkırdamaya başladı, dudağı kanıyor olsa da öyle olduğunu şimdiden söyleyebilirim. Bu pisliğin Ivy'nin yakınında olduğu düşüncesi kanımı kaynatıyor, yumruklarımı sıkıp ona tekrar vurmamaya ve onu hastanelik etmemeye kendimi zorluyorum.

"Sıra sende dostum. Seni içine çekmekte gerçekten çok iyi. "Arkamdaki Ivy'ye bakıyor. "Sen iyi bir şakacısın, değil mi tatlım?" Sonra bana dönüyor, cebinden bir mendil çıkarıp dudağına götürürken sırıtıyor. Ivy'ye bakarak ekliyor: "Uzun vadede sana pek bir şey sunamaz dostum."

Lanet olsun. Neden insanlar sadece dinlemiyor?

Bir eli gömleğini kavırıyor, diğeri tekrar çenesine dokunuyor. Bazı seyircilerimizin nefesi kesilirken o anında uyuşuyor.

Ayağa kalkıp onu buradan çıkarmak için Ivy'ye dönüyorum, ama onunla yüzleştüğimde, söylediği bir şey onu gerçekten etkilemiş gibi titriyor ve sonra hala zayıflamış ayak bileğinin onu taşıyabileceği kadar hızlı bir şekilde ahırdan dışarı çıkıyor.

Ivy'nin bacakları benimkilerle boy ölçüşemez ve ona iki saniye içinde yetişiyorum.

"Tüm evrak işlerini hallettin mi?" diye sorarken sesi titriyor, sanki kendini tutmaya çalışıyor.

"Ivy-"

"Burada olabileceğini bilmeliydim. Çiftliğe bu utancı getirdiğim için özür dilerim."

"Ivy-"

"Uyuyarak hiçbir şeyin zirvesine çıkmaya çalışmıyorum-" diye saçmalıyor.

Kolundan tutup onu döndürüyorum. Şu anda park alanında ve etrafta kimse yok. Yüzünü kavriyorum ve sesimi dikkatini çekecek kadar alçaltıyorum, umarım bu onun dönmesini engeller,

"O bahane adamın söylediği hiçbir şey umurumda değil. Çiftliğimde yükselmek için bir planın olmadığını biliyorum ama bilmem gerek, sana zarar verdi mi?"

Gözyaşlarıyla dolup taşan gözlerine bir kez baktığımda onu göğsüme çekiyorum. Geri dönüp o orospu çocuğunun suratına tekme atmamak için kendime sessizce telkinde bulunuyorum. Ivy onu kendime çekmeme izin veriyor, küçük bedenini bana doğru kıvrıyor. Sanki ben onun güvenlik ağımıymışım gibi gömleğimin arkasını yumrukluyor. İzleme alanından ayrıldığımızdan beri dökülmekle tehdit eden gözyaşları, zar zor yetişebildiğim bir güçle yuvarlanıyor.

Onu yerleştiriyorum, iç çekiyorum ve uzun ipeksi saçlarını okşuyorum, onu kendime sıkıca, sabit tutuyorum.

"Seni yakaladım. Güvendesin. Bırak çıksın."

Ivy göğsüme doğru hıçkırırken ölçsüz bir zaman geçiyor. Çakılların çıtırtısı ve yaklaşan insanların sesi onu kendine getiriyor. Yüzünü göğsümden geri çekip kokluyor.

"Özür dilerim." Fanılamı çeğiştiriyor. "Gömleğini mahvettim," diye ekliyor, gözyaşlarının arasından gülümseyerek.

Alay ettim. "Tişört umurumda değil."

Ivy bana baktı. "Artık buradan çıkabilir miyiz?" "Eğer istediğin buysa," diyorum ona dönüp yürürken. Kamyona kadar olan kısa mesafeyi. Tekrar sormak istiyorum ama

burnumu sokmak istemiyorum. Kısmen çünkü şu anda aklımdan geçenlere benzer bir şey yaparsa, onu öldürmekle kalmam, bir saniye bile pişman olmam.

Kamyonete binip kontağı çevirdiğimizde Ivy, "Brad sadece patronumun oğlu ya da geçici bir eski sevgili değildi," diyor. "Beş yıl boyunca çıktık. Hayatımın bir daha asla geri dönmek istemediğim bir parçası. Zayıftım. Duygusal tacizdi; bunu artık biliyorum."

Hızlandım, buradan siktir olup gitmem gerekiyordu. Şimdi.

"O zamanlar kendimi onun sadece beni korumaya çalıştığına, olabileceğim en iyi insan olmama yardım ettiğine inandırmıştım. Kulağa ne kadar aptalca geldiğini biliyorum ama beni manipüle etmekte çok iyiydi. Ufak ufak başladı, kıyafetlerim hakkında eleştiriler sundu, ne kadar sadık olduğumu sorguladı, evde olmadığım zamanlarda nerede olduğumu sorguladı. Ailesi -özellikle de babası- beni hiçbir zaman kabullenmedi; her zaman Brad'in benim için fazla iyi olduğunu düşündükleri hissine kapıldım. Bana karşı nazik olan tek kişi Brad'in kız kardeşiydi ama o bile Brad ne isterse onu yapıyordu. Onların yanında kendimi hep eksik hissettim."

"Tanrım," diyorum, elimle yüzümü ovalayıp esnetiyorum. Kahretsin, acıyor. Parmak eklemlerimdeki kanı görmek için aşağı bakıyorum ve o pisliğe vurmanın ne kadar iyi hissettirdiğini düşünmemeye çalışıyorum.

"Sonra işime, nasıl antrenman yaptığıma, neyi asla doğru yapamadığıma doğru ilerledi. Birkaç yıl sonra, ilişkimizi bitirmeyi düşünüyordum. Aynı fikirde olmadığımız çok açıktı. Ben bir gün evlenmek ve bir aile kurmak istiyordum ama Brad bunu istemiyordu. Ondan ayrılmak için bir plan yapmaya başladım. Gerçekten mutlu değildim ama sonra her şey raydan çıktı. İşte o sıralarda öğrendim... şey, biraz yıkıcı bir haber." Ne bekleyeceğimi bilmeden ona bakıyorum. "Temel olarak, çocuk sahibi olmam zor olabilir. Bu konuya çok fazla girmeden, gebe kalsam bile vücudum muhtemelen tam süreli bir doğuma izin vermeyecek. Bana söylenen çok zor olacağı yönünde. Brad ilk başta neredeyse mutlu görünüyordu, ama sonraki günlerde... şey, o

Bana soyadını devam ettiremeyeceğime dair sert şeyler söyledi" -konuşurken çantasının askısıyla oynuyor- "ve başka bir adam benimle kalamazken onun benimle kaldığını söyledi. Ondan sonra birkaç kez, bana gerçekten kızdığında, ... 'uzun vadede hiçbir şeye değmeyeceğimi' söyledi." Kelimelerinin etrafında tırnak işareti kullanıyor ve ben onu öldürmek istiyorum. "İşte bu yüzden bugün bunu duymak beni çok incitti. Her şeyi geri getirdi. O da bunu biliyordu. Artık yapmamam gerektiğini bildiğim halde beni etkilemesine izin verdim. Artık daha iyi biliyorum." Omuz silkiyor.

İçgüdüsel olarak uzanıyorum ve elimi ortasına bırakıyorum, kendime bu tek şeye izin veriyorum. Sadece bir an, ona dokunabileceğim herhangi bir şekilde. O konuşurken serçe parmağımı uzatıp onunkine doluyorum. Ürkmüyor ya da hareket etmiyor, sanki onu sakinleştiriyormuş gibi derin bir nefes alıyor ve devam ediyor. Bu lanet olası varoluş israfı.

"Ivy, seni teselli etmeliydi, yanında olmalıydı, sana yeterli olmadığını hissettirmemeliydi." Pencereden dışarı bakıyorum ve tartışıyorum; o kadar da uzakta değilim.

"Geri dönebilir miyim? Geri dönmek istiyorum... Geri döneceğim," diyorum kesinlikle, kenara çekip kamyoneti geri döndürmek için hareket ediyorum. Park yerine geri dönüp Brad'i yerin dibine sokmaya hazırım.

"Hayır. Lütfen, bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek ve sadece ailenizin adını çamura bulayacak."

"Belki öyle, ama bu kendimi çok daha iyi hissetmemi sağlayacak." "Wade." Parmaklarını benimkilerin üzerinde sıkıyor. "Lütfen sürüş."

İngilizce'deki tüm küfürleri söylememek için azı dişlerimi sıkıyorum ama dediğini yapıp arabayı sürmeye devam ediyorum çünkü şu anda bu benimle ilgili değil, onunla ilgili. Ama eklemekten edemiyorum, "Onu bir daha görmesem iyi olur."

Ivy başını sallar. "Yeterince adil, ama buna değmez." Elim sıkıldı. "Bunu artık biliyorum. Tanıştığımızda çok birlikte, çok istikrarlı görünüyordu. Benden daha yaşlıydı,

Benim yirmi dördüme karşılık neredeyse otuz yaşındaydı. Şimdi geriye dönüp baktığımda, şefkat ve yakınlığın bile onun için bir oyun olduğunu biliyorum" diyor.

Yüzümü buruşturuyorum ama kendimi dinlemeye ve sakın görünmeye zorluyorum.

"Beni onunla ödüllendirirdi ya da cezalandırmak için elimden alırdı ve gerçekten iyi bile değildi." Yüzü kızarıyor ama itirafıyla sırtıyor. "Her şeyi bir silah olarak kullanırdı. Hepsi zihinsel bir oyundu."

Ivy'nin şu anda duymaya ihtiyacı olmadığı küfürleri kusmamak için kendimi fiziksel olarak zorlayarak dişlerimi tekrar sıkıyorum. Onu dinlemek, onun yanında olmak için kendimi zorluyorum ama aynı zamanda, ilgilenme ve koruma ihtiyacı hissetmeye başladığım bu kadın söz konusu olduğunda kendimi ancak bu kadar kontrol edebiliyorum.

"Şimdi biraz daha hızlı süreceğim," diyorum ona.

"Mecburum.

Buradan mümkün olduğunca uzağa gitmem gerekiyor."

Başını sallıyor ve devam ederken Nashville'e dönüş yolunda geçmekte olan kırlara bakıyor.

"Bunu sana kurtarıcım olman için söylemiyorum. Kaderim asla bir bebeği dünyaya getirmemek olsa da artık değerimi biliyorum ve bana asla daha değersizmişim gibi davranmamalıydı. Terapiye gitmeye başladım, Brad'in parmağı altında geçirdiğim birkaç yıldan sonra kendi öz değerimle gerçekten savaşıyordum. Babam beni güçlü olmam için yetiştirmişti ve ben onu hayal kırıklığına uğratiyormuşum gibi hissediyordum. Altı ay boyunca gizlice terapiye gittikten sonra, Brad'in aslında beni duygusal olarak istismar ettiğini kendime itiraf ettim. American Quarter and Thoroughbred Association'daki eski akıl hocam Peter ile yine gizlice iletişim halindeydim. Babamın en yakın arkadaşı olan ve öz babam yaşında olan erkek arkadaşlarımla bile kavga ediyordum."

Lanet olsun.

"Peter bendeki değişiklikleri gördüğünü ve benim için endişelendiğini söyledi. Eğitimlik pozisyonunuz için ilanı bana gönderen oydu. O ilanı görmek bana yeni bir başlangıç için umut verdi, Brad'den uzakta bir hayat yaşamam ve her

şeye yeniden başlamam için bir şans-

Hayallerimin peşinden gideceğime ve bir daha kimsenin benimle uğraşmasına izin vermeyeceğime söz verdim. Kararımı verdim ve kendime ve babama söz verdim, bir daha asla." Devam edip etmemesi gerektiğini anlamak istercesine kısa bir an bana bakıyor. Elimi omzunu ovmak için yukarı kaydırıyorum ve başımı sallıyorum.

"Brad'i terk etmeye çalıştığım gece, yazın Laurel Creek'e gittiğim gece, arabamı hazırladım. O eve gelmeden gitmeyi planlıyordum ama ona Jellico'daki annemi ziyaret edeceğimi söylemiştim..."

Ivy'nin gözleri milyonlarca kilometre uzakta ve tek yapmak istediğim kendimi ona doğru ezmek ve ona her şeyin yoluna gireceğini söylemek.

"Günlerden perşembeydi. Perşembe günleri hep çocuklarla dışarı çıkardı ama nedense eve erken gelirdi. Birazdan fazla sarhoştı, ki en kötü olduğu zaman da buydu. Bagajım garaj yolunda açıktı ve tüm eşyalarım içindeydi. Her şeyin yanımda olduğunu doğrulamak için bir dakikalığına daha içerideydim. Eğer geri dönmeseydim, çok geç kalmış olacaktı ve ben de gitmiş olacaktım. Dışarı çıktığımda arabamın yanında duruyordu; ne yaptığımı hemen anladı."

Ivy anıyı zihninden kazımaya çalışıyormuş gibi gözlerini kapatıyor.

"Elimden çantamı aldı ve eve girdi, bana gitmeyeceğimi söyledi ve içeri girer girmez çantamı bırakıp üzerime yürüdü. Beni duvara yasladı, tekrarlamak istemediğim korkunç şeyler söyledi. İçimde bir şeyler koptu. Gözlerindeki bakış, beni tutuş şekli. Elini kaldırdı ve bana vuracağını düşündüğümü hatırlıyorum."

Lanet olsun, onu öldüreceğim.

"Kendimi savunmak için bacaklarının arasına sertçe vurdum. Bir patates çuvalı gibi yere düştü." Gözyaşlarının arasından gülümsüyor ve o an için kendisiyle gurur duyduğunu anlıyorum. Omzunu daha da sıkı sıkıyorum.

"O zaman kaçabilirdim ama kaçmadım. Ona vurmayı bırakmadım. Devam ettim, ona vurmaya devam ettim ki asla ona dokunmaması gerektiğini bilsin.

tekrar bana."

Aynen öyle, benim küçük tükürük ateşim.

"Kendimi durduramadım, içimdeki tüm öfke yüzeye çıktı. Onu öldürebilirdim, etrafıma bakınıyordum, ayağa kalkıp peşimden gelirse ona vuracak bir şey arıyordum ama babamın sesi beni durdurdu. 'Sen bundan daha iyisin meleğim, şimdi git' dediğini duyduğuma yemin edebilirim." Hikâyesini bana anlatırken yüzünden bir damla gözyaşı daha süzülüyor ve hemen siliyor. "Ben de olabildiğince hızlı bir şekilde arabama koştum, bindim, kaçtım ve bir daha arkama bakmadım. İki gün sonra kapına geldim ve gerisi tarih oldu."

Tuttuğumu bile fark etmediğim bir nefes veriyorum ve tam güneş batmaya başlarken ilerlediğimiz köy yolunun kenarına çekiyorum. Uzun bir gündü ve ona bakmak için sadece bir saniyeye ihtiyacım vardı. Birkaç eşyası ve umudu dışında hiçbir şeyi olmadan çiftliğime nasıl geldiğini düşünüyorum. Kahretsin, benim saçmalıklarına katlanıp kaldığı için mutluyum.

"Bunları yaşadığın için üzgünüm. Ama lanet olsun, eğer bunu kimseye anlatmadıysan, bu hikayeyi başka kimse bilmiyorsa, seninle gurur duyduğumu bilmeni istiyorum, ihtiyacın olan yardımı aldığın için seninle gurur duyuyorum, seni incitmeden veya ihlal etmeden önce ona karşı duracak kadar cesur olduğun için seninle gurur duyuyorum." Elimle çenesini kavriyorum, başparmağım elmacık kemiğinde geziniyor.

"Bir daha asla ondan korkmana gerek yok. Sana zarar vermesine asla izin vermem."

Ivy'nin eli yanağına doğru uzanıp benimkini kavriyor ve gülümsüyor, gözleri hâlâ yaşlardan dolayı cam gibi.

"Mesele de bu, Wade. Kimsenin beni kurtarmaya gelmesine ihtiyacım yok; beni uzaktan bile olsa korkutan tek şey, tüm bunları uzun süre içimde tuttuğum için sonunda patladığımda, bana davranış biçimi yüzünden onu öldürebilir ve bundan bir saniye bile pişmanlık duymayabilirdim."

Kesinlikle beklediğim tepki bu değildi ve nasıl mümkün olabilir bilmiyorum, sanırım onun için beş saniye öncesine

göre daha da deli olabilirim.

"Ama orada onurumu korurken çok ateşli ve rahatsız görünüyordun," diye ekliyor gülümseyerek. Her zamanki gibi iki saniye içinde vites değiştiriyor. Sesindeki tonun hafifçe değişmesi bile vücudumdaki tüm kanın damarlarımda daha hızlı dolaşmasına neden oluyor. Ivy çok güzel bir kasırga ve her zaman benden bir adım önde.

Birinin ona yeterli olmadığını hissettirdiği düşüncesi, içimde hiç hissetmediğim bir öfke uyandırıyor. Ama hissettiğim en yaygın şey? Gurur.

O halleder, benim halletmeme ihtiyacı yok. Daha önce hiç onun gibi bir kadın tanımamıştım. Çok ferahlatıcı.

O çok güçlü.

YIRMI ALTINCI BÖLÜM

Ivy

"Y Hâlâ gergin görünüyorsun. Bir tane daha al, Şef,"
diyorum saatler sonra barmene gelmesini işaret ederken

Barın bizim tarafına.

Luke's 32 Bridge'in Cumartesi gecesi kalabalığı hayal kırıklığına uğratmıyor. Ortada bir barı olan geniş bir açık alan ve şu anda country tarzı parti yapmaya hazır insanlarla dolu.

Sadece iki kadeh içtik ve Nashville'i neden bu kadar çok sevdiğimi ikinci gece üst üste hatırladım. Kalabalıklar, Broadway'deki her bir bardan yayılan sesler, burada bir süreliğine çiçek açan, sadece koparılıp kitlelere verilen, sonra bir sonraki yetenek mahsulüyle yeniden ekilen ve onlar da hazır olana kadar beslenen gerçek country müzik kökleri.

Wade burbonunu yudumlarken, "Nashville senin şehrin," diyor.

Karanlık barda gözlerimin içine bakarken, daha önce onun yanında hissettiğim kelebekler şimdi sarhoş ve midemde kontrolden çıkmış durumda. Bugün hikâyemi biriyle paylaşmak çok iyi hissettirdi ve Wade'in beni dinleme ve teselli etme şekli uzun süre kalbimde yer edecek. İlk anlattığım kişinin Wade olmasına sevindim. Bunu yapana kadar anlatmam gerektiğini bilmiyordum. Şimdi kendimi özgür hissediyorum.

Bu gece ne kadar muhteşem olduğunu görmezden gelmeye çalışarak ona gülümsüyorum. Solmuş kot pantolonu ve mükemmel oturan flanel gömleği kollarının üst kısmını sıkıca sarıyor ve o lanet Titans şapkasını yine ters takmış. Sert, erkeksi mükemmelliğin resmi.

"Bunu çok seviyorum," diyorum ona. "Bu barda, yanımızdaki barda, caddenin karşısındaki barda çalan yetenekleri bir düşünün. Şu anda sahnede olan bu adam bir sonraki büyük country süperstarı olabilir. Bunu sadece zaman gösterecek," diyorum barmen yaklaşırken.

Beni duyabilsin diye yaklaşmak için parmaklığın üzerine çıkıyorum. "İki tane daha." Ona gülümsüyorum ve o da başını sallayarak bana iki Nashville büyüklüğünde "shot" daha uzatıyor.

Sırtımızı bara dönüyoruz ve sahnedeki sert görünümlü şarkıcının Chris Stapleton'ın "Fire Away" şarkısını kendi yorumuyla seslendirişini kalabalığın arasından izliyoruz. O kadar iyi ki barda sesler yükseliyor, dans ediliyor ve şarkıya eşlik ediliyor.

İçkimi yudumluyorum ve bardağımdaki Jack Daniel's'ın sıcak ve bulanık hissinin sonraki birkaç şarkı boyunca vücudumda müzikle birlikte titreşmesine izin veriyorum, Wade ise hemen arkamdaki ayakta duran bir masadan beni izliyor, kendi içkisini benimkini yudumladığımdan çok daha yavaş yudumluyor. Bu rahatlamaya ihtiyacım var. Çok uzun zamandır

Onun için yanıp tutuşurken, beni oturma odasının zemininde bırakıp öptüğü beş dakikayı saymazsak, soğukkanlılığın resmiydi. Şarkıcı Eric Church'ün "Like a Wrecking Ball" şarkısının versiyonuna başlarken Wade'in her ortamda çok seksi görüldüğü görüntülerin zihnime dolmasına engel olamıyorum.

Kalçalarımı müziğe göre sallıyorum, ellerimi başımın üzerine kaldırdığımda dökümlü siyah sundress elbisem daha da yükseliyor ve boğucu müziğin kendi frekansında içimde titreşmesine izin veriyorum, karıncalanma ve sıcaklığın o mükemmel karışımını hissediyorum. Karanlık barda kalabalık o kadar yoğun ki sahneyi zar zor görebiliyorum ve sarhoşların konuşmaları o kadar yüksek ki dans pistine biraz daha sürüklendiğimi fark etmiyorum.

Kalabalık nakaratı söylüyor ve ben de onlarla birlikte şarkı söylerken iri ellerin yanlarımda gezindiğini hissediyorum. Hemen Wade'e ait olduklarını umuyorum, ama belimde gergin bir şekilde hareket ettiklerinde ve votka ve pahalı

kolonya kokuları içimi doldurduğunda etrafımdaki ellerin onun olmadığını hemen anlıyorum.

Duyular. Bu erkeğin kolonyası güzel kokuyor ama Wade'in topraksı, baharatlı kokusu değil.

"Seni burada hareket ederken izleyince bir ortağa ihtiyacın varmış gibi hissediyorum," diyor derin bir ses kulağıma. Geri çekiliyorum ve uzun boylu, genç bir kovboyun gözleriyle karşılaşıyorum.

Konuşmak için ağzımı açtım.

"İşte buradasın," diyor Wade, bir bekçi köpeği gibi yanımda durarak. "Bir içki daha ister misin, tatlım?" diye soruyor, önümdeki adamın duyabileceği kadar yüksek bir sesle, sonra sanki orada durduğunu hiç fark etmemiş gibi ona bakıyor.

"Sana yardımcı olabilir miyiz, dostum?"

"Hayır, üzgünüm dostum. Yalnız olduğunu sanıyordum." Başını salladı ve ben gülmeye başlayıp Wade'e vururken kalabalığın içinde kayboldu.

"Tatlım?" Tek kaşımı kaldırarak sordum. "Seni tatlı bir tip olarak görmezdim."

Wade bana bir kadeh uzatıyor ve başını sallayarak selam veriyor, ben de havada tutuyorum.

"Bizim için yarın size derbi kazandıracak bir yılkı atı almaktır."

Wade bardağını kaldırıyor ve bir hamlede geri deviriyor. Etkileyici. Ben de aynı şeyi yapıyorum, viskinin boğazımdaki yakıcılığını yutuyorum.

"Tatlı bir tip olabilirim," diyor, bardaklarımızı geçen bir garsonun tepsisine yerleştirirken gerçekten kırılgan görünüyor.

Gülüyorum. "Yok, ben seni daha çok gel buraya kadın tipi olarak hayal ediyorum," diyorum sesiyle alay ederek.

Wade kollarını belime doluyor ve müzik eşliğinde benimle birlikte hareket etmeye başlıyor.

"Sana taktığım o içten lakattan sonra mı? Benim hakkımda nasıl böyle düşünebilirsin, Bela?" diye soruyor, oldukça komik olduğunu düşünerek, yüzündeki o doyamadığım sırıtışla bana bakıyor.

Bedenlerimiz bu şekilde birbirine yapışmışken içimin nasıl kızgın bir küle dönüştüğünü fark etmemeye çalışıyorum. Dans ediyoruz

Tabii ki dans etmek zorundayız.

Parmaklarım ensesindeki saçlarda gezinirken bir anlığına onunla birlikte gülüyorum. Morgan Wallen'ın "Sand in My Boots" şarkısının versiyonunu mırıldanan şarkıcı eşliğinde dans ederken başparmağı belimde gezinirken Wade'in gözleri loş odada parlıyor.

"Her şey yolunda, Şef. Huysuzluğun senin sevgi dilin olduğunu anlamaya başlıyorum, bu yüzden beni pohpohlamasına izin vermeyi seçeceğim - ama o kovboydaki ruh eşimle tanışmamı engellemediğini nereden biliyorsun?"

Wade alaycı bir ses çıkarır.

"O senin ruh eşin değildi," diyor çenesi bükülerek. Bir kaşımı kaldırıyorum. "Nereden biliyorsun?" Meydan okuyorum.

"O adamın ruh eşin olduğunu mu düşünüyorsun?" Kaşları çatıldı ve çenesi daha da gerildi. "Daha sana merhaba bile demeden yanına gelip sana dokunan adam mı? O senin ruh eşin mi?"

Kıkırdıyorum.

"Sanırım değil," diyorum gülümseyerek, Wade'in büyük bir eli beni daha da yakınımaya çekerken, kalçaları sahiplenici bir şekilde bana bastırıyor ve diğer eli sırtımdan yukarı, saçlarımin arasından kayıyor. Başı kulağımin üzerine iniyor ve kalçalarım birbirine kenetlenirken nefesim boğazımda düğümleniyor.

"Böyle bir adam senin için yeterince iyi değil, Ivy," diye fısıldıyor Wade, sesi çakıllı ve derin ama gürültülü barda kristal berraklığında, tüylerimi diken diken ediyor. Nefes alışım hızlanıyor ve tenim giysilerime karşı aniden aşırı hassaslaşıyor. Bana fısıldamaya ve beni böyle tutmaya devam ederse, külotumu mahvedeceğinden oldukça eminim.

"Sadece görünüşüne değil, seni tanımak için zaman ayıracak bir erkeğe ihtiyacın var." Dudakları acı verici bir şekilde kulak mememin dibine yaklaşıyor.

"Senin o küstah tavrını kaldırabilecek, bundan korkmayacak ve bunu sana on katıyla geri verebilecek bir erkeğe ihtiyacın var," diyor, nefesi boynumda sıcacık.

Ellerini yanlarımdan aşağı doğru kaydırırken göğsüne doğru inliyorum, sert ve emin, onları kuyruk sokumumda öyle bir şekilde dinlendiriyor ki uyluklarımı birbirine kenetliyorum ve onları daha da aşağı kaydırmasını diliyorum. Başparmağı yine tembelce gezinerek omurgamda ürpertiler yaratıyor.

"Ve sen benim neye ihtiyacım olduğunu bilen adam mısın?" Ona titrek bir fısıltıyla soruyorum. Gürültülü bar, Wade'in göğsünde titreşen sesle eşleşmiyor. Alçak bir hırıltıya benziyor.

"Seni onun o olmadığını bilecek kadar iyi tanıyorum," diyor Wade, konuşurken dudakları tenimde geziniyor. "En azından Ivy, sana dokunduğunda elleri titremeyen bir adama ihtiyacın var." Dudakları, tenimin altındaki her bir sinir ucunu canlandırarak onların yerinde geziniyor.

İnliyorum ve dudaklarımı kulağına götürüyorum. "Ellerin sağlam mı, Şef?"

"Rock fucking steady."

Ellerinin belimde yavaş ve emin bir şekilde dolaştığını hissediyorum, beni yakın tutarken başparmakları karnımın ön kısmında geziniyor. İkimiz de dans pistinde hareketsiz duruyoruz, sadece birbirimizin teninde nefes alıyoruz. Aramızdaki çekim ve dudaklarının benimkilerin üzerinde gezinmesi karşısında donup kalıyorum. İşte tam bu anda sahne ışıkları parlayıp bizi kör ediyor ve "Sweet Home Alabama"nın açılış dizeleri havayı dolduruyor, kalabalık etrafımızda patlarken büyümüz bozuluyor. Wade'e bakmak için yüzümü geri çekiyorum, zümrüt gözleri karanlık ve beni durduğum yere sabitliyor.

Kahretsin, onun gibisini hiç görmemiştim.

Bana sırtıyor, başımdan ayak parmaklarıma kadar beni eritiyor. Ben de sırtıyorum, gözlerimde bir meydan okuma.

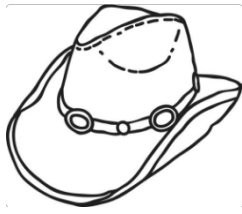
"Burada benimle birlikte başka bir erkek istemediğine göre, dans edebilir misin?"

Gözleri bana bakıyor ve meydan okumamı kabul ediyor.

"Tabii ki dans edebilirim, tatlım." Bir çırpıda hareketiyle elimi tutuyor ve kolumu başımın üzerine kaldırarak beni mükemmel bir şekilde döndürüyor.

Tabii ki yalan söylemiyor. Wade sonraki iki saat boyunca beni dans ettiriyor, ben daha susadığımı fark etmeden, ikimiz de terli ve çakırkeyifken, sahneyi salladıkları her country şarkısına eşlik ederken, sadece yedek shot'larla beni desteklemek için duruyor. Ne olduğunu anlayamadığım bir bakışla önündeki hareketimi izlerken, Wade'in imrenilen gamzeleri tam olarak ortaya çıkıyor.

Bu yerde, endişesiz, yüksüz, benimle, düşünebildiğim tek şey ... mutluluk Wade Ashby'ye çok yakışıyor.

BÖLÜM YIRMI YEDİ

Wade

"Fuck," diye homurdanıyorum nefesimin altında.
Ivy yanımda homurdanıyor. "Milyonlarca dolarlık ranch, anahtar kartı kullanamıyor mu?"

Yeşil ışık nihayet kapının tıklandığını işaret ediyor ve ben ona bakıyorum. Cüssesi ve boyuyla içtiği içkilerin onu daha çok etkileyeceğini düşünebilirsiniz ama o da benim kadar kontrollü görünüyor, elimin hala bütün gece olduğu yerde, belinin etrafında sıkıca dikili olmasını umursamayacak kadar iyi hissediyor.

"O şımarık küçük kışını içeri sok," diyorum o gülerken.

"Lanet olsun, en son ne zaman bu kadar eğlendiğimi hatırlamıyorum." Ivy botlarını tekmeleyerek çıkardı ve terli saçlarını kaldırdı.

cüzdanını yatağın üzerine atıp mini buzdolabından bir su alarak pencereye doğru ilerlerken boynunun arkasından süzülüyor. Bu kadar kazaya meyilli biri için Ivy'nin bir dansçı zarafetiyle hareket ettiği zamanlar oluyor. Biçimli bacaklarının, ellerime çok yakışacak kışına yol açışındaki bir şey beni çılgına çeviriyor. Kışına baktığımı fark ettiğini fark ettiğimde gözlerimi kırıştıyorum. Hay sikeyim.

Ivy'nin sikilebilir kışı-1.

Wade-0.

"Hoşuna giden bir şey gördün mü Şef?" diye soruyor, kaşlarını kaldırmış, eli kalçasında, Ivy ve alkolün onun ağzındaki küstahlığı sikmek istememe neden olduğunu hatırlatıyor ve lanet olsun bu çok güzel bir manzara olurdu.

"Git duş al," diyorum hoyratça, görüş alanımdan çıkmasını isteyerek. "İşin bittiğinde ben de sıramı alırım."

Başını sallıyor ve bir yudum su daha içtikten sonra bazı ihtiyaçlarını alıp banyoya yöneliyor, ben ise odada volta atıp kendime bu geceyi nasıl atlatacağımı soruyorum.

Otuz dakika sonra, sıcak su üzerime döküldü. Buna ihtiyacım var. Kendimi kontrol etme sınırlarımı sonuna kadar zorluyorum. En fazla yirmi beş yaşındaki o kovboyun ellerini kızın üzerinde gördüğümde, onu durdurmak zorundaydım. Hiç düşünmedim, sadece tepki verdim. Ona sahip olamam ama başkasının da sahip olmasını istemiyorum. Suyu kapattım ve belime bir havlu sardım, dışarı çıkarken aynadaki buharı sildim ve orada gördüğüm adamla sessiz bir konuşma yaptım.

Evet, o mükemmel, ona zihinsel olarak söylüyorum. Her yönden, ama ona sahip olamazsın. Ondaki beklentisi olan bir kişi daha olma. Çiftlik için ona ihtiyacın var. Bunu berbat edemezsin.

Banyoya bakıyorum ve yanımda hiç temiz kıyafet getirmediğimi fark edince kendimi azarlıyorum. İçimi çekiyorum ve odadan çıkıyorum. Daha önce görmediği bir şey değil.

Buharlı banyodan çıktığımda Ivy yataktaydı; saçları artık kurumuştı ve elinde küçük bir tarçınlı kalp torbası ve otelin televizyonunda John Wick ile hemen yatağa uzandı.

"Tam bir aksiyon filmleri bölümü var," diyor, gözleri benimle alay edecek kadar uzun süre üzerimde kalıyor. Havlumu bırakıp ona gerçekten bakabileceği bir şey vermek istiyorum.

"Kıyafete ihtiyacım var" dedim.

Başını sallıyor. Elleriyle gözlerini kapatıyor.

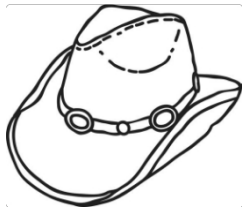
"Bakmayacağım. Scout'un onuru," diyor, bana barış işareti yaparken dudaklarında küçük bir sırıtma oynuyor. Çenem bir an için gevşiyor. Makyaj yapmamış ama dolgun dudaklarında hâlâ en güzel pembe ton var. Şimdiye kadar gördüğüm en baştan çıkarıcı dudaklar. Sikim anında kabarmaya başlıyor, çünkü bu noktada, Ivy etraftayken sertleştiğimin kesin olduğunu kabul etmeye hazırım.

Boxerımı ve eşofmanlarımı alırken ona "Hemen döneceğim," diyorum. Kendimi banyoya girmeye zorluyorum ve kapıyı neredeyse sonuna kadar kapatıyorum, sadece bir dakika kalacağımı biliyorum ve saçıma bir fırça sürüyorum. İşim biter bitmez gevşetmek için elimi saçlarımda gezdiriyorum.

Havlumu bırakıyorum ve sakinleşmek için sikimle bir konuşma yapıyorum. Ellerimi Ivy'nin saçlarında gezdirirken, sikimi boğazına sokarken, onu sıkıca kavrarken ve döllerim çenesinden aşağı akana kadar yüzünü sikerken hayal ettiğim gibi sertleşiyorum. Onunla ilgili her şey beni çılgına çeviriyor.

Ve şimdi kaya gibi sağlamım. Ve elim sikimin üzerinde. Kendime boksörlerimi çıplak vücudumun üzerine çekmemi söylerken içimdeki savaş devam ediyor, ama ellerinin yüzünün üzerindeki şekli mükemmel göğüslerini sergiliyordu ve ipeksi tankının altındaki çakıllı küçük noktalar sadece ağzıma çekilmek için yalvarıyordu. Ve şimdi sikimi okşuyorum.

"Siktir." Dışarı çıkıp Ivy'yle film izlemeye çalışmadan önce kendime bakmaya karar veriyorum; ancak bu şekilde atlatabilirim. Kapının gıcırtısı sikimi çekiştirmeye ara vermeme neden oluyor. Arkamı dönmüyorum, sadece omzumun üzerinden aynadan ona bakıyorum. Ivy bana bakıyor; duruşu sakin ama nefes alıp veriş ve yüzündeki ifade burada olmasının bir nedeni olduğunu söylüyor.

BÖLÜM YIRMI SEKİZ

Wade

Ivy'nin boğazının bir yutkunmaya çalışmasını izlemek. Bu banyoda işimin bitmek üzere olduğunu anlamak için fazla bir şey gerekmiyor.

Geri çekilmesini, gözlerini kapatmasını, geri çekilmesini bekliyorum ama bunların hiçbiri olmuyor ve asla ölçemeyeceğim bir süre boyunca bu şekilde asılı kalıyoruz. Ben kaya gibi sertleşmiş sikimi okşuyorum, o aynadan izlerken ben çıplak bir şekilde ona sırtımı dönüyorum. Tek ses, benim büyüklüğümü kavradığında artan nefesi, muhtemelen onu hiç doldurmadığı gibi dolduracağımı kaydediyor.

Ivy bana yaklaştıkça nefes alış veriş sığlaşmaya devam ediyor, ta ki tam arkamda durana kadar. Kendimi bir şeye, herhangi bir şeye hazırlıyorum ama sikimin üzerindeki yumruğumu asla bırakmıyorum.

Ne de olsa buraya geldi.

Narin elleri omuzlarımdan başlayıp kollarımdan aşağı iniyor. Parmakları tenime değdiği anda geri dönüş olmadığını anlıyorum. Sadece onun dokunuşuyla bile gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. Bir elimle sikimi okşamaya devam ederken diğer elimle de tezgâhı sıkıca kavriyorum.

"Bakmamaya ne oldu?" Omzumun üstündeki aynada ona sırtıtıyorum. Arkamdan mavi gözlerinden sadece biri görünüyor.

Yutkunuyor ve sonraki sözleri titrek ama yine de kendinden emin çıkıyor. "Gerçek şu ki... şey, ben hiç izci olmadım, hatta hiç izci tanımadım, bu yüzden... onurlarını korumak benim için bir anlam ifade etmiyor."

Lanet olsun.

Etrafımda dönüyorum ve onun üzerinde duruyorum, tam boyumdan ona bakıyorum ve aşağı bakması için başımı sallıyorum.

"O zaman sahiplen. Bak amına koyayım," diye emrediyorum.

Ivy tam olarak ona söylediğim şeyi yapıyor ve aşağı bakıyor. Önümde pantolonunu indirirken dili alt dudağını ıslatmak için dışarı fırlıyor, gözleri tekrar benimkilere kayıyor.

"Wade..." diye neredeyse sızlanıyor. Cevaplamaya çok hazır olduğum bir soru orada duruyor.

Parmak eklemlerimi boştaki elimle çenesinin üzerinde gezdiriyorum, onun üzerinde yükselirken ve onu daha da yakınlaştırmak için yüzünün yan tarafını kucaklarken ağzımı aşağı indirirken aletimdeki darbeyi asla durdurmuyorum. Derin bir nefes alıyorum ve onu içime çekiyorum. Şeker ve tarçın tatlılığı.

"Denedim, Ivy. Ama her saniye sana dokunmayı düşünmüyormuşum gibi davranmaya çalışmaktan yoruldum. Bela olduğunu biliyordum ama seninle tanıştığım andan beri tek yapmak istediğim sana nasıl davranman gerektiğini göstermekti," diyorum ve dudaklarından bir inilti kaçıyor. "Her erkeğin bir kırılma noktası vardır," diyorum parmak eklemlerimi elmacık kemiğinin üzerinde gezdirirken, diğer elim hâlâ sikmek için yanıp tutuşan sikimi çalıştırıyor.

"Şimdi, buraya geldin, o yüzden bana istediğini söyle. Bana centilmenliği bırakmamı söyle. Burada aradığın adam olmamı söyle, Ivy."

Başparmağımı alt dudağında gezdiriyorum ve ağzına doğru kaydırıyorum. Ağzına almakta tereddüt etmediği için sıcaklığı ve sıcaklığı onu tüketiyor.

"Sadece söyle," dedim ona.

Ivy bana göz kırpmıyor, kollarını kasıtlı olarak boynuma doluyor ve sahip olduğum tüm kontrolü elimden alan o tek kelimeyi fısıldıyor. Beni mahvetmekle tehdit eden tek kelimeyi.

"Merhamet..."

Yanıt olarak homurdanıyorum, sikimi bırakıp ellerimi beline doluyorum ve ağzımın sikişmesine izin veriyorum.

onunkini tüketmek. Bu öpücük dikkatli değil, dudakların, dilin ve dişlerin ateşli bir çarpışması, ellerim sıcak vücudunun üzerinde, şortunun altında hararetle kayarken, uzun zamandır istediğim gibi kıcını sıkıyorum ve bu bir avuç, tam istediğim gibi. Sıkıtığım anda kendini daha da içime itiyor ve o benim içimde inlerken ben de dudaklarına karşı inliyorum.

Onu kaldırıp yatağa taşıdığım da ve dizlerinin üzerine yatırdığım da tatlı sıcaklık ve basınç kalçalarımı ve omurgamı lav gibi yalıyor. Ivy bir elini yukarı uzatıp gergin çeneme koyuyor; diğeri bacaklarımın arasından geçip sikimle birleşiyor. Avucunu bana doğru bastırıyor ve başımı tekrar onunkine doğru eğdiğimde küçük bir nefes veriyor. Dilim hevesle ağzının her köşesini arıyor, kalçalarını kavrayıp onu olabildiğince yakınım a çekerken bir dakika boyunca şekerinin tat tomurcuklarına yayılmasına izin veriyorum.

Ağzının her bir parçasının tadını çıkarırken dakikalar böyle geçiyor. Elini sikimden çekiyorum ve açık avucunu dudaklarının altına yerleştiriyorum.

"Tükür," diye homurdanıyorum, bu da gözlerinin fincan tabağı kadar büyümesine neden oluyor.

Kahretsin, ona çok açım.

Beni sorgulamıyor, zaten iyi bir kız olduğunu bildiğim gibi dinliyor ve avucunun içine tükürüyor.

"Tekrar," diyorum, örtmesi gereken çok şey olduğunu bilerek. Dinliyor ve elini sikime götürmeden önce tekrar tükürüyor, umutsuzca parmaklarını sikimin etrafında buluşturmaya çalışıyor ama başaramıyor çünkü onun için çok büyüğüm ve bu da beni sahip olduğu her dar deliğı doldurmak için çaresiz bırakıyor. Elinin sikimin üzerindeki ritmi, birkaç kısa an için bile olsa, göğsümden ağzına doğru derin bir inilti gönderiyor ve o da bunu hevesle yutuyor.

"Yapabilir miyim?" diye soruyor sulu alt dudağını yalayıp ağzıma alırken.

Hazır olmadığı tarafımla tanışmak üzere ama ben kendimi tutamayacak kadar ileri gittim.

"Ne yapabilir misin?" Ben soruyorum.

Başparmağım ve işaret parmağım dökümlü, ipek atletinin içinden her bir meme ucunu bulduğunda Ivy inliyor.

"Sikimi emmek ister misin, Trouble?" Ona soruyorum. "Evet, istiyorum," diye sızlanıyor. "Ben sadece... Ben daha

daha önce tam olarak yapmadım, pek sayılmaz." Donup kaldım, öldüm. Bekle, ne?

"Sadece... Brad'den önceki tüm erkekler tek seferlikti ve o... benden hiç istemedi."

Bu ne lan? Sikinin emilmesini istemeyen bir adama asla güvenilmemeli, ilk düşüncem bu. İkincisi, eğer sikimi onun boğazına ilk sokan şanslı piç olursam, bu rozeti şerefle alacağım.

Dudaklarını öpüyorum. Kahretsin, onlara asla doyamayacağım.

"Seni yakaladım. Sana ne yapacağını öğreteceğim," diyorum başparmağımı dudağının üzerinde kaydırırken. Yatakta oturur pozisyona geçip beklentiyle bana bakarken o kadar sertleştim ki canım acıyor. Bacakları ayakta duran bacaklarımın iki yanında genişçe açılmış. Sırf görünüşü hoşuma gittiği için onları daha da açıyorum.

Dudaklarını sikimin başına bastırmak için mükemmel bir yükseklikte. Ona izin vermeden önce bir an duruyorum, çenesini bana bakacak şekilde eğiyorum ve altımdaki görüntüyü alıyorum. Tadını çıkarıyorum. Ivy çok güzel ve masum görünüyor. Menekşe rengi gözleri bana bakıyor, yanakları kızarmış, göz bebekleri dışarı fırlamış, dudakları beni öpmekten şişmiş.

Hayatımda gördüğüm en güzel şeydi, dudaklarını dölleriyle boyamamı bekliyordu. Elimi yüzünün yan tarafına kaydırıyorum, başparmağım elmacık kemiğini çenesine kadar izlerken parmaklarımın saçlarında dinlenmesine izin veriyorum, sonra sonunda alt dudağını aşağı çekip ağzını açık tutuyorum.

Çok etkileyici.

"Dilini dışarı çıkar, Ivy. Sikimi nerede istediğini göster bana," diyorum ona, o da inliyor ve dediğimi yapıyor.

Popping

Ağzını daha da açıyor, sulu dudaklarını ıslatmak için pembe dilini dışarı çıkarıyor. Ağzının bana yakın bir yerde olmasını beklerken ucumdan ön sperm sızıyor.

"Daha fazla," diyorum ona, bana ihtiyacım olan boşluğu nasıl vereceğini gösteriyorum. Sikimi dilinin üzerine bırakıyorum.

"Em," diye emrediyorum.

Dili yukarı çıkıyor ve sertleşmiş sikimin başına sürtünüyor. Temasla birlikte dişlerimin arasından bir nefes çekiyorum. Gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Onu bu şekilde görmek neredeyse kendimi kaybetmeme neden oluyor, ama bir şekilde kendimi kontrol ediyorum, irade buluyorum, çünkü onun ilk gerçek oral seksinin her saniyesinden zevk almak istiyorum.

"İşte bu, şimdi ben sikimi ağzına sokarken o güzel dudaklarını etrafıma sar ve gözlerini tam burada istiyorum," diyorum kendiminkini işaret ederken.

Ivy başını sallıyor ve dilini aletimin başının üzerinde kullanarak elini tabanımın etrafına sarıyor. Yavaşça hareket ediyor, sanki tüm bunlar onun için yeniymiş gibi ve neredeyse kaldıramayacağı kadar fazla. Dili şaftımın alt tarafında dönerken sakız dudakları beni çevreliyor. Dilini beni öperken yaptığı gibi hareket ettirirken ağzının sıcaklığı ve sıcaklığı duyularımı dolduruyor. İnliyorum. Bu işte fark ettiğinden çok daha iyi.

Önümdeki manzarayla ziyafet çekiyorum.

"Ağzında sikim varken inanılmaz görünüyorsun," diyorum ona.

Ona nefes alması için bir an vermek için çekiyorum.

"Şimdi sana daha fazlasını vereceğim. Sadece rahatla, sana ne yapacağını söyleyeceğim," diyorum saçlarını yumruğumla kavrarken ve kendimi ağzının derinliklerine bırakırken. Başım geriye düşüyor; boğazının arkasına vurduğumda az önce ölmüş ve kendi kişisel cennetime gitmiş gibi hissediyorum.

Ivy etrafımda öğürüp duruyor ama bu beni durdurmuyor.

"Beni daha derine götür ve bunu yaparken yavaşça burayı yala," diyorum, sikimin alt tarafını okşayarak. Tam olarak yapıyor

Ona ne söylersem onu yapıyor ve nefesini tutmak için savaşıarak biraz daha tıkınıyor. Buna bayılıyorum.

"Benimle bu şekilde mücadele etmek sadece sikimi daha da sertleştiriyor, boğazını daha derinden sikmek istememe neden oluyor."

Etrafımda arzuyla inliyor ve uğultusunun titreşimi içimde dalgalar halinde yayılıyor.

Sikeyim beni. Bu kadına kötü şeyler yapmak istiyorum.

"Atta kızım, sikimde boğulmayı seviyorsun, değil mi?"
Dudaklarının arasından sikerken homurdanıyorum.

Ivy tekrar inliyor ve başını sallıyor, ben ağzına girip çıkarken gözleri kocaman ve sulu, boğazının arkasına çarpıyor ve her derin itişte bir vuruş için orada kalırken başının arkasını saçlarından tutuyorum, tellerinin parmaklarımın arasında dolaşmasına izin veriyorum.

Bir damla gözyaşı yanağından süzülürken etrafımda inliyor. Düşmeden önce yakalamak için başparmağımı uzatıp yalıyorum. Gözyaşlarının tadı bile güzel.

Artık bir erkek gibi hissetmiyorum, onun her bir parçasını ağzıma götürmek isteyen bir canavarım.

Sanki sikimi emmek için doğmuş gibi bir ritim tutturuyor, dilinin uzun durgun hareketleri ve yanaklarının etrafımda çukurlaşmasına neden olan tatlı çekişler arasında gidip gelirken gözlerim geri yuvarlanıyor. Ben onun sıcak ağzının tadını çıkarırken dakikalar böyle geçiyor. Onunla ilgili aklıma gelen her kirli düşünce, neredeyse daha fazla dayanamayana kadar yaklaşan salıverilmemle yüzeye çıkıyor.

Etrafımdaki hızını artırırken sessiz bir uğultuyla tekrar inliyor, tükürüğü onu aldığım, onu sahiplendiğim, güzel yüzünü becerdiğim derinlikle şaftımdan aşağı inerken beni okşuyor.

"İşte bu, çok iyi bir kız," diyorum ona, başparmağım yanağını okşarken, o da sikimin tamamını almaya çalışıyor.

"Ben boşalacağım Ivy, sen de yutacaksın, anladın mı?"

Çok yaklaştım.

Görüşüm durağanlaşırken başını sallıyor ve etrafımda inliyor. Yüzünü hafifçe geriye çekmek için saçlarını kullanıyorum. Çenesi gevşiyor, dudakları sikime zar zor değiyor, kapüşonlu gözlerle bana bakıyor ve lanet olası dilini sırtarak dışarı çıkarıyor ve ben kendimi kaybediyorum.

Sıcak döl ipleri dışarı fırlıyor ve ağızına, dudaklarına ve çenesine iniyor. Dünyaya geri döndüğümde bir çeşit sikiş ve çok iyi bir lanet kız, onun isminin mırıltılarıyla karışık ağızımdan ayrılıyor. Ona bakıyorum, başparmağımı çenesinde gezdiriyorum ve dudaklarından kaçan dölleri tekrar ağızına doğru kaydırıyorum.

"Son damlasına kadar," diyorum, başparmağımı alıp ben inlerken küçük bir öğrenci gibi emiyor. Sikim şimdiden daha fazlası için yalvarıyor.

Kollarından tutup vücudunu kendime doğru çekiyorum ve kendimi ona doğru bastırıyorum. Bunu yaparken ağızda kendimi tadiyorum ve bu beni deliliğin eşiğine getiriyor.

İçimde inliyor.

"Wade, yanıyorum. İhtiyacım var...

İhtiyacım var-" Dudaklarına kıkırdıyorum.

"Güven bana Ivy, neye ihtiyacın olduğunu zaten biliyorum. Endişelenmen gereken şey, seni oraya götürdüğümde sırtından inmene asla izin vermemem." Dudaklarını öpüyorum, neredeyse nazikçe, onlara sırtırken.

Neye bulaştığı hakkında hiçbir fikri olmadığını fark ettim. Daha yeni başlıyorum.

BÖLÜM YIRMI DOKUZ

Ivy

F Yüce Tanrım, eğer genç yaşta öleceksem, bu Wade Ashby'nin o inanılmaz vücudunu kocaman, yani kocaman sikini bana doğru bastırıyordu.

Artık başka seçeneğim yok; bundan sonra işimi kaybedersem ya da garip bir durum olursa, hiç umurumda değil. Buna değecek. Kapıyı itip açtığım ve onu sikini okşarken gördüğüm anda karar verdiğim bir şey. Daha önce bunu kendinden bu kadar emin bir şekilde yapan bir erkek görmemiştim, onunki kadar büyük bir sik görmemiştim ve orada olmamam gerektiğini bildiğim halde kafamı çeviremedim.

Wade beni o kadar derinden, o kadar dikkatle öperken dudaklarıma "Tadın çok güzel," diyor ki, öpüşme dalında ödül kazandığına yemin edebilirim. Altın madalya sahibi tam burada, üstümde. Lanet olası bir olimpiyatçı.

Dili yavaş ve lezzetli darbelerle ağzımı tarıyor, daha önce hiç öpülmediğim bir şekilde ağzımı ararken eli çenemi kavlıyor ve dudaklarının benimkiyle buluştuğu ilk gecede olduğu gibi boğazıma doğru ilerliyor. Başparmağı boğazımın ortasını hafifçe okşarken, eğer isterse büyük elinin boğazımı kolaylıkla sarabileceğinin farkına varıyorum. Belki de bu beni korkutmalı ama hiç korkutmuyor, hatta daha da tahrik ediyor. Wade bana bakmak için geri çekiliyor. Gözleri yüzümün çizgilerini takip ediyor, dudaklarımı en sona saklıyor.

"Bu gece sana tapacağım," diyor beni öperken, sesi derin ve çakıl taşlarıyla dolu.

Dudaklarına doğru inliyorum.

"Lütfen... evet, lütfen," diye yalvarıyorum. Tek söyleyebildiğim bu. Düşünecek bir şeyim yok. Şu anda sadece bir sonraki elleri üzerimde olsun diye dua etmek için varım.

"Yalvarmanı duymaya bayılıyorum Ivy, bunun bana ne yaptığını bilemezsin," diyor Wade, dilini alt dudağımın üzerinde gezdirip kabaca ağzına çekerken, birkaç saniye orada tuttuktan sonra küçük bir patlama sesiyle bırakırken.

"Seninleyken kendimi hiç kontrol edemiyor gibi görüldüğüm için, eğer bir şey çok sert olursa bana söyleyeceğine söz vermeni istiyorum. Bunun işe yaramasının tek yolu bu. Eğer çok fazla gelirse, sadece kalçama dokun."

Omurgamda küçük korku sarsıntıları oluyor ama ona duyduğum ihtiyaç bundan on kat daha ağır basıyor. Gözlerine bakıyorum, ciddi ve yalvaran bakışlar. İşte o anda Wade Ashby'nin karanlık bir tarafı olduğunu anlıyorum. Bana mazoşist diyebilirsiniz ama ben korku hissetmiyorum, sadece ihtiyaç duyuyorum. Wade ne derse desin, beni asla ama asla incitmeyeceğini biliyorum. Beni şaşırtan tek şey, bu geceye kadar bana biraz sert davranması düşüncesinin beni korkutmayacağı, hatta bunu isteyebileceğim hakkında hiçbir fikrim olmaması.

Ona başımı sallıyorum, hala nefesimin altında inliyorum çünkü Wade'in eli boğazımın sütunundan aşağıya, tankımın altından göğsüme doğru ilerledi, orada meme ucumu çimdikledi, sonra başparmağını üzerinde kaydırıp ve başparmağı ile parmağı arasında yuvarladı, sanki bana saatlerce işkence etmek için zaman ve enerjiden başka bir şeyi yokmuş gibi.

"Kelimeleri duymam gerekecek, Ivy. Ben rıza ile dalga geçmem." Tabii ki yapmaz. "Bana istediğinin bu olduğunu söyle," diye emrediyor.

"Seni istiyorum Wade, o kadar çok istiyorum ki önümü bile zor görüyorum. İşine yaradı mı?" Karnımın alt kısmında derin ve lezzetli bir sıcaklık kıvrılırken şaka yapıyorum.

Parmakları kaydırıyor, çimdikliyor, yuvarlıyor.

Biri göğüslerinize dokunduğunda boşalabilir misiniz? Çünkü kutsal bok, bu iyi hissettiriyor. Beni oturtup atletimi

ekiştirirken Wade'in göğsünden karanlık bir hırıldı yükseliyor,

Bu sırada yırtılıyor ve sıcak ağız vücudumda aşağı doğru hareket ediyor. Dudakları bir meme ucumu bulurken, boştaki eli diğerini buluyor, sanki dudakları omuzlarıma, kollarıma, boynuma geçmeden önce her ikisiyle de eşit şekilde, ustalıkla ilgilenmesi gerekiyormuş gibi. Beni ağız açık, şehvetli öpücüklerle yutuyor, vücudumu ısıtıyor, ısıtıyor ve sadece benimle giderilebilecek bir susuzluğu varmış gibi acının üzerinden öpüyor. Ben daha fazlası için nefes nefese kalırken, o her yerde ve aynı anda yeteri kadar yer yok.

Wade dudaklarımı öpmek için geri çekilirken eli şortumun beline uzanıyor, kalçamı kavıyor, derin bir tutuşla yoğuruyor ve kendini kalçalarımın arasına yerleştirip sikini ağrıyan klitorisime bastırıyor. Ne kadar ıslak olduğum ortada, eminim külotumun ve şortumun katmanları arasından bunu hissedebiliyordur.

Boynum geriye uzanırken utanmadan ona sürtünüyorum. Aletin içimi dolduruşunun hayalleri beni ele geçiriyor. Bunu çok uzun süre yaparsa ölebilirim; kalçalarının yavaş ve lezzetli yuvarlanması ateşe barut atmak gibi. O kadar telaşsız, o kadar kasıtlı ki.

Tam ona tekrar yalvaracakken, parmakları merkezime kayıyor ve ince pamuklu külotumu kenara itiyor. Kesinlikle damladığımı hissettiğinde nefesini içine çekiyor ve "Tanrım, lanet olsun" diye mırıldanıyor.

"Bunların hepsi benim için mi? Sırılsıklam olmuşsun," diyor Wade şortumu ve külotumu vücudumdan neredeyse yırtarcasına çıkarırken. Altına uzandım, çıplak ve nefes nefese.

"Bana dokunma şeklinden ne bekliyordun ki? Hepsi senin suçun," diye fısıldıyorum Wade dudaklarıma sırttırırken.

"Elimden aşağı damla, bunu memnuniyetle karşılıyorum. Buna bayılıyorum" -bir öpücük- "Sikimden aşağı damlaman için sabırsızlanıyorum."

Oh Tanrım...

Wade'in gözleri vücudumda geziniyor; gözlerinde açıklayamadığım bir açlıkla çıplak etimin her bir parçasını inceliyor gibi görünüyor. Kalçalarımı ve karnımı örtmek için hareket ediyorum

içgüdüsel olarak. Brad'e kadar hiç utangaç değildim, ama o bunu avladı ve şimdi kıvrımlarımda ve kendi tenimde rahat olmayı yeniden öğreniyorum.

"Sakin bunu yapma, kendini benimle örtme, asla. Sen mükemmelsin Ivy, lanet olası mükemmellik, anladın mı?"

Başımı sallıyorum, göğsüme sıcaklık doluyor, övgüsü içimde ihtiyacım olduğunu hiç bilmediğim bir şeyi aydınlatıyor.

Wade büyük bir parmağını sıırıslıkla amıma sokuyor ve sırtım anında yataktan aşağı eğiliyor. Çıkardığım ses ondan bir inilti almamı sağlıyor ve beni kendi kendine ateşliyor. Beni ne kadar etkilediğini fark ettiğinde, sanki bilmediğim bir sırrı biliyormuş gibi bana sırtıyor.

"Bu gece bu daracık amcığı mahvedeceğim. Her saniyesine bayılacaksın ama yapmayacağım tek şey bunu aceleye getirmek." Parmakları beni hızla uçurumun kenarına getirdi.

"Seni oraya yavaşça götüreceğim. Ruhunu sikimle takas etmeye hazır olduğunda teslim olacağım," diyor bir parmak daha ekleyip başparmağını ağrıyan klitorisimin üzerinde gezdirirken.

Her tarafına boşalacağım ve o bana daha dokunmadı bile.

Kıvranan halimi incelerken bana bakıyor. Çılgınca nefes alıyorum ve nasıl görüldüğü ya da ses çıkardığı umurumda bile değil. "Bak ne kadar güzelsin, vücudun yalvarıyor seni doldurmam için."

Bu adamın ağzı. Bu kelimelerle başa çıkamıyorum - beni umutsuzca tutduğum uçurumdan aşağı gönderecekler. Ben onun etrafında inlerken Wade parmaklarını ustalıkla amıma sokuyor.

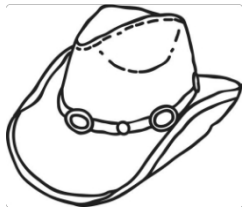
"İşte bu, benim için gel. Elimi ne kadar güzel dağıtabileceğini göster bana," diyor ben "Tanrım, Wade, siktir," diye bağırırken. Göz kapaklarımdın arkasında havai fişekler ateşlenirken, kırılıp parçalandığımda tüm vücudum titriyor, tam da söylediğı şeyi yapıyor, elinden ve kordonlu ön kolundan aşağı damlıyor. Wade kulak mememin altına tek bir öpücük kondururken nefesimin normal seviyeye dönmesine izin veriyor ve fısıldıyor, "Sadece bir tane

Şey... Geldiğinde seslendiğin tek isim benimki, Ivy.
Dudaklarından Tanrı'nın adını bile duymak istemiyorum.
Seninle yatağımda yeri yok, anladın mı?"

Başımı salladım.

"Aferin kızıma. Şimdi bana bir tane daha verebilirsin.
Kalçalarını aç."

Lanet olsun, Wade'in mütevazı dış görünüşünün ardında
saklanan bu adam kim ve onu nasıl elimde tutabilirim?

OTUZUNCU BÖLÜM

Wade

| Kendimi tam arasına yerleştirdiğimde bir saniye daha bekleyemeyecekmiş gibi inliyor ve pantolonunu indiriyor. Uyluklar. Burada kalıcı bir ev yapmak üzereyim. Ellerimle şimdiye kadar gördüğüm en güzel amcığın her iki yanından başlayarak bacaklarını önümde iyice açıyorum.

"Utangaç olma, benimleyken olmaz," diyorum ona, adımı sessizce mırıldanıp kendimi onun içinde kaybetmem için yalvarırken.

O titrerken şişmiş klitorisini öpüyorum. Sadece bir kez, yeni evimi tanımak için.

"Dudaklarındaki ismim kulaklarıma müzik gibi geliyor. Bütün gece boyunca sana çığlık attırmak için sabırsızlanıyorum." Ağzımı klitorisinin etrafına doluyor, onu ilk kez gerçek anlamda tadabilmek için ağzımın içine çekiyorum. O var olan en tatlı şeker. Sırtı kavıştığında inliyorum ve şimdiye kadar duyduğum en baştan çıkarıcı sesleri çıkarıyor, elleri saçlarıma gidiyor, sikim gibi sert ve ağrıyan sikimi altımdaki yatağa sürttüğümde sıkıca çekiyor.

"Lanet olası enfes," diye mırıldanıyorum ve sonra işe koyuluyorum, sanki bu dünyaya yapmak için getirildiğim tek iş onun damlayan amını yemekmiş gibi. Dilimin düz kısmını ona doğru kaydırıyorum, üzerinde sert kıvrımlı hareketler yapıyorum, tam da söylediğim şeyi yapıyorum, iki parmağımı içine sokarken acele etmiyorum. Zihnim çılgına dönüyor. Aletimin onu etrafımda gerilmeye zorlayacağı anın hayalini kuruyorum.

"Çok sıkı amına koyayım," diyorum ona, neredeyse yatağın her yerine üflemeğe hazır. Bir elimi göğüslerinden birine götürüyorum ve etli göğüslerini sallarken meme ucunu parmaklarımla arasına sıkıştırıyorum.

Kalçalarını yüzüme bastırıyor, beni uyarılmışlığı ve kalçalarıyla boğuyor ama ben daha güçlüyüm. Geri itiyorum, daha derine, daha sert.

Artık dayanamadığını ve boşalacağını haykırıp inlerken dilimi içine sokuyorum.

"Bırak Ivy, yüzümü ıslat. Beni boğ ve bunu yaparken adımı söyle" dedim ve o da bunu yaptı. Tam istediğim gibi anlaşılmas kelimelerle karışık bir şekilde ismimi haykırıyor, parmakları saçlarımı çekiştiriyor ve kanadıklarından emin olana kadar omuzlarımı pençeliyor. Bana daha fazlası için yalvarmamı sağlayacak kadar acı veriyor, çünkü bu küçük acı tam da istediğim şey, ondan arzuladığım şey ve bir şekilde, şimdiden bunu anlıyor gibi görünüyor.

Dilimin sırlıslıkam yarığının üzerinde nazikçe gezinmesine izin veriyorum, dölleri dilimde topluyorum, sonra yüzüyle buluşmak ve onu öpmek için yükseliyorum. Ivy'nin dili benimkine karşı hevesle kucaklaşıyor, zaten benim muhtaç, kirli kızım.

"Çok tatlısın, Ivy. Yüzümü bu kalçaların arasına gömmekten vazgeçmem imkansız olacak," diyorum onu öperken.

Ağzımın içinde inliyor ve ben yavaş, sığ hareketlerle klitorisinin etrafında dönerken doyamıyormuş gibi kalçalarını benimle buluşmak için yukarı kaldırıyor.

"Bu senin," diye idare ediyor.

"Benimki ne, Trouble?" Ona soruyorum, ellerimi üzerinde görmek için bu kadar çaresiz olması hoşuma gidiyor. Gözleri açılıyor ve bir anlığına benimkilere odaklanıyor.

"Ruhum... Al onu, Wade," diye inliyor. "Sadece ihtiyacım olanı ver bana."

Lanet olsun.

"Ne kadar açgözlü bir kızsın, sana sikimi vereceğim ama çok dar olacak, bu yüzden nefes almanı ve sana söylediklerimi harfiyen yapmanı istiyorum, tamam mı?"

Tereddütle başını sallıyor. "Sana güveniyorum Wade, sadece beni ikiye bölme," diyor bahşışım girişini süslerken.

Lanet olsun, bu bile cennet gibi hissettiriyor.

"Brad'den beri hiç kimse olmadı. Temizim ve..." diye küçük bir omuz silkme hareketi yapıyor. "Doğum kontrol hapi kullanıyorum."

Kahretsin, kendimi ona o kadar kaptırmıştım ki prezervatif aklıma bile gelmemiştir.

"Ben de temizim," diyorum, sonra hem onu ikna etmek hem de ona hayır demesi için bir saniye daha vermek için Ivy'yi öpüyorum, her şeyi değiştirmeden önce geri çekilmesi için bir saniye daha. Ama öyle yapmadı, beni tekrar öptü ve kalçalarını öyle bir kaldırdı ki sikimin ilk santimi içine battı ve ikimizin de inlemesine neden oldu. Yüce Tanrım.

"Derin nefes al," diyorum ona ve o altımda soluk alıp verirken ben daha derine batıyorum. "Tekrar." Nefes alması için onu ikna ediyorum ve usulca öpüyorum. "Çok iyi gidiyorsun, seninle gurur duyuyorum Ivy. Sikimi çok iyi alıyorsun," diyorum ona.

Kendimi kollarımın üzerinde tutarak yüzünün yanlarını kavriyor, yüzünü kendime çekerek onu yumuşak bir şekilde öpüyor ve sakinleştirmeye çalışıyorum. Daha da batıyorum. O derin bir nefes alıp beni biraz daha içine çekerken, ben titrek bir inilti çıkarırken ona "İşte bu," diyorum.

"Siktir. Ivy. Siktir," diye homurdanıyorum, daha da ileri giderek alnımı onunkine bastırıyorum, hâlâ yüzünü kavriyorum.

"Bu... sonuna kadar mı?" diye soruyor, gözleri dürüst olmam için yalvarıyor.

Onu kucaklamayı öğretmeden önce öperim.

"Daha fazlasını alabilirsin. Seni öyle bir dolduracağım ki, seni asla boş bırakmamı istemeyeceksin."

Başını sallıyor ve takıntılı olduğum o ateşli küstahlık gözlerinde parlıyor.

"Daha fazla o zaman," diyor güvenle.

Ben de ona sırtıyorum. "Ne kadar da küçük bir velet," diyorum ona daha fazla uyarıda bulunmadan ve fikrini değiştirmesine fırsat vermeden onu öperken kendimi iliklerine kadar ona gömüyorum.

"Vay anasını, Wade," diyor. "Çok büyüksün, hissediyorsun ..."

"Her şeyimi almaya hazır değilsen benden her şeyimi

isteme, Bela." Boğazından aşağı bir çizgi öpüyorum ve meme ucunu çekiyorum

Sonra orta parmağımı aramızdaki klitorisine götürüyorum, onu yemlemek, vücudunun bana uyum sağlaması için yalvarmak için bir süre etrafında dönüyorum. O kadar ıslaktı ki. Çok sıkı.

"Hissediyorsun... hissediyorsun..." diye mırıldanıyor tekrar, kelimeleri unutarak.

"Çok iyi," diye nefes alıyorum onun için çünkü lanet olsun, Bu amcık. Bu amcık benim ölümüm olabilir. "Evet..."

diye pantolonunu indiriyor. "Bu."

Kendimi yarıya kadar çekiyorum ve o çığlık atarken tekrar tamamen içine giriyorum. O çok doluydu ve ben hiç bu kadar çıldırmamıştım.

Her bir zerrem onun tatlı, dar amcıyla dil ve oluk gibi şekilleniyor ve tam burada, Ivy'nin derinliklerine gömülerek ölmek istediğime karar veriyorum. Yavaşça başlıyorum, tadını çıkarıyorum, kendimi dışarı sürüklüyorum ve kendimi tekrar içeri itiyorum, her seferinde birkaç saniye daha onun içinde kalıyorum, şişmiş klitorisine onu delirtmek için ihtiyaç duyduğu sürtünmeyi vermek için kalçalarımı orada döndürüyorum.

Bacakları belime dolandıkça inlemeleri daha da yükseliyor. Yavaşça, derinlemesine, lezzetli bir şekilde sikimi lanet olası bir azizin kısıtlamasıyla içine sokup çıkarırken tırnaklarım derime daha derin kazıyor ve tam vücudunun hazır olduğundan ve daha fazlası için yalvardığından emin olduğumda, gerçekten hareket etmeye başlıyorum. Ivy haykırıyor, çoğunlukla benim adımları, her geri çekildiğimde ve içinde dibe vurduğumda.

İlk başta yavaş hareket ediyorum, kontrollü. Zamanımı sadece onu hissetmek. Onun tadını çıkarmak için.

Bunu ona karşı daha fazla nazik olamayana kadar yapıyorum; onun adı lanet olası piriç yüzük. Kalçasını sıkıca kavrayıp onu sabit tutarken aramızda boncuk boncuk terler oluşuyor, bağlandığımız yeri kaybederken tüm kontrolü elime alıyorum.

Artık iki kişi değiliz. Sadece biriz. Bu anlarda nasıl bir arada durduğuma dair hiçbir fikrim yok. Sikim Ivy'nin amının derinliklerinde, aramızda hiçbir şey yokken, sadece onun

teni benimkindeyken, doğaüstü bir şey değil. Elimi boğazına doğru kaydırıyorum ve çenesinin altından kavriyorum, onu daha sert becerirken ağzımı onunkine bastırıyorum.

İnliyor ve altımda inliyor. Onu test etmek için biraz daha sıkıyorum ve duvarlarının etrafımda bir mengene gibi kenetlendiğini hissediyorum. Boğazını sıkarken kalçama dokunmasını bekliyorum ama yapmıyor. Yüksekliğini kovalarken bacakları titremeye başlıyor ve ben de onunla birlikteyim, hiç olmadığım kadar yüksekteyim ve aşağı inme umudum yok.

"Şimdi sikimi ıslat, Ivy, gel," diye emrediyorum. "Yapacağım ve Wade?"

"Öyle mi?" Homurdanıyorum, bir yandan da altımdaki güzel vücudunun görüntüsüyle taşaklarım eşsiz bir seviyeye gerilirken onu bir arada tutmak için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

"Ben de senin boşalmanı ve boşalırken boğazımı daha sıkı sıkmanı istiyorum." Bunu o kadar masumca söylüyor ki, bir anda kendimi kaybediyorum.

Serbest bırakılmam şaftımı ateşleyip içine dökülürken görüşüm kararıyor, tam o anda etrafımda kenetleniyor ve horozumun her tarafına geliyor, her hareketimiz onun adı dudaklarımdan ve benimki onunkinden ayrılırken özensiz ve titrek hale geliyor. Aşağı inerken ve hala onun içinde sarsılırken başımı sıkıcı bir uğultu dolduruyor.

Tek duyduğum sessizlik ve nefes alış verişlerimiz. Ölmüş olabileceğimden oldukça eminim. Eğer ölmediysem, ölmek istiyorum çünkü bundan daha büyük bir cennet yok. Ivy Spencer'a gömülmek, omuzlarım kan içinde ve onun kolları beni sarmışken.

BÖLÜM OTUZ BİRİ

Ivy

"John Wick Keanu, Neo Keanu'yu her gün yener," diyor Wade, bir kutu şanti alırken ve bir saat sonra John Wick 2 ve dondurma ile dağınık büyük boy yatakta iç içe olduğumuzda dondurmasının üstüne güzel bir topak bırakıyor.

Kendi sundae'nden bir ısırık alıyorum; oda servisi sundae'sine göre oldukça iyi, ama bunun tek nedeni Wade'in biz teslimatı beklerken gidip bizim için bir kutu krem şanti ve M&M avına çıkması ve sonunda hediyeleşya dükkanından zaferle çıkıp "M&M'siz sundae mi olur?" gibi bir şeyler mırıldanması.

Yemek yerken ona bakıyorum ve biraz mantıklı konuşmaya çalışıyorum.

"Sanmıyorum, John Wick kaba kuvvettir, Neo insanları alt etti. Tüm Matrix serisinin karmaşıklığını düşünün," diyorum parmağımdaki krem şantiyi yalarken.

Wade kaşığını kâsesine bırakıyor ve gözlerimin içine bakıyor.

"Az önce burada olan her şeyi ciddi ciddi yeniden düşünüyorum, bunun bir daha olabileceğini sanmıyorum," diyor ve aramızda işaret ederken başını sallıyor. "Sen aklını kaçırmışsın be kadın."

Dilimi ona doğru uzattım. "John Wick Keanu'yu sırf huysuz olduğu için seviyorsun, o senin ruh eşin. Biraz düşünürsen haklı olduğumu anlarsın," diyorum ağzıma bir lokma dondurma tıktırarak.

Wade yatakta arkasına yaslanıyor, çıplak gövdesi sadece boxer'ıyla otururken ve dondurmasını ağzına atarken görkemli bir şekilde sergileniyor. Onu izlerken sırtıtıyorum; kaşları çatık, sanki John Wick'in Keanu Reeves'in en iyi versiyonu olmadığını söyleyebildiğim için gerçekten kızmış gibi. Sinirli bile olsa, inanılmaz görünüyor.

Tam da tahmin ettiğim gibi, fikrini savunmayı bitirmedi. Öne doğru eğiliyor.

"Başka bir şey daha... O sadece Matrix'te zeki. Gerçek dünyada Neo sadece tipik bir bilgisayar ineği." O devam ederken ben gülüyorum. "Benimle taşak geçiyorsun, onun Wick'e karşı bir şansı olabileceğini düşünemezsin, sözünü geri al."

Kıkırdamaya başladım.

"Hiç şansın yok, Şef." Omuz silkiyorum, dikkatle dondurmama bakıyorum ve onun rahatsızlığından tamamen habersizmiş gibi davranıyorum. Dürüst olmak gerekirse, bunların hiçbirisi umurumda değil. Sadece onu kızdırmak ve rahatsız etmek hoşuma gidiyor.

Wade kasesini yere bırakıyor, gözleri kararıyor ve sanki üzerime atlayacakmış gibi bana bakıyor. Biraz büzülüyorum, çünkü lanet olsun, bana öyle baktığında korkutucu görünüyor.

Kasemi yere bıraktım ve yatakta yavaşça sürünerek ondan uzaklaşmaya başladım.

Başını eğiyor ve gözlerini bana diyor. "Şu anda benden kaçmayı mı planlıyorsun?"

"Belki," diyorum, sırf onunla sevişmek için yataktan fırlamaya hazırım. Dondurmalarımızı bitirdiğimizde duşa doğru gidiyorduk zaten.

Birbirimize öylece baktığımız, her birimizin diğerinin ne yapmak üzere olduğunu tahmin etmeye çalıştığı bir an geçiyor.

"Eğer seni duşa girmeden önce yakalarsam, seni beceririm." Onun sözleriyle nefes alışım anında hızlanıyor.

"Bunu yeniden düşündüğünü sanıyordum?" Aramızı işaret ederek söylüyorum. "Aksiyon kahramanı seçimlerimle seni utandırdım, hatırladın mı?" Gözlerimi onunkilerden ayırmadan bir adım daha geri çekilirken onunla alay

ediyorum.

Wade yan masadaki krem şantiyi zorla alıyor ve ben irkiliyorum.

"Yalan söyledim."

Kelimeler dudaklarından ayrılmadan önce gitmişim. Bileğimin izin verdiği kadar hızlı hareket ederek oturma alanından geçip beş saniye içinde ilerideki küçük banyoya ulaşıyorum. Tam elimi duş düğmesine atıp suyu açmışım ki güçlü bir kol belime dolanıyor ve beni yerden kaldırıyor.

Ciyaklıyorum.

"Çok yavaş. Yani, buraya yürüyerek geldim, Trouble," diyor Wade.

Ukala orospu çocuğu.

Arkamdan dudaklarını kulağıma değdiriyor.

"Yemeğimi bitirmemiştin ama canım hâlâ tatlı bir şeyler istiyor." Dudakları boynumda geziniyor. "Yani şimdi, sensin."

"Yani diyorsun ki, beni yakalamış olsan bile, yine de ben mi kazanıyorum?" Wade beni makyaj masasına yapıştırıp diziyle bacaklarımı ayırırken gülüyorum.

"Demek istediğim, sen küçük bir veletsin ve bana bu küstahlığı senden söküp almaktan başka seçenek bırakmıyorsun."

Krem şanti tenime değdiğinde, kutu yanımdaki tezgâha bırakılmadan önce soğuk bir iz omurgamı sıyırıyor. Amım anında zonkluyor.

"Dövmelerine bayılıyorum." Wade'in gözleri, omurgamın ortasından başlayıp kuyruk sokumumdan kalçalarımaya doğru uzanan sarmaşık sarmaşıkları üzerinde geziniyor. Onları ben de seviyorum. Brad'den ayrılma gücünü elde ettiğim Ağustos ayında onları aldığım gün ne kadar sevdiysem bugün de o kadar. Martin Luther King'in "Koşamıyorsan yürü, yürüyemiyorsan sürün, ama ne yaparsan yap, ilerlemeye devam etmelisin" sözü sarmaşıklar boyunca kazınmış. Bana gücümü hatırlatıyorlar; ne olursa olsun ilerlemem gerektiğini hatırlatıyorlar.

"Çok seksi, dudaklarım ve dişlerim için bir hedef..." Kürek kemiğimin başladığı yeri ısıyor, sonra

Bir parmağını sonuna kadar kaydırıyor, neredeyse bittiği yere kadar. "Ve benim dölüm için."

Sırtımdaki krem şantiyi temizlemek için dili aşağı iniyor. Sözleriyle inliyorum -Tanrım, bana bir şeyler yapıyorlar. Bana henüz dokunmamıştı ve sert aletini kıcıma bastırırken bir şey, bir tür sürtünme için çaresizim ama hareket edemiyorum. Wade'in bacakları hâlâ benimkileri birbirinden ayırıyor, tamamen onun iradesine bağlı olduğumu biliyor.

Başparmakları sırtımdan aşağı iniyor, nefes nefese kaldığımda omurgamın iki yanındaki derime sertçe bastırıyor ama ben daha da sert bastırmasını istiyorum. Kuyruk sokumuma ulaşıyor ve başparmaklarını sokarak beni sıkıca kavıyor. Kıcıma ona doğru itiyorum. Bedenim yalvarıyor.

İri elleri hareket ediyor ve beni birbirinden ayırırken kıcımın memelerini yoğuruyor. Bir parmağı sırlıslıkla yarığımın üzerinde geziniyor ve ben inliyorum. Bu yeterli değil.

"Seninle tanıştığım ilk günden beri bu manzarayı hayal ediyordum," diye itiraf ediyor.

Aynada omzumun üzerinden ona bakıyorum. Duş arkamızda akarken buhar banyoyu dolduruyor. Wade'in üst kolları kalçalarımı kavrayıp beni kendine doğru çekerken esniyor.

Gözleri aç, karanlık; o kadar güzel bakıyor ki acıtıyor.

Konuşmak için ağzını açıyor ve ben edepsiz bir şey bekliyorum ama onun yerine basitçe şöyle diyor: "Ivy, senin kadar güzel bir şey görmedim. Lanet olası bir sanat eseri gibisin, bir başyapıt." Bunu neredeyse tatlı bir şekilde söylüyor, iki parmağını amıma o kadar derinden sokuyor ki çığlık atıyorum. Wade beni tutarken elimden geldiğince onlara karşı sallanıyorum. Utanmanın çok ötesindeyim; sadece boşalmak istiyorum ve bu adam tüm gücü elinde tutuyor.

Krem şanti kutusunun sallanma sesi tekrar duyulduğunda gözlerim geri yuvarlanıyor ve sonra kıcımın yarığının hemen üzerinden aşağıya doğru püskürtülüyor ve tam amımın önünde duruyor. Hâlâ hareket edemiyorum. Kalçalarımı ısırarak kibrin acısı

bacaklarımın arasındaki ağrının yanında fark edilmiyor bile. Wade beni iyice aralıyor ve arkamda dizlerinin üzerine çöküyor. Dişlerini tenimde hissediyorum, uyluğumun iç kısmında bir yol ısıyor. Bu acı amımın daha çok acımasına neden oluyor. Yerleşiyor ve sonra dilini klitorisime karşı hissediyorum. Kalçalarımı sıkmaya ve amımı yüzüne doğru itmeye çalışıyorum ama onun gücü beni olduğum yerde tutuyor. Krem şantiye doğru ilerliyor ve üzerimden biraz yalıyor ve ben haykırıyorum.

"Mmm... lanet olası tatlı," diye inliyor amımla krem şanti arasında gidip gelirken. Üzerimde yarattığı pisliği bir çırpıda yalamıyor. Acele etmiyor, dilinin küçük küçük hareketleri şekerli tepenin her damlasını temizliyor ve işi bittiğinde ve krem şanti gittiğinde, kemiksiz, nefes nefese bir karmaşayım, tezgahı o kadar sert kavıyorum ki ellerim uyuştı.

Wade etrafıma uzanıyor ve boğazımı kavrayarak başımı kaldırıyor. Siki sırtıma o kadar sert vuruyor ki küçük iniltilerle beni sikmesi için yalvarıyorum.

Karşılığında bana sunduğu sırtıtış, kontrolü tamamen elinde tutan bir adamın sırtıtışı.

Kendi elementinde bir adam.

"Bize bak, şu kadına bak," diye emrediyor aynada beni izlerken.

Orada gördüğüm kadına bakıyorum - her zamanki bana benzemiyor. Göğüsleri kabarmış, meme uçları sertleşmiş ve dokunmak için can atıyor. Gözleri kısmen kapalı ve buğulu, yanakları kızarmış, küçük küçük nefesler alırken dudakları aralanmış, saçları dağınık. Seksi, kendinden emin, güçlü ve arzulanır görünüyor. Tüm güç onda ve bu düşünce çok heyecan verici. Onunla daha sık birlikte olmak istiyorum.

"O kadar çaresiz ki... bana o kadar muhtaç ki... o kadar güzel bir manzara ki," diyor Wade omzumdan aşağıya doğru bir öpücük kondururken, sonra elleri tekrar belime dolanıyor, beni döndürerek yüzünü ona çeviriyor, beni kolayca kaldırırken öpüyor

Sonra yürümeye başladı. Beni sıcak duşa bırakıyor, yolda öpücüğünü hiç kesmiyor.

Sıcak buharlı su tenime çarptığında nefesim kesiliyor. Wade hiçbir uyarıda bulunmadan sikini içime sokmadan önce sırtımı karo kaplı duş duvarına yaslıyor. Gözlerim fal taşı gibi açılıyor ve haykırmaya çalışıyorum ama su yanaklarıma çarptıkça sesim çıkmıyor. Bacaklarımı ona doladım.

"Siktir, Ivy." Wade hızını ayarladı ve beni sert ve hızlı bir şekilde sikmeye başladı. "Çok mükemmel."

Eli boynumun arkasına doğru kayarken başım Wade'in omzuna doğru düşüyor. Islak saçlarımı kavırıyor, elini saçlarımın etrafına doluyor, vücudumu kendine çekmek için kaldıraç olarak kullanıyor, beni o kadar derin, o kadar sert beceriyor ki, şimdiden her tarafıma dağılabileceğimi hissediyorum.

Omzuma doğru fısıldıyor: "Ne kadar iyi bir kızsın, bana boyun eğiyorsun, bana tüm o şımarıklığı yapıyorsun," ve bu kelimelerle ilgili bir şey beni harekete geçiriyor. Yüzümü geri çekiyorum ve dudaklarını öpüyorum.

"Beni istediğin kadar sert sik. Ama Wade, içimdeki küstahlığı asla söküp atamayacaksın," diyorum nefes nefese, avuçlarımı arkamda duş duvarındaki çıkıntıya bastırarak. Vücudumun kontrolünü geri alıyorum, beni kendisine doğru çekmesine karşı koyuyorum, istediğim gibi hareket ediyorum, ona sadece izin verdiğim şeyi veriyorum ve o hareketsiz kalıyor, beni kalçalarımın kavırıyor ve ellerini üzerimde gezdiriyor ve beklemediğim bir şey yapıyor.

Bana izin verdi.

Benim önderliğimde içime giriyor, sikini sürerken ne kadar güzel görüldüğümü, onu ne kadar iyi aldığımı söylüyor. Bana amımın sadece onun için yaratıldığını söylüyor ve her övgü kelimesi beni daha yükseğe itiyor, her köşeden, her hücrenden, her sinir ucundan sürünen orgazma yaklaştırıyor. Tüm vücudum Wade için yanıyor.

Tam kafam güzelleşirken fısıldıyor, "Gel Ivy, benim için gel." Bu bir emir ve bunu hissediyorum, aramızdaki güç mücadelesini, ikimiz de bu konuda ikimizin de kontrol

edebileceği hiçbir Şey olmadığını biliyoruz.

Bu duygu uhrevi, tanrısal. Şimdi çok karanlık, çok fırtınalı olan derin yeşil gözlerine bakıyorum. İçimdeki her şeyle serbest kalmak için savaşıyorum.

"Yap beni," diyorum inleyerek, bana hırlarken, içimde daha da büyüyor.

Wade elini boğazıma doluyor, yüzümü onu öpmem için öne doğru çekerken, adım dudaklarıma inletiyor ve eliyle ciğerlerimdeki havayı boşaltıyor.

"Tanrı'ya yemin ederim ki buraya beni test etmek için gönderildin, Ivy. Sen sikimin üzerinde parçalanırken kontrolümü kaybetmemek için ne kadar zorlandığımı tahmin bile edemezsin," diyor alçak ses tonuyla.

Nefesim kesilirken bedenim titriyor ama eli daha da sıkılaşıyor. Tam içime girdiği anda görüşümü noktalar kaplıyor. Bırakıyorum.

Onunla birlikte boşalıyorum ve bu şimdiye kadar hissettiğim en sarsıcı orgazm. Gözlerim geri dönüp kapandığı anda boğazımı serbest bırakıyor ve derin bir nefes almama izin veriyor. Onun tutuşu altında çıkaramadığım iniltiyi çıkarıyorum.

Wade beni sıkıca kendine çekerken su kirpiklerime çarpıyor, kollarını etrafıma sarıyor ve beni tamamen tutuyor.

"Kahretsin, fikrimi değiştirdim. Zaten senin şımarıklığını asla sikmek istemezdim, Trouble. Sanırım sende en sevdiğim şey bu."

BÖLÜM OTUZ İKİ

Ivy

T gazete hışırtısı beni sanırım şimdiye kadar yaşadığım en derin uykudan uyandırdı. Düştüğümü bile hatırlamıyorum.

Uyuyordum. Hatırladığım son şey, Wade'in duştan çıktıktan sonra beni tekrar kucağına aldıktan sonra ılık bir bezle temizlediği idi. Sonra beni kollarının arasına aldı ve uyku bizi almadan önce alnımdan öptü, ben onun kolunun altında sanki bana uyması için oyulmuş gibi kalıplanmışım.

Gözlerimden biri titreyerek açılıyor ve onu görene kadar tekrar kapanmakla tehdit ediyor. Wade güneşin altındaki süitimizdeki küçük masada oturuyor, üzerinde sadece açık gri bir eşofman altı ve ince çerçeveli siyah gözlükler var, kaşları çatık, saçları dağınık ve dalgalı, çenesindeki kırıklar düne göre biraz daha belirgin. The Tennessean'deki bir makaleyi okumaya dalmış.

Bu manzara karşısında amım sızlıyor. Wade Ashby'nin gözlük taktığını görene kadar bir erkeğin gözlüklerini hiç çekici bulmamıştım, ama buna bir de gömleksiz ve puslu sabah güneşi eklenince? Bu manzara neredeyse katlanılamayacak kadar fazla. Henüz uyanık olduğumu bilmeden ona bakarken dudaklarımda bir gülümseme beliriyor.

Yutkunurken boğazının sallanışı, omuzlarının ve kollarının geniş ve güçlü yayılışı. Masaya sığmayacak kadar büyük görünmesine rağmen bir şekilde sığması. Wade Ashby'nin karanlık ve sessiz bir güzelliği var, bu dünyada başka hiç kimsenin gerçekten takdir ettiğinden emin değilim. Her zaman lider, her zaman herkesin güvendiği kişi. Ama tüm bunların altında? O huysuz, sert dış görünüşün altında hayal edebileceğim en seksi adam yatıyor. Dudaklarının beni sahiplenışı.

Vücudu benimkiyle kusursuz ve ustaca hareket ediyor, henüz sabah gerginliğimi bile yaşamamışken içime bir sıcaklık gönderiyor. Dumanı tüten kahve bardağını ağzına götürüyor ve dolgun dudaklarını bardağın kenarına sarıyor. Ağzımdan kaçmasına izin verdiğim küçük iniltiyi kontrol edemiyorum.

Ses anında dikkatini bana çekiyor ve gözleri benimkilere kayıyor. Yüzünde bir gülümseme beliriyor ve bu manzara karşısında nefesim kesiliyor. O muhteşem biri ve şu anda sandalyesinde arkasına yaslanmış, kendini beğenmiş bir halde. Ona baktığımı biliyordu.

"Günaydın, Trouble. Kahve ister misin?"

"Lütfen," diye mırıldanmayı başarırken başımı yastığın yarısına kadar çeviriyorum ve yanaklarım kızararak sırıtıyorum.

"Çok geç, çoktan yakalandın." Sırıtıyor. "Merak etme, ben de aynısını yaptım ama ben seni süzerken sen uyuyakaldın," diyor kıkırdayarak ve ben Wade'in beni uyurken izlediğini hayal ederek kıkırdamaya başlıyorum.

Gözlüklerini çıkarıp masaya koyuyor, sonra tezgahdaki Keurig'in altına kendisinininkiyle aynı porselen kupayı yerleştirip kahve dolduruyor, ben de onun sırtını ve omuzlarını öyle tırmaladığım için sessizce kendime kızıyorum. Özür dilerdim ama sanırım hoşuna gitti.

"Çok gürültülü horluyorsun ama sevimlisin, bu yüzden seni affedeceğim," diyor yatakta kahvemi uzatırken. Birlikte çalışmanın avantajları var. Patronuma tek gecelik bir ilişkiden sonra nasıl kahve içtiğimi söylememe gerek yok, o bana sabahları birçok kez kahve getirmişken.

"Ben horlamam."

"Öyle, beni hemen uyandırdın." Şaka yapıp yapmadığını anlayamıyorum.

Gülüyorum ve boştaki elimi çok dağınık, çok düğümlü saçlarımda gezdiriyorum.

Kahvemi komodinin üzerine koyarken, "Seni ve dün gece bana saldırdığın yolcu dolu belediye otobüsünü suçlayacağım," diyorum.

Wade, sinsi bir kaplan gibi üzerimden yatağa atlarken ve beni burnumun ucundan öpmeden önce hemen altına çekerken hiç duymadığım kadar sert gülüyor.

"Dün gece şikâyet ettiğini duymadım. Aslında," diyor dudakları boynumla buluşurken, "sözlerinin daha çok, daha derin" gibi olduğundan oldukça eminim -Ah Tanrım, köprücük kemiğime bir öpücük daha

-"Daha fazla" -bir öpücük daha- "Daha sert, Wade, lütfen."

... ve şimdi yine ıslandım.

"Hiç şikâyet ettiğimi hatırlamıyorum ama" diyor, ben onun karanlık güzelliği karşısında afallamış bir halde ona bakarken.

"Seni kötü hissettirmek istemedim," diyorum.

"Hı-hı, yani şu anda bu çarşafların içine uzansam, seni benim için hiç ıslak bulamaz mıyım?" diye soruyor nefes alışım artarken.

Eli alttan kayarak göğsümü kavradığında istemsizce inliyorum.

"Hayır," diye kekeliyorum. "Sahra Çölü kadar kuru." Bu meydan okuma karşısında dudaklarıma sırtıyor.

"Mmhmm," diyor parmakları zaten damlayan yarığımdan geçerken.

Dudakları belimden aşağı, kalçalarımın doğru inerken "Berbat bir yalancısın ve ben de çok açım," diyor ve nefes alışverişim artıyor.

Başımı yana çevirdiğimde duvardaki saati fark ediyorum

"Wade!" Ağlıyorum. "Bir saat içinde müzayedede olmalıyız." Wade'in dudakları dizimin iç kısmıyla buluştuğunda hiç şaşırmıyor,

ve çenesini kaldırıp saate bakıyor. "Hazırlanmaya başlamadan önce ne kadar vaktimiz var?" diye sorarken dudaklarında şeytani bir sırıtış beliriyor.

"Oraya varmak için yirmi dakikaya ihtiyacımız var," diyorum düşünmeye çalışırken. Gerçekten deniyorum ama dili tehlikeli bir şekilde göbeğime yaklaşıyor ve yaklaştıkça beyin hücrelerimi öldürüyor. Dili klitorisimin üzerinde geziniyor ve gözlerim geri dönüyor. "Siktir," diye inliyorum.

"Hadi, Ivy, odaklan. Ne kadar zamanın var?" Sesi yine o şeyi yapıyor, derin, otoriter, emredici.

"Sen bunu yaparken... düşünemiyorum."

"Sizinle tanıştığımda çoklu görevlerde gerçekten iyi olduğunuzu söylediğinizi hatırlıyor gibiyim..." Lanet olsun.

Dişleri klitorisimi sıyrıyor ve neredeyse ikiye katlanıyorum. "Şey... Bir duşa ihtiyacım var, yani...

Belki on tane

dakika," sonunda nefes almayı başarabildim.

Wade bacaklarımın arasına yerleşiyor ve bana bakıyor. Bu güzel manzara karşısında neredeyse ağlayacaktım.

"Çok fazla zaman ..." Ve sonra kayboluyor, ben karşılık olarak haykırırken yüzünü amıma gömüyor. Güçlü kolları kalçalarımın dolanıyor ve beni yataktan aşağı çekiyor, en sevdiği dondurma çeşidiymişim gibi beni yalayıp yutarken beni yüzüne daha da bastırıyor. Usta dili amıma girip çıkarken ve klitorisimi ağzına alırken iki parmağı içime giriyor ve şu anda aşık olduğum noktaya vurmak için kıvrılıyor. Wade bu sabah yavaş hareket etmiyor, bana hiç rahat vermiyor, kontrolümü kaybetmem için yalvarıyor, boşalmam için yalvarıyor, ben de saniyeler içinde boşalıyorum çünkü Wade Ashby bu dünyaya am yalamak için gelmiş ve benim hiç şansım olmadı.

"Lanet olsun... Wade," diye bağıyorum saçlarını parmaklarımın arasında kavrarken, ona sunduğum şeyin bir damlasını bile kaçırmamak için yüzünü daha da içeri sokarken bacaklarım onun etrafında kasılıyor.

Ben nasıl düzgün nefes alacağımı hatırlamaya çalışırken o klitorisimi nazikçe öpüyor. Başımı döndüren bir pus beni ele geçiriyor.

Bacaklarımın arasından sırtıyor.

"Şampiyonların kahvaltısı ve hâlâ ayıracak vaktimiz var," diyor ayağa kalkıp kışma iki kez vururken.

Bu gerçek hayat mı?

Yılkı müzayedesini aşırı duyuşal yüklemedir. Bir insan denizi, acenteler, çiftçiler, şirketler. İkinci molamızın sonunda konuşmalar çığırından çıkmıştı. Bu dünyada küçük patatesler gibiyiz, özellikle de bu kadar uzun süre dışarıda kaldıktan sonra. Arka cebimdeki yeni telefonum çalıyor. Hemen çıkardım.

BAYAN. POTTER

O iyi, hala uyuyordu, telefonu kapalıydı. Ona yeni numaranla ilgili bir not bıraktım, böylece ona mesaj atanın sen olduğunu biliyor. Daha sonra geri dönüp temizlenip benimle markete gelmek isteyip istemediğine bakacağım.

Sen bir nimetsin, teşekkür ederim.

BAYAN. POTTER

Yardım etmeyi umursamıyorum. Bir gün kendine gelecek canım, göreceksin.

Umarım haklısındır.

BAYAN POTTER

Ondan vazgeçme. Günün nasıl geçtiğini sana haber veririm.

"Her şey yolunda mı? Wade yüzümdeki ifadeye bakarak endişeyle soruyor.

Onun için o kadar endişeleniyorum ki, eminim belli oluyordur. "Annemle iletişim kurmaya çalışıyordum. ama başarılı olamadım. Bu her olduğunda, en kötüsünden korkuyorum. Belki çok içti ve kafasını çarptı, belki de sobayı açık bıraktı ve evi yaktı ya da başka korkunç şeyler oldu diye düşünüyorum. Bu yüzden her zaman yaptığım şeyi yaptım, yeni numaramı iletmek ve annemin iyi olduğundan emin olmak için komşusu Bayan Potter'a ulaştım," diyorum küçük bir gülümsemeyle.

Wade başını sallıyor, uzanıyor ve bir tutam saç kulağımın arkasına sıkıştırıyor. Yüzümü avucuna doğru çeviriyorum, şimdiden onun dokunuşunu arzuluyorum.

En iyi arkadaşının ailesinin sarhoş bir sürücünün elinde öldüğünü bildiği için, içinde bir yerlerde onun düşüncesinden bir şekilde nefret edip etmediğini merak ediyorum. Ediyorsa da belli etmiyor.

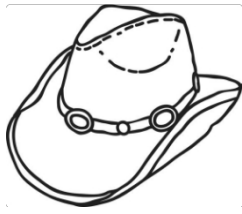
Telefonum tekrar çalarak o anı böldü. E-postayı açıyorum ve telefonumun yüzünü Wade'i gösterecek şekilde çevirerek konuyu aydınlatıyorum. Sırıtiyorum.

"Jokeyimizi bulmuş olabiliriz. Herhangi bir jokey değil. Rowan McCoy, 2006'da baban için yarışan jokeyin yeğeni. Yıllığımızı güvence altına aldıktan sonra çiftliğe gelip bizimle görüşmek istiyor," diyorum Wade'e.

Wade başını sallıyor, dikkatini benimle müzayedecinin ağzından çıkan rakamlar arasında bölüştürüyor. Günün değerini hesapladığını biliyorum. Rustling Winds'in ne kadara gideceğini tahmin edebilmemiz için bugün tuttukları çetele.

Ama Wade beni görmezden gelmiyor; bir elini uyluğumun ortasına koyup hafifçe sıkarak beni duyduğunu belli ediyor. Parmakları o kadar büyük ki kalçalarımın arasına giriyor ve elini kucağına götürmeden önce sadece bu basit temas bile içimi acıtıyor.

Bir yanım dün gece olanlardan dolayı çıldırmadığına seviniyor; diğer yanım ise çıldırıyor.

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Wade

| Bütün gün yanımda bu kadın varken nasıl bir şeye konsantre olacağımı bilmiyorum.

Tüllü pembe keten elbise ve siyah yılan derisi çizmeler. Tek düşünebildiğim Ivy'yi en yakın kilitlenebilir odaya sokmak için bir bahane uydurmak ve sonra onu başka bir boyutta becermek.

O, bağımlısı olduğum ve bir geceden sonra doyamadığım bir uyuşturucu gibi.

Tecrübesiz bir adam değilim. Hayatımda çok fazla seks yaptım ama hiçbirisi onun gibi, bizim gibi, birlikte hissettirmemişti. Yakınından bile geçmedim ve onun yanında uyandım, o şeker kokulu saçları yatağın her tarafına yayılmıştı, fildişi teni çarşaflardan dışarı bakıyordu. Kahretsin, onu eve götürüp kendime sarmak için sabırsızlanıyorum.

"Kalça 211, Robicheaux Çiftliği, Louisiana, 'Angel's Wings'," diyor müzayedeci. İstatistikleri ve aile soyağacı okunurken kısrağın şeklini alıyorum. Onları zaten biliyorum, artık hafızamda.

Dün Ivy'nin ona bakışını gördüğüm anda bunun bizim atımız olduğunu anlamıştım. Eğer kazanan bir at yetiştirecekse seçtiğimiz ata inanması gerekir ve o da bu ata inanıyor. Aralarında bir bağ olduğunu hemen anladım. Şu anda bile, gidip bu ata sarılmak için raylardan atlamak üzereymiş gibi görünüyor. Müzayedeci açık artırmayı yüz binde başlatıyor ve ben de kendi numaramı yükseltiyorum. Onun boyundaki son on ata bakılırsa, fiyat

yirmi beş ila elli binlik artışlar, çünkü o gerçekten önde gelen bir aday değil.

Numaramı tekrar yükseltiyorum.

"Wade, ne yapıyorsun?" Ivy, açık artırma bitene kadar cevap veremeyeceğimi bildiği için retorik bir şekilde soruyor.

Birkaç arama daha yaparsak üç yüz yirmi beş bine ulaşırız. Yedi yüz bine kadar çıkmaya hazırım. Annemle, Nash'le ve Cole'la mesajlaşarak konuştum bile ve hepsi kabul etti. Atımızı gözü kapalı seçmesi için Ivy'ye güvenebileceğini söyleyen Nash'ti ve sözleri Angel's Wings'i kendi atı olarak seçmemiş olsa da gözleri seçti. Sezgileri olan tek kişi Ivy değil ve ben bunu hemen anladım, onunla bu at arasında Rustling Winds veya gördüğümüz diğer atlar için hissetmediği bir özlem ve bağ vardı.

"Altı-yetmiş beş bir kez gidiyor, yedi var mı? Yedi mi?" diye sesleniyor müzayedeci.

Karşı teklif verdiğim yaşlı adam küreğini indirmede. Ona dönüp bakıyorum ve canımı acıtmayacağı için ve kendimi biraz pezevenkleştirecek kadar rahat olduğum için doğrudan müzayedeciye bakıyorum ve tıpkı Ivy'nin önerdiği gibi ona kazanan bir gülümseme fırlatıyorum, benim için karar vermesini istiyorum.

Gözlerime bakıyor ve konuşuyor. "Altı-yetmiş beş, iki kez satılıyor. Silver Pines Ranch'e satıldı, Morgan Brant acentesi," diyor, anlaşmaya aracılık etmek için kullandığımız acenteden bahsederek.

Numaramı bırakıp Ivy'ye ilk kez tam olarak baktığımda, ellerini ağzının üzerinde tutuyor ve anında sıçıp batırdığımı düşünüyorum.

"Mutlu değil misin? Aradığın bu değil miydi? Düşünmüştüm, emindim-" Eli aşağı iniyor ve ön koluma yerleşiyor.

"Babam bana melek derdi." Bana basitçe gülümsüyor, gözleri yaşlarla doluyor ve bu sanki karnıma bir yumruk gibi iniyor.

Gülümsedim ve kalçasını sıktım. Berbat etmedim. İyi iş

çıkardım.

Gerçekten iyi.

"Bir bağ hissettim ama ben sadece... Seni bu riske sokmak istemezdim-" diyor.

İçimden rahat bir nefes alıyorum ve onu alnından öpüyorum. "Bunun olması gerekiyordu," diye söz veriyorum ona. "O aradığım kişi."

Ama ikna olmadı ve bunun attan korktuğu için değil, Ivy'nin insanların sadece ona inandıkları için bir şey yapmasına alışık olmadığı için olduğunu söyleyebilirim.

"Ama lanet olsun, emin misin? O kesin bir bahis değil Wade, Rustling Winds gibi değil," diyor, gözleri benimle yeni atımız arasında neredeyse gergin bir şekilde gidip geliyor.

Çenesini kendime doğru eğip gözlerini gözlerime getiriyorum. Üzerindeki endişeyi görebiliyorum ve buna hiç tahammülüm yok. Brad'in ve ona bir saniye bile yeterli olmadığını hissettiren herkesin kafasına vurulması gerekiyor.

Ona bunun artık bir tartışma konusu olmadığını söyleyen sesimi kullanıyorum. "Ivy, bitti ve o benim de istediğim at."

Nefes nefese kaldı, satış alanından çıkarılan ata baktı, sonra tekrar bana döndü. "Delirmiş olmalısın, Wade Ashby."

Haklı, ben deliyim ama onun düşündüğu şekilde değil.

"Bana ne istersen söyle, Bela. Ama endişelenmiyorum. Bir parça. At üzerine bahis oynamıyorum. Senin üzerine oynuyorum."

BÖLÜM OTUZ DÖRT

Ivy

"Rowan'a Melek bebeğimin istatistiklerini gönderdim bile, heyecanlı görünüyor."

Wade bana bakıyor ve konuşmak için ağzını açıyor ama sözünü kesiyorum. "Evet, kızımın zaten bir takma adı var. Onunla çalışmaya başlayacağım için o kadar heyecanlıyım ki ölebilirim." Kocaman gülümsüyorum ve bu bulaşıcı olmalı çünkü görmeye doyamadığım gamzeler Wade'in yüzünde tüm gücüyle duruyor.

"Eğer geçerse birlikte çalışabileceğimiz birkaç kişi daha var," diyor yürürken. "Her ihtimale karşı bizi tanıştırmaları için birkaçına e-posta gönderdim bile."

Başımı sallıyorum, ancak buna ihtiyacımız olacağını sanmıyorum-Rowan Silver Pines ile çalışmaya çok istekli görünüyordu.

"İşte orada, git onu gör." Wade sırtımı okşuyor, omzumu hafifçe sıkıyor ve diğer elindeki belgeler ve kitapla Angel'i işaret ediyor.

Yürümeye başladığımda, başıyla yan binadaki kayıt masasını işaret ediyor.

"Morgan'ı arayıp müzayede evini ve AQTA formlarını ayarlayacağım. Sen onu ziyaret et, tanış, ben hemen dönerim," dedi ve temsilcimizi aramak üzere ayrıldı.

Silver Pines'in yeni bebeğini -benim yeni bebeğimi- selamlıyorum ve sonraki birkaç dakikayı bunu yapabileceğimi, onun doğru kişi olduğunu, içgüdülerimin doğru olduğunu, yanlış ata yarım milyon dolardan fazla para harcamadığımızı kendime tekrar tekrar söyleyerek geçiriyorum. Elim onunla birleştiği an

güvenim yerine geliyor. Onunla sihrimi konuşturabileceğimi anında anlıyorum.

"Aradığım kişi sensin, değil mi bebeğim?" Ona soruyorum. Cebimdeki telefonum çalıyor ve beni o andan koparıyor.

ZENCEFİL

Kadın ata ne denir?

Gülümsüyorum. Arkadaşlarımın olmasını sevmeye başlıyorum.

Bir kısarak, dört yaşına kadar. Sonra kısarak olur.

ZENCEFİL

Evet, her zaman dediğim gibi, bir şeyin doğru yapılmasını istiyorsanız, işe bir kadın alın 🧡. Özellikle de bir melek kısarak.

OLIVIA

Evet, melek enerjisi. Sende bu Ivy var!

CECE

Onlara söylemek zorundaydım. Tebrik ederim!

Bu ailede haberler hızlı yayılır.

CECE

Elimden geldiğince tuttum, Nash bana birkaç saat önce atın bu olduğunu söyledi, senin için çok heyecanlıyım.

Birkaç saat önce mi? Bu atı daha kırk dakika önce aldık. Beynim, Wade'in bu kararı biz daha müzayedenin başında oturmadan önce onlarla birlikte verdiğini kaydederken yanaklarım ısınıyor. Ve nedense bu his ayak parmaklarımın ucundan başımın tepesine kadar tüm bedenimi ısıtıyor ve aynı zamanda ödümü koparıyor. Bana olan inancından o kadar emin ki, şimdi buna layık olmak zorundayım.

ZENCEFİL

Kentucky Derbisi'nin gördüğü en ateşli sürükler olacağız.

Önce onu eğitmeli ve bir sürü ön yarış kazanmalıyız. Biraz korkuyorum.

OLIVIA

Sen ve Angel's Wings onları öldüreceksiniz. O zaten bir baş belası ve sen de öylesin.

ZENCEFİL

Bugün kesinlikle verimli bir gün geçirdin bebeğim. Belki patronun doğru atı bulduğun için sana bir çeşit ikramiye verir?

CECE

Lütfen, sana yalvarıyorum, bu boku özel mesajla gönder.

OLIVIA

Zaten tüm hafta sonu oradaydılar, onun zaten orada olmadığını kim söyleyebilir?

ZENCEFİL

CeCe, kulaklık lütfen.

CECE

FFS Bu sohbeti sessize alıyorum

ZENCEFİL

Bu noktada, onun her zaman düşündüğümüz gibi bir adam olup olmadığını öğrenmeyi bize borçlu olduğunuzu hissediyorum. Kesinlikle BDE ve belki de o ciddi kaşlarının altında biraz ucube.

OLIVIA

Anlaştık.

ZENCEFİL

Dušta olduğunu bildiğimizde CeCe'nin yatak odasının kapısındaki aralıktan dışarı baktığımız zamanı hatırlıyor musunuz?

OLIVIA

Odasına giderken elinde havluyla yanından geçtiği o iki saniye, CeCe'nin üniversiteden önceki bütün yaz boyunca Jason Westman'ı terk etmekten bahsedip durmasına katlanmaya değirdi.

ZENCEFİL

Ivy, o sensin genç çekirge. Sırf Wade'in BDE'si konusunu kapatalım diye bir atı kurtar.

CECE

Siz ikiniz tam bir pisliksiniz. Bunca yıldır beni kullandığınızı biliyordum.

ZENCEFİL

Zamanımızı harcadık. Şimdi bilmeyi hak ediyoruz, sadece söylüyorum

Senin Melekler Değil bilim deneyin olmak gibi bir planım yok. Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, Wade bugün tam bir centilmendi.

ZENCEFİL

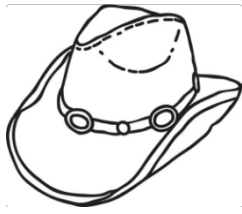
Peki ya dün?

Bir kıkırdamayı bastırıyorum ve telefonumu yerine koyuyorum. Tam o sırada gözlerim iki durak ötede, telefon konuşmasını bitirmiş olan Wade'i buluyor. Donmuş bir şekilde durup, onun emin ve sabit adımlarla bana doğru yürüyüşünü, pazen ceketini ve gözlerini kapatan yırtık kovboy şapkasını izlerken kalp atışlarım hızlanmaya başlıyor. Onunla ilgili hiçbir şey kasıtsız ya da umursamaz görünmüyor, adımları bile.

Gözleri benimkilerle buluştuğunda çenesi geriliyor ve bana sırtıyor.

BDE? Kontrol et.

BÖLÜM OTUZ BEŞ

Wade

"T Bu eğitim programı," diyorum elimdeki hesap çizelgesini çalışma odasındaki sehpanın üzerine koyarken.

Büyük ev. Pazartesi akşamı her zamanki yemeğimizde aileme "Bahar ve yaz boyunca antrenman yapmamız gerekecek," diyorum.

Ivy ve ben Nashville'den yeni döndük ve tabii ki herkes Angel's Wings'in yemeğini istiyor.

"Sarasota'da onu antrenmanlarını kaydetmesi ve kapı kartını alması için götürebileceğimiz bir yer var, böylece yarışmaya hak kazanacak, hepiniz kabul ederseniz Şubat başında onu oraya götürmek istiyorum. Onu gürültüye ve diğer atlara ne kadar çabuk alıştıralırsak, genç yarış yılına o kadar çabuk hazır olacaktır. Önümüzdeki Noel'e kadar kapıdan çıkmasını umuyorum," diyor Ivy masamın karşısındaki aileme.

Bu büyük bir hedef ama bunu yapabilecek biri varsa o da odur.

Kimse izlemiyorken gözlerimin onu içine çekmesine izin veriyorum. Üzerinde her kıvrımını saran açık mavi bir kot pantolon ve omzu açık beyaz bir kazak var. Saçları sallanıyor ve zarif boynunu takip eden tutamlar, onları kaldırabilmeyi, o tutamları elime dolayabilmeyi ve tenini ağzıma alabilmeyi dilememe neden oluyor. Son kırk sekiz saat içinde yedi kez kendimi ona gömdüm, ama bu bile onu karanlık koridora çekip en yakın yan masanın üzerine eğmeyi dilememe engel olmuyor.

"... ve o muhteşem, kendinden emin ve çok güzel. Öyle değil mi, Wade?" Ivy, bana bir kızın

Angel'ın fotoğrafları aileye.

Başımı sallıyorum ve burbonumu yudumluyorum. "En güzeli," diyorum, saçlarını küçük kulağının arkasına nasıl attığını izliyorum, lanet atı düşünmüyorum bile.

Annem, CeCe ile birlikte ıspanak salatası hazırlamak için mutfığa gider.

"Umarım siz de biraz eğlenmek için zaman bulmuşsunuzdur" diyor bize.

Ivy doğrudan bana bakıyor ve tek kaşını kaldırıyor. Bu bakış bana onun bir şımarıklık yapmak üzere olduğunu söylüyor ve her seferinde sikimin seğirmesine neden oluyor.

"Hepiniz akıllara durgunluk veren bir şey duymak ister misiniz?" diye soruyor alt dudağını ısırarak.

Onu uyaran bir bakış attım.

Cole hemen kanepenin diğer tarafından başını kaldırıyor.

"Siktir, evet," der

"Wade Luke'un 32'sinde benimle dans etti," diyor Ivy, yüzünde ailemin bu konuda beni ne kadar kızdıracağını bildiğini belli eden bir sırıtışla bana bakarak, ama yine de küçük bir gülümsemeyle ekliyor, "Bütün gece boyunca."

Annem yaptığı pansumandan başını bile kaldırmadan sırıtıyor.

"O zaman onun için iyisin, sevgilim. Eskiden dans etmeyi severdi."

Hayatımı sikeyim.

Konuşurken başını kaldırıp kaşığını Ivy'ye doğrultan annemin gülümsemesi büyüyor. "Hatırlat da sana yakında onun ve Cole'un bir Noel sabahı karaoke yaparken ve dans ederken çekilmiş videolarını göstereyim."

"Lanet olsun, anne." Bir elimi saçlarımda gezdirdim.

Cole içkisinden büyük bir yudum alırken sanki o da benim o yaşlarda olduğum kadar gülünç değilmiş gibi gülüyor. Lanet olası American Idol'e katılıyormuş gibi Justin Timberlake'in dans hareketlerini yapardı.

"Sanırım o Noel'i hatırlıyorum. Wade Lonestar evresindeydi," diye söze giriyor CeCe, elinde bir havuç tutarak

Ağız mikrofon gibi. Lonestar'ın en büyük şarkısının nakaratını yanlış tonda söylüyor.

Amatör.

"Ben kendine güvenen bir adamım," diyorum kadehimi kaldırarak. Hepsinin canı cehenneme, bunu kabul ediyorum. "O şarkıyı on iki yaşındaki bir çocuk için söyledim. O berbat performanstan çok daha iyiydi," diyerek CeCe'ye cıvıldıyorum ve bir kadeh deviriyorum.

Nash onu öperken kulağına "Sesi doğrudan cennetten geliyor," diye mırıldanıyor.

Cole kusma sesi çıkarır ve kırbaç şaklatıyormuş gibi yapar. "Tam olarak benim duygularım. Seni hatırlıyor gibiyim

Shania günlerinde CeCe Rae hakkında her türlü saçmalığı konuşuyordu," diyorum.

Nash kendini beğenmiş bir orospu çocuğudur ve "O zamanlar aptal bir çocuktum; öyle demek istememiştim. Onun her zaman harika bir şarkıcı olduğunu düşünmüştüm."

"Teşekkür ederim, bebeğim." Ivy masanın karşısından kıkırdarken CeCe onu burnundan öpüyor.

CeCe Cole'u taklit edip Justin Timberlake söylerken ona bir mesaj atıyorum ve beş dakika boyunca hedefleri olmadığım için şükrediyorum.

Bunun için sana daha sonra ne tür bir ceza yağdıracağım hakkında hiçbir fikrin yok.

Cebindeki telefonun vızıltısını hissederken onu izliyorum. Telefonu çıkarırken yüzüne takılıp kalıyorum. Yazarken o güzel dudaklarının köşelerinin yarım bir gülümsemeye dönüşmesini izliyorum, günah kadar güzel.

SORUN

Eminim akıllı televizyonunuzda karaoke özelliği vardır, eğer beni yumuşak, hıçkırıklı country müzikle cezalandırmak istiyorsanız?

İstediğin müziği getirebilirsin. Sana ne kadar acı çektirebileceğimi tahmin bile edemezsin.

SORUN

Ama artık Nashville'de değiliz. Sence de yetişkinler ve iş arkadaşları gibi davranmanın zamanı gelmedi mi? Bunu sistemimizden çıkardık, değil mi?

Yok artık. Yanından bile geçemez.

Bunu dudaklarını sikime dolamadan önce düşünmeliydin.

SORUN

Aslında dürüst olmak gerekirse, tek düşünebildiğim dudaklarımı sikine dolamak.

İsa.

Cevabını okurken neredeyse burbonum boğazıma kaçacaktı. Ivy sandalyesinde arkasına yaslanıp bir bacağını diğerinin üzerine atıyor ve dokunulmazmış gibi bana bakıyor. Eğer onu ana kattaki banyoya götürmeyeceğimi ve o daracık küçük amcığını gelecek aya kadar sikerken lavaboya dayamayacağımı düşünüyorsa şaka yapıyor demektir.

Etrafında bu kadar insan varken kendinden çok emin görünüyorsun ve bu hoşuma gitse de daha çok neyi seviyorum biliyor musun?

SORUN

Ne?

Parmaklarım o uzun, kalın saçlarına dolandığında ve boğazının arkasını siktiğimde takacağın bakış.

Ivy'nin koltuğunda kaydığını görmek için ona bakıyorum ve anında ıslak olduğunu ve horozumun onu doldurması için çaresiz olduğunu biliyorum.

Babam yanımda boğazını temizliyor ve beni korkutuyor. Nereden çıktı bu?

"Masayı hazırla... Şef," diyor sadece benim duyabileceğim kadar sessiz bir şekilde, çatal bıçak takımını bana uzatırken, Ivy ile bana bakıp göz kırpmıyor.

Lanet olsun. Gözlemci yaşlı adam.

Babam başını sallayıp mutfağa geri dönerken çatal bıçağı elinden alıp kendimi olabildiğince dikkat çekmeden ayarlıyorum.

Çalışma odasının karşısında, Ivy sandalyesinde arkasına yaslanıyor ve kıkırdarken burbonunu yudumluyor.

Çatal ve bıçakları masadaki yerlerine koyarken telefonumun çaldığını hissediyorum.

SORUN

Sabırsızlanıyorum.

Ve şimdi sertleştim.

BÖLÜM OTUZ ALTI

Ivy

"S "Onunla ilk adımlarınız ne olacak?" Cole yemekten sonra temizlik yaparken bana sordu. Ben geri çekildim.

Wade ve Haden yeni bebeğimin çok yakında evim diyeceği ahırda çalışırken temizliğe yardım ediyorum.

"Onu tüm takımlarıyla, binicisiyle ve kapı eğitimiyle rahat ettirdikten sonra her şey yolunda giderse antrenmanlar başlayacak. Rowan onunla çalışmaya alışacak ve sonra onu Florida'ya götürüp gereken özelliklere sahip olup olmadığını göreceğiz."

"Üç ay, onu teste hazırlamak için yeterli bir süre mi?" Cole gerçek bir ilgiyle soruyor.

"Sanırım öyle, Robicheaux Çiftliği'nde onunla biraz çalışıyorlar - onu eyere ısındırıyorlar, onunla biraz çalışıyorlar. Zaman gösterecek." Ben sııttım, Cole başını salladı.

"Yani, siz mi kullanacaksınız?"

"Muhtemelen, Florida o kadar da uzak değil. Getirecek eşyalarımız olur ve Dusty dizel motorla onu çekebilir," diyorum Ashby'lerin nakliye için tuttukları devasa Ford kamyonundan bahsederek.

"Wade ile kamyonda neredeyse on saat geçirmek. Ne ikram ama." Cole tezgahı silerken kıkırdıyor.

Kardeşlerin olması gerektiği gibi birbirlerine çok benziyorlar. Cole, Wade'den sadece bir ya da iki santim daha kısa ve Jo'nun dostane gözlerine sahip. Wade ise keskin açılara sahip ve için için yanıyor.

"İçimden bir ses Ivy'nin Wade'in arkadaşlığından pek de rahatsız olmadığını söylüyor. Yani, henüz ona salladığını görmedim ve sen onun ev arkadaşıydın bile," diyor Nash

bulaşıkları bulaşık makinesine yerleştirirken.

Omuz silkiyorum. "Ona alışmaya başlıyorum."

"Wade için çalışmak özel bir ruh gerektirir, o çok ... titizdir. Sam'in ona bir tane çakmak istediği günler oldu," diyor CeCe adadaki yerinden ve bana buradaki zamanımın sınırlı olduğunu hatırlatıyor. Son duyduğuma göre Sam Nisan ayında işe dönmeyi planlıyordu.

"Janelle'den beri omzunda hep büyük bir çip vardı. Wade her zaman ciddi bir tipti ama yine de ... ondan önce biraz eğlenceliydi" diye ekliyor.

Nash temizlik yaparken, "Odaklanacağı yeni bir uğraş bulmasına sevindim, onu meşgul ediyor," diyor. "Janelle ile uzun süredir birlikteydi ve Janelle'in onunla işinin henüz bitmediğini biliyorum."

"Umarım bir daha geri gelirse ona temelli gitmesini söyler." Cole omuz silkiyor ve kurabiyesinin kalanını ağzına atıyor.

"Eğer değil, ne zaman. Kasabanın sunduklarıyla işi bittiği anda Wade için yalvarmak üzere geri dönecek. Wade onun için fazla iyiydi ve nelerden vazgeçtiğini anladığı an geri dönecek," diye düzeltiyor Nash.

Janelle hakkında Brad'in kadın versiyonuymuş gibi konuşmalarını dinliyorum ve kalbim Wade için atıyor, o bundan çok daha iyisini hak ediyor.

"Belki de çoktan gitmesine izin vermiştir," diyorum düşünmeden, bu konuşmanın içimde yarattığı düğümü görmezden gelerek.

Nash bana çok bilgili bir şekilde bakıyor ve sonra konuşuyor.

"Komik olan şu ki, sonunda onu sevdiğini bile sanmıyorum. Janelle manipülasyon konusunda gerçekten çok iyi."

Mama Jo süpürürken, "Janelle günlerinin sona ermesini umuyorum," diye takılıyor. "Hâlâ iyi bir kızla tanışması için umut besliyorum. Mutlu olmayı hak ediyor," diye ekliyor bana gülümserken.

Boğazımı temizliyorum.

"Yemek için hepinize teşekkür ederim. Çok lezzetliydi. Eğer hepsi aynıysa, Wade'in Angel için bir şeyler hazırlarken yardıma ihtiyacı olup olmadığına bakmaya gidiyorum," diyorum hepsine.

Jo bana doğru geliyor ve yanağımı hafifçe çimdikliyor. Neredeyse altmış yaşında bir kadının nasıl bu kadar güzel görünebildiği beni asla şaşırtmayacak. Umarım yaşlandığımda da Jo Anne kadar seksi olurum.

"Her zaman bekleriz tatlım, burada olduğun için sana minnettarız."

Ben de ona gülümsüyorum. "Ben de öyle."

"Yarın büyük gün." Kovboy şapkamı taktığımda sırıtıyor. "İyi uykular, Wade'e benim için iyi geceler dile," diye şarkı söylüyor ben çıkarken.

Bunu söylerken gözlerindeki küçük parıltıyı fark etmeden edemiyorum. Wade'in annesinin aramızda bir şeyler olduğuna dair bir fikri olabileceğini söyleyen bir parıltı.

Gün batımından hemen sonra büyük evden ana ahıra doğru kısa bir yürüyüşe çıktığımda hava Kasım ayının başları için mevsim normallerinin dışında sıcaktı. Bu hafta sonu yaşadığım olayları ve kendimi içine soktuğum çıkmazı düşünüyorum. Yine birlikte çalıştığım bir adama bulaştım. Wade Brad değil ve bu durum tamamen farklı. Wade bana eşitiymişim gibi davranıyor ve her ne kadar huysuz bir kişiliği olsa da Wade Ashby'nin vücudunda kötü bir kemik olmadığını biliyorum. Yine de yakında ayrılacağım, ben bir dublörüm. Başka bir iş için ülkenin öbür ucuna gitmek zorunda kaldığımda ben ve patronum ne yapacağız?

Bir nefes veriyorum ve fazla düşünmekten kurtulmaya çalışıyorum. Her zaman yaptığım bir şey. Sadece eğleniyoruz, birbirimizden etkileniyoruz ve bu sadece seks. Gerçekten inanılmaz, akıllara durgunluk veren bir seks. Wade de diğerleri gibi bir erkek, değil mi?

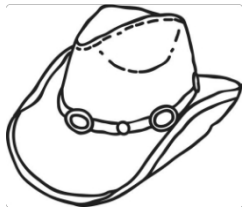
Ve kişisel-iş sınırları konusunda akıllı olduğumuz sürece, iyi bir iş ilişkisini sürdürmememiz ve birlikte eğlenmememiz için hiçbir neden yok. Akıllara durgunluk veren seks işin önüne geçerse istediğim zaman durabilirim.

Wade at sırtında görüş alanıma girdiğinde onunla mükemmel iş-seks dengesini nasıl koruyabileceğimi kendime hatırlatırken neredeyse kendimi ikna ettim.

Kovboy şapkası günün son güneşini yüzünden koruyor, pazen kolları her zamanki gibi dirseklerine kadar kıvrılmış, bir eliyle dizginlerini sıkıca kavrarken diğer eliyle yanında mutlu bir şekilde tırıs giden başka bir atın dizginlerini tutarken o güçlü ön kollarını sergiliyor. Vücudu, sanki at sırtında doğmuş gibi, atı Apollo ile birlikte zahmetsizce hareket ediyor. Mükemmel bir şekilde giydiği Levi's pantolonu güçlü bacaklarını çizmelerine kadar sarıyor. Gördüğüm en büyük Tennessee yapımı kovboy çizimleri.

Beni fark ediyor ve o güzel yeşil gözlerini görebileceğim kadar yaklaşırken bana sırıtıyor.

"Benimle gel," diye emrediyor derin tenoru boş arazide. Kimi kandırıyorum ben? Boku yedim.

BÖLÜM OTUZ YEDİ

Wade

"S Eğer yetişebilirsen, Şef," diyor Ivy, ona getirdiğim atı Sheffield'a atlarken. Ve

Sonra bir saniye içinde kovboy şapkasını kafasına geçirmiş, saçları bir kuzgunun kanatları gibi arkasından uçuşarak gitti.

Ivy'nin hızlı sürebileceğini biliyordum ama bunu yaparken ne kadar güzel ve zahmetsiz görüneceğini bilmiyordum. Çizmelerimi Apollo'nun etrafında sıkarak, küçük ateşi yakalamak için hızlanmasını işaret ediyorum.

Ayak bileği yeni iyileşmiş biri için yaralanma endişesi yok gibi görünüyor. Bu bana ya hızlı bir at üzerinde çok iyi olduğunu ve bunu bildiğini ya da hiç korkusu olmadığını söylüyor. Her iki cevap da benim için en az diğeri kadar seksi. Sonunda yanından geçene kadar arazide bir süre bu şekilde at sürüyoruz. O hızlı ve düşüncesiz olabilir ama ben uzun vadede iyiyim ve atımı nasıl çalıştıracığımı herkesten daha iyi biliyorum.

Yanından geçerken "Onu hızlandırmalıyım," diye sesleniyorum ve şapkamı çıkarırken göz kırpyorum.

Ivy, ben yavaşladığımda bana yetişirken çok şirin bir ses çıkarıyor, böylece rahat bir koşuda yan yana gidebiliyoruz.

Gökyüzü yıldızlarla dolmaya başlarken, "Ailenizin toprakları çok güzel," diyor.

Neredeyse 650 dönümlük arazimizdeki en sevdiğim yere geldik. Çocukken babamla birlikte balık tutmayı öğrendiğimiz büyük gölet. Gölün dibinde küçük bir kulübe var.

Buzda balık tutmak için kış. Ivy su görüş alanına girdiğinde durduğunda, bu gece burada bir yaz sonu gecesi gibi hissediyor.

"Büyüleyici. Bunların hepsi hala senin mi?" diye soruyor.

O böyle söyleyince inanması zor oluyor. Benim işim. Benim işim onun mirasını devam ettirmek.

"Evet," diyorum.

"Omuzlarında çok yük var, değil mi?" diye soruyor. "Bu konuda ne hissediyorsun? Hoş karşıladığın bir ağırlık mı yoksa hava mı?"

Gözlerimi kırıştırıyorum çünkü lanet olsun, hayatım boyunca kimse bana bunu sormamıştı.

"Bu benim doğuştan hakkım," diye cevap veriyorum.

Ivy bana doğru geliyor, Apollo ve benim hareketsiz kaldığımız yerde daireler çiziyor.

"Sana sorduğum bu değildi. Sorduğum şey şuydu. İster misin?"

Nefesimi tutuyorum ve ona karşı olabildiğince dürüst olmaya çalışıyorum.

"Bazen." İleriye doğru çekilip suya yaklaşıyorum ve bir an için ayın parıltısını izliyorum. "Bunu yapmak zorundayım, başka seçeneğim yoktu. Babam hastalandı ve çok çabuk vefat etti. Cole zaten Şerif Yardımcısıydı, şimdi de Şerif olmaya hazırlanıyor. Bunu asla satamam, ona en yakın hissettiğim yol bu, onu hayatta tutuyor, eğer bu bir anlam ifade ediyorsa."

"Çok mantıklı aslında," diye yanıtlıyor hemen. "Ama demek istediğim, peki ya sen Wade? Eğer bu rüyayı devam ettirebilseydin ve hala senin için bir şey olsaydı, bu ne olurdu?"

Burası için kurduğum hayalleri derinlemesine araştırmam gerekiyor çünkü burayı düşünmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Omuz silkiyorum ve ona karşı dürüst olmaya karar veriyorum.

"Hep bir şeyler inşa etmek, belki birkaç kulübe daha eklemek ve hafta sonu kaçamakları sunmak istemişimdir. Belki düğünlere ev sahipliği yapacak rustik bir ahır. Burayı bir otel olarak işleterek daha fazla gelir elde etmek.

hem de bir çiftlik. Misafirperverlik yönünü de eklemek için aramız var."

Ivy bana ay ışığında bir megawatt gülüşü attı.

"Bu çok dahice, bunu biliyorsun, değil mi? Bunu neden yapmıyorsun? Sugarland'in bu manzarasıyla mı? Mükemmel bir görüntü."

Omuz silkiyorum, şapkamı kaldırıp alnımı ovuyorum. "Ne istediğimi düşünmeyeli uzun zaman oldu, Bela."

Gülüyor ve ahıra doğru gitmeye başlıyor. "Bazen herkesin ne düşündüğünü unutman gerekir. istiyor, Wade. Kendi hayallerinin peşinden git. Senin ve ailenin Janelle hakkında söylediklerine bakılırsa" -adını duyunca irkildim

-"Kendini düşünmen için sana fazla zaman tanımadı. Görünüşe göre sadece ona ve ailene veriyorsun ve bir yerlerde kendine vermeyi bırakmışsın. Bazen kendi bardağını da doldurmalısın." Bir süre suya bakıyor, sonra tekrar bana dönüyor ve aramızdaki rahat sessizliği bozuyor.

"Eğer bu güzel yeri diğer insanların da keyif alabileceği bir yer haline getirmek istiyorsanız, bunu yapın. Babam hep şöyle derdi: İstek varsa, yol da vardır."

"Akıllı bir adama benziyor," diye yorum yapıyorum onun yanında at sürerken. "O... tanıdığım en iyi adamdı." Onda bu var

Gülümsemesi geri gelmeden önce bir saniyeliğine tekrar gözlerine bakıyor.

"Yarışalım." Ve sonra gitti.

Ama bu sefer, bu arazi hakkındaki bilgimi kendi avantajıma kullanıyorum. Daha batıya doğru gidiyorum, onu hâlâ görebileceğim kadar yakınıma ama ağaçların arasından tarlayı kesen bir ara olduğunu biliyorum. Ahıra doğru sert ve hızlı bir şekilde sürüyorum, Ivy sonunda beni yakalayıp arkamdan geliyor.

Geri döndüğümde, ondan yüz adım öndeyim ve kazandığım için beni ödüllendireceği tüm yolları hayal ediyorum.

BÖLÜM OTUZ SEKİZ

Ivy

"Y Hile yaptın, Wade Ashby," diye bağıyorum sonunda ahıra girdiğimde.

Apollo'yu çoktan çözmüş, saatlerdir dönmüş gibi davranıyor.

"Çok yavaşsın, Trouble. Beklerken biraz kestirmeyi düşünüyordum."

Ona gözlerimi kısıyorum, bu da onu daha da eğlendiriyor gibi görünüyor.

"Rövanş istiyorum! Eğer adil oynasaydın seni yenebilirdim!" Wade ağılın kapısını kapatıp ben attan inerken bana doğru ilerlerken rekabetçi yanımda biraz sinirleniyor.

Sanki orada değilmiş gibi yanından geçip gittiğimde kıkırdıyor ve Sheffield'ı serinlemesi için büyük ağıla götürüyorum.

Wade kollarını göğsünde kavuşturarak, "Seni hiçbir zaman ezik biri olarak görmedim," diyor.

"Ben kaybetmedim! Hile yaptın," diyorum kapıyı kapatırken ve binici eldivenlerimi çıkarırken.

Küçük ahırın uzun koridoruna girer girmez Wade beni yakalıyor ve duvara yaslıyor. Burası sessiz; bu bölümde hiç hayvan yok, sadece ekipman var. Dışarıdaki böceklerin ve nefesimizin sesi havayı dolduruyor.

Wade'in dili boğazımın sütunlarında gezinirken, "Kesinlikle... bir hilekârı öpmeyeceğim," diye mırıldanıyorum. Yüzümü yana çeviriyorum ve ukala herifin sırttığını hissediyorum, sanki meydan okumam onu daha da tahrik ediyor.

"Bak Bela, kaybın için bana istediğin kadar kızgın kalabilirsin." Bakışlarıyla buluşmak için çenemi yukarı çekiyor ve kovboy şapkamı dudaklarını ağızımın köşesine bastırarak kadar geriye itiyor. "Seninle istediğim zaman, istediğim yerde rövanş bile yaparım, ama şu anda içine girmeme engel olduğunu bir an bile düşünme, çünkü bütün gece başka bir şey düşünmedim."

Ve sonra dudakları benimkilerin üzerinde. Dili ağızıma girip benimkiyle dans ettiği anda savaşım sona eriyor.

Deri ve baharat, nefesinin nane kokusuyla karışarak tüm varlığımı ele geçiriyor. Öpücüğü talepkâr, sahiplenici ve lezzetli bir şekilde yavaş, parmakları yanımda benimkilerle birleşirken, kalçalarıyla beni duvara daha da sabitliyor. Kot pantolonundan karnıma doğru sertleştiğini hissedebiliyorum.

Wade bir diziyle bacaklarımı ayırıyor ve parmağını yanağımdan çeneme, kulağımın kıvrımının altına doğru izliyor.

"Eve dönerken bunu düşündüm." Omzumu ortaya çıkarmak için kazağımı aşağı çekiyor, bir ısırık almadan önce dudaklarından alçak bir inilti kaçıyor, tenimi ağızına çekiyor, sonra köprücük kemiğimin üzerinde hareket ederken onu serbest bırakıyor, öpücüklerle nokt alıyor. O kazağımı çıkarırken kazağım beton zemine çarpıyor ve parmakları askısız sütyenimin dantelleri arasından incili meme uçlarımı zahmetsizce buluyor.

"Yemek boyunca da bunu düşündüm. Seni yan odaya götürüp hemen orada sikmemek için kendimi ne kadar zor tuttuğumu biliyor musun?" Parmaklarını meme uçlarımda ustalıkla gezdirirken sesi kulağıma çakıl taşları gibi geliyor ve iç çamaşırlarımda sıcaklık birikiyor.

Tekrar sızlanıyorum ve kendimi onun sikine yaklaştırıyorum.

"Ve sen bu gece küçük bir velet gibiydin. Küçük veletlere ne olur biliyor musun, Ivy?" Meme ucumu çimdikliyor. Sertçe.

Hay sikeyim. Neden bu kadar ateşli? Bir erkek bu işte nasıl bu kadar iyi olabilir?

Aşağı uzanıp kot pantolonumun üzerinden amımı avuçluyor, avucunun topuğunu klitorisime bastırıyor ve tek

yapabildiğim inlemek oluyor.

Sadece parmağıyla başparmağı kotumun düğmesini açarken, "Sertçe beceriliyorlar," diye geveliyor ve ben duyuşal olarak aşırı hızlanıyorum çünkü diğler eli hala meme uçlarımdan biriyle yavaş işkence yapıyor. Wade dizlerinin üzerine çöküp kotumu yere indiriyor ve ispanyol paçalarını botlarımlın üzerinden çekip çıkarıyor. Yukarı bakıyor ve gözlerinin, önünde sadece sütyenim, külotum, kovboy çizmelerim ve şapkamla duran her santimimi incelemesine izin veriyor.

"Bu şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şey olabilir," diye homurdanıyor ve ayağı kalkıp duvardan bir ip çekerek beni döndürüyor.

Bunu yaparken inliyorum ve siki kıcıma bastırıyor ve ben de çaresizce ona karşı sallanıyorum. Sanki beni onu arzulamam, onun için yalvarmam için eğitiyor. Eğer planı buysa, işe yarıyor. Daha önce hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim.

Ellerimi başımın üzerinde tutarak ipi bileklerime doluyor ve bileklerimi kendime doğru çektiğimde daha da gerginleşen bir hat halinde üstümdeki açık ahır tahtasına sabitliyor. Ben nefes nefese kalırken dudakları kürek kemiğıme değiyor. Bana dokunmasına ihtiyacım var, bir yere, herhangi bir yere.

"Benimle alay etmek mi istiyorsun? Alay etmek mi? Daha yemek masasına oturmadan beni sertleştirmek mi?" diye soruyor, parmakları tangamın altından geçip kıcımlın yarığına doğru kayarken sol eliyle kalçamı sıkıca kavırıyor. Yanağımlın en etli yerine sert bir tokat iniyor ve beni acıtıyor.

Ben inlerken Wade'in göğsünden bir hırıltı yükseliyor. Amım zonkluyor. Bir başka acı tokat beni hazırlıksız yakalıyor, o geri çekilip yaptığı işe hayran kalmadan önce,

"Kahretsin, el izim sana çok yakışmış," diyor Wade beni sıkıca kavrarırken, sonra bir parmağınlı sırlıklam yarığımdan aşağıya doğru arkadan geçiriyor.

"Mmm." Uyluklarımlın arasında yarattığım karmaşayı hissedince hayvani bir sesle homurdanıyor. "Sert seviyorsun, değil mi Ivy? Çok ıslaksın."

"Kahretsin, evet," diye nefes alıyorum.

"Bu kalçaları benim için açabildiğin kadar aç. Bu tatlı amcık için yanıp tutuşuyorum," diyor botuyla bacaklarımı ayırırken. "Ama önce ..."

Şapkamı kafamdan çekip kendi şapkasıyla değiştirdiğini hissediyorum.

"Dilimi içine gömerken kafanda olmasına izin verilen tek şapka benimkidir."

"Vay anasını." Wade düşüp tam da bunu yaparken bağdırmamak için dudağımı ısııyorum, yüzünü amımın derinliklerine gömüyor, dili içime girip çıkarken kendisine daha fazla erişim sağlamak için beni daha da geniş açıyor, yüzü içimde sallanırken bana karşı alıştırma yapıyor. Kıcımlı kavırıyor ve dili saldırısına devam ederken beni iyice açıyor. İki parmağı en çok arzuladığım noktaya doğru kıvrılıyor ve saniyeler gibi görünen bir süre içinde boşalmak için yalvarıyorum.

"Kahretsin Ivy, her gün sadece bu amcığı yiyerek hayatta kalabilirim," diye homurdanıyor Wade, dilini klitorisimin üzerinde acımasızca gezdirirken. "Sabah, öğlen ve gece, senden asla bıkmam."

"Wade!" Parçalanmaya başladığımda çığlık atıyorum. Amım onun hipnotik parmaklarının etrafında sıkışıyor ve neredeyse duvara bağlı olduğum yerden sarkıyorum. İpin bileklerimdeki dolaşımı tamamen kesmesini engelleyen tek şeyin kalçalarındaki güçlü elleri ve yüzü olduğunu biliyorum.

"Kendini tutma, Ivy. Benim adım seninkindeyken dilime gel."

Göz kapaklarımı kapatırken arkalarında yıldızlar patlıyor. Yoğun bir orgazm içimde merkezlenirken vücudumdaki her hücre canlı ve Wade ile uğulduyor.

Küfürler, sövgüler, onun adı, evet, lütfen, size söyleyemeyeceğim diğer şeylerin yanı sıra inliyorum, tüm bunlar olurken hiç durmuyor, hiç yavaşlamıyor, dilini içime sokuyor, benden ziyafet çekmekten daha çok sevdiği bir şey olmadığını çabucak kanıtlıyor.

Nefesim normale dönmeye başladığında gözlerimi açıyorum ama Wade bana zaman tanımıyor, şapkeyi kafamdan çekip parmağının ucuyla klitorisimin etrafında dönüyor. O kadar hassasım ki bana her dokunduğunda titriyorum ve bacaklarım neredeyse kopacak gibi oluyor. Bileklerim ipe o kadar sıkı sarılmış ki yanıyor ama acı umurumda değil. Gerçekten hissetmiyorum bile. Tek hissettiğim Wade'in parmağının yarığımın üzerinde bir çizgi çizmesi ve sonra tokasının ve kot pantolonunun beton zemine çarpma sesini duyuyorum. İri ellerinden biri uzanıp kalçamı sıkıca kavıyor, oradaki etimi sıkıyor, beni kendisine doğru çekiyor; diğeri saçlarıma gidiyor, parmaklarının etrafında döndürüyor, şiddetli bir hamle ve canavar gibi bir hırıltıyla içime giriyor.

"Tanrım, Ivy."

Yanıt olarak sadece inleyebiliyorum; bacaklarım bile olmayabilir çünkü nasıl çalıştıklarını hatırlamıyorlar.

Wade beni tutuyor, bedenimi kaldırıyor ve bileklerimi tutan sıkı ipe karşı biraz rahatlamamı sağlıyor. Bir şekilde kendini daha da içime itiyor, son bir santim daha.

Beni geriyor, vücuduma onu kabul etmesi için yalvarıyor.

"Çok ıslak. Çok sıkı. O kadar mükemmel ki," diye mırıldanıyor ve sikini yavaşça, neredeyse sonuna kadar çekip çıkardıktan sonra uzun bir hırıltı ve "Siktir..." sesiyle tekrar içime sokuyor.

İnliyorum ve alt dudağımı ısıriyorum. Elleri önüme uzanıyor ve sütyenimin dantelini aşağı çekiyor, ağrıyan göğüslerimin serbest kalmasına izin veriyor, içime kabaca girerken meme uçlarımı buluyor, tüm bunlar olurken omuzlarımı ve kollarımı şimdiye kadar hissettiğim en yumuşak, en tatlı öpücüklerle dolduruyor. Çok çelişkili ama şu anda dünyada daha iyi hissettirebilecek bir şey hayal edemiyorum.

Wade bedenimi kendini becermek için bir oyuncak gibi kullanıyor. Yavaş ve telaşsız hareketleri hiç bitmiyor ve her orgazm olmaya yaklaştığımda bir şekilde bunu anlıyor ve olması gerekenden daha uzun süre içimde kalıyor.

"Wade... lütfen," diye yalvarıyorum.

"Lütfen ne, Ivy? Gelmene izin mi vereyim?"

"Evet, lütfen, Wade... lütfen," diye sızlanıyorum, neredeyse gözyaşları içinde.

Dudaklarının sırtıma doğru bir gülümsemeye dönüştüğünü hissediyorum. "Henüz değil, bebeğim." Dudakları kulağıma geliyor ve fısıldarken nefesim kesiliyor: "İşte cennet böyle bir şey, bırak da acele etmeyeyim."

Aman Tanrım. Efendim. Evet. Efendim.

Kalçalarını içimde döndürmeye devam ederken inliyor.

Ne kadar süre için? Kim bilir? Wade içimde her dibe vurduğunda daha uzun süre kalıyor, parmağı klitorisimi bulurken beni delirtmek için yavaş ve sabit bir hızda. Bir tür uçucu pus beni ele geçiriyor. Ağrıyan sinir tomurcuğuma küçük bir vuruş ve zevk ve ihtiyaç sarsıntısı beni onun horozunun etrafında sıkılaştırıyor, içime dökülmesi ve karşılığında boşalmama izin vermesi için yalvarıyor.

Boştaki elini beni duvardan kurtarmak için kullanırken inliyor ve sızlanıyorum. İkimizi de tutup klitorisimin etrafında dolanırken, diğer elini boğazıma doğru kaydırırken, dudaklarımı kendi dudaklarıyla örtmek için yüzümü çevirirken, kontrolden çıkarken çığlıklarımı özensiz, agresif bir öpücükle emerken, sırtım kemiksiz, terli bir yığın halinde göğsüne düşüyorum.

Seksin bu kadar doğal, bu kadar çılgınca olabileceğini hiç düşünmemiştim. Bana hükmetmesini, beni zapt etmesini ve her ne şekilde olursa olsun benimle birlikte olmasını istiyorum. Wade her itişinde daha derine, daha sert giriyor. Kendi uyarılmamın sesi ve onun beni sikerken çıkardığı iniş çıkışlar beni Wade'in uçurumuna daha da çekiyor. Ağzım sessiz bir çığlıkla açılıyor.

"Kahretsin, Trouble, böyle inlediğinde, zorlukla dayanabiliyorum, sikimi o kadar iyi alıyorsun ki."

Kıpırdamayı bırakıp içime gömüldüğünde dudaklarımdan çıkan sesleri zapt edemiyorum. Hareket etmeye çalışıyorum ama güçlü elleri beni yerimde tutuyor, biri kalçamda, diğeri boğazımda.

"Sana acı çektireceğimi söylediğim zamanı hatırlıyor musun?" diye soruyor, tekrar hareket ederek.

Tanrım, böyle ölmek istiyorum.

"Evet," diye sızlanıyorum.

"Yeterince acı çektiğini düşünüyor musun?" diye soruyor. "Evet, evet Wade... lütfen," diyorum.

"Boşalmak ister misin?" diye fısıltıyla sorarken hareket etmeyi tamamen bırakıyor. O hareket ettikçe amım onun etrafında titreşiyor. "O zaman yalvar bana. İçini döllerimle boyamam için yalvar bana, Ivy."

Tek yapabildiğim "Lütfen..." demek, elimden geldiğince hareket etmeye çalışıyorum ama o çok güçlü, beni çok sıkı tutuyor.

"Lütfen, ne? Her zaman çok fazla lanet kelimen var, onları kullan. Savunmana inanmamı sağla," diyor yavaşça içimden çıkarken.

Aman Tanrım.

"Lütfen... sikeyim... lütfen, gelmeme izin ver... Wade..." Sızlanıyorum. İzin verdiği kadar derin bir nefes alıyorum. Eli boğazımı daha sıkı kavrarken ve görüşümde noktalar yayılırken ne istediğini anlıyorum ve ona veriyorum. Şu anda ona her şeyi verebilirim. Fısıldıyorum, "Merhamet..."

Göğsünden gelen inilti onay niteliğindedir. "Çok iyi bir kızsın Ivy," diye homurdanıyor Wade.

Bir şekilde içimde daha da büyüyor ve klitorisimi çimdikliyor - bir kez, sonra iki kez - içten dışa doğru yanarken.

Wade'in kendi dudaklarıyla emdiği bir çığlıkla boşalıyorum, benimle birlikte parçalanırken bayılmamı önlemek için küçük hava patlamalarına izin veriyor, beni omuzlarımdan, boynumdan, dudaklarımdan, ağzının temas edebileceği her yerden ısıyor.

"Siktir," diye homurdanıyor. "Seni sikimin üzerine boşalırken izlemekten daha güzel bir şey yok."

O boşalırken gözümünden tek bir damla yaş kaçıyor, sonra merhametle elini bırakıyor. Tüm vücudumu saran bir ürperti beni tüketirken nefesimi içime çekiyorum. Wade güçlü kollarıyla beni sımsıkı sarıyor ve şefkatle bir parmağıyla yüzümü tekrar onunkine yaklaştırıyor, dudaklarımdan nazikçe öpüyor, diğer eliyle de sanki iyi olduklarından emin olmak istercesine işaretli bileklerime masaj yapıyor.

"Cennet." Bu tek kelimeyi bir ifade, bir etiket olarak mırıldanıyor.

Evet, eğer burası cennetse, asla dünyaya inmek istemiyorum.

Otuz dakika sonra, kendimizi toparlamış ve atları gece için ahırlarına yerleştirmiştik ki, Mama Jo tam binicilik kıyafetleri ve kovboy şapkasıyla ana ahırın köşesinden döndü.

"İyi akşamlar anne," diyor Wade.

Otuz dakika önce gelip ahıra girseydi, Wade beni unutulana kadar becerirken beni ahır tahtasına bağlanmış olarak görecekti.

"Selam millet, River Rising'i ziyarete geliyordum, yalnız olacağımı düşünmüştüm," diyor, muhtemelen hava karardıktan sonra ahırda başkalarını gördüğüne şaşırmış.

Wade'den River Rising'in babasının 2006'da Derby'de yarışan eski atı olduğunu yeterince biliyorum. Bu kadın için içime keder çöküyor, kaybı, herkesin Wyatt'la olduğunu söylediği ilişki, hepsi sonsuza dek yok oldu. Yalnızken Wyatt'ın atını ziyaret etmesi kalbimin tellerini titretiyor.

"Biraz geç değil mi?" Wade onu yandan kucaklarken soruyor.

Jo omuz silkiyor. "Sıcak gecelerde ona binmeyi ve babamla sohbet etmeyi seviyorum. Ve saat sadece sekiz buçuk." Sırıttıyor. "Siz ikiniz hâlâ burada ne yapıyorsunuz?" Gözleri aramızda geziniyor ve bakışlarını hemen indirmek istememe neden olan sorular soruyor.

"Angel's Wings için her şeyin hazır olduğundan emin oluyorum," diyor Wade, aynı anda ben de ağzımdan "Wade beni gezmeye götürdü," diye geçiriyorum.

Mama Jo'nun gözleri benimkilerle buluştu. Wade sırıttıyor. "Yani, ayrı ayrı ata bindik, birlikte."

Wade hemen konuşuyor ve benim beceriksizliğimi örtbas ediyor. "Her ne kadar kabul etmese de, göletten dönme yarışında da kışına tekme bastım."

Gözlerimi ona diktim. "Aldattı."

"Araziyi senden daha iyi bilmek hile yapmak değildir, Trouble." Damarları dalgalanırken kollarına bir ip sarıyor

O alışırken. Keşke ip ben olsaydım.

"Becerikliydım," diyor göz kırparak.

Alay ediyorum.

Jo gülüyor. "O göleti seviyorsun, değil mi? Wade sana çocukken babasının onu oraya balık tutmaya götürdüğünü söyledi mi?"

"O yaptı." Sırıtıyorum, şimdilik beni rahat bırakıyor gibi görünmesine seviniyorum.

Uzanıp onun yüzünü okşuyor. "Wade her zaman, bir gün çocukları olduğunda onları oraya götürmek ve aynı şeyi yapmak için sabırsızlandığını söylerdi."

Wade annesine bakıyor ve kendi kederim kalbime çarpıyor ama Wade'in çocuk sahibi olması fikri içimi ısıtıyor. Dünyanın en sevimli, en kontrolcü küçük bebeklerine en iyi baba olurdu.

"Böyle bir şey hiç olmadı," diyor.

"Ah bebeğim, daha otuz dört yaşındasın, tüm bunlar için çok zamanın var. Bir gün orada bebeklerin olacak, göreceksin. Bunu biliyorum," diyor, yanımdan geçerken güneşin doğuşundan emin bir şekilde, elimi sıkarak.

"İyi geceler, sevgililer," diye takılıyor sıranın aşağısına doğru yürürken.

Wade, annesinin asla bilemeyeceği, kalbime işkence edecek bir şey söylediği için özür dileyen bir bakışla bana bakıyor. O daha köşeyi dönmeden beni kendine çekti.

"Hadi, pis kız, seni temizleyelim. Ocean's Thirteen ve biraz dondurma ile randevumuz var."

Dudaklarımı öpmeden hemen önce ona gülümsüyorum. Evet, buna alışabilirim.

BÖLÜM OTUZ DOKUZ

Ivy

"R Owan içeride mi? Emin misin?" Wade banyosundaki duş kapısını açarken soruyor.

Bu banyo burada kaldığım zaman kullandığım banyoya benziyor ama daha büyük ve duş duvar boyunca uzanıyor. İki kişi için yapılmış, gerçekten.

"Öyle diyor, sadece formalite icabı görüşmek istiyor. Yarın geliyor."

Sütyenimi çıkarıyorum ve onunla birlikte içeri girmek için dönüyorum, su saçlarını ıslatırken bir elini saçlarında gezdiriyor ve duşa ıslak ve parıldayan Wade'i görünce ağzım sulanıyor. Minik su damlacıklarının bir Plinko tahtası gibi kaslı göğsünden aşağı süzülüşünü izliyorum.

Ne kadar süre orada durup onu tepeden tırnağa süzdüğümü bilmiyorum ama Wade'in fark edip bana sorgulayıcı bir şekilde bakmasına yetecek kadar uzun bir süre.

"Bu yüzyılda mı geliyorsun, Trouble?" Wade kanarya yemiş kedi gibi sırtarak soruyor, belli ki gözlerimi ondan alamamamdan hoşlanıyor.

Beni döndürüp suyun saçlarımı ıslatmasına izin verirken ve ellerini saçlarımda gezdirirken buharlı alana adım atarken yüzümü ona dönüyorum.

"Saçımı kendim yıkayabilirim biliyorsun..." İçgüdüsel olarak söylüyorum. "Yapabileceğini biliyorum ama ben yapmak istiyorum. Bu saçı seviyorum. Sırtından aşağı inen bu saçın görüntüsü bana bir şeyler yapıyor. Kendi başına beni sertleştiriyor. Elimde olsa bu saçı becerirdim."

Dönüp ona bakıyorum ve saçma sözlerine kıkırdayarak çenesine bir öpücük konduruyorum.

Sıcak su göğsünden aşağı kayarak beni bir kez daha büyülerken, "Daha iyisini bilmesem, bunu bilerek yaptığını düşünürdüm," diye gözlemliyorum.

"Ah evet, o da ne?" Beni döndürürken kıkırdıyor, şampuanını alıyor ve saçıma sürmeden önce avucuna biraz sıkıyor.

"Bu senin hayattaki savaş taktiğin. Her şey ve herkes hakkında yaklaşılmaz ve soğukkanlı görünüyorsun, ama tüm bunların altında - mecazi ve gerçek anlamda - ateşlisin, aslında delicesine ateşlisin ve bunu dışarı vurduğunda, inanılmaz, bağımlılık yaratan bir kişiliğin var. Eğer izin vererseniz insanlar sizden gerçekten hoşlanabilir."

Arkamdan homurdanıyor, bana yarı kızgın yarı etkilenmiş olduğunu belli eden bir ses.

"İnsanların beni sevmesine ihtiyacım yok, atlarımı ve ondan daha az insanı seviyorum, yeter ki onlar da beni sevsin, bu yeterli."

Wade'in iri elleri sandal ağacı ve kuşburnu şampuanıyla kafa derime masaj yaparken iç çekiyorum. Tıpkı onun gibi kokuyor: inanılmaz.

"İyi hissettiriyor, değil mi?" diye kulağımı tırmalıyor. "Evet, çok iyi," diyorum dürüstçe.

Wade, diğer banyosunda kendimi boşaltmak için kullandığımın birebir kopyası olan duş çubuğunu aşağı çekiyor ve saçımdaki şampuanı duruluyor.

"Bunu bilerek yapmıyorum, sadece insanlarla aram pek iyi değil," diye itiraf ediyor Wade. "Tabağımda her zaman çok şey var. Nezakete ayıracak pek vaktim kalmıyor."

Kıkırdıyorum. "Buna inanmıyorum; insanları içeri almak istemediğini hissediyorum. Eğer izin verersen seni hayal kırıklığına uğratabilirler, Janelle'in yaptığı gibi."

Saç kremini durularken bir an sağır edici bir sessizlik oluyor. O kadar seksi bir şey buluyorum ki

Bu sert kovboyun duşunda sandal ağacı ve kuşburnu saç kremi var.

Tam fazla kişiselleştirdiğimden endişelenmeye başlamıştım ki cevap verdi. "Ve insanların sana yardım etmesine alışık olmadığını hissediyorum. ve denediklerinde sizi sinirlendiriyor. Buna çok alışabilirsiniz. Bazen insanların sizinle ilgilenmesine izin vermenizde bir sakınca yoktur."

Zekice gözlemine sırtıyorum. "Peki, o zaman biz çift değil miyiz? Her birimiz metaforik duvarlarımızın arkasındayız."

"Öyle görünüyor," diyor çubuğu duş başlığına yeniden takarken ve ben kendi kirli anılarıma kıkırdıyorum.

"Komik olan ne?" Wade bana sabunu uzatırken ve kendi saçına şampuan sürerken soruyor. Ovalayarak saçlarını temizlerken bir fotoğraf çekimi gibi görünüyor.

"Duş başlığınızla aşkımı yeniden yaşıyorum," diyorum masumca, sırf vücudumu yıkarken ona işkence etmek için.

Wade olduğu yerde duruyor, su omuzlarından sırtına doğru vücudunu yıkıyor. Dilimle çizgileri takip etme ihtiyacı beni bunaltıyor.

"Duş başlığım mı?"

"Şey, senin değil, benim, teknik olarak... burada kaldığım zaman."

Wade sırtıyor, gözlerindeki o unutulmaz parıltı geri dönüyor ve ben buna doyamıyorum.

"Detaylandır," diyor kendini durulamayı bitirirken, siki benim hikâyemin fikriyle kalınlaşmaya başlamıştı bile.

Kabulümü düşünürken tek ses giderden akan su sesi.

"Harika bir masaj ayarınız var. Burada kaldığım bir gece kendimi boşaltmak için kullandım ... iki gece ... üç-"

"Burada sadece yedi gün kaldın."

Bir nefes çektim. "Tamam, dört gece."

Wade duş başlığına bakarken çenesi gevşiyor, sanki zihninde bir savaş veriyormuş gibi, sonra hızla çıkarıyor, masaj moduna çeviriyor ve bana uzatıyor, ifadesi çok ciddi.

"Göster bana."

Ağzım açık kaldı. Yüzüm kızarıyor ve parmak eklemleri göğüs ucumda geziniyor.

"Sen kendini boşalttığında ben neredeydim, Ivy?" diye soruyor, sesi o düşük oktavlı şeyi yapıyor ve anında kadınsı organlarımı canlandırıyor.

"Yan odada."

Wade bana yaklaşıyor ve duş başlığını fiziksel olarak elime tutuşturup aşağı eğiliyor, dudakları kulağımla buluşuyor. Sakallı çenesi beni sıyrırken inliyorum.

"Utanma, Trouble, bir keresinde saç tokalarından birini döllerimle mahvetmiştim. Seni en başından beri senin beni istediğin kadar çok istedim."

İtirafı karşısında gözlerimi kırptırıyorum. Sanki saç tokamın içine girmek dünyanın en normal şeyiymiş gibi ondan sadece güven yayılıyor.

"Şimdi, göster bana," diyor, tartışmaya yer bırakmadan.

Söylediğini yapıyorum, Wade içgüdüsel olarak bir eliyle sert aletini kavrarken ve diğer eliyle saçlarımı yumruklarken, kulağıma fısıldayabilmesi için yüzümü ona doğru eğiyorum.

"Ve benim için olduğun pis küçük sürtük gibi evimde kendini tatmin ederken tam olarak ne düşündüğünü söyle bana?"

Su ağrıyan klitorisime çarptığında inliyorum, gözlerimi kapatıyorum, kısmen ona bakmak zorunda kalmamak için ve kısmen de zaten çok iyi hissettirdiği için.

"Sen," diye itiraf ediyorum.

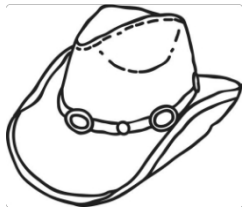
Duş başlığının etrafında dönmeye başladığımda "Daha fazla söyle," diye emrediyor, küçük şehvet sarsıntıları merkezimi kavuruyor.

"Ben... beni duvara yasladığını hayal ettim," diyorum iri ellerin omuzlarımı kavradığını ve beni döndürdüğünü hissedince.

"Bunun gibi mi?" "Evet."

Wade'in eli omurgamın ortasından geçiyor. Bu o kadar kirli, o kadar lezzetli ki, patronuma nasıl

kendi duşunda onunla birlikte oldu ve benimle birlikte hareket etmek için harekete geçti, ama sonra yine de durmam için cehennemde bir şans yok.

KIRKINCI BÖLÜM

Wade

"T "Ne?" Sırtındaki her bir kası, önümde dans eden mürekkepli sarmaşıkları gözümün önüne getirirken Ivy'ye soruyorum

Omurgasından aşağı iniyor ve kalçalarından aşağı iniyor, ıslak saçlarının sıyırıldığı sırtının alt kısmındaki iki küçük çukur. Püskürtücüyü amında tutarken sikimi kış yanaklarının arasına kaydırıyorum.

İnliyor.

Yan odada benimle birlikte kendini boşaltırken düşünmek çok heyecan verici.

"Sonra bana daracık amımı sikinin her santimiyle doldurmanı isteyip istemediğimi sordun ve ben de suyu... buraya tuttum," diyor fiskeyi klitorisinin üzerinde tutarken. Bu onu ürkütüyor ve çok tatlı bir inilti çıkarıyor.

Benim pis kızım.

"Mmhmm ..." Duş başlığını amının üzerinde çalıştırırken başparmağımı kışının ortasındaki küçük gül goncasında kullanırken mırıldanıyorum. Bu kadının her gün her dakika sahip olduğu her deliği doldurma ihtiyacım beni düpedüz şok ediyor.

"Öyle mi?" Ben soruyorum.

"Ha?" diyor şaşkınlıkla ve başparmağım ıslak, büzülmüş göt deliğine bastırıldığında tüm vücudu titriyor.

"İster misin? Daracık küçük amını sikimin her santimiyle doldurmamı ister misin?"

"Her lanet dakika," diye tereddüt etmeden cevap verirken ben başparmağımın ucunu ona kaptırıp inliyorum. Bir gün benim sikim onun yerini alacak.

Bu duyguyla ılık atıyor, ama geriye, içime doğru sallanması beni şaşırtmıyor.

"Kahretsin, Wade... Daha önce hiç... daha önce kimse bana dokunmamıştı."

Arkasından sırtıyorum. "Sana öğretmem gereken bir şey daha var," diyorum.

İhtiyaçtan duş duvarına doğru inliyor.

"Duşumda saklanıp, dudaklarında benim adımla kendini boşaltma düşüncesi bile beni çılgına çeviriyor."

Bacakları titremeye başlarken Ivy duş başlığını daireler çizerek hareket ettirir.

Hayır, henüz değil.

Duş başlığını ondan alıyorum ve sırtını fayansa dayaması için onu çeviriyorum, çubuğu kendi elimde tutuyorum, hala klitorisinin üzerinde tutuyorum ama onunla alay ediyorum, çekmeden önce ona sadece birkaç saniye veriyorum. Dudaklarım onunkileri buluyor, yavaş ve a bir şekilde, avuç içi şaftımla birleşiyor ve dudağını ısıırıyorum.

"Neredeyse oradaydım," diye inliyor.

"Sadece ben işi bitiririm, sadece ben seni boşaltırım, anladın mı?"

Gözlerinde ateşle bana bakıyor. "Sana kendi başımın çaresine bakabileceğimi söylediğimi sanıyordum?" Ağzı bir sırtışla açılıyor ve boğazına kadar soktuğum sikimle yüzündeki sırtışı silmek istiyorum.

Hem parmağımı hem de duş başlığını klitorisinin üzerinde sığ daireler çizmek için kullanırken, "Gördün mü, olay bu, Trouble," diyorum.

İnliyor.

"Kendine yalan söylüyorsun. Kendi başının çaresine bakamazsın, tam olarak değil," diyorum iki parmağımı sırlıklam amına sokarken.

İnliyor ve yenilgiyle başını göğsüme yaslıyor.

"nk ister benim sikimle, ister kendi parmaklarıyla, ister bu duş başlığıyla olsun, ben hala

gel."

Dişlerimi çenesinde gezdiriyorum ve asayı hareket ettirip taş gibi sert aletimle sırlıklam yarığına bastırırken tatlı tenini ağızıma çekiyorum.

"Bu biraz... aşırı özgüvenli, sence de öyle değil mi?" diye nefes alıyor. Sözleri güçlü ama altımda pantolonunu indirirken erimiş bedenini fiziksel olarak yukarıda tutuyorum.

"Aşırı bir şey değil bebeğim, sadece benim olanı sahipleniyorum." Parmaklarım onun sıkı sıcaklığına girip çıkıyor, yeterince yavaş ki su klitorisini bulduğunda daha fazlası için kıvranmaya başlıyor.

"Sen... bana sahip olduğunu mu söylüyorsun?" diye sormayı başarırken gözleri yuvalarından fırlıyor ve tırnakları sırtıma batıyor.

"Şu anda mı? Kesinlikle öyle görünüyor."

Boştaki elimle çenesini kendime doğru eğiyorum, menekşe rengi gözleri açık, şehvetle parlıyor, uzun kirpiklerinin üzerinde küçük su damlacıkları var, saçları ıslak ve keçeleşmiş, her yerinden su damlıyor.

O kesinlikle inanılmaz.

"Bu gece seni nasıl boşaltırım, adımı nasıl haykırtırım. Sahip olduğum şey bu, Ivy." Dudaklarından öperim. "Ve kabul etsen de etmesen de benim sahip olmamı istiyorsun."

Duş başlığını yuvasına geri yerleştiriyorum ve su üzerimizde yuvarlanırken Ivy'nin vücudunu kendi vücudumla duvara sabitliyorum. Kaygan kalçalarını sıkıca kavriyorum ve sonra onu kaldırarak, herhangi bir uyarıda bulunmadan kendimi duvara karşı sırlıklam amciğinde kaybediyorum.

Etrafımda titrerken ağızı bir çığlıkla açılıyor; bana hiçbir sürtünme sunmuyor ama felaketim olma tehdidiyle beni çok sıkı kavriyor.

"İtiraf etmeye hazır mısın?" Ellerimi onun üzerinde gezdirirken ve gözlerimi birleştığımız yerde ziyafet çekmek için aşağı bakarken soruyorum.

"Ben... daha derin... daha fazla," diye tutarsızca söylenirken omuzlarımı pençeliyor.

Sırıtıyorum ve o inlerken kalçalarını öyle sert kavırıyorum ki kesinlikle moraracak, kendimi daha da içine itiyorum, ellerimi omuzlarını yoğurmak için yukarı kaydırıyorum, bacaklarını belime tamamen sararken vücudunu benimkiyle buluşmak için aşağı çekiyorum. Sert, hızlı, acımasız.

"Evet!" Sikim içinde zonklarken Ivy ağlıyor,

"Kahretsin, şu haline bak. Çok çaresizsin... daha fazla sikim için yanıp tutuşuyorsun. Seni öyle bir boşaltacağım ki, o güzel gözlerinin ardındaki yıldızları göreceksin."

"Lütfen..." Ben onu becerdikçe kollarımdaki tutuşunu kaybediyor. Onu incitmek gibi bir endişem yok, ona verebileceğim kadar sert istiyor, damlayan amcığı benim kanıtım. Her hareketimde gözlerim yuvalarından fırlayacak gibi oluyor.

O hissediyor ...

"Hissediyorsun..." Bir saniyeliğine kendimi ona kaptırıyorum.

"Çok iyi," diye haykırıyor. "Evet."

Onu öpüyorum. "Bu ..."

"Wade..." İçine tekrar tekrar piston sokarken adımını inliyor.

Onu becerirken içindeki mücadeleyi görüyorum, daha uzun sürmesi için uğraşıyorum. Ellerimi saçlarına bağladığımda, mücadelesinin ölmeye başladığını izliyorum. Ivy'nin teslim olduğunu görmek en güzel manzara, çünkü onun hiçbir şeye kolay kolay teslim olmadığını biliyorum. İçine her daldığımda ona sunduğum zevke boyun eğmesini izlemek aradığım ödül.

"Ne kadar muhtaç bir velet. Çok istekli. Vücudun sikim için yalvarıyor."

"Evet..." diye haykırıyor saçlarını sertçe kavrayıp başını geriye doğru eğerek dudaklarımın onunkilerle buluşmasını sağladığımda.

"Söyle o zaman, Ivy. Hemen şimdi, şu anda." Onu öperim. -"Bu amcığın sahibi kim?"

"Kahretsin," diye sızlanarak sesleniyor, gözleri tekrar geriye kayıyor. "Kim, Ivy mi?" İki katına çıkardım, onu duvara yapıştırırken

Başparmağı sertleşmiş klitorisini çimdikliyor ve onu uçurumun kenarına gönderiyor.

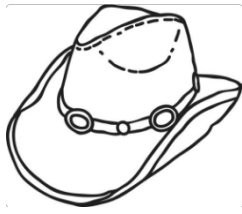
Başı öne doğru geliyor, güzel gözleri açılıyor ve bir anlığına benimkilere odaklanıyor. Zamanın ve mekânın yok olduğu o bir saniyede fısıldıyor: "Sen, Wade. Sen."

Onun sözleriyle göğsümde beklenmedik bir sıcaklık hissediyorum. Kendimi kontrol edemeyerek elimi saçlarından çektiğimde beni ele geçiriyor, tamamen tüketiyor.

Sikim sarsılıyor ve içine dökülüyor, o ise etrafımda parçalanıyor, amı sahip olduğum her damla için yalvarıyor, sıkı duvarlarının her spazmıyla beni daha derine çekiyor.

"Ivy..." Gözlerimi kapatıp bayılmamak için avucumla duvara vururken bir iniltiyle onun adını söylüyorum. Ne kadar süre geldiğim hakkında hiçbir fikrim yok, sadece hiç bitmeyecekmiş gibi hissettiriyor. Küçük bir parmak çenemi yukarı çekerek bakışlarımın onunkilerle buluşmasını sağlıyor ve beni ona geri getiriyor, güzel dudaklarında nazlı bir sırıtış.

"Görünüşe göre sana da sahip olabilirim."

KIRK BİRİNCİ BÖLÜM

Wade

Aralık

| açık silo kapısına yaslanmış Ivy'yi beklerken, topraktaki botlarıma bakıyorum. Kırk yedi gün boyunca Biz de aynı şeyi yapıyorduk ve bu onun zamanında gelmediği ilk gün.

Kırk yedi gün olduğunu biliyorum çünkü Ivy her sabah bana Angel's Wings'i kaç gündür eğittiğimizi ve kapıdan kendi başına fırlamasına kaç gün kaldığını hatırlatıyor.

Yine de burada kışımın donmasına şaşdırmamalıyım.

Ivy bütün sabah çok gergindi. Kahvesini ilk fanilasının üzerine döktü, AQTA ile yaptığı telefon görüşmesinin saatini karıştırdı ve şimdi de tam Angel'ın büyük anı için antrenman pistimize gitmeye hazırlanırken ofise geri koştu ve "hava düşündüğümde daha rüzgarlı" diye bir şeyler mırıldandı.

Botlarının tıkırtısı uzun koridorda bana doğru ilerlediğini haber veriyor.

"Kahretsin, neredeyse beni endişelendiriyorsun," diyorum nihayet görüş alanıma girdiğinde.

Ivy benimle karşılaştığında nefesini üflüyor, saç tokasını tutuyor ve gülümsüyor.

"Bulamadım. Çok gergindim," diyor yürümeye başladığımızda.

Kayıp saç tokası yüzünden mi geç kaldı? Bu kadın aklını kaçırmış ama bunu yaparken çok güzel görünüyor.

"Bunu bugün yapmak zorunda. Eğer yaparsa Ocak ayına sorunsuz gireriz," diye saçmalıyor dudağını ısırarak. "Sence yeterince zamanı var mı?"

Menekşe rengi gözleri cevapları zaten bildiği halde bana bakıyor ama umurumda değil. Onun tarafından ihtiyaç duyulmak, sanırım bana bir tür huzur veriyor.

Onu sakinleştirmeye çalışarak, "Kesin olan bir şey var, saç tokası sende olduğuna göre artık çok daha iyi olacak," diye alay ediyorum.

"Bugün mantıksız davranmaya iznim var, programa uyması çok önemli" demeden önce bileğine takarken bana vuruyor.

"İyi olacak, Bela," diyorum ona, yürürken omzunu sıkarak.

Yüzüme çarpan hava soğuk. Piste yaklaştığımız anda Rowan McCoy'u görüyorum, o da bizi bekliyor. Angel'ı eve getirdikten hemen sonra bizimle anlaştı ve Angel'ın derbideki koşusu için resmi jokeyimiz oldu. Tam da umduğumuz gibi biri oldu ve Ivy ile birlikte mükemmel bir şekilde çalışıyorlar.

Benim alışılmadık yaklaşımlar olarak adlandırdığım pek çok konuda aynı fikirlere sahip oldukları ortaya çıktı. Bu yüzden çoğu zaman ikisi bir araya geliyor ve benim daha eski moda fikirlerimi geçersiz kılıyorlar.

Melek yaklaştıkça Ivy bebeğiyle gurur duyuyor ve ona yaklaşmak için yanımdan ayrılıyor. Ona sokuluyor, onu okşuyor ve onunla konuşuyor, Angel'ın nihayet içeri girmesine, sabırla beklemesine ve sonra zil sesiyle kapıdan hatasız bir şekilde fırlamasına yardımcı olacağını düşündüğü her türlü voodoo saçmalığını söylemek için bir dakikasını ayırıyor.

Ivy eğitiminde yavaş hareket etti, benim yapabileceğimden daha yavaş, onu haftada sadece iki kez kapıya getirdi, her zaman ata öncelik verdi, onu asla aceleye getirmede.

Wade'e öğretmiyorum, rehberlik ediyorum, sürekli tekrarlıyor.

Şapkamı yukarı çekip alnımı siliyorum. Noel'e sadece dört gün kala, bu Angel'ın evde kalması için son şansı.

Program.

Bana kalırsa Ivy, olmaması gereken bir sinir yumağı. Programına hassasiyetle sadık kaldı. Bütün gün düzenli görevleri arasında beni geceleri tatmin etmek onun hayatının amacı oldu. Olabildiğim kadar memnun. Çok kısa bir süre içinde fark ettim ki Ivy'den ne kadar alırsam alayım, asla yeterli olmuyor.

"Nefes al," diyorum ona yanıma döndüğünde. Başını sallıyor, dinliyor ve derin bir nefes alıyor.

Bu atı seçme konusunda herhangi bir şüphem olsaydı - ki olmadı - kesinlikle şimdi olmazdı.

Ivy'nin onu eğitmesini izlemek, gözlerimin önünde gerçekleşen sihri izlemek gibi. İkisi tek bir ruh gibiler.

"Şimdi mürettebatla birlikte izlemeye gidelim mi?" Elini sıkarken en iyi manzarayı görebilmek için pistin diğer tarafını işaret ederek soruyorum.

Diğer tarafa gidiyoruz ve ailemin çoğuyla orada buluşuyoruz.

Geleneksel tatil neşesi ve meze gecemiz için herkes çiftlikte. Aralık ayının serin havasında durmuş, birbirleriyle her şey ve hiçbir şey hakkında aynı anda sohbet eden kalabalığa bakıyorum.

Nash ve Cole büyük evden yaklaşırken Ginger geveze dişleriyle, "Hadi bu gösteriyi yola koyalım, annem kışlık paltosunu unutmuş," diyor.

"Bu herif de kim? Kuzen Eddie mi?" Nash'in şapkasını çekiştirerek soruyorum. Kulak kapakları olan asker yeşili bir şapka takıyor. Kırmızı ve siyah fanilasıyla birlikte National Lampoon's Christmas Vacation'dan fırlamış gibi görünüyor.

"Kuzeydeki tarlada bundan sonra kesilmesi gereken ağaçlar var mı?" Nash'e sordum. "Karavanı temizlemeye ve Snots'u gezdirmeye biraz ara verebilir misin?"

"Siktir git dostum, tatil havasındayım," diye homurdanıyor.

CeCe ve Mabel'ın ahırın yanından geldiklerini görene kadar bunların hiçbiri mantıklı gelmiyordu, CeCe aynı paltoyu giymişti, tabii ki daha küçük bir versiyonunu, Mabel ise bir Noel

Ivy'ninkine uyan bir saç tokası, Ivy'nin ona erken bir hediye olarak verdiği.

Cole elini uzatıyor ve Ginger'a büyük lacivert parkasını uzatıyor.

"Sana daha hazırlıklı gelmeni söyleyen oldu mu, kadın?" diye ısıyor, kadın hevesle ondan alıp kendi etrafına sarıyor ve sıkıca çekiyor.

"Neden büyük ve rahatsız bir paltoya ihtiyacım olsun ki? Evden arabaya, arabadan senin kapına kadar yürüdüm. Angel'ın kapıdan atlayışını izlemek için buraya geleceğimizi unutmuşum."

"İlkbahar," diye düzeltiyor Cole. "Ve bu çok kötü bir cevap. Ya arabanız bozulursa?"

Ginger sanki bu olasılık hiç aklına gelmemiş gibi bir an düşünür.

"Bilmiyorum. Hayatımı her seferinde bir an yaşıyorum," diyor yüzünü postun içine gömerken. "Ayrıca, eğer yıkılırsam, kanun adamlarından biri gelip beni kurtarmak zorunda kalacak." Gözlerini onunkilere dikeyor ve neredeyse ona sırtıttığını göreceğim. Bunun tek sebebinin, daha söylemeden önce kendi cevabına gülmesi olduğunu fark ediyorum.

"Eğer böyle bir şey olursa ve arıza yaptıktan sonra beni ararsan, yolun kenarında titreyerek bekliyor olacaksın ve ben de sıcak kamyonumdan sıcak ikolatamla sana el sallıyor olacağım."

"Bence bu da sayılır baba," diye söze girdi Mabel

"Yolcu koltuğunda benim için her zaman yerin var Cole." Ginger sırtıyor.

Çiftlik görevlileri Rowan ve Angel'ı mükemmel bir şekilde kapıya sabitlerken, kapının kapanma sesi onların tuhaf şakalaşmalarını böler ve Ivy kapı kapandığında Angel'ın sakin kalıp kalmayacağını görmek için beklerken bir nefes eker.

"Vay anasını, zili çalmadan önce bir içkiye ihtiyacım olabilir," diye fısıldıyor endişeyle bana doğru. Kimse duymasın diye başımı kulağına yaklaştırıyorum.

"Bunu yapabilirim, ama bence içkiye ihtiyacın yok, sadece Angel'ın bunu yapabildiğini bize göstermesini izlemelisin, daha sonra bu kadar iyi bir iş çıkardığın için seni ödüllendireceğim," diyorum ona.

"Hmm," diyor alt dudağını bir şey düşünürken yaptığı gibi dişlerinin arasına alırken.

İki aydan fazla bir süredir neredeyse her gün her dakika onunla birlikte olduktan sonra, onu daha önce hiç kimseyi tanımadığım bir düzeyde tanıdım. En iyi ve en kötü yanları? Dudaklarının dudaklarımla buluşması dünyanın en inanılmaz duygusu ve aynı zamanda en korkutucu olanı, çünkü şu anki durumdan daha fazlasına sahip olmak istiyorsam, sadece sözleşmesi bittiğinde onu çiftliğimde tutmanın bir yolunu bulmak zorunda olmadığımı biliyorum, aynı zamanda onu içeri almaya hazır olmalıyım ve gerçekten evliliğim gibi bitmeyecek bir şeye sahip olabileceğime güvenmeliyim. Her ne kadar bu noktaya gelmeden önce tüm bunları enine boyuna düşünmem gerekse de düşünmedim, bu yüzden burada, Ivy ile aramızdaki fiziksel çekimin çok ötesine geçtiği gerçeğini yüzde yüz inkâr ediyorum. Ancak, inkar eden gerçek bir adam gibi, kendime her şeyin yoluna gireceğini ve yarın beni nasıl hissettirdiği konusunda endişelenebileceğimi söylemeye devam ediyorum. Kırk küsur gün ve geri sayım ...

"Bunu ilginç kılmak ister misin?" diye soruyor, menekşe rengi gözleri muziplik dolu. Bela dolu.

"Kendi atıma karşı bahis oynamamı mı istiyorsun?" İnanılmaz bir şekilde alay ettim.

"Lütfen? Bugün iyi gitmezse dikkatini dağıtacak ve dört gözle bekleyeceği bir şeye ihtiyacım var-"

"Eğer bahar gelmezse, Florida'daki pistlere gitmeden önce antrenman yapmak ve durumu düzeltmek için hâlâ haftaları var," diye hatırlatıyorum ona.

"Doğru, yine de bahse girelim," diyor ciddiyetle.

"Tamam, Trouble, ateş et, bahis ne?"

"Eğer Angel kendi başına mükemmel bir şekilde ortaya çıkarsa... dünyada istediğim her şeyi yapmak zorundasın. Eğer yapmazsa, o zaman senin istediğin her şeyi yaparım."

Yani duyduğum şey, her iki şekilde de kazanacağım mı?

Ona bakıyorum ve buna ihtiyacı olduğunu görüyorum, bu yüzden hemen kabul ediyorum. Sonuçta, Ivy'nin bana ya da benimle yapmak istediği her şey benim için iyi olacak, eminim.

"Anlaştık," diyorum en iyi manzarayı görebilmek için demir direklere doğru ilerlerken.

Ivy her an tepesi atacakmış gibi görünüyor.

Elimi ceketinin yakasının altından geçirip omzuna koyuyorum, Henley'sinin yakasının altına hafifçe sürtüyorum, teninin ve saçlarının ipeksiliğinin beni ısıtmasına izin veriyorum. Alametifarikası olan kot pantolonu, flanel ceket ve kovboy şapkasıyla her zamanki gibi çok sevimli. Ayağında yırtık pırtık fildişi Lucchese botları var.

Haden kapıya yerleştikleri süreyi kaydediyor. Haden zile doğru ilerlerken Ivy'nin nefes almayı bıraktığına eminim.

"Selam." Omzunu sıktım; bana baktı. "Tatlım, bu onda."

İki dakika daha geçer ve Angel hâlâ kalmaya devam eder, tam da olması gerektiği gibi. Haden zili çalmak için hareket ettiğinde Ivy gözlerini kapatıyor ve kapılar açılıyor. Rowan botlarıyla Angel'ın yanlarını sıkıca kavırıyor ve Angel kapılardan dörtnala fırlayarak zaten etkileyici bir hızla pistimizi yakıp geçiyor. Angel kendine güvendiğini gösteriyor ve Ivy onca hafta onu aceleye getirmemenin tam da planladığı gibi işe yaradığını hemen anlıyor.

Bütün ailem Angel için bağırıp çağırmaya başladı. "Evet!

Hadi bebeğim!" Ivy haykırıyor, küçük ağzını

Sanki lanet olası at durduğumuz yerden onu duyabiliyormuş gibi.

Pistin sonuna geldiklerinde, Rowan kazandıkları zaferden dolayı yumruğunu havaya kaldırıyor, Ivy ise neredeyse zıplayarak ıslık çalıyor ve gözyaşları yüzünden aşağı dökülmekle tehdit ediyordu.

Onu kendime doğru çekip sıkıca sarılırken kıkırdıyorum.

"O benim bebeğim!!! İşte benim kızım!" diye bağılıyor, ben de onu daha da yakınımaya çekip şeker kokulu başının üstünden öpüyorum, kimin gördüğü umurumda değil.

Benim duygularım da aynen böyle.

KIRK İKİNCİ BÖLÜM

Ivy

"W "Koridorları süsleyin, kim burayı aydınlatmaya hazır?" Ginger elindekileri bırakırken Noel arifesinden bir gün önce Horse and Barrel'daki masamızda çanta. En son gelen oydu ve skandal yaratan kırmızı bir elbise giymişti. Nemli teni ve uzun koyu bukleleri Noel Baba şapkasının altında dans ediyor.

Wade ve ben Olivia, Cole ve CeCe ile birlikte oturmuştuk bile, Nash barın arkasından bizi yakından izliyordu. Ancak Ginger gelir gelmez, Wade'in aniden sesini yükselten küçük kardeşi de dahil olmak üzere herkesin dikkatini üzerine çeker.

"Görünüşe göre her zamanki gibi sen," diye mırıldanıyor Cole masanın karşısından ona çilekli bir margarita uzatırken nefesinin altından.

"Bu kadar cimri olmayın, Memur Bey. Şurada bir ökseotu gördüğümü sanmıştım, gezinmek ister misin?"

Cole alay ediyor ama ben görüyorum, gözlerinin onu en sevdiği likör markasıymış ve çok susamış gibi içine çektiği o bir saniyeyi.

"Eminim bu konuda pek çok seçeneğin vardır, Vixen."

"Elbette bir sürü var ama bak ne diyeceğim Cole. Kendimi şenlikli hissettiğim için ilk sen olabilirsin." Cole'un çenesini cımbızlarken gülümsüyor. O kadar güzel bir kız ki, ona bakmak neredeyse acı veriyor ve Cole Ashby ne derse desin, eminim o da bu odadaki her erkek gibi bunu fark ediyor.

"Bir içkiye daha ihtiyacım var," diye homurdanıyor Cole yarı homurdanarak. "Bir tane daha ister misin?" diye soruyor Wade.

Wade burbonunun geri kalanını devirir ve başını sallar.

"Ben de bebeğim, bu gece kutlama yapıyoruz," diyor Ginger Cole'a, o uzaklaşırken. "Çizmelerimi giymenin sana şans getireceğini söylemiştim! Angel's Wings'in ilk dönüm noktasına, genç galibiyetleri de aynı kolaylıkla gelsin. Ayrıca bebeğim, muhteşem görünüyorsun, parlıyorsun. Sevdiğin şeyi yapmak sana çok yakışıyor." Ginger gülümsüyor.

Bu gece işi bittikten sonra beni almaya gelen Wade'in ellerini altından geçirdiği lacivert straplez elbiseme bakıyorum.

Ginger margaritasını kaldırıyor ve ben onun açık sözlü iltifatı karşısında kızarken hepimiz onu takip ediyoruz. Gerçekte, muhtemelen hayatımda hiç bu kadar cinsel açıdan tatmin olmadığım için parlıyorum, ancak Wade bu gece küçük bahsimizi kaybetmesinin nelere yol açacağını öğrendiğinde her şey değişebilir.

Wade'in eli masanın altında uyluğumu buluyor ve hafifçe sıkıyor. Haftalardır hissettiğim o lanet kelebekler bir anda midemde yüzeye çıkıyor.

"Peki, sırada ne var?" Olivia sıkı bakır topuzunu düzeltirken soruyor. Bu üç kadın Noel neşesinden oluşan bir ekip gibi görünüyor: Olivia'nın elbisesi avcı yeşili kadife ve uzun bacaklı vücudundaki her kıvrımı sarıyor; CeCe ise sırtı olmayan beyaz kazak elbisesi içinde bir melek gibi, Nash'in barda kendisinden olduğunu bilmeyen bir adam ona uzaktan bile baksa masamıza uğramasını sağlıyor.

"Şimdi gençlik sezonu başlamadan önce daha yoğun antrenmanlara başlıyoruz. İlk sıralama yarışı -aslında bir antrenman- Şubat başında. Ondan önce test edilecek" diyorum.

"Ve eğer kapı kartını alırsa, onu derbiye aday gösterebiliriz ve ilk gençler yarışı Eylül'de olur," diye yanımda Wade konuşuyor.

"Sadece kırk puana ihtiyacın var, değil mi?" Ginger soruyor

Wade, "Evet, ama onları elde etmek o kadar kolay değil ve elimizde ne kadar çok olursa o kadar iyi," diye söze başlıyor.

"Ve Angel ne kadar çok yarışa katılırsa, derbi gününe ulaşması o kadar iyi olur," diye ekliyorum.

Ginger her şeyi bilen bir şekilde sırtıyor.

"şu halinize bakın, birbirinizin cümlelerini tamamlıyorsunuz; birlikte bu kadar çok çalışmak işe yarıyor gibi görünüyor." Kıp kırmızı boyalı parmağını aramızda sallayarak bana göz kırıyor ve margaritasından bir yudum alıyor, yudum derken bardağın yarısını kastediyorum.

"Birbirimizle senkronize olmak güzel bir şey," diye ekliyor CeCe ve bana dönüp gerçekten tatlı bir gülümsemeyle karşılık veriyor.

"Daha iyi bir eğitmen isteyemezsiniz," diyor Ginger resmen.

Wade'in kaşları atılıyor, sanki Ginger'a kızmış gibi. Tüm zamanımızı birlikte geçirdiğimiz gerçeğini saklamaya çalıştığından değil, sadece son birkaç haftadan sonra Wade Ashby'nin kimseye cevap vermekten hoşlanmadığını ve mahremiyetini sevdiğini fark ettim. Aramızda olup bitenlerin hiçbiri hakkında konuşmadık; sadece aynı lezzetli rutini sürdürmeye devam ediyoruz. Bütün gün antrenman yapıyoruz, gece Wade'in bize pişirdiği inanılmaz yemeği yiyoruz, sonra da kendimizden geçene kadar birbirimize doyamıyormuşuz gibi sevişiyoruz.

Kulbemi haftalardır çamaşır yıkamak ve kıyafet değiştirmek için bile görmedim ve patronuma karşı bazı ciddi duygularla savaşıyor olsam da, kısmen bir noktada ayrılacağımı bildiğim için ve kısmen de muhtemelen ona gerçekten hak ettiği geleceği asla veremeyeceğimi bildiğim için, bunları kabul etmeye hazır değilim. Jo Anne'nin hayalini kurduğunu söylediği oğulları aklımdan çıkmıyor. Bana sürekli sahip olamayacağımız şeyleri hatırlatıyor.

Wade, Ginger'ın sözleriyle durumumuz hakkında endişelendiğimi hissetmiş gibi uzanıp masanın altından tekrar kalçamı tutuyor. Aşağıya bakarken göz kırıyorum ve bir kelime fark ediyorum

Daha önce olmayan bir şey derisine kazınmış. Mürekkep yeni, parlak, sanki bugün yaptırmış gibi. Başparmağı ve işaret parmağı arasında eğik bir karalamayla mükemmel bir şekilde oturuyor.

Benimkini.

Kalbim hızlanarak ona bakıyorum... Gerçekten de öyle mi? Gözleri benimkilerle buluşuyor, sonra eline bakıyor, sonra tekrar bana dönüyor. İhtiyacım olan tek cevap gözlerindeki bakıştı. Karanlık, iddialı. Beni harap etmeden önceki bakışı.

Kesinlikle yaptı.

Wade'in dudakları tehlikeli bir şekilde dudaklarıma yaklaştığında nefes alışverişim hızlanıyor. Gözlerim masanın etrafında uçuşuyor ama karanlık ve gürültülü barda kimse bize dikkat etmiyor bile. Kulağıma eğiliyor, derin sesi kristal berraklığında ve fısıldıyor, "Yaptığımız her şey sadece bizim için. Seninle benim aramda olanlar hiçbirine ait değil ama sana baktığımda ne gördüğüm konusunda en ufak bir şüphen varsa..." Sırıttıyor ve ekliyor: "Yakamı takınca çok güzel görüneceksin, Ivy." Ve parmaklarını elbisemin altından geçirerek kalçamı sıkıca kavlıyor.

Ben sakın kalmaya çalışırken amım beklentiyle zonkluyor. "Bu düşünce seni korkutuyor mu?" diye fısıldıyor. "Ya da seni bunun için bana yalvarmak ister misin?"

"İkisinden de biraz," diye fısıldıyorum içtenlikle.

"Eğer yalvarmak istiyorsan, duymam gereken tek bir kelime olduğunu biliyorsun" diyor.

Gözleri benimkilere kilitleniyor, merhamet dilimin ucunda ve ben sadece beş dakikadır buradayım. Ginger'ın sesi transımızı bozana kadar bar etrafımızda kayboluyor.

"Bir tane daha lazım. Nerede bu adam?" Sırtarak bardağını boşaltıyor.

"Asher hepiniz için içecek getiriyor," diyor Cole, tam zamanında içeri girip çubuk krakerini çıtırdatırken.

"Beni çok iyi tanıyorsun." Adam gözlerini devirirken Ginger omzuyla onu dürtüyor.

"Sadece ne kadar hızlı içtiğini biliyorum. Tam on dakika oldu, bu gece oyundan düştün."

"Ne ima ediyorsun? Dilini ısır lütfen. Son dört günde üç Noel yemeği, sınıfın her köşesinde hasta çocuklar, ayrılıklar, gençlik dramaları ve not vermem gereken yirmi dört 'William Shakespeare bugün yaşasaydı' ödevi vardı. Uzun bir haftanın ardından nasıl gevşeyeceğini bilen bir kadın olduğum için beni utandırma Cole Ashby. Sen bundan daha iyisin."

Cole ona sırtlıyor ve bir avuç dolusu krakerle kalkık avucunu uzatıyor.

"Ah, sevgilim, çok üzgünüm," diyor Cole ona, sesi alçak ve yavaş ama yine de bir şekilde alaycı.

Ginger ona bakar ve uzattığı elden bir simit alır.

"Bu özrü kabul ediyorum, çok teşekkür ederim ve gelmeye devam etsinler," diye mırıldanıyor adam kaseyi ona doğru kaydırırken.

"Mabes Noel için Gemma'dan ne zaman dönecek?" Wade Cole'a sorar ve eski karısından bahsedilmesi Cole'un ruh halini anında bozar.

"Yarın. Sırf Gemma birdenbire bir yetişkin gibi davranıp ona ebeveynlik yapmak istiyor diye Mabel'in alışkın olduğu Noel Arifesi geleneklerinden vazgeçmeyeceğim. Eğer gelecek Noel'de hâlâ ebeveyn olacaksa, zamanı uygun bir şekilde bölüşmeyi konuşuruz."

"Sanırım bir şeyler çeviriyor," diyor Ginger simitlerini çıkırtırken. "Durup dururken, neredeyse beş yıldır ortalarda yokken, bir erkek arkadaşı var ve ciddi bir anne tipi mi? Şuraya yazıyorum, bir şeyler dönüyor," diye devam ediyor.

"Katılıyorum," diyor Wade. "Kim bu adam?" "Brent Wilson. Polis. Kibirli bir pislik. CeCe'ye asıldı Geçen yaz," diyor Nash, barmen Asher Reed'in hemen arkasından margaritalarımızı taşıyarak kabine kayarken.

Asher'la çok fazla etkileşimim olmadı ama yaklaşıırken onu izliyorum. Bu kasabada Wade kadar uzun ve iri olan tek adam o olabilir. Ginger'ın bir keresinde onun kasabanın itfaiye şefi olduğunu söylediğini hatırlıyorum. Geniş, derin gri gözleriyle koyu İrlandalı gibi görünüyor ve yüzü dışında görünen derisinin bir santiminin bile kömür ve siyahla boyanmamış olduğunu sanmıyorum. Çenesinden bileklerine kadar her yeri kaplıdır. Yüzündeki kıllar kalın.

Extraction'daki Chris Hemsworth'ün daha büyük ve çok daha tehlikeli bir versiyonu gibi görünüyor. Tabii ki karşılaştırma yaparken aklıma aksiyon filmleri geliyor.

İçkilerimizi koyarken sesi derin ve korkutucu, hafif İrlanda aksanı fark ediliyor.

"Dört çilekli marg," diyor her birimize birer tane verirken.

Emin olamıyorum ama kısa bir an için Olivia'ya uzatırken elinin altına bir şey sıkıştırdığını düşünüyorum ama o kadar belli belirsiz ki aklım bana oyun mu oynuyor diye düşünüyorum. Olivia ona bakıyor ve kısa bir an için bakışlarıyla buluşuyor, sonra tekrar masaya bakıyor. Birbirlerini tanıdıklarını bile fark etmemiştim.

"Lanet olsun, dışarısı pirinç sütyen giymiş bir cadının memesinden daha soğuk!" Baba Dean, Mama Jo ile birlikte masamıza doğru ilerlerken kar taneleri kovboy şapkasının tozunu alırken sesleniyor.

"Tanrım, baba. İyi giriş yaptın," diyor Cole, Nash ayağa kalkıp zaten tika basa dolu olan masamıza iki sandalye daha koyduktan sonra barın önüne doğru gözden kaybolurken.

"Varlığımı bir şekilde duyurmalıyım. Blake Shelton'ın tüm gece boyunca şovu çalmasına izin veremem."

Wade'in omzuna vuruyor ve ben de sırtıyorum. "İçiyor muydun? Sen neden bahsediyorsun be?

yaşlı adam?" Wade, masadakiler toplu halde kıs kıs gülerken şöyle der. "Herkes beni dinleyebilir mi lütfen?"

Nash sahnedeki mikrofondan sesleniyor. "Birazdan Bu gece biraz farklı bir şey yapalım, çünkü yarın Noel Arifesi ve aramızda bir süperstar var.

Ortada," diyor Nash, iki Horse and Barrel alışanı arkasından devasa bir düz ekran televizyon getirirken Wade'i işaret ederek.

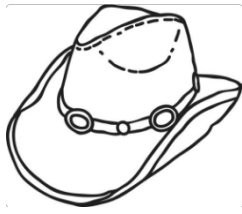
"Orospu çocuğu," diye homurdanan Wade, bir sunucunun son teknoloji ürünü bir karaoke makinesi getirmesini izliyor.

Başını sallarken ve yumruklarını sıkarken karanlık barda gözleri anında benimkilere takılıyor. "Onu pataklayacağım," diye homurdanıyor ve bunun için hemen Nash'i suçluyor.

Elimi Wade'in kolunun üzerine koyuyorum. "Aslında, şef... geçen gün girdiğimiz bahsi hatırlıyor musun?" Ona masumca gülümsüyorum ve sadece benim duyabileceğim şekilde fısıldamadan hemen önce, bunun arkasında benim olduğumu anladığında çenesi gevşeyip yüzünü gerçek bir şok kapladığında hiç bu kadar tatmin olmamıştım.

"Bunun için çok acı çekeceksin, Trouble..."

Sırıtıyorum. "Kasaba müziği eşliğinde ölüm m? şansımı deneyeceğim." CeCe yanımda gülmekten kırılırken ben de kıkırdıyorum.

KIRK ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Wade

TÜç burbon ve bir iki kadeh tekila daha içtikten sonra, ben ve çocuklar sahnede idik ve Garth Brooks'tan "Friends in Low Places" ve eğer ben olmasaydım şarkının içine ederdik. Şarkının sonunda Cole, Jimmy Page'i kışkandıracak bir hava gitarı çalmaya başlıyor ve Nash sahnede dans ederken -düzeltiyorum, dönerken-CeCe'ye seksi suratlar yapıyor.

Ben mi? Masadaki siyah saçlı güzele odaklandım, bana biraz tahrik olmuş gibi bakıyor ve bir oda dolusu kasabalıya karaoke yaptırdığım için ona ne yapacağımdan biraz korkuyor. Bu benim en kötü kabusum olabilir, ama hiç değilse sözümün eriyim ve şu anda olduğu gibi onun tüm dikkatini üzerime çekmek için her gün buraya çıkıp kendimi aptal durumuna düşürebilirim.

Ivy masadan kalkıp tüm kızlarla birlikte dans pistine çıkıyor ve Cole'un polis arkadaşlarından birkaçı sahneye çıkıp Luke Bryan'ın "Kick the Dust Up" şarkısıyla en iyi performanslarını sergiliyor.

Masamızda yarı aydınlatılmış Papa Dean ile soluklanıyorum ve Ivy'nin hareketlerini izliyorum. Bu lanet olası lacivert elbise beni öldürebilir. Saçlarını düzgün bir şekilde at kuyruğu yapmış, nemli omuzlarını sergiliyor ve straplez elbisesi beline kadar yapılı ve sonra dizlerine kadar dalgalanıyor ve tek düşünebildiğim onu yukarı kaldırmak ve çığlık atana kadar sikimi ona sokmak.

Nash mikrofona "Pekala millet, biraz ara vereceğiz, biraz house müzikten sonra daha fazla karaoke gelecek," diyor.

Birkaç dakika sonra ses sisteminde Zach Bryan'ın "Highway Boys" şarkısı çalmaya başlar ve Ivy her bir kelimeyi söylerken hipnotik bir şekilde müziğe eşlik eder.

Babam kendi viskisiyle beni dirseğimden dırterken ben de viskimden bir yudum alıyorum.

"İkiniz sonsuza dek botları vurmuyormuşsunuz gibi mi davranacağız?" diye soruyor.

Neredeyse burbonumu tükürecektim. "Siktir, ihtiyar," diye cevap verdim.

Gülüyor, büyük, içten bir Papa Dean kahkahası, gözlerinin neredeyse tamamen kısıldığı türden.

"Oğlum, ben yaşlıyım ama ölmedim. Ve o kız sana çalışanından çok daha fazlasıymış gibi bakıyor."

Alay ediyorum ama verecek bir şeyim yok, çünkü dans pistinde ona baktığımda, aslında bana, kendimi ona ezmemden başka bir şey istemiyormuş gibi bakıyor ve lanet olsun, bu çok güzel bir manzara. Belki de şimdiye kadar gördüğüm en güzel manzara.

"Bu kimseyi ilgilendirmez," diyorum ve bir yudum alıyorum.

"Böyle bir kız her zaman karşına çıkmaz. Eğer onu gerçekten kapmazsan, başkası kapar. Sırf sen kabul ediyorsun diye bu felakete yol açmaz. Ve Wade, bir dakikalığına saçmalamayı kes çünkü baban bütün gün bunu yapardı. Happy sana çok yakışıyor" diyor, fazlasıyla ciddi bir şekilde.

"Lanet olsun, bu duygusal şeylerle keyfimi kaçırıyorsun baba."

Sırıttıyor. Kadehini dans pistine doğru kaldırarak, "Bu da bir örnek," diyor, az önce lanet olası bir ahmak kovboy şapkasını Ivy'nin kafasına düşürdü.

Babam arkamda masadan kıkırdarken iki saniye içinde oradaydım ve ona ulaşır ulaşmaz şapkayı Ivy'nin kafasından çekip sertçe onun kafasına geri koyuyorum.

"Wade, bu Nick, Cole'la birlikte çalışıyor," diyor dostça bir gülümsemeye. "Şapkası elbiseme uyuyor," diye ekliyor,

Belli ki şapkasını kafasına geçirerek ne ima ettiğini anlayamayacak kadar çakırkeyif.

"Wade Ashby," diyorum, elini sıkıyorum, gözleri benimkilerle soru sorar gibi buluşacak kadar sıkı tutuyorum.

"Pardon, erkek arkadaşın olduğunu bilmiyordum," diye bağılıyor Ivy'ye müziğin içinden, Ginger gülerken.

"Wade onun patronu, değil mi Wade?" Şu anda küçük kız kardeşimin yarı aydınlık arkadaşına karşı aklımdan geçen küfürler yaratıcı ve bol miktarda.

"Ivy bana bakıp bara doğru yönelirken, Nick onun gidişini izliyor ve bunu hiç saklamıyor bile.

Gözlerimi ondan ayırmadan ona doğru eğildim.

"O gözleri kafanda tutmak istiyorsan, bakacak başka bir yer bulmanı öneririm, tamam mı?"

Nick bana baktı ve sırtıttı. "Onu isteyen tek kişi ben değilim, sadece benim hakkım var diyen benim." Gülüyor ve köşedeki erkeklerle dolu bir masayı işaret ediyor.

Onu sanki yeni kazandığı bir piyango ödülüyümüş gibi görmezden gelmesine öfke duyuyorum. Onun yanından geçip Ivy için pazarlık yaptığını söylediği gruba bakıyorum. "Git masandaki ahbablarına söyle, bir kadına öyle bakman hiç kibarca değil ve buna müsamaha göstermeyeceğim. Eğer birinizi bir daha ona o şekilde bakarken yakalarsam, buradan çıkış yolunu bulmakta zorlanırsınız."

"Hey dostum, burada bir sürü kuyruk varken, etrafta dolaşacak çok şey varken sorun istemiyorum."

Pis lanet-

"Çalışanlarına çok iyi bakıyorsun Çavuş," diye mırıldanıyor Ginger kulağıma, CeCe ile dans ettikleri yerden eğilmiş, kendini beğenmiş bir şekilde gülüyor.

Nick sıvışırken ben de barı taramaya başladım.

"Tanrım, Ginger... kendine bir hobi bul, tamam mı?"

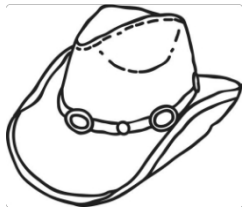
Mırıldanıyorum.

"Sadece sana itiraf ettirmeye çalışıyorum, Wade. Ne olursa olsun, ikiniz birlikte harikasınız," diyor tatlı tatlı.

Ivy için barı taramaya devam ediyorum, beni hemen çağırmasından nefret ediyorum.

"Tuvaletlere doğru gitti." Ginger sırtıyor ve bu küçük pislik çok fazla kişisel ama onun için endişelenecek zamanım yok.

Ve şu anda bunu kimin bildiği umurumda değil, barın arkasına doğru ilerlerken görevde bir adamım.

KIRK DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Wade

İnsan denizinde yolumu bulmaya çalışıyorum ve tek düşündüğüm ona ulaşmak. Tam bir aptal gibi davranmamaya çalıştım.

Neandertal, ama kafasında şapkasını gördüğüm an, görüşümü kırmızıya boyadı ve şimdi umurumda bile değil. Sadece ona ulaşmalıyım. Dudaklarını dudaklarımda hissetmek ve bunu kimin bildiği umurumda değil. O benim ve bunu kendime itiraf etmek iyi hissettiriyor. Şimdi ona göstereceğim.

Tuvaletlerin olduğu köşeyi dönerken neredeyse ona çarpıyordum. Olduğum yerde durdum ve ona baktım.

Koridorda durup birkaç saniye bana baktı, gözlerinde ateş vardı. Ivy elini kalçasına koydu ve "Ona haddini bildirdin mi? Ona çalışanlarının sınır dışı olduğunu mu söyledin? Bilmiyorum, gerçekten güzel bir şapkaydı, elbiseme gerçekten uyuyordu." Kıkırdıyor.

Benimle alay ediyor, kışkırdığımı itiraf etmemi sağlamaya çalışıyor ve lanet olsun, ağzımdan derin bir hırıltıyla çıkan kelimeleri durdurmanın hiçbir yolu yok.

"Benimle taşak geçme, Ivy."

Sırıttıyor. "Dokunaklı. Biraz kışkırdın mı, Şef? Açıklığa kavuşturmak istediğin bir şey mi var?"

Onu omuzlarından tutup karanlık koridorda duvara yaslıyorum ve dudaklarım derin bir açlıkla onun dudaklarına yapışıyor. Elimi boynunun arkasına kaydırarak at kuyruğunu tutuyorum ve daha iyi erişebilmem için yüzünü yukarı kaldırıyorum, dilim ağzına giriyor, çilekle karışık sevdiğim şekeri tadıyor ve inliyorum. Çok lezzetliydi.

"Bu güzel vücuda dokunan tek eller benimkiler, birine ihtiyacın olduğunda kullandığın benim, anladın mı? Eğer bir daha senin üzerinde başka bir adamın şapkasını görürsem, onunla onu yere sereceğim."

Elleri yanlarımdan yukarı kayarken inliyor. Ona dokunduğumda başını arkaya eğiyor ve bir inilti çıkarıyor.

"Beni burada, koridorda mı götüreceksin Wade? Herkes senin olduğumu görsün diye o tasmayı boğazıma saracak mısın? Çünkü şu anda senin için o kadar ıslandım ki bir dakika daha bekleyebileceğimi sanmıyorum."

Ellerim elbisesinin üzerinden kayarak pelüş kışını kavrarken göğsümden gelen derin bir iniltiyi ısırarak geri çekiyorum. Onu depo odasına ittim ve kapıyı arkamızdan kilitledim.

Odadaki "HAPPY HOUR" yazan pembe neon tabelanın parıltısı tek ışığımız, ama ihtiyacım olan tek ışık bu. Bir kolumla vücudunu bir dosya dolabının üzerine kaldırıyorum ve dantelli beyaz tangasını ayak bileğinden sarkana kadar aşağı çekiyorum. Elbisesini yukarı çevirip dizlerimin üzerine çöküyorum, yüzümü onun tatlı parıltılı amına gömüyorum, ortasına doğru sert bir iz yalıyorum, tatlı tadı ağzıma çekiyorum. Arzuyla ona karşı bir inilti mırıldanıyorum ve tüm vücudu titriyor.

Ivy'nin elleri saçlarıma gidiyor ve bir iniltiyi bastırırken onları örüyor ve çekiyor.

"Sessiz olman gerekecek bebeğim. Yapabilir misin?"

Ayağa kalkıp iki parmağımı amına soktuğumda nefes alış veriş kontrolünden çıkıyor, ağzım onunkini yutarken, onu ve kontrolü ele geçirirken, ona kime ait olduğunu hatırlatırken sıcak ve sıkı ısısının etrafımda sıkıştığını hissediyorum.

"Bilmiyorum."

Dudaklarımı onunkilere bastırıyorum ve tangasını ayak bileğinden tamamen sıyrıp avucumun içine alıyorum.

"Parmaklarım içindeyken sessiz olmak zor geliyorsa, benim sikim varken hiç şansın yok." Karanlıkta ona sırtıyorum. Külotunu ağzına sokarken kulağına "Seni yakaladım tatlım" diye fısıldıyorum.

Başparmağımı ağrıyan küçük sinir demetinin üzerinde küçük daireler çizmek için aşağı indirdiğimde onları açgözlülükle kabul ediyor.

Parmaklarımı hızlı bir ritimle içine sokup çıkarıyorum, her gün vurmam için yalvardığı o noktaya masaj yapıyorum. Gözleri dalgalanarak kapanıyor ve bunun uzun sürmeyeceğini biliyorum.

Tokamı gevşetiyorum ve birkaç saniye içinde kotumu kaybediyorum.

"Hayır, henüz değil, açgözlü kız. Boşaldığında bu daracık amcığın sikimi boğmasını istiyorum."

Onu parmaklarımla becermeye devam ediyorum ve sonra eğilip kulağına fısıldıyorum. "Seni öyle bir dolduracağım ki burada olduğumu asla unutmayacaksın. O kadar dolu olacaksın ki beni her yerinde hissedeceksin."

Ivy külotunun içinde inliyor ve bacaklarını etrafıma sararak beni kendine çekiyor. Ellerimi beline doğru kaydırıyorum ve derin bir hamleyle kendimi onun içine sokuyorum. İkimiz de boğuk inilti çıkarıyoruz, kendimi geri çekip tekrar içine iterken o tangasına, ben omzuna.

"Lanet olsun, bu dünyada senin gibisi yok," diye mırıldanıyorum, nefesi külotunun etrafında dolarken. Kendimi daha da derine itiyorum ve avucumun topuğunun boğazına doğru kaymasına izin veriyorum ve onu sıkıca kavriyorum, başparmağımı geçici tıkacını örtmek ve orada tutmak için hareket ettiriyorum.

Dolap duvara çarpıp koridordakileri olan bitenden haberdar ederken defalarca içine giriyorum ama umurumda bile değil. Çıldırılmış bir adamım, tek gördüğüm, tattığım ve nefes aldığım Ivy, amcığı beni daha derine çekerken ve tırnakları tişörtümün altından boynumu ve omuzlarımı ısırırken.

Loş odada aşağıya, bağlantı kurduğumuz yere bakıyorum ve manzarayı seyreliyorum.

"Ne kadar iyi bir kızsın, Ivy'm, her şeyimi alıyorsun, şimdi ikimizin de bildiği kirli kız gibi tatlı amını sikmemi izle."

Ivy ona söylediğimi yapıyor ve aşağıya bakıp inliyor, bacakları titrerken onları etrafımda sıkıca sabit tutmak için elinden geleni yapıyor, topukları tenimi ısırıyor.

"Evet, izlemeyi seviyorsun. Sevdiğini biliyorum. Benim olanı nasıl aldığımı görmek hoşuna gidiyor," diye gözlemliyorum.

Başını sallıyor, gözleri karanlıkta parlıyor, sonra gözlerini kapatıyor ve kafasının güzelliğini takip ediyor.

Elimi tamamen boğazına götürüp sıktığımda Ivy inliyor ve pantolonunu indiriyor, onu becerirken vücudunu benimkiyle buluşmak için aşağı çekmek için kaldıraç kullanıyorum.

Yukarı bakıyorum ve boğazının etrafındaki benim kelimesini lanet bir afiş gibi elimde görüyorum, tangasının içine ağırlarken gözyaşları yanaklarına dökülüyor ve hayal ettiğimden daha da güzel.

Onu sertçe becerirken başımı onunkine doğru eğiyorum ve dişlerimle tangasını ağzından çekip tükürdükten sonra dudaklarını öpüyorum.

"Siktir et, adımı haykır, hepsine seni kimin boşalttığını söyle, Ivy," diyorum ona.

"Wade," diye bağırıyor, kapının önündeki yüksek sesli müziğin sesini bastırarak.

"Benim," diye homurdanıyorum ve onun etrafımda kenetlendiğini hissettiğimde salıverilmem bir orman yangını gibi omurgamdan aşağı iniyor. Elleri saçlarımı öyle sıkı kavırıyor ki beni uçuruma doğru savuruyor ve birlikte düşüyoruz. Ben onun adını ve "ne kadar iyi, pis bir kız" diye homurdanırken, o topuklarını bana gömüp adımı inliyor ve bacakları gevşiyor. Bir süre onun içinde kalıyorum, baştan çıkarıcı omuzlarına doğru bir çizgi öpüyorum, dudaklarını nazikçe bir kez, sonra iki kez öpüyorum.

Şeker kokulu başını göğsüme yaslıyor.

"O zaman ben seninim, öyle mi?" diye soruyor biraz şımarıklık ve alaycılıkla.

"Çok haklısın, öylesin."

"Senin için vücuduma bir dövme yaptırmak kadar özel bir hediye almadım." Parmağını yeni dövmemin üzerinde gezdirerek bana doğru kıkırdıyor.

"Lanet olsun, istediğim tek hediye sensin," diyorum düşünmeden. "Hiç düşündün mü Wade? Belki biz birlikte, belki

Birbirimizin hediyesi miyiz?" diye mırıldanıyor, kalbim

yerinden çıkacak gibi oluyor.

Açık.

İçine gömüldüğümde aklımdan onun için geçen tüm ahlaksız düşünceler başka bir şeyle, tatlı bir şeyle, asla kaybetmek istemeyeceğim bir şeyle, daha önce hiç hissetmediğim kadar derin bir bağla karışıyor. Bu beni çok etkiliyor.

Çok daha fazlasını söylemek istiyorum ama bunun yerine sadece "Sanırım haklı olabilirsin tatlım" diyorum.

BÖLÜM KIRK BEŞ

Ivy

S Uzun, sıcak kolları belimi sarıyor, beni kendine çekiyor, sırtım ona dönük. Tek gözümü açıyorum; dışarısı karanlık.

Hala. Bana zaten bildiğim şeyi söyleyen saate bakıyorum. Saat 4:30'u geçiyor ve Wade her zamanki gibi günaydın demek için beni kendine çekiyor. Çenesinin ense kısmı saçlarımın arasından omzuma doğru öpücükler konduruyor ve tüylerim diken diken oluyor.

"Kahretsin, keşke orada olmak için saati bu kadar erkene almasaydım," diye inliyor tenime doğru ve ben gülümsüyorum. Wade'in sesi her zaman yıkıcı derecede derin ve seksidir, ama sabahları? Tanrım, bambaşka bir seviyede.

"Sen bir saat daha uyu. Dusty ve Brent'le yükü boşaltmak için buluşacağım" dedi.

Tanrı'ya şükür. Bugünlerde beni çok yoruyor, hiçbir zaman uyuyan biri olmadım ama son zamanlarda uyuyabildiğim her ekstra uykuyu çalışıyorum.

Bugün arazinin büyük bir bölümünü değiştirmek için büyük bir çit teslimatı yapacağını biliyorum ve kolayca bir saat daha uyuyabilirim.

Çıplak tenimi ona yaslıyorum ve iç çekiyorum, gözlerim hâlâ kapalı.

"Bu sabah bunun için vaktiniz olmadığını sanıyordum, Mr. Ashby?" Mırıldanıyorum, onu sert ve bana doğru bastırırken hissediyorum. "Siktir... Bilmiyorum. Ve bugün, uzun bir gün olacak.

Sensiz," diye homurdanıyor tenime doğru. Bu alışılmışın dışında bir durum; genellikle herhangi bir günde otuz dakikadan fazla ayrı kalmıyoruz.

"Mmhmm," diye mırıldanıyorum yastığıma. Wade'in yatağı dünyadaki en büyük ve en rahat yatak olabilir, her zaman onun kadar lezzetli kokuyor.

"Bu sabah her şeyi halledip öğlen balta fırlatmak için çocuklarla buluşacağım," diyor bana.

Başımı sallıyorum, hâlâ uykuluyum.

Noel bitmiş olabilir ama bu çiftlikte her zaman kutlanacak bir şeyler var gibi görünüyor. Bugün CeCe'nin gelin partisi var ve bunun için tüm kasabayı kapatmadıklarına şaşırdım. Wade daha sonra Nash ve Cole ile buluşacak ve parti için büyük eve gitmeden önce Rowan ve Angel ile kendi görevlerim var.

Kıçımı ona doğru sallıyorum, aniden kendimi biraz daha uyanık hissediyorum.

Wade omzuma öpücükler kondururken inliyor. Bunlar benim en sevdiğim anlar, güneş doğmadan önce, onun güçlü kollarına sarılmışken ve kalbim her gün beni bunaltan duygularla ağrırken. Sürekli sorduğum bir soru var: Buna daha ne kadar sahip olacağım?

Homurdanırken kıçımın yanağına hafif bir vuruş geliyor.

"Beşe kadar orada olmalısın Trouble, bunu biliyorsun. Dur! "Küçük bir velet gibi davranma yoksa bunun bedelini sonra ödersin." Omzuma son bir öpücük kondurarak yataktan kaydığını hissediyorum.

"Sabırsızlanıyorum Şef," diye mırıldandım.

Kulübede dolaşan Wade'in rahatlatıcı seslerini dinliyorum ve ön kapı kapandığında, uykunun beni otuz dakika daha almasına izin verirken kahvem demlenme sesini duyuyorum.

"Mimozalar için saat kaç çok erken? Yani, bu bir gelin partisi ve ben hâlâ bekârim, yani şimdi mi?" Olivia soruyor ve sabahın ortasında bir şişe Moët and Chandon açmayı düşünürken omuz silkiyor.

Ginger şişeyi Olivia'nın elinden alıp kıkırdarak Cole'a uzatıyor, sonra da sol göğsünün üzerindeki nedime çiçekli iğnesini düzeltiyor.

Cole, "Şimdi biraz erken," diye gevelerken Ginger, "Asla çok erken değildir," der.

Cole ona yüzünü buruşturmadan önce sırtarak ikisinin bir saniye boyunca göz göze gelmesini izliyorum ama yine de şişenin etrafındaki teli çözmeye başlıyor. Ginger ya Cole'un ona nasıl baktığını fark etmemiş gibi davranmakta çok iyi ya da gerçekten umursamaz.

"Sadece gitmeden önce biraz kaslarını kullanman gerekiyor bebeğim." Ginger tatlı tatlı gülümsüyor.

Cole'un yüzünü buruşturması, onun için şapka üzerinde çalışmaya devam ederken sona eriyor. Rol yapmakta çok iyi olduğuna karar verdim.

Şampanyanın yavaş yavaş patlaması, CeCe'nin kış temalı gelin partisi için bir tür tuhaf, rustik salona dönüştürülen büyük evin oturma odasında yankılanıyor. Her yerde beyaz çiçekler ve rahat pastel leylak ve yumuşak nane rengi sandalyeler var; sicim fenerler, saat daha 11:30 olmasına rağmen titreyen alevsiz mumlarla her düz yüzeyi süslüyor.

CeCe, Jo ile birlikte her ayrıntıyı kontrol ediyor, ikisi birlikte senkronize hareket ediyor, her bardağı düzeltirken ve tatlı barının mükemmel bir şekilde yerleştirildiğinden emin olurken gülüyor ve sohbet ediyorlar. Spicer's Sweets kendini aşmış. Cupcake'ler ve cake pop'lar masayı kaplıyor, çikolata kaplı meyveler ve kurabiyeler bol miktarda bulunuyor.

Her şey sade, rustik mükemmelliğin bir resmi.

"Her şeyi kendisi planlamakta ısrar ettiği için dünyada savunması en kolay gelin o." Olivia bana doğru eğiliyor ve Nash onun yanında yutkunurken kıkırdıyor.

"Bu sadece başlangıç, dostum." Cole, Ginger'a açık şişeyi geri verirken Nash'e sırtıyor. "Sen sadece yolculuk için buradasın, dostum. Şunu izle."

Nash'in gözleri, Cole'un ne yapacağından gerçekten biraz korkmuş gibi açılıyor.

"Nash hediye masasını yerleřtirdiđin yeri beđenmedi, pencereye daha yakın olması gerektiđini dűřűnűyor, o yüzden devam edip yerini deđiřtirelim mi?" Cole kıkırdarken CeCe'ye soruyor.

CeCe dűnűp kűűűk grubumuzun iűinde Nash'i arıyor, gűzleri sanki onu yola getirme gűrevindeymiř gibi kısılmıř. Nash, CeCe konuřamadan ellerini ona dođru kaldırıyor.

"Sadece řaka yapıyor bebeđim, hediye masası olduđu yerde műkemmekel gűrűnűyor. Yerini deđiřtirmeyi aklımın ucundan bile geűirmem," diyor Nash hızla ve Cole gűlerken kafasının arkasından kelepűeliyor. "Beni boktan bir eve mi tıkmaya űalıřıyorsun? Hay sikeyim."

Cole, "Kaűmalıydım," diye karřılık verir.

Kapı űalıyor ve CeCe űocukları kovmak iűin bize dođru gelirken kocaman gűlűmsűyor. Yere kadar uzanan beyaz keten elbisesi iűinde zarafet timsali. Straplez, zarif ve dűkűmlű. Onu hiű bu kadar gűzel gűrdűđűmű hatırlamıyorum. Geri kalanımız istediđimiz gibi yumuřak pastel renkler giyiyoruz.

Nash, CeCe'yi kendine yaklařtırıp bařının tepesini űperken "Bu Wade'le buluřmak iűin iřaretimiz," diyor ve geri kalanımızın duyamayacađı bir řeyler mırıldanıyor. Gűzlerindeki bakıř kasıtlı ve bűyűk bir sevgiyle dolu.

"Vakit geldi! Gidelim kızlar!" Jo, sanki Shania'nın ta kendisiymiř gibi, ilk konukları iűeri almadan űnce kalűasını kaldırıp kollarını havaya kaldırıyor.

CeCe, Nash ve Cole'a gelinle uđrařmayın diyen bir ses tonuyla, "Saat űű gibi dűnmeyi unutmayın," diye talimat veriyor.

"Ne zaman? Yedi mi? Anladım," diyor Cole hiű vakit kaybetmeden, Ginger řapkasını kanepeden alıp gűđsűne yerleřtirirken.

"Evlilik canavarını uyandırmaya űalıřmayı bırak ve sana sűyleneni yap," diye azarlıyor.

"Biraz saldırganlık gűstermen mi gerekiyor, Vixen? Terbiyen nerede senin?" Cole kıkırdar.

Uzun buklelerinden birini űekip beyzbol şapkasını taktiğında Ginger ona bittin sen der gibi bir bakış atıyor. Davranışları

Kendini beğenmiş, ama içimden bir ses onunla asla baş edemeyeceğini bildiğini söylüyor.

Telefonumda Wade'in adı yanıyor.

ŞEF

Seni yalnız yakalamama beş saat kaldı, sensiz gün aynı gün değil Sorun.

Ginger bunu ve gülümsememi gördüğünde yanımdan alay ediyor, çikolata rengi gözleri sırrımızla dans ediyor.

"Benim tek sorum, neden? Hepimiz biliyoruz. Burada hepimiz yetişkiniz." Beni dürtüyor ve beklentiyle bana bakıyor. Wade'le aramızda kesinlikle ciddi bir şeyler olduğu konusunda onunla tartışmaya gerek yok.

"Bu bir sır değil, sadece sanki konuşursak gerçek olacakmış gibi geliyor ve sonra kalbini ortaya koyma riskini alıyor, eğer bu mantıklı geliyorsa? Wade de özel biri. Sanırım ikimiz de eğlenmeyi planlıyorduk ve şimdi

... Ne olduğumuzu bilmiyorum. Size ne söyleyeceğimi bilmiyorum."

Ginger'ın kıkırdaması bulaşıcı ve benim de gülümsemekten başka çarem yok.

Ginger, "Dinle, Janelle ona bir numara yaptı, onu incitti ve ona en çok ihtiyacı olduğu anda onu terk etti," diye itiraf ediyor.

Başımı salladım. "Bu hissi biliyorum, belki de bu yüzden konuşmaya zorlamadım," diyorum dürüstçe.

"O özel biri, her zaman öyleydi, ama sana bakışı... senin ona bakışın... Tanrım... ateşli olmalı. Bana öyle olduğunu söyle?" diye soruyor sırtarak.

Ben de gülümsüyorum, biriyle onun hakkında rahatça konuşabilmeyi seviyorum.

"Gelmiş geçmiş en ateşli şey. Wade... lanet olsun... söyleyecek söz bulamıyorum," diye haykırıyorum.

Ginger ciyaklar ve sonra eğilerek fısıldar, "Biliyordum. Lanet olsun, Wade'in taktığı o ciddi maskenin altında bir ucube olduğunu biliyordum. Bilmiyor muydun? Bir kocakarı masalı vardır.

"Bir kız otoriter bir çiftlik sahibine sahip olduğunda, başka tür bir erkekle birlikte olamaz."

Gülüyorum. "Buna inanmaya başlıyorum."

"Bakın, belki birkaç ay önce eğleniyordunuz ve şimdi o eğlenceyi yaşadığınıza göre, bence bunun hakkında konuşmalısınız. Wade Ashby 'insanları içeri alan' bir adam değil, bu yüzden onun yakın çevresine girdiysen, bir süre daha burada kalmayı planlıyorum. Başka bir deyişle, bu adam senin bu çiftlikten ayrılmaya izin vermeyecek."

İç çekiyorum, dürüst olmak gerekirse çok iyi hissettiriyor.

"Kalmayı çok isterim. Aslında, ayrılmaktan korkuyorum. Angel'ın adaylığını bir halledelim, belki o zaman konuşuruz. İstiyorum, sadece, lanet olsun, bu konuşmaya nasıl başlayabilirsin ki?"

Ginger derin bir nefes verir "Kız kıza bir güne ihtiyacın var. Angel'ın kapı kartını almak için Florida'ya ne zaman gidiyorsun?"

"Bir hafta sonra, önümüzdeki Çarşamba," diye içimi çektim.

"Bence dışarıda bir güne ihtiyacın var, Cumartesi günü manikür ve pedikür olabilir mi? Sadece ikimiz? Gizemi o zaman çözebilirsin."

Ne demek istediğini anlamak için gözlerimi kısarak ona bakıyorum.

"BDE?" diyor, ellerini kullanarak Wade'in boyutunu ölçmek için onları birbirinden ayırıyor. "Bana ne zaman olduğunu söyle."

Ona gülüyorum; hiçbir şey için endişelenmiyor gibi görünüyor ve onun yanında olmak bile sakinleştirici.

"Bana söylemene gerek yok... havlular pek bir şey saklamaz." Göz kırıyor, sonra kıkırdıyor ve bana bir mimoza uzatırken ben de gülüyorum. Çok erken olmalı çünkü kokusu midemi bulandırıyor. "Ne olursa olsun, Wade'i hiç böyle görmemiştim" -kelimeyi arıyor, ilk parmağıyla alt dudağına dokunuyor- "yerleşmiş, mutlu." Ginger bardağını kaldırırken bana göz kırıyor.

"Yani, mutlu olmaya." Bir yudum alıyor ve sanki hiç şüphesi yokmuş gibi konuşmayı omuz silkerek kapatırken ben de onu takip ediyorum

her şey kendiliğinden yoluna girecektir.

Bir yudum daha yutuyorum ama neredeyse öğüreceğim. Misafirlerin içeri doluşmaya başlamasını, hediyelerini bırakıp birbirlerine sarılmalarını izlerken bu kadar sabah şampanyasının yeterli olduğuna karar veriyorum.

Boğazımdaki yumru büyürken Ginger dönüp "Nana" dediği minik bir kadını sıkıyor. İçimi bir arzu kaplıyor. Asla kıskanmam, kaderim kaderimdir, ama yanımda duracak, ihtiyacım olduğunda yanımda olacak böyle bir aileye sahip olmak için neler vermezdim.

"Hadi çaylak, şehirle tanışma zamanı," diyor Olivia, arkamdan belirerek. Benimle kol kola giriyor, sırtıyor ve beni kalabalığın içine doğru çekiyor.

İki saat sonra, CeCe başını ellerinin arasına alıp yanakları pembenin koyu bir tonuna dönüşürken büyük evin oturma odası kahkahalar ve çığlıklarla doluyor. Bir kutu ve ambalaj kâğıdı denizinin ortasında, sondan ikinci hediyesinin başındadır.

Ginger, CeCe'nin -ve Nash'in, CeCe'nin ikna olduğuna göre- daha sonra teşekkür kartlarını yazarken kolay vakit geçirmesi için her bir kartta alınan öğeleri itaatkâr bir şekilde yanına yazıyor. Jo diğer tarafta, bir çeşit Noel Baba'yı oynuyor. CeCe'nin elindeki hediye'nin nesinin bu kadar komik olduğunu görmek için boynumu eğiyorum. Ginger'ın ikna etmesiyle avucunu açıyor. Minik bir silikon güle benziyor. Ginger'ın sevimli ve çok masum küçük büyükannesi gülümsüyor ve kalabalığın arasından konuşuyor.

"Bu en yeni model, canım."

"Dan Nine! Bunu... yapmamalıydın." CeCe gülüyor, hâlâ kızarıyor ve hediye'yı annesinin meraklı gözlerinden saklamaya çalışıyor.

"Ben senin annenim ve yaşlıyım ama aptal değilim," diye kıkırdıyor Jo.

Dan Nine sanki CeCe'nin elinde tuttuğu aleti satmaya çalışıyormuş gibi bir parmağını kaldırıyor. Sonunda ne olduğunu anladığım için anında sırtıtıyorum ve İngiltere Kraliçesi'ne benzeyen bu yaşlı kadının kim bilir nereden bir vibratör satın aldığına inanamıyorum. O yaşıta bir kadın internet kullanır mı?

"Bunun en iyi yanı çok küçük ve göze çarpmayan bir şey olması, küçük alanlarda saklaması çok daha kolay ve eğer kaybederseniz ortalama bir insan ne olduğunu bile bilmez." İki büküm olan Ginger, CeCe'nin pek de göze çarpmayan vibratörünü kasabanın araba deposunda kaybetmesiyle ilgili bir hikayeye başlarken göz kırıyor.

Ben de onlarla birlikte gülüyorum. Ginger'ın hikâyesi ve CeCe'nin konuklarının kahkahaları arka planda kaybolurken telefonumun kucağımda yeniden Wade'in adıyla aydınlandığını görüyorum. Ekranımda onun adının belirmesi bile içimde bir şeyleri ateşliyor. Günü ondan ayrı geçirmeye alışık değilim.

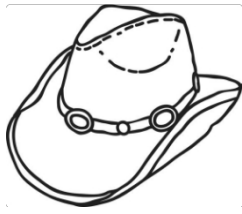
Neredeyse üç ay boyunca her gün yan yana çalıştıktan sonra, bu durum tuhaf geliyor.

Savaştığımı bildiğim bir duygu tsunamisi üzerime yıkılıyor, beni eziyor. Kemiklerimin derinliklerine yerleşiyor. Birdenbire neden bu kadar hüzünlendiğimi anlayamıyorum. Gelin partisinde olmanın verdiği bir ortam mı? Her neyse, telefonumu açtığımda Ginger'ın sözlerinden kurtulamıyorum. Wade'in mutlu olduğunu söylemekle kalmadı, benim sayemde yerleştiğini de söyledi.

Bu gerçeği ararken aklımdan binlerce an geçiyor. Sabahları beni alınımdan öpmek için saçlarımı yüzümden tarayışı; film kuyumuz kurumasin diye bilinen tüm yayın hizmetlerinin gururlu sahibi oluşu. Dondurma gecelerimiz için Costco'dan toptan M&M almak için Lexington'a kadar nasıl geldiğini. Duşum için banyomdaki temiz havlularım ve benden daha erken çıkması gereken sabahlarda ahıra gitmeden önce benim için demlenmiş kahvem. Herhangi bir mekanda onun sesini duyduğum o anlar bile beni sıcak ve bütün hissettiriyor

onun etrafta olduğunu bilmek, beni kesin ve hızlı bir şekilde vurur. İşte bu geręek mutluluk.

Hiç hissetmediğim bir tür. Mesajını açtım ve gülümsedim. Bunu kendime itiraf etmem çok uzun sürdü ama sanırım Wade Ashby'ye aşığım, umutsuzca aşığım. Ve eğer yakın zamanda onu ve Silver Pines'ı geride bırakmak zorunda kalırsam, bu beni yok etmekle tehdit edebilir.

KIRK ALTINCI BÖLÜM

Wade

Bu çocuklar bana Bay ve Bayan Smith'in bir aşk filmi olmadığını ve desteğe ihtiyacım olduğunu söylüyorlar.

SORUN

Cüretkarlık. Bu kesinlikle ikonik bir aşk hikayesi.

Değil mi? Ve henüz birlikte izlemediğimiz bir film, bu nasıl olabilir? Hepsini izlediğimizi sanıyordum.

SORUN

Hiçbir fikrim yok ama çok yazık. Bu geceki film o zaman?

Randevuya benziyor.

SORUN

Kanepenin sol tarafında pijamalarım ile oturan ben olacağım.

Dondurma ve Trouble getireceğim.

SORUN

Evet mi?

Resmi değil, pijamaya gerek yok.

Göğsüm ısınıyor ve olacakları düşünerek genişçe gülümsüyorum. Önümüzdeki gecenin basit mükemmelliği. Yapmayı planladığım yemek ve Ivy'den yapmayı planladığım yemek bir yana, sadece onun yanındaki kanepede yerime park etmiş oturmak, düşük ışıklar, bir sürü

battaniyeler ve atıştırma malikar en çok arzuladığım yerdir. Günün sonunda ahırdan çıkmayı en çok dört gözle beklediğim yer burası.

Nash, Woody's-Laurel Creek'in yerel bowling salonu ve yeni eklenen balta fırlatma, kaçış odaları ve çocuklar için küçük bir oyun salonunda fırlatmam için baltamı uzatırken bana "Sıra sende, aşık çocuk" diye sesleniyor. Bölge sakinlerinin hiçbirisi Nash'in şehir merkezini canlı ve hareketli tutmak için bu yenilemeyi finanse ettiğini bilmiyor. Şimdiye kadar son derece iyi gidiyor ve Horse and Barrel da dahil olmak üzere çevresindeki yerel işletmeleri canlandırdı.

Nash, Cole ve ben yüzyılın yağmuru sırasında zamanımızı değerlendirmek için öğleden sonra buraya geldik. Haden da peşimize takıldı ve masamızdan başını kaldırıp Nash'in sözleriyle bana sırttı, daha önce de bana sırttığı gibi.

"İşçi-işveren ilişkileri konusunda bana ders verecek olan sensin," diye karşılık veriyorum, elimdeki bira şişesiyle onu işaret ederek.

Nash kıkırdar.

"Demek orada sırttığın kişi bir at terbiyecisiydi? Ben de aynen öyle düşünmüştüm. Seks başka bir şey, biriyle ciddi bir şeyler yaşamak bambaşka bir şey. Bu ciddi mi? Hepimiz bunun bir süredir devam ettiğini biliyoruz," diyor Nash bana.

"Ve hepimiz kıskanıyoruz," diye ekliyor Haden.

"Kendi adına konuş. Benim zaten mükemmel bir kadını var," der Nash ve Cole başını sallar.

Haden birasını yudumlarken kıkırdarken baltayı Nash'in elinden kapıyorum. Halkalar ve hedeflerle işaretlenmiş ahşap tahtaya nişan almak için çizgiye yaklaşıyorum.

"Kimin ne dediği umurumda değil, erkekler ve kadınlar ya kendi yollarına gitmeden ya da sevişmeden asla uzun süre gerçekten arkadaş olamazlar. Hikayenin sonu. Özellikle de kadın Ivy Spencer'a benziyorsa." Haden sanki bu fikir imkânsızmış gibi kahkahalarla gülüyor. Sanırım sikimi dışarıda tutamadığım için

bir seferde birkaç saatten fazla, teknik olarak haklı.

Yine de dışlerimi sıkıyorum. Haden'in zihnindeki Ivy imgesi, çizmelerimle temizlemek istediğim bir şey.

Cole, "Dikkatli ol Hade, Çavuş'u kızdırma, hâlâ ağır bir inkâr durumunda," diye mırıldanıyor.

"Hey, patron o, çiftlik için uygun gördüğü her şeyi yapmaya hakkı var," diye cıvıldıyor Haden masadan.

Baltayı fırlattım ve tahtanın hemen dışına isabet etti, merkeze ya da öldürücü atışlara yakın bir yere değil. Üçü de atışıma bağırды. Nash takım halinde oynadığımız ve o benim takım arkadaşım olduğu için, diğer ikisi de benim boktan nişancılığım onların oyununa çok yardımcı olduğu için.

"Bunu sevdim. Çalışanı hakkında konuşmaya devam et - garip bir nedenden ötürü bu onu kızdırıyor gibi görünüyor. Kazanma şansımız olabilir," diyor Cole Haden'a.

Doğal olarak, Haden bir ritmi kaçırmaz.

"Demek istediğim, çiftliğin son on yıldaki en iyi yılını geçirmesi için yapılması gereken şey Ivy Spencer ise, Çavuş, devam et ve takım için bir tane al derim. Hiçbirimiz seni suçlamayacağız." Beni olması gerekenden daha fazla zorlarken kahkahası derinden geliyor.

Sikerim böyle işi.

"Öldürücü atış," diye uyarıyorum onları, bir sonraki baltamı fırlatıp öldürücü atışı tam isabetle vurmadan önce. "Sekiz puan, şerefsizler," diye mırıldandıktan sonra Haden'ın yüzüne dönüyorum, kendimi sakın tutmaya çalışırken çenem geriliyor.

"Ve bir daha Ivy'den böyle bahsedersen, on üç bedenimin kemikli kışına ne kadar çabuk girdiğini göreceksin," diye bağıyorum.

Cole ve Nash, Haden'ın yanında kıkırdıyorlar; beni ateşlenmiş görmekten daha çok sevdikleri bir şey yok.

Haden ayağa kalktı ve sırtımı sıvazladı.

"O lanet olası çift xl boxer'ını buruşturup atma, onu savunmanın senin için doğal olduğunu biliyorum. Eminim

sen de beni böyle savunurdun, Çavuş. Değil mi?" Sırıttıyor.

Nash sıradaki atışını yapıyor ve hedeflerden birini vuruyor, küçük bir "işte bu" dedikten sonra bana dönüyor.

"Ciddiyim, seni tanıyoruz ve sadece bunu kendine itiraf etmeni istiyoruz, ona değer veriyorsun, bunu hepimiz görebiliyoruz. Ona bakış şeklin, sanki alnına 'Ivy Spencer'a kafayı taktım' yazan ışıklı bir neon tabela yapıştırılmış gibi. Mutlu olmayı hak ediyorsun, bu yüzden onun ya da onun gibi potansiyel bir geleceğin parmaklarının arasından kayıp gitmesine izin verme," diyor, kız kardeşimin onu dönüştürdüğü o lanet olası romantik gibi.

O ve Cole tam bir bok bozucu gibi sırıttıyorlar.

"Sadece seni kızdırıyoruz, seni pislik. Sakinleşmek için bir ara seçim yapmalısın, oraya doğru gidiyorsun." Cole ağzına bir nacho atarken sırıttıyor.

"Benden beş yaş daha gençsin," diye kestirip atıyorum. "Evet, belki de, ama en azından benim "Benimkini elime yaz ki kimin sikini yumrukladığımı unutmayayım." Cole mastürbasyon yapmak için evrensel bir hareket yapıyor ve ben de en yeni mürekkebime bakıp başımı sallıyorum.

"Ben kendi adıma dehşete düştüm," diye şaka yapıyor Nash. "Aletinizin bu şekilde nesneleştirilmek istediğinden şüpheliyim."

"Ben de bunu söylüyorum!" Cole ekliyor. "Biraz saygılı olun. Sikin hisleri önemli."

Nash arkasına yaslanır ve devam eder. "Kurak yıllar boyunca seninle kaldı..."

"Tanrım," diye mırıldandım.

"Bakın, dürüst olmak gerekirse, Ivy ne zaman elli metrelik bir yarıçap içinde olsa yüzünüzde o duygusal küçük sırıtışı görmeyi gerçekten çok seviyoruz." Cole kıkırdıyor.

Telefonum masanın üzerinde Ivy'den gelen yeni bir mesajla aydınlanıyor ve tam bunu gördükleri anda gülmekten iki büklüm oluyorlar. Onlara başımı sallıyorum ama ben de sırtımdan kendimi alamıyorum.

"Davamı geri çekiyorum." Cole yüzümü işaret ediyor.

Tam da öğleden sonrayı kardeşlerim ve çalışanımla aşk hayatımın durumunu tartışmaktan daha garip bir hale getiremeyeceğimi düşünürken Janelle'in tiz kahkahası havayı dolduruyor.

Orospu çocuğu.

"Janelle'in bizi buradan kovalamasına izin vermeyeceğiz, bir oyunumuz daha var, onu oynayacağız. Onu ve ekibini görmezden gelin," diye moral veriyor Cole, Janelle bize doğru yürürken.

Bu kadını Aralık ayında finansmanı bittiğinde hayatımdan tamamen çıkardım, ama o lanet olası bir Çarşamba öğleden sonra bulduğum bara girmek zorunda kaldı.

Şehirde gördüğüm iki kadınla birlikte. Bar alanında bekliyorlar.

"Vay, vay, vay, bu benim en sevdiğim kocam değil mi?" "Eski kocası," diye düzeltiyorum.

"Aslında sen tam da görmek istediğim kişinin Wade. Seni yarın arayacaktım..." Bana bakıyor, nedenini sormamı bekliyor ve ben ısırarak yerine biramdan bir yudum alınca devam ediyor. "Çatı kaplama işini bitirdiler ve kalan para için biraz eksikim var. Bana yardım edebileceğini umuyordum."

Şapkamı yukarı çekip alnımı ovuyorum. Tabii ki öyle.

"Lanet olsun Janelle, yeniden finansman yaptırdın, o parayı bir kenara ayırman gerekiyordu."

"Gemi seyahati nasıldı? Hani şu geçen ay Gemma'yla çıktığınız?" Cole gözlerinde bilmiş ve ukala bir bakışla soruyor. Bana Gemma'yla Bahamalar'a gittiğini söyledi; Gemma gitmek için Mabel'in okul oyununu ekmiş.

İşin komik yanı Gemma ve Janelle eski sevgililerimiz olup birlikte çalışmaya başlayana kadar birbirlerinden hiç hoşlanmamışlar bile. Görünüşe göre ayrılıktan sonra birbirlerine bağlanmışlar ve küçük bir anti-Ashby-erkek kulübü kurmuşlar. Cole'a bir bakış attım

Neden ayıyı dürtmek zorundaydın ki? Bunu görüyor ve omuz silkiyor.

"Gemi seyahati çok güzeldi Cole, seni ilgilendirmez ama sorduğun için teşekkürler," diye karşılık veriyor Janelle, mavi gözleri kısılıyor ve ağabeyimin her zaman saçmalıklarını yüzüne vurmasına duyduğu küçümsemeyi gizlemiyor.

Onu izlerken yüzünü inceliyorum. Saat öğleden sonra ve o şimdiden çakırkeyif görünüyor. Neredeyse yıpranmış bir görüntüsü var, sanki yıllarca içtiği içkiler ve partiler sonunda onu yakalamaya başlamış gibi. Bu ona çok acı verirdi.

En büyük korkusu yaşlanmak. Henüz otuzlu yaşlarının ortalarında ama oldukça yaşlı görünüyor. Onu her gün her an arzuladığım lezzetli, canlı kadınla karşılaştırdığımda şimdi çok farklı görünüyor. Ivy'nin kendine ne kadar güvendiğini ve her gün yaydığı ışıltılı güzelliği izlemek bana çok farklı kadınlarla uğraştığımı hatırlatıyor. Biri kendini seven, diğeri kendinden nefret eden.

Bir an için Janelle için gerçekten üzüldüm. Muhtemelen hayatı hep böyle tek başına geçecek, kendini iyi hissettirecek bir sonraki erkeği arayacak ve bunu asla kendi içinde bulamayacak. Kendi kendime gülümsüyorum.

Siktir, Ivy gibi konuşmaya başladım. "Dünyayı ve vücudunu sev" falan.

Cole Janelle'e yüzünü çeviriyor, Janelle de ona. İçimi çektim ve işimi herkese açık hale getirmek istemediğim için onu dirseğinden tutup koridora, tuvaletlere doğru çektim. Ona bakmadan bile Nash'in başını salladığını biliyorum; Janelle'e katlanamıyor.

"Janelle, otuz beş yaşındasın, mali durumuna daha iyi bakmaya başlamalısın. Ev senin, benim değil. Ben artık senin kocan değilim. Üzgünüm ama bu sefer tek başınasın."

Janelle şok içinde gözlerini kırptırır. Uzun beyaz-sarı saçlarını omzunun üzerinden savurur.

"Wade, neredeyse iki bin eksikim var."

Yüzündeki paniği görebiliyorum. Elini uzatıp göğsüme dokunmaya çalışıyor. Anında ondan uzaklaşıyorum ve tam bana değdiği anda tutup tekrar yanına koyuyorum. Vücuduma sadece bir çift el dokunuyor ve bu ellerin Janelle'e ait olmadığı kesin.

Çenemi ayarladım ve duruşuma yerleştim.

"Sanırım Snippets'ta birkaç vardiya daha alman gerekecek," diyorum kararlı bir şekilde, çalıştığı kuaför salonundan bahsederek. "Ya da pahalı eşyalarından bazılarını satmalısın - ayakkabılarını, çantalarını. Ama bu sefer bu işi çözecek kişi sen olmalısın. O eve bir kuruş daha yatırmayacağım, artık benim değil."

"Wade, bunu kastetmiş olamazsın," diye çırpınıyor ve gözlerinde kabaran öfkeyi görüyorum. "Sana her zaman güvenebilirim. Burası senin de evin. Aslında seni, bizi, birlikteyken yaptığım her şeyi düşünüyordum. Sana böyle davranmakla hata ettim." Acınası bir şekilde omuz silkiyor ve kocaman bir gözyaşı yanağından aşağı dökülmekle tehdit ediyor.

Bu kadının ne kadar çıkarıcı olduğunu daha önce nasıl fark etmedim? Janelle bana yaklaşıyor, beni baştan çıkarmaya çalışıyor. Tam tersini yapıyor. Beni tamamen soğutmaktan başka bir şey yapmıyor.

"Belki bir şans daha verebiliriz diye umuyordum. Sanırım yuva kurmaya, belki bir aile sahibi olmaya hazırım ve benim için başka bir erkek yok, Wade. Ben hâlâ bir Ashby'yim. Adımı geri değiştirmedim çünkü, doğrusu, bizim için hala bir şans daha olmasını umuyordum. Sanırım gitmene izin veremezdim. Hâlâ düşünüyorum-"

Kendime engel olamıyorum, sesli ve sert bir şekilde gülmeye başlıyorum.

Janelle göz kırpmıyor ve bir an için gerçekten de ipucumu alıp konuşmayı kesebileceğini hissediyorum.

Yanılıyorum.

"Bu hiç komik değil. Burada içimi döküyorum, Wade. Bana bir şeyleri tekrar denemeyi düşünmediğini mi söyleyeceksin?"

Bir an için gözümü kırptıyorum ve kendime ciddi olup olmadığını soruyorum.

Vay anasını, öyle.

"Janelle. Böyle bir şey asla olmayacak. Boşanmamızın bir sebebi var." Ciddi olduğumu anlaması için gözlerinin içine bakıyorum. "Seni artık sevmiyorum ve Tanrım, sonunda benim için berbat bir eş oldun."

"Bunu kastetmiyorsun, Wade-" Kafasında bir ampul yanarken duraklıyor "Bekle, başka biri mi var?"

Ona sırtıyorum, çünkü kesinlikle öyle, ama benim ve Ivy'nin meselesi onun meselesi değil.

Bu duygu çok özgürleştirici.

Artık onun sorunları gerçekten ve gerçekten umurumda değil.

"Elimden geldiğince basit bir şekilde ifade etmek gerekirse, sizin sorunlarınız artık benim sorunlarım değil. Çatı ustasına ödeme yapamıyor musunuz? Belki borç alırsın." Bir arkadaşıma yaptığım gibi omzunu okşuyorum, sonra gitmek için dönüyorum, ama gitmeden önce ona bakıyorum.

"Ve bu arada, sen kesinlikle lanet bir Ashby değilsin. Bunu değiştirmeye devam et, tamam mı?" Onu koridorda tek başına bırakıyorum ve tam otuz saniye boyunca ne kıpırdıyor ne de bir şey söylüyor, sonra kız ekibini kaptığı gibi yanımdan fırlıyor ve ön kapıdan hızla geçerken onu hak etmediğime dair bir şeyler haykırıyor.

Nash Janelle'in gidişini izliyor, sonra ben çocukların yanına dönüp biramdan bir yudum alırken bana bakıyor.

Kıkırdıyor ve "Kapıyı kapattım, aslında çarptım." diyor. Ve sonra bana onu gördüğüm en büyük sırtışını sunuyor.

Ben de sırtıyorum.

Evet, yaptım ve çok iyi hissettirdi.

BÖLÜM KIRK YEDİ

Ivy

TAshby'nin büyük evi bir çeşit parti sonrasına dönüştü. Tüm çocuklar elli kiralık sandalyeyi dışarı taşıdı. ve parti malzemeleri mağazasına geri götürdüler ve dağ gibi hediyeleri kamyonetlerine yükleyerek Nash ve CeCe'nin evine götürmeye hazırlandılar. Biz kızlar temizlik yapıyor, şeker artıklarını yiyor ve Jo'nun country şarkı listesine eşlik ederek işlerimizi birlikte bitiriyoruz.

Bu öğleden sonra burada yetmiş kişi olduğunu asla bilemezsiniz. Baba Dean, Jo için ön verandayı süpürürken içeri giriyor ve derin bir nefes alarak şapkasını ön kapının duvarındaki kancalara fırlatıyor.

"Evet, Jo? Akşam yemeği için Muldoon'dan pizza ister misiniz?" diye soruyor, kasabadaki pizzacıdan bahsederek, hepimiz kanepelere çökmeye başladığımızda, dışarı çıkmadan önce biraz soluklanıyoruz.

"Kahretsin evet, bu anne günün geri kalanında parmağını bile kırıpırmayacak, akşam yemeğine kim geliyor?" diye soruyor yanımdaki kanepeye çökerken ve yüksek at kuyruğunu sıkarken bana gülümsüyor.

"Ben varım," diye sesleniyor Cole. "Sadece Mabel'i arkadaşlarından alacağım ve geri döneceğiz."

"Biz de öyleyiz," diye ekliyor CeCe.

Jo başını sallıyor ve bana dönüp soruyor.

"Teşekkür ederim ama gerçekten çok yorgunum. Sanırım kulübeme geri döneceğim." Yalan değil ama gerçekten, ayrı geçen bu günün ardından Wade'le yalnız kalmak için sabırsızlanıyorum. Ön fuayeyi süpürürken ona bakıyorum ve onun da beni bu kadar özleyip özlemediğini merak ediyorum.

"Elbette, bugünkü tüm yardımların için teşekkür ederim, hayatım."

Başımı salladım ve gülümsedim. Nash ve CeCe odaya geri dönüyorlar, tam da Wade işini bitirirken.

"Her şey hazır, bunu bizim eve götüreceğiz ve sonra akşam yemeği için geri geleceğiz. Wade, takip ediyor musun?" Nash soruyor.

Wade'in gözleri odanın öbür ucundaki benimkilere kayıyor, hiçbir şey söylememesini bekliyorum ama doğrudan bana doğru ilerliyor.

"Yarım saate dönerim," diyor Wade bana, uzanıp herkesin önünde dudaklarımı öpüyor, bir kez, sonra bir kez daha, ikinci öpücükte biraz daha oyalanıyor. Bunu düşünmeden yaptığını varsayıyorum ama bana baktığında bunun kasıtlı olduğunu anlıyorum.

"Sadece ... siktir." İç geçiriyor. "Bunu yapmak için bir saniye daha beklemek istemedim," diyor ve beni başımdan ayak parmaklarıma kadar eritiyor.

Önce ona, sonra da tepkimi ölçmek için tamamen durmuş olan odaya bakıyorum. Ağzımı açıyorum ama tek kelime bile edemiyorum.

"Tanrıya şükür, burada bir şeyler döndüğünü bilmemize izin var mı artık?" Dean, Wade ve benim aramda bir ileri bir geri işaret ederek ağzından kaçırıyor.

Wade homurdanırken kıs kıs gülen Ginger dışında odadaki herkes kahkahalarını bastırır.

"Ne demek istiyorsun baba? Wade kendini işine gerçekten adanmış biri," diyor Nash, CeCe onu tokatlarken.

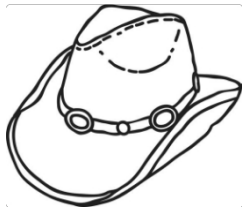
Cole tek kelime etmiyor ama Nash'in kamyonetine gitmek için son hediye paketlerini alırken sırttığını fark ediyorum. Olivia ve Ginger hiç utanmadan biraz daha yüksek sesle kıs kıs gülüyorlar. "Gülün bakalım, sikikler," diyor Wade, sonra bana dönüyor ve

kabin anahtarını kasıtlı olarak avucuma bırakıyor. "Sen benim evime git, ben seninle orada buluşurum. Onları görmezden gel." Hepsine bakıyor. "İşte bu yüzden hiçbirinize bir şey söylemiyorum."

CeCe'nin gülümsemesi yüzünü doldururken bana göz

kırpıyor. "Olgunlaşmamış küçük pislikler," diye ekliyor
Wade dışarı çıkarken.
ön kapı ve kahkahalar evi dolduruyor.

Ne kadar denesem de kendimi onlarla birlikte gülmekten alıkoyamıyorum. Sanırım sırlar bu çiftlikte bir yere kadar dayanabiliyor.

BÖLÜM KIRK SEKİZ

Wade

TDoksan sekiz dakika sonra evin önüne geldiğimde ev karanlıktı. Nash sırf benimle dalga geçmek için Büyük eve dönmeden önce aklına gelen her küçük şeye yardım etmek için bir saatini ayırdı ve evindeki misafir odasını yeniden düzenleyerek bir tür düğün hediyesi odasına dönüştürdü. "Şu kanepeyi garaja taşıyalım, oh ve hediyeleri koymak için masayı da getirelim." Yüzünde dünyanın en ukala sırıtışıyla. Ne yaptığını biliyordum, şimdi benim pes ettiğimi ve onu öptüğümü gördüğüne göre - Ivy'ye geri dönmeyi ne kadar çok istediğimi, aramızdaki şeyin ciddi olduğunu itiraf etmemi sağlamaya çalışıyordu.

Siktir et onu, neredeyse otuz beş yaşındayım, kimi istersem öpebilirim ve ona teslim olmayacağım. Her ne kadar çatılardan bağırmak istesem de, sevgilimle aramızda olanlar sadece ve sadece bizi ilgilendirir. Bu konuşmayı yapana kadar, başka biriyle yapmayacağımdan eminim.

Kapıyı iterek açıyorum ve Ivy'ye akşam yemeği hazırlamak için dönerken almak zorunda kaldığım yiyecekleri taşıyarak karanlık fuayeme giriyorum. Mutfaktan yumuşak bir parıltı yayılıyor. Botlarımı çıkarıp içeri girdiğimde onu görüyorum.

Ivy, yırtık pırtık eski kovboy şapkam ve topuklu ayakkabılarımdan başka bir şey giymeden çıplak duruyordu.

"Tüh, giyinmeyi unuttum galiba kovboy..." diyor masumca ve bu çok seksi.

Bana doğru yürümeye başladı ama ayakkabısının topuğu döşeme tahtasına sıkıştı ve neredeyse çıplak bir şekilde devriliyordu. I

Market alışverişı yapmadığım kolumla onu yakalayıp sabitliyorum. Şapkasının altından ürkmüş bir şekilde bana bakıyor.

"Gizemli ve zarif olmak buraya kadarmış." Ayağa kalkmasına yardım ederken kıkırdıyor. "Denedim," diyor omuz silerken.

Kıkırdıyorum ve dudaklarını öpüyorum. Yumuşak ve misafirperverler. Aslında, sadece bir hoş geldin gibi hissettirmiyorlar.

Ev gibi hissettiriyorlar.

"Çok tatlısın," diyorum ona.

"Bekle, onu kurtarabilirim." Geri çekilip kalçasını dışarı çıkarırken gülüyor ve her çarpıcı kıvrımıyla önümde poz veriyor.

Evet. Bu işe yarar. Ona duyduğum ihtiyaçla aletim anında sertleşiyor. Güzel, zeki, çok komik, ukala, her zaman biraz sakar.

Her şeyiyle. Son parçasına kadar.

Aç bakışlarım, kucağımdaki yiyeceklerin yere düşüp bir anda unutulmasından önce on saniye boyunca onun geniş kıvrımları üzerinde geziniyor. Sonra odanın diğer ucuna geçip onu kucağıma alıyorum ve tezgâhın üzerine bırakıyorum.

Sert sikimi sıcak amına bastırdığımda soğuk kasap bloğu onun sıcak çıplak etiyile buluştuğunda Ivy inliyor. Aşağı bakıyorum ve kotumun kotuna ne kadar ıslak olduğunu görüyorum. Onu yutarken ağzına doğru inliyorum. Çenesinin her iki yanını kavrarken dilinin tadına bakıyorum, dudakları benimkiyle zahmetsizce eşleşirken beni çılgına çeviren bir ritimle onu öpüyorum.

Ivy'nin bacakları belime dolanırken parmaklarım onun gür saçlarında kayboluyor. Fanilamın çıtçıtli düğmelerini çekiştiriyor ve gömleğimi çıkarırken ellerini kollarımdan aşağı kaydırıyor. Parmakları göğsümün üzerinde geziniyor, dokunuşu tenimde ateş gibi. İçimdeki her bir hücre onu hissetmekle uğulduyor. Çakıllı bir meme ucunu başparmağımla parmağımın arasına sıkıştırıp küçük tomurcuğu parmaklarımın arasında yuvarladıktan sonra eğilip ağzıma aldığımda dudaklarıma doğru inlediğinde,

kalçalarının arasına yerleşme ihtiyacım neredeyse acıtıyor.

"Bugün seni çok özledim bebeğim," diye inliyor içime ve onun sözleriyle göğsüm sıkışıyor.

"Kahretsin... Ben de seni özledim."

O kadar çok ki, senin burada olmadığın bir zamanı hayal edebileceğimi bile sanmıyorum.

"Göster bana... beni ne kadar özlediğini, Wade."

Göğsümden alçak bir hırıltı yükseliyor; bana ne yaptığının farkında değil ama ben kimim ki kızıma istediğini vermeyeyim?

Dudaklarımı omuzlarının üzerinde gezdiriyorum ve sıcak nefesim tenini, boynunu, meme uçlarını kaplıyor ve bir anlığına dişlerimin her birini sıyırmasına izin veriyorum, o haykırıyor ve kalçalarını bana doğru itiyor, utanmadan sürtünme için yalvarıyor. Uyluklarını ovuyorum ve ellerimi içlerinden yukarıya, tepe noktasındaki sıkı ıslak sıcaklığına doğru kaydırıyorum, başparmaklarımı kullanarak amını genişletiyorum, sonra dizlerimin üzerine çöküyorum ve dilimin düz kısmıyla ortasına doğru bir iz yalıyorum.

Ivy kabinimin sessizliğinde adımı inliyor ve bu ses içimde yankılanıyor. Parmaklarını saçlarıma geçirip sıkıca çekerken ona karşı bir inilti mırıldanıyorum. Bu beni ateşliyor. Onun tatlı, sıırılsıklam amcığının her bir damlasını ağzıma alıyorum, yüzümü saran yumuşak kalçalarının hissinden zevk alıyorum.

"Mmm, tadını özledim ..." Ona söyledim ve ağzımı onun üzerine indirirken ciddiye dim.

"Tadı benimki gibi," diyorum, klitorisini ağzıma çekerek, sadece onun tatlılığıyla kafayı buluyorum. Kolumu kışının altından kıvırıyorum ve onu yüzüme yaklaştırıyorum, amcığında ziyafet çekmeye başlarken onu yerinde tutuyorum.

"Ivy, seni boşaltacağım ama bana güvenmelisin ve zamanı geldiğinde bırakmalısın," diyorum ona.

İki parmağımı içine sokup onu tam istediğim yere götürecek noktaya doğru kıvırdığımda Ivy'nin sırtı kavisleniyor. Yüzüme sürerken kalçaları üzerimde sallanıyor, istediği ritme giriyor. Parmaklarımla yavaşça içine girerken dilimi üzerinde gezdiriyorum, sadece işkence etmek için

Nefes nefese kalana kadar onu biraz zorluyorum, parçalanmak üzere olduğunu biliyorum ve bunu istiyorum.

Lanet olsun, bunu istiyor muyum?

Dilimi daha derine itiyorum ve etrafımda titremeye başladığında çığlık atıyor.

"Wade, hissediyorum, bunun ne olduğunu bilmiyorum... Yapamam," diyor.

"Evet yapabilirsin, Ivy. Sadece bırak, güven bana. Gel... ve bunu yaptığında yüzümü mahvet." Parmaklarımı içine sokmaya devam ediyorum, ona hiç ara vermeden, sadece onu mahvetmek için sabit bir hızda. Boşalmak için parmaklarımın etrafına kenetlendiği anda parmaklarımı hızla çekip klitorisine doğru ilerliyorum ve bir çığlık atıp ismimi söyleyerek boşalıyor, tıpkı yapabileceğini bildiğim gibi bu sırada beni de ıslatıyor. Ona gülümsüyorum ve titrerken amını öpüyorum, elimle yüzümü ovalıyorum.

"Ne kadar iyi bir kız," diye mırıldanıyorum o

titrerken. "Wade... o da neydi? Ben mi ..."

"Evet yaptın ve bu gördüğüm en ateşli şeydi."

Ona biraz zaman tanırdım, inanılmaz vücudunun az önce yaptıklarından kurtulmasına izin verirdim, ama açgözlü bir orospu çocuğuyum, bu yüzden onu alıp odama götürdüm ve devasa yatağıma yatırdım. Kıyafetlerimi çıkarıp bir kenara atıyorum, sonra ona doğru yaklaşıyorum ve sanki ona doyamıyormuşum gibi öpüyorum. Ve doyamıyorum.

"Daha önce hiç kovboy şapkanı takan bir kadınla sikiştin mi?" diye soruyor küçük bir sırıtışla, üstüme tırmanıyor, bir kez daha benden bir adım önde, beni onun için anında vahşileştiriyor.

Dudaklarımı onunkilere kavurucu, aç bir öpücükle yapıştırıyorum, sonra alt dudağını dişlerimin arasına çekiyorum.

"Asla," diye karşılık veriyorum. "Ama şu anda sikime binmeye hazırlandığına göre, bunun değişmek üzere olduğunu söyleyebilirim."

Parmaklarım meme uçlarını bulduğunda Ivy inliyor ve ben onunla oynarken o sikime sürtünüyor, kaygan uyarılmışlığıyla beni kaplıyor. Parmağımın merkezine doğru kaymasına izin veriyorum.

Klitorisi, başının geriye düşmesine yetecek kadar uzun. Düştüğünde, sulu dudakları bir iniltiyle ayrılırken şapkamı kafasında tutuyor ve şimdiye kadar sahip olduğum her lanet fanteziye benziyor.

"Tanrım, Ivy, o kadar ıslaksın ki," diye mırıldanıyorum ve oturup onu köprücük kemiğinden kulak memesine kadar öpüyorum, durup kulak memesini ağzımın içine çekiyorum ve ısıyorum. İnledim.

Ivy'nin parmakları saçlarımın arasından geçiyor ve dişlerimin etini ısırdığını hissedince tıslayarak beni çekiyor.

"Acıyı seviyor musun, Wade?" diye fısıldıyor, sevdiğimi bildiği için.

Diğer kulak memesini dişlerimin arasına alıp ısırdığımda göğsümde alçak bir hırıltı titreşiyor. Isırığın üzerini yaladığımda çığlık atıyor ve ardından karşılık olarak saçımı daha sert çekiyor.

"Bu oyunu iki kişi oynayabilir... Bir sır biliyorum," diye fısıldıyor. "Bunu daha da çok seviyorsun... canını yaktığımda daha da sertleşiyorsun." Başımı sıkıca geriye çekiyor, sertçe ısırmadan önce dişlerini çenemde gezdiriyor.

Lanet olsun, bu kadın benim için yaratılmış. Tekrar dudaklarıma doğru ilerliyor. Beni öperken ağzına doğru inliyorum, dili benimkiyle mükemmel bir uyum içinde hareket ederken saçlarımı daha da sıkı çekiyor. Kalçalarını ve kıkını ellerimle yoğururken dudağımı ısıyor. Bu açıdan bakıldığında kalçalarının etliliği o kadar abartılı ki, her bir parçasını ısırma istiyorum.

"Çok mu acıdı, bebeğim...? Merhamet mi?" diye inliyor.

"Asla," diye homurdanıyorum bir elimi çenesinde gezdirip Başparmağımı dudaklarının yanına koyuyorum.

Başparmağımı dudaklarının arasına alıp ısırma için yüzünü çevirdiğinde Ivy'den küçük, neredeyse şeytani bir kahkaha geliyor. Nefesimi içime çekiyorum, sevişmek için yanıp tutuşuyorum.

İstedikimi, benim olanı almak için vücudunu aşağı çekiyorum ve sikimi içine sokuyorum, ama beni durduruyor, sonra dudaklarını boynuma götürüyor, etimi tekrar ısırmadan önce yumuşak, tatlı öpücükler konduruyor, kalçalarını üzerimde sallarken tenimi dişlerinin arasında

tutuyor. Yanıt olarak homurdanıyorum ve amına küçük bir tokat atıyorum.

"Fuuuck ..." diye inliyor acıyla birlikte. Benim kızım da en az benim kadar acıya bayılır.

"Şu anda bu küçük dar amcığı mahvetmek üzereyim, Ivy. Nazik olmayacak. Hızlı ve sert olacak," diye uyarıyorum onu üzerimde hareket ederken. "Çünkü beni o kadar delirtiyorsun ki kendimi durduramıyorum." Yüzümü aşağı indirip pembe çakıllı bir meme ucunu ağzıma alıyorum, dişlerimin üzerinde gezinmesine izin veriyorum, umutsuzca kontrolü sağlamaya çalışırken onu inletecek kadar ısıriyorum.

"Evet yapabilirsin, ama henüz değil..." Ivy, tatlı boğuk sesindeki o küçük şımarıklıkla fısıldıyor ve beni deliliğin eşiğine getiriyor.

"Önce bunu ne kadar çok istediğini bilmem gerek," diye fısıldıyor. "Beni ne kadar çok istiyorsun, Wade..." Kalçaları üzerimde yuvarlanıyor, kaygan uyarılmışlığı sikimde yukarı ve aşağı kayıyor, ama asla istediğim gibi içine girmeme izin verecek şekilde kendini tam olarak konumlandırmıyor... lanet olası çaresiz olduğum gibi.

"Beni becermeyi ne kadar çok istediğini söyle... bana yalvar," diye sızlanıyor, ben sadece amının üzerimde kaydığını hissetmekle ve onun sözleriyle boşalmakla tehdit ediyorum.

Siktir...

"Ben hiçbir şey için yalvarmıyorum..." Ona karşı koyuyorum, elimden geldiğince kontrolü elimde tutmaya çalışıyorum.

Hareket etmeye devam ederken tırnakları göğsümü ısıriyor, yaklaşıyor, sonra duruyor, hareketlerini tekrarlıyor, ta ki ben onun içinde yolumu bulmaya çok yakın olana kadar, çıldırtıcı olmaktan başka bir şey değil. Ivy beni derinden öpüyor, boğazından gelen en tatlı sesler onun da benim için çaresiz olduğunu söylüyor. Dudağımı tekrar ağzına alıyor ve ısıriyor, bu sefer dilimde kan tadı alabileceğim kadar sert. Karşılık olarak tıslıyorum.

"Tek yapman gereken söylemek, Wade... o zaman tamamen seninim. Söyle..." diye inliyor ve sesi içimde titreşiyor. Ivy, sikimin başının içine girmesine izin verecek kadar yükseliyor ve sonra hareketsiz kalıyor. Onu aşağı

çekmek için kalçalarını kavriyorum.

ama lanet olsun, küçük velet beni tekrar durduracak kadar kendini geri çekti.

"Ivy, kahretsin..."

Yüzünü benimkine yaklaştırıyor, beni öpüyor, dudaklarıma sırtarak ellerini saçlarımin arasından geçiriyor, tırnaklarını ensemdede gezdiriyor, bir yandan da kalçalarını lezzetli bir şekilde sallamaya devam ediyor. Oturup arkasına yaslandığında, tırnakları kalçalarıma inerken ve bana karşı sallanırken göğüslerini dışarı çıkarırken, büyülenmiş bir şekilde izliyorum. Sıcak ve ıslak amcığı benim kriptonitim ve sırf bana karşı ileri geri kaydığı için karnıma doğru patlamakla tehdit ediyor.

Dişlerimin arasından bir nefes çekiyorum.

"Bu sadece bir kelime bebeğim... Büyütülecek bir şey değil. Söyle... yalvar." Kalçalarını döndürüyor, içeri girmeme izin vermeden üzerime biniyor.

İnliyorum. Tırnaklarının ısırtığı kollarımı tırmıklıyor ve ağzı benimkinin hemen üzerinde olacak şekilde öne eğiliyor. Dudaklarını ısirmaya çalışıyorum ama başını yeterince geriye çektiği için ıskalıyorum. Ona hırlıyorum ve o da fısıldıyor.

"Söyle, ben de beni istediğin kadar sert becermene izin vereyim."

Duymak istediği kelime dilimden dökülürken ben de öylece gidici oluyorum.

"Lanet... merhamet..." O onaylayarak inlerken fısıldıyorum ve sonra sikimi o kadar derin ve emin bir şekilde içine sokuyorum ki bayılacak gibi oluyorum.

"Ben de bunu istiyordum. Çok iyi bir çocuk, Şef," diye mırıldanıyor ve lanet olsun, bu kelimelerin bende yankılanma şekli ne anladığım ne de unutmak istediğim bir şey. Sanki aynı anda hem beni aşağılıyor hem de gücü bana geri veriyor. Bunları duymak, etrafımdaki daracık amının hissiyle karışıyor, beni sersemletiyor, gözlerim kapanıyor ve kendimi santim santim ona doğru iterken oracıkta boşalmakla tehdit ediyorum.

"Kahretsin, Ivy... Tanrım, kadın," diye homurdanıyorum.

"Çok iyi hissediyorsun."

Ben onu gererken Ivy bir inilti çıkarıyor. İyi olmaktan daha iyi hissediyor. Sanki sadece benim için yaratılmış gibi.

"Bu küçük pis bir numaraydı. Şimdi o tatlı amcığını nasıl gerdiğimi görünce rahatlamak için yalvaracaksın," diyorum göğüsleri ağzıma doğru yol alırken. Her birini içeri çekiyorum, aşağıdan ona çarparken ikimizin de her zaman çok büyük olduğumu bildiğimiz bir alana girmeme izin vermesi için sıkı kanalına yalvarıyorum.

Amcığı kasılıyor ve kollarımda kendini çok uysal ve küçük hissediyor.

"Lütfen, Wade... o kadar dolu ki..." diye inliyor.

Evet, öyle. Sonuna kadar dolu ve ben onun bu halini başka hiçbir şeyi sevmediğim kadar çok seviyorum. Kendime sadece bir an veriyorum, sadece onu hissetmek için, onu gerçekten mahvetmeme izin vermeden önce bir saniye ayırmak için.

Onun içinde sonsuza dek yaşamak için ruhumu şeytana bile satarım.

Onu üzerimden kaydırıp dizlerinin üzerinde beni beklemesi için ters çeviriyorum. Şapkamı başından iterek saçlarından bir tutam tutuyorum ve kalçalarını yukarı kaldırıyorum, ellerimi güzel kışının küreleri üzerinde aşağı kaydırırken sikimle buluşmayı öğretti.

"Başlığı tut, Ivy, ve gerçekten sıkı tutsan iyi edersin," diye onu uyarıyorum.

İnliyor ve ona söyleneni yapıyor, ona sıkıca tutunuyor. Yaptığı an, sevişmeye başlıyorum.

Küçük şovundan sonra kendimi tutamıyorum, yapamıyorum, gücüm yok. Tahtayı sıkıca kavrarken arkasından kendimi onun daracık küçük amına sokuyorum. Ivy'yi sikerken yatak başlığım duvara çarpıyor, ben istediğimi, ihtiyacım olanı, benim olanı alırken o inleyip sızlanırken vücudunu bana sıkıca tutuyorum.

Bu odadaki tek ses, onun için çaresizlikten göğsümden çıkan hırıltılar, birbirine çarpan tenlerimiz ve onun tatlı zevk nefesleri. Elim arkadan Ivy'nin boğazına dolanıyor, onu sertçe becermeye devam ederken özel tasmaı yerine kilitleniyor. Onu tekrar önüme çekip yüzünü çeviriyorum. Ağzımı onunkine bastırırken

Amcığı etrafımda kapanıyor ve sadece birkaç dakika geçtikten sonra titremeye başlıyor.

"Wade... Yapacağım..." diye sızlanıyor. şimdiden bayıldım.

"Hayır bebeğim, yavaşça boşalacaksın," diyorum ona. Zevkini dışarı çıkarmak, onun ve içindeki her bir saniyenin tadını çıkarmak istiyorum.

Kalçalarımı yavaşça döndürüyorum, içine girip çıkarken her bir darbeyi hissetmesine izin veriyorum. Birleşen bedenlerimizin her bir hücrecini, her bir atomunu. Ivy'nin inlemeleri derinleşiyor ve tırnakları kalçalarımın kenarlarını ısırırken gırtlaktan geliyor; hareketlerindeki hınzırlık, ben seni incitebildiğim sürece sen de beni incitebilirsin diyor. Ama bu sadece sikimi daha da sertleştiriyor, tırnaklarının tenime her vuruşunda beni zirveye yaklaştırıyor. Tekrar tekrar içine girerken taşaklarım sıkılaşıyor.

"şimdi gel, Wade, ve bebeğim, bunu yaptığında bana benim olduğunu söyle." Son sözlerini inliyor ve lanet olsun, boşalıyorum, sertçe. Onu öperken ince, ısırılabilir boynunu kavrayışım derinleşiyor. Hiç bitmeyen bir sarmalın içindeyim, salıverilmem vücudumun her köşesine ulaşıyor, onu öpmenin ve boğmanın kıyısında gezinirken ağır çekimde içimde merkezleniyor, tırnakları bizi tüketen her dalgada bana daha derin kazıyor.

"Yüce Tanrım, Ivy. Tamamen seninim," diye inliyorum ona, tam gözleri geri dönüp kapanırken. Boğazındaki elimi gevşetip nefes almasına izin veriyorum.

Sanki birlikte bir maraton koşmuşuz gibi nefes alış verişlerimiz senkronize.

Ivy tamamen bana yaslanıyor, başı çenemin altına yerleşiyor. Uğultulu bir coşku üzerime öküyor. Onun içinde ne kadar kaldığım hakkında hiçbir fikrim yok. Anlar mı? Dakikalar mı?

Onun yumuşaklığı. Bu his. Bu sıcaklık. "Wade?" Ivy, içinde yüzdüğüm transı bozarak soruyor.

Gözlerimi açıyorum ve bana doğru eğdiği mükemmel, kızarmış yüzüne bakıyorum.

"Evet?"

"Akşam yemeğim düşürdüğün market poşetlerinin içinde miydi?"

Başımı yanağına koyup öpüyorum. "Evet, Trouble, sadece başarmak zorundayım."

"Tamam, şimdi biraz acıktım, yemek yiyebilir miyiz?" Omzuna doğru kıkırdıyorum.

Ne istersen, bebeğim.

Bobby Flay'e meydan okuyacak bir yemek hazırlamayı neredeyse bitirdiğimde, hala yarı yarıya onun coşkusuyla hayatta kalan Ivy düşünüyormuş ve kanepenin battaniyelerine sevimli küçük çenesine kadar kıvrılmıştı, manicotti'mize taze parmesan rendelerken gördüğüm tek gerçek parçası saçlarıydı.

İşim bittiğinde bardağımdaki burbondan son bir yudum alıyorum ve kulaklıklarımı kılıflarına geri koyuyorum.

Tabaklarımızı, peçetelerimizi ve çatal bıçak takımlarımızı taşıyarak oturma odasına doğru ilerlerken onunla konuşuyorum. "Oturmayı düşünüyor musun tatlım?" Ona soruyorum.

Kanepenin köşesini döndüğümde onu tam olarak görüyorum. Battaniye çenesinin altında, yüzünde çok rahat ve güzel bir ifade. Ivy daha yemeğimizi yemeden tamamen kendinden geçmişti. Dudakları ayrılmış ve uyuyan küçük bir melek gibi usulca nefes alıyor. Tabakları sehpanın üzerine bırakıyorum ve onu yemek için uyandırmadan önce birkaç saniye ona bakmak için karşısındaki sandalyeye çöküyorum.

Bunca zamandır gözümün önünde duran gerçeklik içime yerleşiyor.

Sam dönse de dönmese de Ivy'ye burada bir yer açacağım, istediği her işi, her görevi yapacağım. Çiftliği yönetmeyi bırakmamı istese bırakırım.

Her gece eve geldiğimde onu böyle kanepeme sokmak için her şeyi yaparım.

Ivy'den önce sadece günlük yaşamımı sürdürüyordum. Yaşamıyordum; o benim eksik parçamdı. Bundan daha fazla

isteyebileceğim ya da ihtiyaç duyabileceğim bir şey yok.

Onunla basit anlar. Onunla bir hayat. Ivy kalbimi ilmek ilmek dokudu; bunca zamandır ben farkına bile varmadan onu eğitiyormuş. Yeniden sevmek, şansımı denemek için. Bir geleceğe inanmak, onunla bir geleceğe, nasıl görünürse görünsün. Mutlu olmama izin verdiğim ve onun da beni sevmesine izin vermekten korkmadığım bir gelecek.

Şu ana kadar hiç bu kadar emin olmadığım iki şey olduğunu fark ettiğimde kalp atışlarım hızlanıyor ve göğsümde sıkışıyor.

Bir: Ivy'ye deli gibi aşığım. Onu sadece sevmiyorum, ona ihtiyacım var, tıpkı ayın doğabilmek için her gece güneşin batmasına ihtiyaç duyduğu gibi.

İki: Artık onsuz ben diye bir şey yok, sadece o bunu henüz bilmiyor.

BÖLÜM KIRK DOKUZ

Ivy

"Ivy ..."

"Ivy..." diyor yine bir ses. Sert, sıcak bir el kolumu ve gözlerimi açıyorum. Saate baktım. Yedi Perşembe sabahı. Sabahın köründe kalkmadığımız tek gün çünkü Cole sabah işlerini hallediyor ve benim sekizden önce ahırda olmam gerekmiyor. Wade bana hayallerimin yemeğini hazırladıktan sonra, buradan ayrılmanın ne kadar zor olacağını bana bir kez daha hatırlattığı yatağımıza gitmeden önce, hızlı ve derin bir uykuya daldım, o kadar ki gece boyunca uyanmadım bile, hele şu anda komodinin üzerinde çalan telefonuma hiç uyanmadım. Tam arama bitip sesli mesaja geçerken telefonu açtım. Odaklanıyorum ve yatakta sarsılıyorum. Bir şeylerin ters gittiğini hisseden Wade yanımda sıçradı.

"Ne oldu?"

"Annemden on dört arama. Bu da ne böyle?" Tekrar çalmadan önce gözlerimi ovuşturacak zamanım bile olmuyor. Cevap verdiğimde ruhumu korku kaplıyor.

"Anne," diyorum çılgınca. "Neyin var?"

"Ivy..."

Hattın diğer ucuna sığmayan sese göz kırpıyorum.

"Brad?" Şu anda hiçbir şeyi nasıl anlamlandıracağımı bilemediğimden soruyorum.

Wade yanımda hırlıyor.

"Annem nerede?"

"Bir araba kazası geçirdi."

"Ne?" Yüzümdeki tüm kan çekiliyor ve havada süzülüyormuşum gibi hissediyorum. "Nerede o? Neden...?" Wade beni sakinleştirmek için bacağımı kavradı. Nefes alıyorum.

"Neredesin?"

"Şu anda röntgende. Pendalton'daki hastanedeyiz," diyor, Jellico'dan birkaç ilçe ötedeki hastaneden bahsederek. Sabahın köründe Pendalton yakınlarında ne işi vardı?

"Seni soruyor, girip çıkıyor. Kafasında iyi bir şişlik var ve bileği berbat durumda. Sanırım cam da onu biraz kesmiş. Neredeyse bir saattir aramaya çalışıyorum," diye ekliyor Brad.

"Lanet olsun, lanet olsun, lanet olsun." Nefesimin altında mırıldanırken bir şekilde çoktan ayağa kalkmışım ve Wade de öyle, benim gibi kendi kıyafetlerini savuruyor ve henüz neler olup bittiğinden haberi bile yok.

"Yoldayım," diyorum ve telefonu kapatıyorum.

Bir saat on beş dakika sonra Wade ve ben Pendalton Devlet Hastanesi'nin kapısından içeri giriyoruz. Ayakkabılarımı giymiş olmam bile bir mucize; buraya nasıl geldiğimi bile hatırlamıyorum, sadece onu bir programa sokmam gerektiğini biliyorum.

Ya içki içip direksiyon başına geçtiği için bir başkası yaralandıysa? Wade onun hakkında ne düşünüyordur. Bana iyi olup olmadığını sormak ya da onun iyi olacağını söylemek dışında pek konuşmadı. Cassie ile otuz dakikalık bir telefon görüşmesi yaptıktan sonra annemin ilk kez alkollü araba kullanmadığını söylediğinde sessizliğe şükrettim çünkü ondan sonra konuşmaya çalışsaydım gözyaşlarına boğulabilirdim.

Bekleme alanında hızla ilerlerken nefesimin altında mırıldanıyorum: "Burada olmalıydım. İhtiyacı olan yardımı almasını sağlamalıydım."

"İnsanlara ancak kendilerine yardım etmek istedikleri kadar yardım edebilirsin," diye kulağıma fısıldıyor Wade, resepsiyona doğru ilerlerken omzumu sıkarak. Bunu mırıldandığımı duydu mu yoksa kafamdan geçen düşünceleri bildiğini mi varsayıyordu bilmiyorum ama sadece bu sözler bile beni kaybetmekle tehdit ediyor. Babamı zaten kaybettim; annemi de kaybedemem.

Küçük acil bekleme odasından geçip cam bir bölmeye doğru ilerliyorum. Resepsiyon masasının arkasındaki hemşire koyu kıvrıkcık sarı saçlara sahip ve benim varlığımı görmezden gelerek bilgisayarına hızlıca bir şeyler yazıyor. Birkaç dakika bekledikten sonra düşünmeden tırnaklarımı tezgâha vurmaya başlıyorum. Sonunda işini bitirip bana bakıyor ve konuşurken gözlüklerini burnuna doğru itiyor.

"Birini mi arıyorsunuz?"

"Annem Glenda Spencer birkaç saat önce bir trafik kazası sonucu buraya getirildi."

Başını sallıyor ve yazmaya devam ediyor. "Şu anda dikiş atılıyor ve nişanlınız da burada. Onu görmek için geri dönebilirsiniz, Oda C-22."

Wade'in nişanlı kelimesine homurdanmasını kaçırmıyorum. Yine de, bu işte birlikte olduğumuzu hatırlatmak için elini benimkinin üzerine koyuyor ve hareket etmeye başlıyoruz. Aklımın bir köşesinde Wade'in annemle ilk kez tanışacağını fark ediyorum. Onu en son Kasım ayında görmüştüm ve ziyaret için eve gittiğimde durumu biraz daha kötüydü. Daha fazla geri dönmek istemiştim ama antrenmanlara o kadar dalmıştık ki. Annemin bağımlılığından dolayı utanç ve seçimlerinden dolayı suçluluk dalgası üzerime çöküyor - ta ki annemin odasının köşesini dönüp başucunda Brad'in gerçekten endişelenmiş gibi görüldüğünü ve dikiş atılmasından dönmesini beklediğini görene kadar. Şimdi hissettiğim tek şey öfke.

Brad ayağa kalktığında Wade sanki saldırmak için bekleyen bir birlikmişiz gibi yanımda duruyor. Elimi sıkarken ondan yayılan öfkeyi hissedebiliyorum.

Brad hiç vakit kaybetmeden yanıma geliyor ama Wade daha hızlı davranıyor.

"Bu kadar yeter, bize ne olduğunu anlatın ve sonra gidin."

Brad alay ediyor ama Wade onu eğlendirmek için bir milisaniye bile harcamıyor; Brad'in üzerinde yükseliyor ve gömleğinin yakasını sıkıca kavriyor. Gözlerindeki kısıtlamayı görebiliyorum. Brad'in şapkası kafasından yere yuvarlanıyor ama ben kıpırdamıyorum. Bir yanım Brad'in artık benimle uğraşmayacağını bilmesini istiyor ve Wade şu anda ona bunu göstermek için çok iyi bir iş çıkarıyor, bu yüzden bir anlığına ona izin veriyorum.

"Burada oyun oynamayacağız, daha fazla oyun yok. Ona yaptığın her pisliği biliyorum ve sana şunu söyleyeyim, Tanrı'nın lütfu ve halka açık bir yerde olmamız sayesinde şu anda seni gelecek haftaya kadar dövmüyorum. Ağzından çıkacak tek kelime Glenda'ya ne olduğu olacak ve ben seni yandaki odaya koymadan önce buradan gideceksin.

Anlaşıldı mı?"

"Bakın, size ne söyledi bilmiyorum ama ben ona asla kötü davranmadım. Kimse onu sevmezken ben onu sevdim-"

"Wade, nefes almasına izin ver ki bana neler olduğunu anlatabilsin," diyorum olabildiğince sakin bir şekilde. Yeterince dinledim. Gerçek bir narsist asla hatalı olduğunu kabul etmez. "O buna değmez," diye ekliyorum.

Wade bırakıyor ama bir adım geri çekilip çenesini beklenti içinde ayarlarken buhar çıkarıyor.

Brad şapkasını eline alır ve konuşurken gergin bir şekilde tozunu alır. "EMS bu sabah beni aradı. Annenin telefonunda acil durum olarak kayıtlı olan senin telefon numaranı denemişler ama bağlantı kesilmiş." Bunu söylerken Wade'e bakıyor, sonra tekrar bana dönüyor.

"Annemle yeni numaramla konuştum, bu hiç mantıklı değil," diyorum.

"Eskisini hala Ivy olarak listelemişti, seni bulmak için mesajlarını aramak zorunda kaldım - yeni

numara hala sadece bir numara. Benim çiftlik numaram ikinci temas noktasıydı, bu yüzden beni aradılar. Hemen geldim ve buraya gelip numaranızı öğrendiğimde sizi aramaya başladım."

Neredeyse gerçekten endişelendiğini düşüneceksiniz, ama onu bundan daha iyi tanıyorum, bu sadece bana ulaşmak için bir araç. Birlikteyken annemi hiç önemsemedi, şimdi de önemsemediği kesin.

"Bayan Spencer?" Kapı aralığından bir erkek sesi bana sesleniyor, dönüp ona bakıyorum.

"Evet?"

"Ben Dr. Terry Evans, bu sabah annenizi tedavi ediyordum."

"O nasıl? O-" Birinin sarhoş olup olmadığını onu kötü göstermeden nasıl sorarsınız?

"Durumu iyi, bu sabah beş sularında az kalsın bir geyiğe çarptıyordu, geyiği kaçırmak için direksiyonu kırdı ve hendeğe çarptığında kafasına kötü bir darbe aldı. Hava yastığı biraz kumaş yanığı oluşturdu ve bileği iki yerden kırıldığı için onu düzeltmek zorunda kaldım." Yüzümü buruşturuyorum, bileğimin burkulması acı vericiydi, bir kemiğin iki yerden kırıldığını hayal bile edemiyorum. "Ayrıca ona epeyce kan vermek zorunda kaldık, bacağındaki kesik yüzünden çok kan kaybetmiş ve nadir görülen bir tip-AB negatif. EMS, birileri onu fark edip haber verene kadar yaklaşık altmış dakika geçtiğini düşünüyor."

"Kan nakli gibi mi?" Yanıt olarak başını sallıyor.

"Evet." "Başka yaralanan oldu mu?"

Doktor gözlerinde bir soruyla bana bakıyor. "Hayır, o yalnızdı ve durumu iyi, her şey yolunda. düşündüm. Biraz sarsılmış tabii. Onu birazdan aşağı indirecekler. Ona göz kulak olmak için bir ya da iki gece kalmasını istiyorum."

Wade'den Brad'e ve sonra tekrar doktora bakıyorum, bunu ikisinin de önünde sormak istemiyorum ama başka seçeneğim de yok.

Gözlerimi kapatıyorum ve devam ediyorum.

"O... o... etki altında mıydı?"

Doktor elindeki evrakları açıp göz gezdiriyor. "Çok tutarlı davranıyor, ben öyle düşünmezdim, hayır. Ah evet, işte buradayız, annenizin kanındaki alkol seviyesi sıfırdı."

İçmiyor muydu? Sıfır mı? Annemi son gördüğümde kanındaki alkol seviyesinin sıfır olduğunu söyleyebileceğimi hatırlamıyorum. Yine içkiyi bırakmaya mı çalışıyor?

"Ben de sana bunu söyleyecektim," diyor Brad arkamdan. "On yedi gündür ayık olduğunu söyledi. Pendalton'da sabah erkenden bir AA toplantısına gidiyormuş."

Gözlerim doluyor, keşke bu sefer başarabilse diyorum. Doktor gülümsüyor ve başını sallıyor.

Konuşmak için döndüğümde kapıdan çıkmalı birkaç saniyeden fazla olmamıştı, içimdeki ateş yükseliyordu. Aylardır bunun etrafında dolanıyordum ama annem kendi başına bu kadar güçlü olabiliyorsa ben de olabilirim.

"Brad, aramayı cevapladığın ve bana ulaştığın için teşekkür ederim. Numaranı onun telefonundan kaldıracağımdan emin olabilirsiniz ama seni bir daha asla görmek istemiyorum. Bana çok kötü davrandın, beni istismar ettin ve seni affetmeyeceğim. Artık benimle iletişime geçme. Yeni numaramı kullanma. Eğer bunu yaparsan ya da ailene yaptırırsan, yasaklama emri çıkarttıracağım." Kollarımı göğsümde kavuşturuyorum ve sabahın sekizinde, kahvesiz ve bir ton adrenaline olabildiğince güçlü duruyorum.

Wade yanımda dimdik duruyor ve Brad'e vurmamak için kendini zor tuttuğunu biliyorum ama vurmuyor, sadece sırtımı sıvazlıyor, konuşurken kontrolünü koruyarak beni destekliyor.

"Ve Brad, eğer Ivy'nin az önce söylediklerini unuttuğun bir an olursa, sana hatırlatmak için vücudundaki her kemiği kıracağım ve biliyor musun? Her şaklamada gülümsemem daha da artacak."

Brad bu odadan defolup gitmek için eliyle işaret eder; eski şefkatli kadınla işi bitmiştir ve o da bunu bilmektedir.

"O tamamen senin," diye mırıldanarak Wade'in yanından geçip kapıdan çıktı.

"Aynen öyle," diyor Wade, asla bulaşmak istemeyeceğim bir ses tonuyla.

Bunun Brad'i son görüşüm olabileceğini bilerek içimi çekiyorum. Babasının adını asla çamura bulamak istemeyecektir ve bir yasaklama emri tam da bunu yapacaktır. Brad Bellingham'ın tek bir damla gözyaşına bile değmeyeceğini kendime hatırlatarak yanağımdaki bir damla gözyaşını siliyorum ki annem bir hemşire tarafından itilen tekerlekli bir yatakta köşeyi dönüyor.

Hemen yanına gittim ve elimden geldiğince ona sarıldım. Yüzünün sol tarafında kumaş yanığı var ve bileği alçıda. Tek gözü morarmış ve doktorun bahsettiği o kötü kesik olduğunu tahmin ettiğim şey kalçasına sarılmış, ama aslında uzun zamandır onu gördüğümünden daha sağlıklı görünüyor. Gözleri parlak ve göz altı torbalarından arınmış, gülümsemesi berrak ve dolgun.

"Bebeğim, burada olmana çok sevindim. Bu başıma gelen en korkunç şeydi. Numaranı doğru yazmadığım ve Brad gelmek zorunda kaldığı için özür dilerim," diye fısıldıyor kulağıma.

Hemşire boğazını temizlediğinde gitmesine izin verdim.

"Bayan Spencer'ı dinlenebilmesi için hazırlamam gerekiyor. Ağrı kesici ilaçlar uykusunu getirecektir."

Sanki bir işaretmiş gibi annem esniyor ve hemşire tereddüt ettiğimi anlamış olmalı ki bana dönüp sessizce, "Onu sakinleştirmem için bana yirmi dakika verin, gidip bir kahve alın, sonra yanına oturabilirsiniz" diyor. Kolumu okşuyor ve gülümsüyor. "O iyi olacak. Olduğundan daha kötü görünüyor."

Bu sözler beni tam göğsümden vuruyor, öyle ki kapının dışına çıktığımız anda kırılıyorum ve ben ağlarken Wade beni göğsüne çekiyor, saçlarımı okşuyor ve ne kadar güçlü olduğumu ve benimle ne kadar gurur duyduğunu mırıldanıyor.

Artık ıslak olan gömleğinden geri çekiliyorum ve o da gözyaşlarımı yanaklarımdan siliyor.

"Ayıktı, ayık. Sadece doğru olanı yapmaya çalışıyordu ve bir saat boyunca orada tek başına mı kaldı? Çok korkmuş olmalı," diye burnumu çekiyorum.

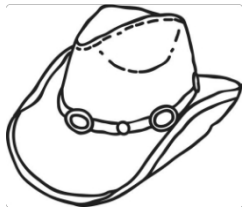
"O iyi, buraya geldi ve iki haftadan uzun süredir içki içmedi, Ivy, bu özel bir şey."

Başımı sallıyorum; daha önce hiç bu kadar uzun süre dayanamamıştı. Bildiğim kadarıyla, babam öldüğünden beri içmeden geçirdiği en uzun süre sekiz gündü. Hemşire ve kişisel destek görevlisi rahatlamasına yardımcı olurken odaya bakıyorum.

"Kendimi çok çaresiz hissediyorum, keşke yapabileceğim bir şey olsaydı, yapabileceğim bir şey."

Wade bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor ve alnımdan öpüyor.

"Haydi, Trouble, yapabileceğimiz bir şey var."

BEŞİNCİ BÖLÜM

Wade

"Y Beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyorsunuz, Şef," diyor Ivy dev bir çikolatalı kurabiye yerken.

Hastane kafeteryasında.

Parmağını dirseğinin iç tarafına bantlanmış küçük pamuğun üzerinde gezdiriyor.

"Daha önce hiç kan bağışında bulunmamıştım. Annem ve benim kan grubumuz aynı." Gülümsüyor. "Bunu daha sık yapmalıyım - kan grubumuzun ne kadar nadir olduğunu bildiğimden, buna ihtiyaç var."

Mesaj konuşmamdan başımı kaldırıp Ivy'ye bakıyorum. Ona sırtıyorum; şimdi mutlu ve sakin görünüyor. Onu her zaman böyle görmek ve bunun sorumlusunun ben olduğumu bilmek için her şeyi yapardım. Bunu hayatımın amacı haline getirmeyi planlıyorum.

"Nash, anne ve babası öldüğünden beri her yıl gitmemizi istiyor. Sanırım aynı durumda olan başka birine yardım edebileceğini düşünüyor," diyorum annemle mesaj üzerinden konuşmaya devam ederken.

Başını sallıyor ve son kurabiye lokmasını güzel ağzına tikiştiriyor.

Kurabiyesinin arkasından "Ben vat alıyorum," diye mırıldanıyor ve ardından meyve suyundan büyük bir yudum alıyor. "Onu bir rehabilitasyon programına sokmak için hastaneyle konuşmam gerekiyor. Biraz birikimim var ve buna ihtiyacı var. O kadar iyi gidiyor ki... eğer yardım alırsa, ayık kalma konusunda gerçekten bir şansı olabilir. Önümüzdeki birkaç hafta boyunca biz uzaktayken kendi başına kalmasını ve tekrar ayağa kalkmasını hiç istemem."

Zaten ondan üç adım öndeyim ama şu anda tüm bunlar için endişelenmesini istemiyorum. Sadece onunla birlikte

olmak istiyorum.

Annesi.

"Wade, onun geçmiřini bilmek seni rahatsız ediyor mu? Nash'in ailesinden onun gibi birinin sorumlu olduėunu mu dűřünüyorsun?"

Bunu söyleme şekli bana bunun bir süredir aklında olduğunu ve onu rahatsız ettiğini söylüyor ve ben bundan varlığımın her zerresiyle nefret ediyorum. Masanın öbür ucuna uzanıp elini sıkıca kavıyorum.

"Nash'e olanlar korkunçtu. Korkunç bir kazaydı. Alkolizm bir hastalıktır, Ivy. En azından ben hep böyle baktım. Nash'in ailesinin gitme vakti gelmişti. Onun yükünü omuzlarında taşımaktan vazgemelisin. Yapacağına söz ver."

"Özür dilerim, bu konuda çok duygusalım. Belki ben de Angel'in eğitiminin baskısıyla mücadele ettiğim içindir. Bilemiyorum. Elimden geleni yapacağım. Söz veriyorum. Ben sadece... bir gün anneme kavuşma, ona yakın olma, çocukken örnek aldığım ve sevdiğim anneme kavuşma fikri. Bunun acısına katlanmak çok zor. Bunu çok istiyorum. Aynı anda olmam gereken her yerde olamayacağımı hissediyorum ve bunu nasıl değiştirebileceğimi ve hala bir kariyere sahip olabileceğimi bilmiyorum."

"Geleceğin ne getireceğini asla bilemezsin, Ivy. Her şeye biraz inanmalı ve olman gereken yerde olduğuna güvenmelisin. Kader seni bulabilir ve belki de her şey umduğun gibi olur," diyorum. "Jolene Ashby'nin sözleri," diye ekliyorum.

Bu Ivy'nin sırtmasına neden oluyor.

Ivy hayatıma girmeden önce buna hiç inanmazdım. İnsanın kendi kaderini kendisinin izdiğine inanırdım ama artık o kadar emin değilim çünkü Ivy benim tek başıma hayal edebileceğimden çok daha fazlası.

BÖLÜM ELLİ BİRİ

Ivy

Annem yanımda kıpırdandığında telefonumdan başımı kaldırıyorum. İki saattir onunla oturup uyumasını izliyorum.

Çok huzurlu görünüyor. Aynı görünüyoruz, aynı Siyah saçlar, aynı gözler, çok şey yaşadı. Babam eskiden onun dünyanın en güzel kadını olduğunu söylerdi ama artık dünya onu yıprattı.

Wade bazı çiftlik işlerini halletmek ve bazı telefon görüşmeleri yapmak için gitti ve öğle yemeğinden önce biraz yiyecekle döneceği sözünü verdi. Sanırım içten içe annemle birlikte olabilmem için bana biraz zaman tanımak istiyordu. Uyandığında uzanıp elimi okşuyor ve gözlerine baktığımda berrak ve sevgi dolu olduklarını görüyorum.

"Sarhoş araba kullandığımı sandın, değil mi?" diye ağzından kaçırdı. Annem hiçbir zaman lafı dolandıran biri olmamıştır.

Gülümsüyorum.

"Endişelendim, evet, ayık olduğunu bilmiyordum, anne, seninle gurur duyuyorum." Sesim kesildi ve bana doğru uzandı.

"Sana göstermek istedim, söylemek değil. Onca denemeden sonra bu sefer ciddi olduğumu bilmeni istedim. Dün gece gerçekten zorlanıyordum. Yalnızdım, seni, babamı ve Cassie'yi düşünüyordum. Geçip gitmesine izin verdiğim onca yılı. İçip bitirdiğim onca yıl."

Elini sıktım. Onun durumunu hayal bile edemiyorum.

"İçmeyi o kadar çok istiyordum ki. Bir şişemi saklıyorum. Yedek şişem. Tezgahımın üzerinde duruyor ve bana şunu hatırlatıyor.

İstersem içebilirim. Şimdiye kadar, son on yedi gündür içmedim. Ama hala her gün içmek istiyorum."

"Neye ihtiyacın var anne? Hastanenin ayakta rehabilitasyon programı var, bir ay sürüyor, zaten çok iyi bir başlangıç yaptın."

"Bunu kim karşılayabilir, tatlım? Muhtemelen binlerce dolardır."

"Bir kısmı devlet tarafından karşılanabilir; geri kalanı için de biraz birikimim var-"

"Ivy Grace Spencer, zor kazandığın parayı ben havalı bir rehabilitasyona gideyim diye harcamayacaksın. Kendi başıma iyiyim. O geyik aniden ortaya çıktığında bir toplantıya gitmeye çalışıyordum. Babanın sözlerini neden hatırlamadığımı bilmiyorum."

Gülümsüyorum çünkü kastettiklerini biliyorum.

"Asla bir hayvana çarpmamak için direksiyonu kırma çünkü onlar uzaklaşır ve sen de çukurda kalırsın-" diye başlıyor annem.

"-sadece frene basın ve hayatınız pahasına direksiyonu tutun," diye bitiriyorum.

Birbirimize gülümsüyoruz ve annemle beni birbirimize bağlayan babamdan çok şey olduğunu fark ediyorum ve belki de birbirimizi uzaklaştırmak yerine bunu bizi birbirimize bağlamak için kullanmaya başlamalıyız.

"Keşke sana daha yakın olabilseydim. Şu anda bu atı eğitmekle meşgulüz."

"Öyle bir şey yapmayacaksın. Ben olduğum yerde iyiyim. Bak, param olsaydı rehabilitasyon programına giderdim, ama yok, bu yüzden bunu yeterince çok istemem ve kendi zamanımda çalışmam gerekiyor."

Başımı salladım.

"Daha eğlenceli bir şey hakkında konuşabilir miyiz?" Sırıttırıyor, gözlerinde yaşlı annemin kıvılcımı var. "Sabahın yedisinde size üç ilçede eşlik eden bu iri yarı adam da kim?"

Yüzüm kızardı.

"Patronum ama aynı zamanda çok daha fazlası. Biz yakınız." Wade ve ben her neyse onu tanımlamakta zorlanıyorum.

"Bana aya asılmışım gibi bakan bir patronum hiç olmadı." Bir sonraki cümlesi çok açıkmiş gibi bana bakıyor. "O adam sana aşık, Ivy Grace. Sanki bir anda senin için dünyayı karşısına almaya hazırmış gibi seni izliyor." Annem gülüyor, sonra yüzünün ağrıyan tarafını tutarak yüzünü buruşturuyor.

"Baban da bana böyle bakardı." Gülümsüyor ve başını yastığına geri sokuyor.

Gözlerimi onun bakışlarından ayırıyorum ve bir kez daha öngörülemeyen yaşlar doluyor gözlerime.

"Ben de onu çok seviyorum ama... bir gün bir aile isteyeceğini biliyorum ve ona bunu sunamayacağımdan çok korkuyorum."

"Bebeği doğurmanın sizin için zor olabileceğini biliyor mu? Size bunun onu rahatsız ettiğini ya da bu konuda endişelendiğini söyledi mi? Bir taşıyıcı anne bulabilirsin, evlat edinebilirsin; bunun yolları var tatlım."

"Evet, biliyor ve ben de biliyorum." Burnumu çekiyorum. "Bu konuda hiçbir şey söylemedi, ama sanırım bunun nedeni aramızdaki bu şeyin ikimiz de bakmıyorken bir kaçamaktan daha fazlasına dönüşmesi. Gelecekte ne olacağını bilmiyorum, yakında onun çiftliğinden ayrılıyorum-"

"Bebeğim." Annem bana bakıyor ve yumuşak bir gülümsemeyle gülümsüyor. "Başkasından almayacaksan benden al. Eğer bir adam seni tüm kalbiyle sevecekse -ki bu adam seviyor, bundan hiç şüphem yok- bunu asla ama asla bırakma. Bunu olabildiğince uzun süre korumak için elinizden gelen her şeyi yapın, çünkü insanlarla ne kadar zamanınız olduğunu asla bilemezsiniz."

Gözlerimi kırıştıyorum ve yanaklarımdan daha fazla gözyaşı dökülüyor.

Kapının hafifçe vurulması bizi böldü. Doktor odaya girerken gözyaşlarımı silmek için ayağa kalkıyorum.

Ayağa kalkmak için hamle yapıyorum ama görüşümü parazitler kaplamaya başlıyor ve yoğun bir mide bulantısı

dalgası üzerime çöküyor.

Boğazım öyle hızlı düğümleniyor ki öğürüp duvara yapışıyorum. Kendimi toparladım ve ona baktım.

"Üzgünüm doktor, sanırım biraz oturmam gerekiyor. Kan verdik, başım... dönüyor," diyorum başımı ellerimin arasına alarak.

"Sonrasında biraz sersemlemiş olmanız normal. Ne kadar zaman önce?" diye sorar.

"Yaklaşık iki buçuk saat önce..." Mırıldanıyorum

"Hâlâ sersemlemiş hissetmek için biraz uzun bir süre gibi görünüyor ama belki de sabahın adrenalini ile. Sadece olduğun yerde kal, benim hesabıma durma."

Kan yanaklarıma geri dönerken kendimi daha iyi hissetmeye başlıyorum. "Bu sadece ara sıra oluyor... Ben bir

işimle ilgili yoğun zaman geçiriyorum... ve iyi beslenemiyorum" diyorum.

"Oturun lütfen. Sadece annenizi kontrol etmek istedim. Glenda, burada kızınla ayıklığın hakkında konuşurken rahat mısın?"

"Elbette," diyor annem ona.

O da başını sallıyor. "Ayık olduğunuzdan ve ailenizin bu kazayla içkinin bir ilgisi olabileceğini düşünmesinden endişelendiğinizden bahsediyordunuz?"

Annem başını sallayıp ona gülümsüyor, sonra bana dönüyor.

"Ona ayık olduğumu söyledim, çünkü ilk kez kendimle gurur duyuyorum."

"Olmalısınız," diyor doktor ona ve bana, aramızda bir ileri bir geri bakarak.

"Buradan girebileceğiniz bir program var. Ulaşım bile sağlıyoruz-"

"Teşekkür ederim, ama Ivy ve ben de tam bunu konuşuyorduk, şu anda bunu karşılayamam-"

"Ben de size bundan bahsedecektim, devlet bir kısmını karşılayacak ve hastanenin donör programının da müsait olduğunu öğrendim. Var olduğunu düşünmüyordum ama kontrol ettiğimde son zamanlarda yeni donörler eklediğimizi gördüm.

Program sizin durumunuzdaki insanlara yardımcı olmak

içindir. Hak kazandınız

ve başvurmanıza yardımcı olmaktan memnuniyet duyarız, bence hemen onaylanırsınız."

Annemin gözleri doluyor, doğal olarak benimkiler de doluyor ve ona sarılıyorum.

"Evet, bunu isteriz,"

diyorum. "Ne zaman öğreneceğiz?"

"Başvuruyu bugün işleme koyarsak yarına kadar öğrenebiliriz. Yine de bir ya da iki gün kalmanı istiyorum Glenda, böylece beyin sarsıntına göz kulak olabiliriz ve istersen buradan ayrılıp doğrudan oraya gitmeni ayarlayabiliriz? Muhtemelen Cumartesi. Bu arada sana merkez hakkında biraz bilgi verebilirim."

Anneme döndüm. "Yanına almak istediğin her şeyi alabilirim ve Bayan Potter'a da bilgi verebilirim, eminim senin için her şeye göz kulak olacaktır."

Annem başını sallıyor ve doktor birkaç not yazıyor.

"Hemşireyi geri çağıracağım ve kısa süre içinde oluşacak. O zamana kadar dinlenin, ben de sizi ziyaretinizle baş başa bırakayım." Evraklarını tekrar gözden geçirir.

"Ve Bayan Spencer, eğer söylememe izin verirseniz, buradaki asıl doktor benim, ama aynı zamanda caddenin hemen karşısında bir aile muayenehanesi işletiyorum. Önümüzdeki birkaç gün boyunca buralarda olacağınıza göre, beni görmeye gelin, sizden biraz daha kan alabilirim, başınızı döndüren bir şeyin eksik olmadığından emin olabilirim... düşük demir gibi basit bir şey olabilir." Omuz silkiyor.

Her ne kadar daha fazla kan aldirmek şu anda dünyada yapmak isteyeceğim son şey gibi görünse de, katılıyorum.

"Evet, teşekkür ederim, yarın sabah buraya gelirken geleceğim, bundan sonra kendime dinlenmek için bir gün vereceğim." Dirseğimin iç tarafındaki pamuğu işaret ederek ona gülümsüyorum, o da başını sallayıp gülümsüyor ve bize veda edip bir sonraki hastasına doğru yola koyuluyor.

O çıkar çıkmaz Wade kapıda belirir, o kadar mükemmel, o kadar oturaklı görünmektedir ki, muhteşem erkeksi yüz hatları, üzerinde mükemmel bir şekilde oturan bir çift

kot pantolon, beyaz kapüşonlu bir tişört ve arkası dönük Titans şapkası. Bu sabah hazırlanmak için acele etmiş olsa da gündelik bir mükemmellik gibi görünüyor. Yanında yiyecek ve annem için bir çay olduğunu gördüğümde kalbimin daha da eridiğini hissediyorum.

Gözleri benimkilerle buluşuyor ve herkesin bana baktığını söyleyip durduğu o bakışı görüyorum. Annem konuşmadan önce kısa bir an için bunun tadını çıkarıyorum.

"İçeri gel," diyor annem ona, sessizliği bozarak. "Ben Glenda Spencer, Wade olduğunuzu duydum. Daha önce resmi bir tanışma fırsatı bulamadığımız için özür dilerim; hâlâ kendimde değildim. Anladığım kadarıyla Ivy'mi tanımaya çalışıyormuşsun."

Wade ona cevap verirken bana bakıyor. "Evet, o oldukça harika ..." Bana kelimenin tam anlamıyla doyamadığım o sırtışı atıyor, sonra gözlerini anneme çeviriyor.

"Ivy çay sevdiğini söyledi. İki sütlü?"

"Seviyorum." Onun için çoktan gidici olduğunu yüzündeki o küçük sırtıştan anlayabiliyorum. Kim olmaz ki? Wade Ashby rüya gibi biri.

"Bu sabah onunla birlikte geldiğin için teşekkür ederim," diyor çayını ondan alırken.

Ayağa kalkıyorum ama ona doğru ilerlemeden önce kendimi biraz dengelemem gerekiyor.

"Sorun ne?" diye soruyor hemen, yüzünü kaplayan panikle.

"Sadece biraz başım dönüyor. Doktor bunun muhtemelen bağışlamak."

Wade beni odanın ortasında karşılıyor ve dirseğimi tutuyor.

"Sana öğle yemeği getirdim, bunun yardımı olur" diyor ve hayatımda gördüğüm en lezzetli sandviçi uzatıyor.

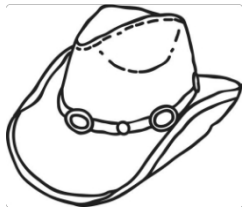
Gördüğüm manzara karşısında midem gurulduyor. Başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Bu sandviç şu anda isteyebileceğim her şeye benziyor," diyorum ona.

Omuz silkiyor ve sonra bana sırtlıyor.

"Burada sadece hayallerini gerçekleştiriyorum, Trouble." Lanet olsun, gerçek bu değil mi?

Şu anda karşımda duran, bana orantısız sırtışı ve sosisli sandviçi kadar basit bir şey teklif eden bu adamı daha fazla sevebileceğimi sanmıyorum.

Şimdi tek yapmam gereken ona söylemek.

BÖLÜM ELLİ İKİ

Wade

"T Burası son teknoloji ürünü. Annemin alabileceği yoga dersleri, terapi seansları, yas tutma seansları var.

danışmanlık ve mükemmel bir yemek planı."

Annesinin gittiği tedavi merkezinin web sitesinde gezinirken yatağımın ortasında dondurmasını Ivy'ye uzatıyorum. Bana zaten bilmediğim bir bilgi vermiyor ama yine de onun hareketli konuşmasını dikkatle dinliyorum.

"Ve sonra, eğer bu işin diğer tarafına geçmeyi başarırsa, onunla daha fazla zaman geçirmem gerekiyor. Eskiden babamla birlikte çalışırdı, hayvanlara yardım ederdi, belki bilgilerini güncelleyebilir ve tekrar çalışabilir. Biliyorsun eskiden el işi de yapardı, battaniye ve şapka yapmakta çok iyiydi..."

Ona gülümsüyorum ve gözlerindeki umut, annesinin bunu yapabileceğine dair umutlanmamı sağlıyor.

Gömleğimi çıkarıp onun yanındaki yatağa giriyorum. Ivy burada uyumaya başlamadan önce odam bana hep cansız gelirdi. Cole'la geçen yaz yaptığımız rustik kütük yatak başlığına karşı koyu ceviz kulübe duvarları. Kaliforniya kral yatağımı kaplayan lacivert nevresimler. Her şey düzenli ve havalıydı. Şimdi o odamın tam ortasında oturuyor, burada hayat var, daha sıcak ve her gece onun çıplak küçük bedeninin yanına sokulmak, kollarımı ona dolamak, bu dünyada gerçekten olmak istediğim tek yer.

"Destek en önemli şey. Önümde Angel'ın çocukluk yılı varken tüm bunları nasıl yapacağımı bulmam gerekiyor." Sorumluluğu düşünürken güzel yüz hatları düğümleniyor

omuzlarında. Bu iyi bildiğim bir bakış çünkü çoğu gün takındığım, işleri halletmek için yirmi dört saatten daha fazla saat olmasını dilediğim bir bakış.

"Bir yolunu buluruz. İstek varsa, bir yol da vardır, değil mi?" Başparmağımla ağzının kenarındaki bozuk krem şantiyi alıp kendi başparmağımdan yalarken soruyorum.

Gözleri benimkilere dönüyor ve gülümsüyor.

"Babamın sözlerini hatırlıyor musun?" Bu en basit ifade ama ona göz kırpıyorum. Düşünmemiştim bile. Bana öyle geliyor ki, bu ve bundan sonraki her şeyde beraberiz.

"Ivy, bana söylediğin her şeyi hatırlıyorum. Belli olmuyorsa diye söylüyorum, senin için deli oluyorum."

Dudaklarımı öpüyor. "Meh, sen iyisin." Kıkırdıyor.

Dondurmasını elinden alıp masaya bırakıyorum, ona benim için ne kadar deli olduğunu göstermeye hazırım ki telefonum komodinin üzerinde çalıyor.

"Kahretsin, bir şey bekliyorum," diyorum Ivy tekrar doğrulup mutlu bir şekilde dondurmasını yemeye başlarken ve Walnut Grove Rehabilitasyon Merkezi'nin web sitesini okumaya devam ederken. Ve bu beklediğim metin.

BOSS LADY

Müteahhitlerle konuştum, sabah geliyorlar.
Doğru olanı yapıyorsun.

Biliyorum, sadece henüz bu konuda baskı yapmak istemiyorum, bu yüzden bitene kadar seninle benim aramda kalacak.

BOSS LADY

Kesin olarak bildiğim bir şey varsa o da asla çok sadık olamayacağındır. Kalbini koluna takanlardan olmadığını biliyorum ama Wade bir noktada evrenin senin arkanı kolladığına güvenmeyi denemelisin.

Ted Konuşması için
teşekkürler.

BOSS LADY

Ukalalık yapmayı bırak. Buna bayılacak.
Göreceksin.

Her zaman haklı olduğun için mi
bunu biliyorsun?

BOSS LADY

Çünkü burada özel bir şey var. Çünkü o kız
seni seviyor.

BOSS LADY

Ayrıca her zaman haklı olduğum için. *Göz
kırpma surati*

Telefonumu yere bırakıp Ivy'ye bakıyorum; yatak başlığıma yaslanmış, dizlerini bükmüş, kucağında iPad var. Saçları saç tokalarından biriyle kafasında yukarı doğru toplanmış ve atletinin askısı omzundan hafifçe sarkıyor. Ağzı o küçük sevimli esnemelerinden birine açılıyor ve görünüşünde çok kolay, çok doğal bir şey var.

Onun için böylesine büyük bir adım atmakla ilgili tüm endişelerim, Ivy ile yatağıma, yatağıma yerleşirken yok oluyor. Kollarını bana doluyor ve anında doğru şeyi yaptığımı anlıyorum.

Ve lanet olsun, annem her zaman haklıdır.

BÖLÜM ELLİ ÜÇ

Ivy

Bumartesi sabahı erkenden kalktım, Jellico'ya ve oradan da annemi yeni evine uğurlamak için hastaneye gitmeye hazırdım.

Rehabilitasyon tesisi.

Ayrılmadan önce Wade'i görmek için ahıra gittiğimde çiftlik sessizdi. Tek ses Spirit'ten, benimkinin iki yanındaki kulübeden gelen çekiç sesleri. Wade'in müteahhitleri önümüzdeki birkaç hafta boyunca arazideki bazı yıpranmış kulübeler üzerinde çalışacak. Güneş henüz doğmadı ve havada bahara benzer bir hava var. Ahırda olmak için en sevdiğim zaman bu, Rowan'ın Angel ve Dusty ile antrenman pistimizde çalıştığını ve bizden önce Florida'ya gideceğini biliyorum. Siloların ofisine girdiğimde beynim uğulduyor; bu kapı kartına bağlı çok şey var, anneme bağlı çok şey var.

Wade'in kapısını açıp onu derin düşüncelere dalmış, gözlüklerini takmış ve dişlerinin arasında bir kalemle gördüğümde her şey yukarı doğru süzülüyor. Üzerinde çalışılan ilk kulübenin planlarına bakıyor. Kovboy şapkasını çıkarmış ve saçları hışırdıyor. Sıcak deri ve baharatlı kokusu duyularımı dolduruyor ve ona sarılma ihtiyacı hissediyorum. Beni gördüğünde gözleri üzerimde geziniyor, bana dokunmadan bile içimde bir şeyleri harekete geçiriyor. Bana sırtlıyor; ikimiz de siyah ve gri fanilalar ve mavi kot pantolonlar giymişiz.

"Artık sadece sıkıcı ve tahmin edilebilir miyiz?" Ona yaklaşıırken soruyorum.

Wade gözlüğünü çıkarır ve kalemiyle birlikte masasına bırakır. Pelüş alt dudağını iki elinin arasına alır.

Dişlerini gösterip bir an için bana baktıktan sonra orantısız bir sırtışıla masasının önüne geliyor ve güçlü kollarıyla beni sarıp sabahın altı buçuğunda devlet dairesine göre fazla agresif bir öpücük konduruyor dudaklarıma. Yine de, başımdan ayak parmaklarıma kadar beni saran duyguyu durduramıyorum, arzu varlığımın her köşesine uzanıyor.

Wade kıkırdıyor ve yanımdan geçip ofis kapısını kapatıyor, kilidi çevirip panjurları indiriyor. Elleri arkamdan gömleğimin kollarına doğru kayarken donup kalıyorum. Saçımdaki tokayı çekip alıyor ve kim bilir nereye, yere fırlatıyor.

"Bizim olduğumuz son şey sıkıcı ve tahmin edilebilir, Bela," diye fısıldıyor kulağıma, saçlarımı yana kaydırıp boynumu öpüyor, nefesi ve dudakları beni okşarken içim anında ısınıyor.

"Bu sabah vedalaşmak için ofisime o daracık tişörtle geleceğini ve o mükemmel göğüslerini sergileyeceğini ve benim de onları sikme ihtiyacı hissetmeyeceğimi mi sandın?"

"Sanırım profesyonel olabileceğini düşünmüştüm," diye fısıldıyorum, sıcak dudakları boynumun kenarıyla buluşuyor, sonra kulak mememe gidiyor, ağzına çekiyor ve sertçe ısıyor. Amım zonklıyor ve kalçalarımı birbirine kenetliyorum.

"Bana hissettirdiklerin profesyonelliğin dışında bir şey. ..." Wade'in elleri önümden dolaşp göğüslerimi avuçluyor ve sertleşmiş meme uçlarım sütyenimin kumaşına dokunması için yalvarıyor.

Yüzümü yana çeviriyorum, dudakları hafif bir öpücükle yanağıma konuyor.

"Sana nasıl hissettirdiğimi söyle, Wade?" Küçük bir gülümsemeyle alay ediyorum.

Onun felaketi olmayı seviyorum.

Gömleğimi hızlıca çekince her bir çıtçıt çözülüyor ve sütyenimi çekip çıkarırken göğüslerim serbest kalıyor.

fırlatır.

Parmağı bir meme ucunu kaydırıyor ve çimdikliyor; bu his zaten ısınmış çekirdeğime doğrudan bir atış.

"Kendimi... sikeyim... tamamen kontrolden çıkmış gibi hissettiriyorsun, Trouble."

Başım göğsüne düşerken inliyorum. Wade peşimi bırakmıyor, aşağı uzanıp avucunu kot pantolonumun üzerinden amıma bastırırken meme uçlarımla alay ediyor. Temasla birlikte inliyorum ve kıcımlı onun sert sikine bastırıyorum. Arkama uzanıyorum ve kot pantolonunun üzerinden onu aramızda kavıyorum, arzuyla nefes nefese kalıyorum, gömleğimden kurtulduğu kadar çabuk tüm kıyafetlerimizden kurtulmasını diliyorum.

Wade beni döndürüyor ve bir koluyla kaldırıyor, diğeriyle masasının en alt kısmındaki kâğıtları karıştırıp beni masanın üzerine bırakıyor. Bir eliyle botlarımı ve kot pantolonumu çıkarırken diğer eliyle saçlarımı karıştırıyor ve beni derinden öpüyor, ağzımın her köşesini umutsuzca arıyor. Ellerinde oyuncak olmuştum, tek kelime etmeden ona yalvarıyordum. Beni kullan, sahip olduğum her şeyi al, sadece boşalmamı sağla. Lütfen. Wade geri çekiliyor ve önündeki masanın üzerinde beni görüyor. Botlarını çabucak çıkarıyor ve kot pantolonunun kemerini çözüp bir kenara fırlatıyor, gömleğini çıkarıyor ve boyuna göre çıplak bir şekilde üzerimde duruyor. Tanrısal ve çok güzel, yüzünde alaycı bir gülümseme var.

Başparmağı çıkıyor ve alt dudağımda geziniyor, Sonra dudaklarımın arasına itmeden önce ağzımın köşesine bastırıyor. Başparmağını sonuna kadar emiyorum, kirpiklerimin arasından ona bakıyorum. O da karşılık olarak inliyor. Ses göğsünden gümbür gümbür geliyor.

"Benim uslu kızım ol ve o mükemmel göğüslerini birbirine bastır" diye emrediyor.

O tıslarken başparmağını ısıriyorum, sonra tatlı tatlı gülümsüyorum.

"Sana hiç otoriter olduğunu söyleyen oldu mu, Wade Ashby?" Ben sordum.

"Evet ve sakın sevmiyormuş gibi davranma." Dudakları benimkilerle buluşuyor. "Şimdi o güzel dudaklarını kapat, sana söyleneni yap ve iyi bir sürtük gibi sikimi ağzına al," diye fısıldıyor ve tüylerimi diken diken ediyor.

Parmak eklemleri meme ucumu sıyırdığında inliyorum, çünkü o haklı, buna bayılıyorum, bu yüzden bana söyleneni yapıyorum.

Wade

Kahretsin, şu anda Ivy'yi görsem boşalabilirim, gözleri kapüşonlu, dudakları beni öpmekten şişmiş ve kıcı masama dayanmış. Parlayan amcığı tam teşhirde ve olmayı sevdiği iyi bir kız gibi göğüslerini birbirine bastırmış, sabırla sikimin aralarından kaymasını bekliyor. Bacaklarının arasına uzanıyorum ve üç parmağımı damlayan yarığının üzerinde gezdiriyorum. Kayganlaştırıcı olarak kullandığım uyarılmışlığıyla kendimi kapladığımda bir nefes emiyor.

"Ben memelerini sikerken sen de parmaklarınla o daracık amcığını sik."

Ellerini devralıyorum, göğüslerini birbirine bastırıyorum, sonra sikimi aralarına sokuyorum. Sanki dünyada en çok istediği şey buymuş gibi inliyor.

"Kahvaltıdan önce bu kadar muhtaç olmana bayılıyorum," diyorum memelerinin arasından sikmeye başlarken. İlk temasla birlikte başım geriye eğildi. Her parçası inanılmaz hissettiriyor. Diğer eliyle masamı kavrarken bir parmağını dar amına soktuğu yere bakıyorum, sonra iki parmağını. Gözleri kapanıyor ve vücudu titrerken nefes nefese bir inilti çıkarıyor. Eğilip göğüslerinin arasına tükürüyorum, sonra da sikimi göğüslerinin her yerine sürüyorum. Bunu hissettiğinde her yeri titriyor.

"Kahretsin, Ivy... göğüslerin bile sanki beni almak için yaratılmış gibi sikime oturuyor."

"Wade... bu çok ateşli. Şimdiden boşalacağım," diye sızlanırken kendini parmaklamakla klitorisinin etrafında dönmek arasında gidip geliyor.

"Hayır, Ivy, iyi bir kız olacaksın ve ben sana gelmen için izin verene kadar bekleyeceksin."

Başımı geriye atıp gözlerimi kapattığımda adımın inliyor. Onun kendini becermesini izlemenin ve sikimin etrafındaki yumuşak sıcaklığının birleşimi beni uçuruma sürüklüyor. Bu kadına asla doyamayacağım. Bu coşkuyu bir dakika daha yaşamak için kendimi zorluyorum ama böyle o kadar iyi hissettiriyor ki duramıyorum. Serbest eli uzanıp kıkırmı kavırıyor, adım dudaklarından çıkarken keskin tırnakları tenimi ısıyor ve ateşin üzerine viski atar gibi omurgamda sıcaklık dalgalanıyor.

"Lütfen, Wade... Yapacağım."

Ona beklemesini söylemek istiyorum ama onu masamın ortasında çırılçıplak görmek, tırnaklarını derime geçirirken beni çileden çıkarıyor.

"Gözlerini buraya dik, Ivy, ağzını aç ve dilini dışarı çıkar. Ben boşaldığımda sen de boşalabilirsin."

Gözlerini açıyor ve bana o çok sevdiğim şımarıklığını gösteriyor. "Teşekkür ederim efendim," diyor ayrılırken ve öyle de oluyor

İçime. Döllerim göğsüne, çenesine ve dudaklarına fışkırıyor. Bu muhteşem bir şey. Sikim göğüslerinin arasında sarsılıyor ve nabız gibi atıyor, gözleri bana sabitlenmişken hızımı yavaşlatıyorum.

Nefesimiz normale dönerken bir süre böyle oturuyoruz.

Ona bakıyorum, o güzel dağınık haline, hâlâ kafamı çevirmeye hazır değilim.

"Görünüyorsun..." Doğru kelimeleri bulamadığım için onu gördüğümü söylüyorum.

Ivy dölle ıslanmış göğsüne bakarken gülüyor. "Şu an biraz dağınık mısın?"

Birinci ve ikinci parmaklarımı çenesinde gezdirip dölleri dudaklarına götürürken inliyorum, onları ileri geri kaydırıp benimle boyuyorum. Birkaç saniye daha ona bakıyorum.

"Hayır, bebeğim... Görünüşünü söyleyecektim... Kahretsin, sana çok aşığım, Ivy."

Ivy'nin ağzı açık kalır.

Tamam, belki de ona ilk kez her tarafına boşalmışken ve aletim memelerinin arasındayken onu sevdiğimi söylememeliydim, çünkü şu anki görüntüsü şok olmuş gibi. Ama lanet olsun, elimde değil. Onu seviyorum. Onunla ilgili her lanet şeyi seviyorum ve o çok güzel, çok benim görünüyor.

"Az önce beni sevdiğini mi söyledin?" diye tekrarlıyor biz ayrılırken ve o hala donmuş bir şekilde oturuyor.

Eğilip dudaklarını öpüyorum, orada kendimin tadına bakıyorum; onunla karışmış ve birlikte tadımız inanılmaz.

"Evet, aşk dedim. Seni seviyorum Ivy ve bu kelimeyi kolay kolay kullanmam. Sen içindeyken dünyamı seviyorum. Her gün seninle çalışmayı seviyorum, seninle konuşmayı seviyorum, seni şok eden bir şey söylediğimde bana nasıl bakacağını görmeyi seviyorum, sabahları kahveni, akşamları yemeğini yapmayı seviyorum. Bu dudakların tüm evrenimi aydınlatan en güzel gülümsemeye dönüşmesini seviyorum." Dudaklarını tekrar öpüyorum, orada geziniyorum.

"Her şeyden önemlisi, birlikte olduğumuz kişiyi seviyorum. Bizi seviyorum." Elimden geldiğince basit bir şekilde söylüyorum.

"Ben... Wade..." diye kekeliyor.

"Şışt. Bunu senden duymak için söylemedim. Sadece bilmeni istedim."

Ve bunda ciddiym. Korktuğunu biliyorum - kalbini verdiği son adam onu derinden incitti - ama bana ihtiyacı olduğu sürece bekleyeceğim. Özel banyomdan sıcak bir bez alıp onu temizliyorum. Giyiniyor ve daha önce saçından düşen tokayı çılgınca yerde arıyor ama hiçbir yerde bulamıyor.

Otuz dakika önce Jellico'ya gitmek üzere yola çıkması gerekiyordu, ben avını avlayan bir aslan gibi ona saldırmadan önce. Acısına son verip çekmeceme uzandım ve küçük yığınımdan kırmızı bir saç lastiği çıkarıp ona uzattım.

"Al, bende birkaç yedek var." Sırıtiyorum.

Ivy'nin gözleri benimkilere kayıyor. "Tokalarımı saklıyor musun?" "Ne zaman fazladan bir onluğa ihtiyacın olacağını asla bilemezsin," diyorum.

alaycı bir şekilde. "Bu yüzden, siz onları geride bıraktığınızda ben onları el altında tutuyorum."

Ivy bana doğru geliyor, saç lastiğini benden alıyor, parmak uçlarına uzanıp dudaklarıma bir öpücük konduruyor ve saç lastiğine bakıp tekrar bana dönüyor.

"Seni çok seviyorum Wade Ashby," diyor usulca, göğsüme daha önce hiç hissetmediğim bir huzur yerleşirken.

Söyleyecek sözüm yok, bu yüzden onu tekrar öptüm.

İşin komik yanı, cevap duymama bile gerek yoktu.

Hayatımın geri kalanında bana şu anda baktığı gibi bakmaya devam ettiği sürece mutlu bir adam olarak ölebilirim.

BÖLÜM ELLİ DÖRT

Ivy

"T Bu bir ayakta tedavi programı. Tamamen gönüllülük esasına dayalı. Kalmak ya da gitmek sizin seçiminiz.

Sponsorunuzu arayabileceksiniz, her ne kadar size kurum içinden bir sponsor atanacak olsa da, cep telefonunuz ve ziyaretçileriniz de yanınızda olacak."

Annem başını sallıyor ve şişmiş, morarmış gözüne, alnındaki ve yanağındaki kumaş yanığına rağmen, sabah erkenden aldığı duştan sonra zinde görünüyor ve ona karavanından getirdiğim eşyaları toplarken tedavisine başlamaya hazır.

Geldiğimde burayı temiz görünce şok oldum. Bitkiler sulanmış, bulaşıklar yıkanmış. Bayan Potter birkaç günde bir içeri girip suyu akıtacağını, ısıtıcıyı kontrol edeceğini ve her şeyin yolunda olduğundan emin olacağını söyledi. Yoğun antrenman programımız nedeniyle pek ortalıkta değildim, çok meşguldüm ama Bayan Potter bana Noel'den beri annemlerde ortalığın sakın olduğunu söyledi.

Çoğu zaman, her gece erkenden ışıklarının söndüğünü görmüş. Neredeyse her gece verandada birlikte çay içtiklerini söyledi. Ayık kalmak için ne kadar zamandır çalıştığını merak ediyorum ve sonra kendime bunun önemli olmadığını hatırlatıyorum. O artık burada ve devam etmeye hevesli görünüyor.

"Williamsburg'da olduğun için sadece kırk beş dakika uzaklıkta olacaksın, bu yüzden Sarasota'dan döndükten sonra seni görmeye geleceğim."

Annem elimi okşuyor ve endişeli gözlerimi sakinleştiriyor.

"Ivy, bebeğim, uzun zamandır benimle ilgileniyorsun. Ne zaman istersen gelebilirsin - bu yarış için bir at yetiştirmek senin hayalin, buna odaklan. Anı yaşa. Bu sefer iyi olacağım." Ona güvenmemi ve inançlı olmamı söyleyen güçlü bir tutuşla bana sarılıyor. Hatırladığım annemin bir anlık görüntüsünü görüyorum, hasta olduğumda beni kucaklayan, babamla çok gülen annemin. Bize yemek pişiren ve ev ödevlerimize yardım eden annemi. Olayların bu şekilde gelişmesi ve Wade'in bu sabah bana yaptığı itirafla birlikte, belki de hayatımda ilk kez doğru yerde olduğumu hissediyorum. İlerliyoruz.

"Nakil aracın geldi, Glenda." Dr. Evans kapı aralığından gülümsüyor. "Çantalarınızı taşımanıza yardımcı olabiliriz."

Ben de gülümsüyorum. Elimi sıkmak için uzatırken, "Tüm bunların onun için hazırlanmasına yardım ettiğin için teşekkür ederim," diyorum. O da buna karşılık veriyor ve "Benim için zevkti" diyerek elimi sıkıyor.

Annem gitmeye hazır bir şekilde bana bakarken gözlerim yaşıyor. Onları tutuyorum; sonraya saklayacağım. Şu anda tek istediğim onun gidip iyileşmesi. Annemin son çantasını alıp arkasından kapıya doğru ilerliyorum, ona sarılıyorum ve nakliye kamyonetinin arka koltuğunda kaybolmadan önce onunla ne kadar gurur duyduğumu bir kez daha söylüyorum. Minibüs yükleme alanından çıkmaya başladığında rahat bir nefes alıyorum. Lütfen bu o zaman olsun.

"Bayan Spencer." Arkamda Dr. Evans'ın sesini duyunca sıçradım. Hâlâ orada olduğunu fark etmemiştim bile.

"Gitmeden önce sizinle konuşmak istediğim bir şey daha var." Bekleme odasının hemen ötesindeki iki sandalyeyi işaret edince arkamı döndüm.

"Oturalım," diyor.

Bana kan tahlillerim hakkında bilgi vermek istediğini varsayıyorum ve ayrılmadan önce annemin faturasının bir kısmını ödememi isteyebileceğini düşündüğümünden, çek hesabımda ne kadar param olduğunu hızlıca aklımdan geçiriyorum. Ama istemiyor.

Bunun yerine bana tüm dünyamı başıma yıkacak bir soru soruyor.

"Hamile olduğunuzun farkında mısınız?"

Gözlerimi kırıştıyorum ve dengede durmak için sandalyenin altına tutunuyorum, oda birden etrafımda dönmeye başlıyor.

Hamile misin? Hamile olamam.

Olabileceğimi fark ettiğimde nefesim hızlanıyor. Son reglimden bu yana geçen günleri hesaplıyorum. Ne zamandı? Ben o kadın mıyım? Ateşli, patronluk taslayan bir çiftlik sahibiyle seks sisi içinde yaşadığı için hamile olduğunu bile fark etmeyen kadın mı?

Ben lanet bir Lifetime şovu muyum? Olabilirim. Aralık ayında mıydı? Evet, Aralık'ta regl oldum. Başında. Ve şimdi 2 Şubat. Kalbim küt küt atıyor ve sonra ayaklarımın dibine çöküyor. Wade'in bebeğini taşıma düşüncesi aklıma bile getiremediğim bir hayal.

"Ben... hayır, sanmıyorum... Ben mi? Emin misin?" Panik göğsümde kabararak soruyorum.

"Eminim öylesindir." Bana gülümsüyor.

Kalbim daha gelmeden bu olası kayıp için kırılıyor.

"O kadar meşguldüm ki geç kaldığımı fark etmedim bile. Doğum kontrol hapı kullanıyorum," diyorum.

Dr. Evans etkilenmemiş görünüyor.

"Son birkaç ay içinde herhangi bir ilaç aldınız mı? Sıra dışı bir şey var mı?"

Geçmişini düşünüyorum. İnanılmaz miktarda seks dışında mı?

"Sadece vitaminler ve grip sezonunda bağışıklık sistemimi güçlü tutmak için bazı doğal ilaçlar alıyorum." Bana baktı, ben de detaylandırıdım. "Ekstra C Vitamini, Mullein, St John's Wort, Echinacea... Birkaç tane daha, çünkü Noel'den sonra mide gribi geçirdim, kırk sekiz saat sürdü."

Başını sallıyor. "Bu işe yarayabilir ve bazen doğal ilaçlar bile hapla etkileşime girebilir ve bazen hap yüzde yüz etkili bir şekilde çalışmaz.

"Başınızın döndüğünü ve midenizin bulandığını söyledikten sonra, panelinizi çalıştırdığımızda bunu kontrol etmek için bir önsezim vardı ve kesinlikle haklıydım. HCG seviyenize bakılırsa, sanırım yedi ila sekiz haftalıksınız. Ayrıca demiriniz de biraz düşük. İyi bir doğum öncesi vitaminiyle sana biraz takviye yapabiliriz."

Daha ne olduğunu anlamadan, çok sevdiğim ve kavuşamayacağımdan korktuğum bir çocuk için gözlerim doluyor.

"Anladığım kadarıyla bu beklenmedik bir durum. Biriyle konuşmaya ihtiyacınız var mı?" Dr. Evans soruyor.

"Hayır, ben... sadece, yapmamam gerekiyor... bir bebeği doğurana kadar taşıyamam."

Dr. Evans dosyasına bakarken kaşları çatılır. "Neden olmasın?"

Hikayemi dinlerken notlarını yazarken ona bilgi veriyorum.

"Size bir ultrason randevusu vermek istiyorum. Kalp atışlarını kontrol etmek ve bebeğin nasıl olduğunu görmek için, gerçekten her şeyi kontrol etmek için. Değerleriniz şu anda harika. Doğurganlığınızla ilgili ikinci bir görüş aldınız mı?"

Başımı sallıyorum, umudun kayda geçmesine bile izin vermiyorum, bunun Wade'in şu anda hayatta istediği son şey olabileceğinden bahsetmiyorum bile. Beni sevdiğini söylüyor ama bu kaybı benimle birlikte atlatacak kadar seviyor mu?

"Notları için önceki doktorunuza ulaşmamız mümkün mü?" Dr. Evans bir tane almam için bir kutu mendil uzattı. Ben de minnetle aldım.

"Evet, sanırım öyle." Başımı sallıyorum, peçeteyle gözlerimi siliyorum ve derin bir nefes alıyorum.

"Şu ultrasonu ayarlayalım. O zaman daha çok şey öğreniriz. Birkaç vitamin örneği alıp size bir zaman ayarlayacağım. Hemen döneceğim" dedi.

O gittiği an, henüz kaybetmediğim bir çocuk için kapılar açılıyor.

BÖLÜM ELLİ BEŞ

Ivy

| Ginger'la Annalise's Nail Bar'da buluşmak için şehre dönerken, kız kıza randevumuza gidiyoruz. Bir kız Şu anda başa çıkabilir miyim bilmiyorum. Çok duygusalım, ta ki kapıdan içeri girdiğimde Ginger'ın ciyaklayıp beni en rahatlatıcı şekilde kucakladığı ana kadar. Şimdi düşünüyorum da belki de bu birkaç saat, Wade'le yüzleşmeden önce ihtiyacım olan şeydir. Aramızdaki her şeyi değiştirmeden önce.

"Beni ayağa kaldıracak mısın diye merak ediyordum bebeğim.

Zaten sensiz neredeyse bir kadeh şampanya içtim." Ginger o mükemmel gülümsemesiyle bana gülümsüyor

"Sanırım insanlar Ginger Danforth'u sık sık ayağa kaldırmıyorlar," diyorum ona, yanındaki yerimi alarak.

"Annen nasıl?" diye soruyor. "Şampanya?"

Başımı salladım. "Hayır teşekkürler, sadece portakal suyu, öğleden sonra döndüğümde yapacak çok işim var." Ve ben hamileyim... Sanki hiç unutamayacakmışım gibi her saniye aklımda tekrar ediyor. "Ve annem... iyi. Yeni tesisine gitti. Umarım bu ona yardımcı olur," diye bitiriyorum.

Ginger elimi sıktı. "Zamanlama her şeydir bebeğim. Ne istediğini bildiğini düşünebilirsin, kontrolün sende olduğunu sanabilirsin ama değil, belki de daha önce annenin zamanı değildi. Belki de bu zamandır."

"Umarım öyle olur. Sadece Florida'yı atlatmam gerekiyor ve sonra onunla biraz zaman geçirebilir, önümüzdeki bir ay boyunca Angel'la biraz daha fazla ilgilenebilirim. Bu çok önemli."

"Lafı açılmışken, Perşembe günü benim botlarımı giyiyorsun.

-"Onlar iyi şans çizmeleri."

"Anlaştık." İkimiz de köpüklü ayak banyosu yaparken gülümsüyoruz.

Sonraki yirmi dakikayı Ginger'ın bana Cole'un Gemma'yla yaşadığı dramı, artık gerçekten anne olmaya çalıştığına dair işaretler gösterdiğine göre Mabel'la daha fazla zaman geçirmeye çalışmasından nasıl endişelendiğini anlatmasını dinleyerek geçiriyorum. Onun hakkında konuştuğunu duymak bana CeCe'nin kardeşiyle CeCe'nin bile bildiğinden çok daha fazla ilgili olduğunu söylüyor. Şu anda bu kadar harap olmasaydım, onlarla ilgili gerçek hikayenin ne olduğunu daha çok merak ederdim, ancak bu ziyaret sırasında kalbimin başka bir yerde olduğunu fark ediyorum.

Ginger şampanyasından büyük bir yudum alırken "Siktir," diyor. "Bunlardan birini yeniden düşünmek isteyebilirsin." Bardağını kaldırıyor.

Tam nedenini soracaktım ki, bakışlarını takip ederek kapının ziline çaldığını duydum ve iki güzel -ve gürültülü- sarışının manikür salonuna girdiğini gördüm. En gürültülü olanı konuşuyor, sanki herkese geldiğini haber veriyor. Uzun boylu ve uzun bacaklı; neredeyse Margot Robbie'nin daha yıpranmış bir versiyonuna benziyor.

Ginger eğiliyor. "Bu Janelle, Wade'in eski karısı ve çok tatlı biri," diye fısıldıyor, uzun boylu sarışının gözleri odanın öbür ucundaki benimkilerle kilitlenirken. Sanki kendine beni daha önce nasıl görmediğini soruyormuş gibi daralıyorlar. Sanki kasabadaki herkesi tanıyor ve ben açıkça yabancıymışım gibi.

Janelle ve arkadaşı hemen yanımıza otururken Ginger, "Vay, vay, vay, bakın kedi ne getirmiş, kelimenin tam anlamıyla," diyor.

"Görüşmeyeli uzun zaman oldu, Ginger. CeCe başka anneden olma kardeşiyle takıldığına göre yeni arkadaşlar bulmanın zamanı geldi mi?"

"Kendini dışarıdan daha güzel göstermenin zamanı geldi çünkü içeride telafi etmen gereken çok şey var?" Ginger ona öyle tatlı gülümsüyor ki neredeyse kıkırdayacağım.

"Janelle Ashby," diyor kadın bana elini uzatarak. "Şehirde yeni olmalısınız; sizi daha önce görmedim."

"Ivy Spencer," diyorum, keşke bugün ihtiyaç duyabileceğim son karşılaşmadan uzaklaşıp çiftliğe geri ışınlanabilseydim.

"Spencer. Kocamın çiftliğindeki yeni at eğitmeni sen misin?"

"Eski kocası," diye düzeltiyor Ginger.

Janelle, Ginger'ın yorumunu görmezden geliyor ve beni baştan aşağı süzüyor, bana gerçekten bakıyor ve içimden bir ses onu tokatlamak istiyor. Belki de içimdeki anne yükseliyordur.

"Ben yeni at eğitmeniyim," diyorum. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum, Wade'den hakkınızda pek bir şey duyduğumu söyleyemem."

Ginger yanımda homurdanıyor ve bir kadeh şampanya daha içmek için elini kaldırıyor.

"Ivy, Wade'in bir derbi atını eğitmesine yardımcı oluyor. Gerçek bir yeteneği var, Wade için taze ve tamamen yeni bir şey, ki bence tam da ihtiyacı olan şey bu... yani eğitim departmanında. Onu uzun süre çiftlikte tutmaya karar verirse şaşırmam," diyor Ginger, gözlerinde bir siktir git parıltısıyla.

Janelle bana bir aşağı bir yukarı bakıyor. Wade'in patronumdan daha fazlası olabileceğini anladığını yüzünde görüyorum.

"Ashby erkeklerinin ellerinde çok fazla kadın var, değil mi? Lafı açılmışken, Cole nasıl, Ginger? Sonunda Kentucky'deki tüm kadınlara ulaşmayı başardı mı, böylece yıllardır ona yalvardığın o acınası sikişi sana yaşatabilecek mi?"

Ginger ona gülümsüyor.

"Ah tatlım, bilmek istemez miydin? Ama asla öpüp söylemeyeceğim - bugünlerde şehirde dolaşan bazı süprüntülerin aksine ben bir hanımefendiyim."

Janelle Ginger'a şeytani bir kahkaha atıyor ve başını arkaya yaslayıp konuşmadan önce gözlerini kapatıyor.

"Biliyor musun, Wade'in bugünlerde ne kadar iyi görüldüğünü fark ettim."

Geçen gün de aynı şeyi söyledi," diyor ayaklarını kendi köpüklü banyosuna sokarken.

Kendimi durduramadan, Wade'i ne zaman gördüğünü sorduğumda kanım kaynıyor. Bundan hiç bahsetmemişti. Sonra kıskanç olduğum için kendimi azarlıyorum.

"O gemi kalktı, senin için çok üzücü. Hâlâ onun karısıyken bunu fark etmemiş olman çok kötü," diye takılıyor Ginger.

Janelle gözlerini açıyor ve ikimize birden bakıyor. "Wade anlayışlıdır, o adam hatalarına sadıktır. Son zamanlarda onun hakkında çok düşünüyorum, biliyorsun. Geçen gün balta fırlatmak için Woody's'e gittiğimizde bir şeyleri tekrar denemekten bahsediyorduk."

Wade'in Nash ve Cole ile geçirdiği gün aklıma geliyor ve aralarında ne konuşulduğunu merak ediyorum. Wade'in orada olduğunu biliyorum ama Janelle'in orada olduğunu bilmiyordum.

Ginger bu kez gülüyor, net bir kahkaha.

"Janelle, bu asla olmaz. Wade sadık olabilir ama aptal değil. Sana asla bir şans daha vermez."

Janelle sandalyesinde arkasına yaslanıp gözlerini tekrar kapatıyor, ben de kendi kendime söylediklerinin doğru olup olmadığını soruyorum. Gülümseyip "Asla asla deme, Gingy" diye şarkı söylerken kendinden emin görünüyor.

Ginger ve ben manikürcüden ayrıldıktan ve Wade'in korkunç eski karısıyla dünyanın en garip pedikürünü yaptıktan sonra, Ginger bana yerel bir mekanda öğle yemeğimizi yerken Janelle'in zorlayıcı bir yalancı ve drama kraliçesi olduğunu ve söylediği tek bir kelimeyi bile ikinci kez düşünmemem gerektiğini milyonlarca kez söylemeye devam ediyor.

İşin komik yanı, bunu biliyorum. Wade'in nasıl hissettiğini biliyorum ve onun hakkında bildiğim bir şey daha varsa o da dürüst olduğudur. Eski karısıyla asla ilgilenmeyeceğini biliyorum, ama bir yanımda, kendini koruyan ve sadece kendime güvenebileceğimi hisseden yanımda, belki de ona benim sunamayacağım bir şey sunabileceğini söylüyor. Sonra tekrar, belki de bu sadece benim güvensizliğimin konuşmasıdır.

bu eğlenceli küçük ilişkiyi çok hızlı bir şekilde gerçeğe dönüştürecek. Aklımdan kavrayamayacağım kadar çok düşünce geçiyor.

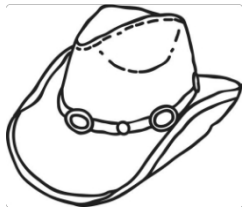
Son bir saattir Sage and Salt otoparkında oturmuş telefonumdan www.baby.com adresine bakıyor, benim ve Wade'in bebeğinin yaklaşık bir barbunya büyüklüğünde olduğunu okuyor ve onunla nasıl yüzleşeceğimi bulmaya çalışıyorum. Çiftliğe geri dönmem gerektiğini biliyorum. Bugün Rowan ve Angel'ı Florida'ya götürmeye hazırlanıyoruz ama nedense kamyoneti her çalıştırdığımda donup kalıyorum.

Babamın bu senaryoda bana vereceği tavsiyeleri düşünerek kendimi toparlamaya çalışıyorum. Gözyaşlarımı kurularken ve kendimi toparlamaya çalışırken hatırlıyorum. Bu adam şimdiye kadar tanıdığım tüm erkeklerden farklı. Bu adam Brad değil. Eğer bu bebek kaderimde yoksa, bunu atlatacağım. Asıl soru, bunu kendi başıma mı yapacağım? Yoksa Wade'in de benimle birlikte acı çekmesini mi sağlayacağım? Yoksa birkaç hafta bekleyip ne olacağını, ultrasonumun ne göstereceğini mi göreceğim?

Kesin olarak bildiğim bir şey var: Her zaman yalnızca bir kişiye, kendime güvenebildim. Başka birine güvenmek korkutucu görünüyor ve şu anda kafam çok karışık.

Uzanıp elimi hala düz olan karnımda gezdiriyorum. Çıplak gözle bakıldığında hiçbir şey farklı değil ama kalbimde asla eskisi gibi olamayacağımı biliyorum.

Hadi gidelim, küçük fasulye. Sen ve ben. Hadi eve gidelim.

BÖLÜM ELLİ ALTINCI

Wade

"T Onlar sadece bir kez küçük olacaklar ve ben onlarla olabildiğince çok zaman geçirmek istiyorum. En azından onlar okula başla."

"Seni çok iyi anlıyorum ve beni bu kadar dikkate aldığın için de minnettarım. Şaşırdığımı söyleyemem; ben de her gün o küçük yüzlerden ayrılmak istemezdim," diyorum Sam'e. Beş aylık ikizleri uyurken çift kişilik bebek arabasını ileri geri itiyor. Koyu renk saçları Ivy'ninkiler gibi başının üstünde toplanmış, tayt ve büyük Nike kapüşonlu tişörtü içinde rahat.

Mutlu görünüyor. Yorgun ama mutlu. Bana tam zamanlı olarak işe dönmeyeceğini söylemek için bugün bu toplantıyı istemesine şaşırdığımı söyleyemem ve bu habere gerçekten üzüldüğümü de söyleyemem. Her gün masamın üzerindeki takvime bakarken hissettiğim korkunun küçük bir kısmı son otuz dakika içinde büyük ölçüde dağıldı. Bu işleri kolaylaştırıyor. Belki de artık Ivy'yi çiftliğimde resmi baş antrenör olarak kalmaya ikna etmek o kadar da zor olmayacak.

"Ivy harika çalışıyor mu?" Sam bir numaralı ikizinin üzerine battaniye çekerken soruyor.

Başımı salladım. "Burada harika bir iş çıkarıyor."

"Sence kalması için bir şans var mı?" Sam soruyor. "Emin değilim," diyorum dürüstçe, elimdeki ipi asarak. ahırın dışındaki bir kancada koluma sarılıyor. "Wade diyebilir miyim? Kişisel bir not olarak, sen ... rahat ve her zamankinden daha az hırçın. Her ne yapıyorsan

Bu günlerde, böyle devam et. Sana çok yakışıyor." Bana gülümsüyor ve ben de karşılık olarak garip bir şekilde gülüp alay ediyorum.

Sanki onun hakkında konuşmak onu yoktan var ediyormuş gibi, Ivy'nin kamyoneti çiftliğin uzun araba yolunda beliriyor. Sam bana baktı. "Küçük sevimli şeytandan bahset."

Ivy ahırın önüne park edip güneş gözlüklerini yüzünden kafasına geçirirken bize dikkatle bakıyor. Kıyafetini görmek bana bu sabahı hatırlatıyor, ona onu sevdiğimi söylediğimde vücudu döllerimle parlıyordu. Belki de sadece ahlaksızım, ama sadece bu düşünce bile sikimin kotumun içinde seğirmesine neden oluyor. Artık onun hakkında ne hissettiğimi ona söylediğime göre, asla durmayabilirim.

"Görüşmeyeli uzun zaman oldu," diyor Ivy kocaman bir gülümseme ve sarılmayla Sam'e. Onu en son, doğum iznine ayrılmadan önce Sam'in Ivy'ye buradaki ipleri gösterdiği iki haftalık çakışma sırasında görmüştü.

"Annelik." Sam omuz silkiyor.

"Dönüş tarihini belirledin mi?" Ivy soruyor, bakışları Sam ve benim aramda gidip geliyor.

"Aslında Sam az önce baş antrenrmz olarak bana haber verdi. İizlerle evde kalmak için buradaki görevinden ayrılacak ve belki altı ay sonra geri dönüp hafta sonları bizim için yarı zamanlı eğitim verecek, belki de genç sınıflarla," diyorum, gözlerim Ivy'ninkilere kilitleniyor. Sam gülerek, "Umarım başka bir iş ayarlamamışsındır. Bu koca adamın sana bir süre burada ihtiyaı olabilir."

"Onlarla biraz daha uzun süre evde kalmak senin için harika bir şey." Ivy'nin gözleri bebek arabasındaki huzursuz miniklere kayar.

"Ben de tam Wade'e diyordum ki, bu sefer geri dönemem, her saniyenin tadını çıkarmak istiyorum," diyor Sam, iizlerden birinin alnındaki küçük bir tutam koyu bukleyi fırçalayarak.

"Eminim," diyor Ivy, alt dudağını dişlerinin arasına alarak.

Bunun Ivy için iyi bir şey olduğuna karar veriyorum; çocuk sahibi olmakta zorlanacağını söylüyor ama belki de Sam'in evlat edindiği bebeklerle nasıl olduğunu görmek iyi bir şeydir. Ivy'nin yüzünün ikizlerden biri için en tatlı gülümsemeye dönüşmesini izliyorum ve onun için biraz farklı görünse bile bu deneyimi yaşayabileceğini fark etmesini umuyorum. Sam için farklı görüldüğü gibi.

Sam eğilip bebeklerin altını ıslatıp ıslatmadığını kontrol ederken, "Uyku zamanı bitti sanırım," diyor. "Tüh, neredeyse bir saatlik yolum var; önce onları beslememin ve altlarını değiştirmemin bir sakıncası var mı?"

"Elbette," diyorum, büyük evi işaret ederek. "Evimiz sizindir. Jo Anne bebekleri görünce çok sevinecek."

Sam bebek arabasından başını kaldırıp Ivy'nin bakışlarıyla buluşuyor. "Bana yardım etmek ister misin?" diye soruyor.

"Çok isterim, eğer bana ihtiyacın olursa, tamamen seninim." Ivy gülümsüyor, sonra bana bakıyor.

"Devam et," diyorum ona. "Bugün burada oldukça iyi durumdayım, sadece Angel'ın günlük raporunu bekliyorum." Ona dikkatle bakıyorum ama iyi olmadığını gösteren hiçbir şey yok. Aslında Sam'e bebekler konusunda yardım edeceği için gerçekten heyecanlı görünüyor.

"Devin evden çalışıyor. Normalde onun yardımını alırım, bu yüzden bunu tek başıma yapmak benim için yeni bir şey," diyor Sam.

Ivy başıyla onaylıyor ve Sam bebek arabasından bir araba koltuğu çıkarıp Ivy'ye uzatıyor. "Amelia'yı alabilirsin, en sakini o. Annie Kasırgası'nı ben hallederim."

Ivy güler ve mırıldanan küçük bebeğe bakar.

"Amelia, sana yardım edersem bana yumuşak davranacak mısın?"

Annen seni besliyor mu?" diye soruyor ve parmağını Amelia'nın yumuşak, tombul yanağında gezdiriyor. Onu izlerken içimi bir ihtiyaç duygusu kaplıyor, bir gün ona bunu verme, onu mutlu etmek için her şeyi yapma ihtiyacı.

Ivy büyük evin merdivenlerinden yukarı çıkmak için dönüyor. Amelia oturduğu yerden ona mutlulukla bakıyor ve Sam ona dönüp "Sen doğuştan yeteneklisin" dediğinde Ivy'nin yüzünün nasıl aydınlandığını kaçırmıyorum.

İki saat sonra Sam gitti ve Ivy ile ben Dusty ve Rowan'ı Angel'la birlikte Florida'ya gitmek üzere hazırladık. Ivy Sam'i ziyaret ettiğinden beri bütün öğleden sonra sessizdi. Onu biraz rahat bırakmaya çalıştım ve bunu annesi için endişelenmesine bağladım.

Onunla iki kez konuştu, yani orada olduğunu ve yerleştiğini biliyor, ama elbette nasıl olduğu konusunda endişelenecektir. Sam'le birlikte olmanın bugün onu da etkileyip etkilemediğini merak etmekten kendimi alamıyorum; en hafif tabiriyle onun için bunaltıcı bir gün oldu.

Kulübeme döndüğümüzde, onunla rastgele şeyler hakkında konuşuyorum -Florida, bu akşam hangi filmi izleyeceğimiz, salatası için ne tür bir sos istediği- ama dikkati dağınık ve daha önce hiç tanık olmadığım başka bir şey.

Sessiz ol.

"Ivy..." Angel'ın derbi adaylığıyla ilgili evraklar hakkında ona doğrudan bir soru sorduktan sonra söyledim.

"Hmm?" diyor, oturma odasının penceresinde durup güneşin tepelerin ardında batışını izlediği yerden bana bakarak. Gergin ve daha fazla şey olduğunu söyleyebilirim.

"Beni duymadın bile, değil mi?"

"Üzgünüm, Wade." Burnunu çekiyor ama başka bir şey söylemiyor, ki bu yine ona hiç yakışmıyor. İşte o anda ona her ne oluyorsa bunun annesi ya da Sam'le ilgili olmadığını anlıyorum ve ne olduğunu hemen şimdi öğreneceğim.

Mutfak aletlerimi yere bırakıp ona doğru yürüyorum, ellerimi omuzlarına koyup onu göğsüme çekiyorum. Bir anlığına ona sarıldım.

"Haklıymışım, en iyi sarılmaları sen yapıyorsun," diyerek kıkırdamama neden oldu.

"Ne?"

"Hiçbir şey, Wade. Sadece bir zamanlar seninle ilgili bir önsezim vardı." Başını öptüm.

"Aklından neler geçtiğini bana söyleyecek misin?" Ben soruyorum.

"Bugün bazı şeylerle uğraşıyorum. Çok sık şaşırmıyorum ..." Ivy bana bakıp taze gözyaşlarının arasından gülümsemeden önce rastgele bir şeyler söylüyor.

Ne mırıldandığına dair en ufak bir fikrim yok ama güzel yüzündeki mücadeleyi görebiliyorum. Sanki bana bir şey söylemek ya da sormak istiyor.

"Neler oluyor, Trouble? Hıyar gibi konuşmak istemem ama senin konuşmadığın bir an bile yok. Eğer o güzel kafanda bir şey için savaş veriyorsan, bırak da seninle birlikte savaşayım."

Aklıma geldikçe içimi bir endişe duygusu kaplıyor. Bu sabah ona söylediklerim yüzünden olabilir. Onun için çok mu fazla, çok mu hızlıydı?

"Ben sadece... şu anda bunalmış durumdayım." Burnunu çekiyor. Anlıyorum, çünkü onu korumak için duyduğum ihtiyaç beni bunaltıyor. Dudaklarını öpüyorum ve o da beni içeri alıyor, ellerini enseme uzatıyor ve her zaman olduğu gibi ellerinin yerine yerleşmesine izin veriyor.

"Bugün Sam'in etrafında olmak mı? Çok mu fazlaydı? Seni üzen bir şey mi söyledi?"

"Hayır, Wade, o harikaydı, sadece... Bunu senin için çok istiyorum. Böyle bir gelecek, bir aile..."

Bunların hiçbirisi mantıklı değil.

"İsterseniz bunu yapabiliriz, ancak bu bizim için nasıl görünürse görünsün."

"Wade, neden bu kadar mükemmel olmak zorundasın?" diye soruyor gözyaşlarını silerken. "Yani, başka biriyle birlikte olmanın senin için daha kolay olacağını düşünmüyor musun? Daha basit? Janelle ile birlikteyken bile daha kolay olurdu. Sana bir gelecek, bir aile verebilirdi."

Alay ediyorum, lanet olsun. Ona bakıyorum ve gerçekten ciddi olduğunu fark ediyorum.

"Bütün bunlar nereden geliyor, Ivy?" Ben soruyorum.

Ivy hafif bir iç çekti ve bana doğru döndü.

"Bugün onu manikürcüde gördüm-Janelle. Seninle konuştuğunu, tekrar denemek isteyebileceğini söyledi ve ben de merak etmeden duramadım... Yani, benim hakkımda ne hissettiğini biliyorum ama eğer bir aile istiyorsan... belki biri, Janelle olması şart değil ama... belki bu daha iyi olur."

Bekle... ne oluyor?

Çenemi tutuyorum ve ellerimi kalçalarımaya koyarak nefes alıyorum. Sakin kalmaya çalışıyorum. Ivy'nin Janelle ve yalanları tarafından tehdit edilebileceği, birlikte geleceğimizi bir an için bile olsa sorgulayabileceği gerçeği benim için çok fazla.

Lanet olası Janelle.

"Ivy, onu geçen gün Woody's'de gördüm ama düşündüğün şekilde değil. Biz oradayken ortaya çıktı. İçeri girdi ve benden para istedi."

Ivy bir an düşünür ve dudağını çiğner.

"Sana tekrar denemek istediğini söyledi mi? Seninle bir aile kurmak istediğini?"

Elimi saçlarımda gezdiriyorum.

"Evet. Öyle yaptı, ama onun işi bu. İnsanları kullanır. Ben sadece bir şey istediği biriydim. Açıkça söylemek gerekirse, ben onu değil, seni seviyorum. Janelle'le saçma sapan bir karşılaşmanın beni kendinden uzaklaştırmasına izin vermeyeceğim. Onunla ya da başka biriyle ilgili endişelenmeni gerektirecek hiçbir şey yok, güven bana."

Ivy benden uzaklaşıyor ve pencereden dışarı bakıyor. Uzun bir süre sadece sessizlik oldu ve ben hala ne olup bittiğine dair hiçbir fikrim olmadan burada duruyorum.

"Ben sadece... Wade, şu anda kendimde değilim. Sanırım bu gece kendi kulübemde uyuyacağım. Kafamı boşaltmak, düşünmek için... bir geceye ihtiyacım var, her şey çok hızlı geliyor ve geleceğin ne getireceğini bilmiyorum... işim, şimdi nasıl görünecek..."

Kafamı kaldırıp bir an nefes alıyorum, içimde panik yükseliyor.

"Ivy. Burada istediğin kadar çalışabilirsin, bunu sana bugün söyledim." Yalvarıyor gibiyim çünkü yalvarıyorum.

Parmaklarımın ucundaki gelecek için yalvarıyorum.

"Gitme," diye yalvarıyorum.

Yüzünü bana dönüyor ve ben bunu onda görebiliyorum, her neyle mücadele ediyorsa, kendi iç savaşı, zihninde her ne yaşıyorsa.

"Sana kızgın değilim, Wade. Sadece... ne olacağını bilmiyorum. Sadece uyumam gerekiyor. Belki sabah her şey bana daha net görünür."

Çantasını ve ceketini almak için hareket ediyor. Ağır çekimde izliyormuşum gibi hissediyorum. Onu durdurmak, yakalamak ve hiçbir yere gidemeyeceğini söylemek istiyorum ama bir yanımda gitmesine izin vermemi, sakinleşmesi için ona alan tanımamı, şu anda deli gibi konuştuğunu fark etmemi, Janelle'e ya da başka birine geri döneceğimi düşünmemi söylüyor.

Kapıyı açmadan önce bana baktı. "Bu senin hatan değil, Wade. Benim suçum. İşlerin çok karışmasına izin verdim, birlikte çalışıyoruz, tüm bunlar artık çok... karmaşık, belki de fazla karmaşık."

Ağzım açık kaldı. Ne diyor lan bu?

"Böyle düşünüyor olamazsın Ivy," diyorum onunla bir saniye daha görüşebilmek için kolunu tutarken.

Elimin onu tuttuğu yere bakıyor, sonra tekrar gözlerime bakıyor.

"Bana ne düşündüğümü söyleme, Wade. Beş yıl boyunca bir erkek bana ne düşündüğümü söyledi."

Bu sözler beni bırakıp onun kamaramın kapısından çıkıp gitmesini izlemeye itiyor, çünkü ona gösterebileceğim bir şey varsa o da daha önce birlikte olduğu adama hiç benzemediğimdir.

Volta atıyorum.

Sikeyim. Volta atıp içiyordum... ve biraz daha volta atıyordum. Gece yarısına kadar, tüm bunları milyonlarca kez gözden geçirdim ve bugün Ivy ile Janelle arasında Ivy'yi bu kadar korkutan şeyin ne olduğunu bir türlü anlayamıyorum. Nasıl hissettiğimi biliyor, dünyada yapacağım son şeyin onu bırakıp Janelle'e dönmek olduğunu biliyor. Hayatımın geri kalanında Janelle'in yatağında uyumaktansa ahırın zemininde çıplak uyumayı tercih ederim.

Elimde yarısı boş bir şişe burbonla verandaya doğru yürürken elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum çünkü lanet olası evimdeki her şey bana onu hatırlatıyor. Dışarı soğuk ama temiz hava iyi hissettiriyor, ayakta durup yolun iki yüz metre aşağısındaki Ivy'nin karanlık kulübesine bakıyorum. Onunla yaşadığım her karşılaşmanın aklımda yer etmesine izin veriyorum.

Burbonumun yakıcılığı boğazımdan aşağı kayarken bana söylediği her şey aklımdan geçiyor.

Hiçbir zaman kimseye güvenemediğini, dünyaya karşı sadece kendisinin olduğunu. Sevddiği herkesin onu nasıl hayal kırıklığına uğrattığını ya da bir şekilde terk ettiğini.

Ve sonra bir şimşek gibi çakıyor - ben onu hayal kırıklığına uğratmadan o beni itiyor, bu onun için çok gerçek. Mutlu olduğumuz gerçeği. Gerçekten mutluyuz. Bu sabahki sözlerim ve şimdi Sam'in geri gelmeyecek olması onun için daha da gerçek. Her şeye sahip olabilirdi ama kendini eğitti. Bunu hak etmediğini düşünmek için.

Ne olduğunu anladığımda burbonumun geri kalanını deviriyorum.
benim işim.

Ona her şeye ne kadar layık olduğunu göstermek için. Bana en çok ihtiyaç duyduğu anda yanında olacağımı, her saniye ona her şeyin yoluna gireceğini söyleyeceğimi göstermek için. Bana ihtiyacı olduğunu söyleyemeyecek kadar savunmasız ve korkak olduğunda bile.

Kulübesinde bir ışık yanıp sönererek bana onun hâlâ uyanık olduğunu haber veriyor ve ben daha ne yaptığımın farkına bile varmadan tişörtümle, mont giyme zahmetine bile girmeden, bacaklarımın beni taşıyabileceği kadar hızlı bir şekilde verandamın merdivenlerinden aşağı iniyorum.

Otuz saniyeden daha kısa bir sürede kamarasına ulaştım. Tam kapıyı çalmak için elimi kaldırıyordum ki kapı açıldı. Ivy karşımda duruyor, gözleri şiş, elinde bir mendil var, ayakkabıları ayağında. Ne söyleyeceğimi planlamıştım ama şimdi ona baktığımda, bana gelmeye hazır, o kadar güzel ki acıtıyor, tek yapabildiğim "Bebeğim... siktir."

Kamarasına girdim ve küçük bedenini kollarıma aldım. Benimle mücadele etmiyor, bana yapışıyor, gömleğimin arkasını yumrukluyor.

Sesi göğsüme karşı sessiz. "Çok üzgünüm, Wade. Asla istemeyeceğini biliyorum... Beni sevdiğini biliyorum. Sadece çok korkuyorum."

Başını, yüzünü, boynuma dolanmış kollarını, dudaklarımı değdirebildiğim her yerini öpüyorum ve onu içime çekiyorum. Bir an durup gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzündeki saçlarını tarıyorum ve yanaklarını ellerimin arasına alıyorum. Dudaklarını öpüyorum.

"Ivy, senden uzakta dört saat bile geçiremem. Neden korktuğunu bilmiyorum, kafanda bir şeyler döndüğünü biliyorum ama bunların hepsi ben yanında uyurken olabilir. Çünkü lanet olsun, sensiz bir gece bile geçirmek istemiyorum."

Onu tekrar kendime çekiyorum ve saçlarına fısıldıyorum, o tatlı şeker kokulu saçlarına, o çok sevdiğim saçlarına.

"Bu. Biz. Bu ikimizin de daha önce yaşadığı hiçbir şeye benzemiyor. İstedığın kadar uzun sürebilirsin tatlım ve bu her neyse hakkında konuşmaya hazır olduğunda, her seferinde burada bekliyor olacağım."

Yüzünü geri çekiyor ve bir anlığına gözlerimin içine bakıyor.

Bir damla gözyaşı yanağından süzülürken fısıldar, "Wade ... Hamileyim."

Onu tutuşum istemsizce sıkılaşıyor. İki küçük kelime.

Ciğerlerimdeki tüm havayı çeken ve hayatımı sonsuza dek eşit parçalara ayıracak olan iki küçük kelime, bu andan önceki ve bundan sonraki kısımlar.

Nefesim kesiliyor ve zaman durmuş gibi hissediyorum.
Gözlerinin içine bakıyorum ve kalbimin atışları kadar
eminim ki artık beni ayaklarımın altındaki toprağa sıkıca
bağlayan yerçekimi değil.
Bu kadın ve taşıdığı çocuk.
Benim çocuğum.

BÖLÜM ELLİ YEDİ

Ivy

| Bu andaki sessizliği bir yarış başlamadan önceki saniyelerle karşılaştırın. Bir an binlerce insan var Nefesinizi tutmuş beklerken, bir iğnenin düşüşünü duyabilirsiniz, o kadar sessizdir, bir sonraki zil çalar ve kapılar açılıp atlar yola çıktığında kıyamet kopar.

Sadece kapılar hiç açılmıyor. Wade önümde duruyor, gözleri kocaman, binlerce soruyla dolu. Beni göğsüne çekiyor ama konuşmuyor ve birkaç saniye sonra oturma odama doğru adım atıyor ve kanepeye çöküyor, bacaklarını iki yana açarak arkasına yaslanıyor, bir kolunu kalçasına dayarken diğer koluyla yüzünü ovuyor. Kovboyumu şoka sokmuş gibiydim.

Gerçek Ivy tarzında, saçmalamaya başladım.

"Sana bunu söyleyerek çok şey istediğimin farkındayım," diye söze başlıyorum, yine ağlamamaya çalışarak. Elimde değil çünkü görünüşe göre hamilelik beni duygusal bir tren enkazı haline getiriyor.

"Bu bebeği sevmeyeceğin için değil Wade, çünkü seveceğini biliyorum. Hatta seni onunla birlikte hayal etmek kalbimi fiziksel olarak sızlatıyor..."

Hâlâ konuşmuyor, sadece bana bakıyor, ben de tam karşısına, sehpanın üzerine oturup elini tutuyorum.

"Çok şey istememin nedeni, bunu size söyleyerek muhtemelen benimle birlikte kalp kırıklığı yaşamamanızı istemem ve üzgünüm... Çok üzgünüm..." Sözümü kesiyorum.

"Yeni olduğumuzu biliyorum... Bunun beklediğin son şey olabileceğini biliyorum. Sana söylememeyi bile düşündüm.

Eğer kaderimizde yoksa, bunu benimle yaşamak zorunda kalmayasın diye kendime söyledim, ama sonra anladım. Bunu benimle yaşamak isteyeceğini biliyordum."

Bu sözlerle ilgili bir şey onu trans halinden çıkarmış gibi görünüyor. Wade dizlerinin üzerine çöküyor ve hızlı bir hareketle beni göğsüne çekip sıkıca sarılıyor.

"Bunu ne zamandır biliyorsun Ivy? Ne zamandır bununla tek başına uğraşıyorsun tatlım?" Geri çekilip yüzümü okşayarak soruyor, bana bakıyor ve ben cevap vermeden önce dudaklarımı bir kez öpüyor.

"Sadece bu sabahtan beri."

Bununla rahat bir nefes alır.

Başparmağıyla yanağımı okşamayı bir an bile bırakmadan beni dikkatle dinlerken ona tüm hikâyeyi anlatıyorum. Konuşmamı tam olarak bitiremeden, yumuşak öpücükler alımla, yanaklarımla, dudaklarımla, saçlarımin arasından omuzlarımla buluşuyor. Öpebileceği her yeri öpüyor ve durmuyor, sanki bana verdiği sevginin vücudumun bu hamileliği nasıl kabul edeceğiyle doğrudan bir ilişkisi varmış gibi, ve belki de kabul edecek?

Wade bana gülümsüyor, gerçek bir gülümseme ve bu bulutların arasından sızan güneş ışığı gibi.

"Sakın bunun için benden özür dilemeye kalkma... çünkü bu?

Bu inanılmaz bir şey, bir mucize. Geleceğin ne getireceğini bilmiyoruz ama bu işte birlikteyiz tatlım... ne olursa olsun," diyor Wade ve bunu söylerken sesinin neredeyse nasıl kırıldığını kaçırmıyorum.

Beni tekrar içeri çekerken rahat bir nefes alıyorum. "Babam hep derdi ki, bir şeye bakmanın iki yolu vardır.

Bir şeyin nasıl sonuçlanacağından korkuyorsanız ve nasıl sonuçlanacağını umuyorsanız. Pozitif kalmalıyız" diye fısıldıyor kulağıma. Geri çekiliyor ve bana tekrar bakıyor, sanki benimle ne yapacağını tam olarak bilemiyormuş gibi.

Onu izlerken kıkırdıyorum, neredeyse bir sincap gibi davranıyor, gerçekten büyük bir sincap, hangi yöne gideceğine karar veremiyor.

"Kendi doktorunuz var mı?" diye soruyor, elini saçlarında gezdirirken.

"Hayır, Jellico'dan ayrıldığımda doktorum Brad'in aile doktoruydu.

Önümüzdeki pazartesi ultrasona gideceğim. Dr. Evans önerdi."

"Pazartesi," diye tekrarlıyor, başını sallayarak. "Bir hafta sonra mı?" Yanıt olarak başımı sallıyorum.

"Doktorun hesaplarına göre o zaman dokuz ya da on haftalık olacağım ve kalp atışlarını duyabileceğiz." Utangaç bir tavırla omuz silkiyorum ve Wade'in gözleri benimkilere kayıyor.

"Kalp atışı mı?"

"Evet..." Cevap veriyorum.

Wade beni tekrar öpüyor, büyük elini karnımın üzerine koyuyor, sonra yüzünü karnımla konuşmak için aşağı indiriyor ve ben bunun ne kadar sevimli olduğu konusunda yavaş yavaş ölüyorum.

"Nasıl kalp atışın olabilir, ufaklık? Orada bir kuruştan daha büyük olamazsın."

Wade'in gözleri tekrar benimkilere döndüğünde "Fasulye aslında," diyorum. Hala önümde dizlerinin üzerinde duruyor.

Tekrar aşağı bakıyor ve bana yaslanmış mürekkepli elinin görüntüsünü alıyor ve sırtarak çocuğunu kapsayan kelimeyi fısıldıyor. "Benim" diyor ve karnımı öpüyor.

Kalbimin paramparça olduğunu hissediyorum, geri dönüşü yok. Bu adam için tamamen gidiciyim.

"Orada rahatına bak, fasulye. Annen senin evin ve en iyi ev o olacak, göreceksin" diye fısıldadıktan sonra karnımı tekrar öpüyor, sonra da dudaklarımı öpmek için yükseliyor.

"Bunun çok fazla olduğunu biliyorum. Sen-"

Wade'in ağzı benimkinin üzerine iniyor ve son sözlerimi boğuyor. Öpücük, bana duyduğunu söylediği tüm sevgiyle dolu. Geri çekilip gözlerimin içine bakmadan önce beni bir daha asla fırsat bulamayacakmış gibi öpüyor.

"Bir anlığına bile olsa bu dünyaya karşı olduğunu düşünmene ne sebep oldu bilmiyorum ama öyle değil, sensin

ve ben. Eğer senin için yeterince açık olamadıysam Ivy, bir herkes var, bir de biz varız. Ve bu küçük fasulye"- parmaklarını karnımın üzerinde gezdiriyor-"artık bizim bir parçamız. Hiçbir yere gitmediğim gibi, eğer biri beni sizden uzak tutmaya çalışırsa, onu durdurmak için ateşe veririm. Bizi her zaman koruyacağım."

Wade bana gözlerinde o kadar umutla bakıyor ki, bu beni neredeyse etkiliyor. Neredeyse bunun mümkün olduğuna inanacağım.

"Sen sadece tüm yüklerini, tüm endişelerini bana ver, ben ikiniz için de sabit olacağım." Yanağımdan öpüyor.

"İhtiyacın olan her şeyi yapacağım." Bir öpücük de diğer yanağıma okşuyor. "Pop-Tarts'ımı bile seninle paylaşırım."

Gözyaşlarımın arasından gülümsüyorum ve onu öpüyorum.

"Ayrıca, burada bir şansımız olabileceğini hissediyorum" diyor.

"Öyle mi?" Ben soruyorum. "Kendine çok güveniyorsun, değil mi?"

"Evet, bu bebek bir Ashby," diyor boynumu öperken, sesi emredici.

"Dur tahmin edeyim, bana Ashby'lerin asla pes etmediğini falan mı söyleyeceksin?"

Dudakları boynumu bulurken kıkırdıyor.

"Hayır bebeğim, biz asla kurallara uymayız."

Wade'in dudakları boynumdan dudaklarıma doğru ilerlerken ve sonra beni derinden öperken gülüyorum, günler sonra ilk kez gerçek bir kahkaha.

"Seni bir daha asla böyle özlemek istemiyorum - bundan sonra ne olursa olsun, bu işte beraberiz," diye fısıldıyor kulağıma ve o derin, buyurgan sesiyle sadece bu sestten bile kalçalarımı birbirine kenetliyorum. "Bana anladığını söyle."

Dudakları dudaklarımla buluşmadan hemen önce başımı sallıyorum.

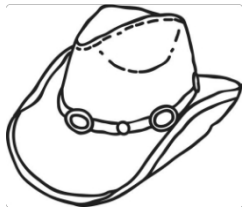
Yüzünü geri çekiyor.

"İşte benim iyi kızım," diyor, beni ateşleyen bir öpücükle.

Ellerimi saçlarında gezdiriyorum ve dişlerinin arasından nefes almasını sağlayacak kadar sert bir şekilde çekiyorum.

Sadece o birkaç saat için bile onu nasıl özlediğim göğsüme yerleşiyor; Wade Ashby olmadan yaşayabilmem için hiçbir şansım yok.

Beni bileklerimden tutup kaldırıyor ve odama doğru ilerlemeye başlıyoruz ama Wade'in elleri yavaş ve kasıtlı bir şekilde yanlarımda gezinip beni duvara bastırırken yatağıma ulaşma umudumuz bile suya düşüyor.

BÖLÜM ELLİ SEKİZ

Wade

Onu öylesine bir ihtiyaçla öpüyorum ki kendimi tamamen ona kaptırıyorum. Kendi hayatımdan daha çok sevdiğim bu kadına. Çocuğumun annesine.

Dilim boğazının sütununda gezinirken Ivy inliyor. Şeker kokulu tenini hafifçe ısıyorum ve yutkunduğunu hissediyorum; şu anda onunla bağlantı kurmak için hissettiğim ihtiyaç o kadar yoğun ki kanımda bir uyuşturucu gibi nabız atıyor.

Elim şortunun içine, zaten ıslak olan amına kayıyor, dizimle kalçalarını ayırıp onu duvara sabitliyorum.

"Tanrım, Trouble, beni öldürmeye mi çalışıyorsun?" Küçük polar şortunun altında külot giymediğini fark ettiğimde soruyorum. Orta parmağımı içine sokuyorum ve güzel ağzı bir iniltiyle açılıyor.

"Gitmek için fena bir yol değil," diye mırıldanıyor boynuma doğru, dokunuşumla inlerken.

"Bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok... bu iyi olacak mı...?" Ondan izin isteyerek sözümü kesiyorum çünkü hamileliğin erken dönemlerinde neye izin verilip verilmediği hakkında hiçbir fikrim yok. Ama lanet olsun, izin verilse iyi olur.

Başını salladı ve bana gülümsedi.

"Biz iyiyiz." Daha sözleri ağzından çıkmadan şortunu bedeninden çıkardığımda kıkırdıyor. Beni öpmek için eğilip mükemmel göğüslerini göğsüme bastırırken onları ayak bileklerinden tekmeliyor. Onunla ilgili her şey bana karşı sıcak ve yumuşak. İhtiyacımla ilgili bir şey şimdi daha derin hissediyor, sanki o gerçekten benimmiş gibi - benim bir parçam yaşıyor

Şu anda onun içindeyim ve nedenini açıklayamıyorum ama sadece bu düşünce bile onun için çıldırmama neden oluyor.

İçine bir parmak daha sokuyorum ve diğer elimle kemerimi çözüyorum, Ivy tişörtümü başımdan çekerken tişörtümü kaybediyorum. Onu yatağına götürmeliyim, ama lanet olsun, onun hareket etmesi için bile çok çaresizim. Daha sonra acele etmeyebilirim ama şu anda sadece onun içinde olmam gerekiyor. Küçük bedenini duvara doğru kaldırıyorum.

"Wade..." diye inliyor, dili sulu alt dudağının üzerinde gezinirken bir kolunu omzuma atıp amını bana doğru bastırıyor. Ne kadar ıslak olduğunu hissediyorum ve alt dudağımı dişlerimin arasına alıp keskin bir nefes çekiyorum. Serbest eli aramıza giriyor ve sert sikimin etrafını sarıyor. Ucumu sırlıslam olmuş amında gezdiriyor, ben onun için ne kadar çaresizsem o da benim için o kadar çaresiz ve ikimiz de birbirimizin dudaklarına doğru inliyoruz; sessiz alandaki tek ses bu.

Tam içine girerken Ivy'nin gözleri benimkilere kayıyor, ben onu gerdikçe gözleri ağırlaşıyor ve üzerime çöküyor, aramızdaki tanıdık sıcaklık göğsümü doldururken dudaklarından bir inilti dökülüyor.

"Hissediyorsun... hissediyoruz..." diyor, içim içimi yiyor, çünkü biliyorum.

"O kadar iyi ki..." Ne diyeceğimi şaşırmış bir halde sözümü kesiyorum. "Evet, o..." Küçük bir gülümsemeyle nefes verirken

Parmakları saçlarıma dolanıyor.

Yavaşça, zahmetsizce hareket ediyorum, beni çevrelemesine izin veriyorum, beni almasına izin veriyorum, zaten yaptığı gibi, beni aldı ve tamamen onun yaptı. Ellerim onun ipeksi teninde geziniyor ve içimdeki her şeyi hissediyorum. Daha önce hiç hissetmediğim gibi hissediyorum. Birleştiğimiz yere bakıyorum ve birlikte hareket edişimizi izleyerek inliyorum.

Yukarı..

.

Aşağı...

"Çok güzel..." Ellerimle kalçalarını okşayarak

söylüyorum. "Senin içinde evimi beceriyorum, Ivy," diye fısıldıyorum onu doldururken.

olabildiğince derinden.

"Bu iyi, Wade," diyor nefes nefese bir iniltiyle.
"Çünkü seni bulana kadar evi hiç tanımamıştım."

Ağzım onunkinin üzerine çökerken sözlerinin gücüyle gözlerim kapanıyor. İçine doğru inliyorum, bedenlerimizin birlikte çalıştığını hissederken onu içime çekiyorum, benimki geri çekiliyor ve onunki beni tekrar içine çekiyor.

Etrafımda titriyor, gözleri dalgalanarak kapanıyor. "O kadar benim ki. Her zaman." Ona sahip çıkıyorum.

"Evet, bebeğim... Ben seninim. Ve sen de benimsin," diye inliyor ve sanki benim için yaratılmış gibi sikimi aşağı yukarı hareket ettiriyor.

Vücudunun yanlarını kavriyorum, kontrolü ele alırken onu sabit tutuyorum.

Mükemmel amcığımı beceriyorum. Ivy parmaklarını saçlarımdan arasından geçiriyor ve bana doğru eğiliyor, dudaklarını çenemde gezdiriyor, kulak mememe ulaştığında dişleriyle tenimi ısıyor, sikim acıyla içinde titreşiyor.

Ellerim vücudunda gezinirken her hamlemde onu duvara doğru itiyorum, göğüsleri bana doğru zıplıyor. Elleri saçlarımdan ayrılıp kollarımdan aşağı kayarak tenimi ısırdığında onu daha derinden öpüyorum. Vücutlarımız duvara karşı senkronize bir şekilde hareket ederken, dağınık, kaotik ve mükemmel bir şekilde biz.

İnliyor ve sikimin etrafında kenetlenmeye başlıyor.

"Wade..." diye inliyor. "Durma."

"Asla..." Gelmek için yalvarmasının verdiği zevkle homurdanırken ona söylüyorum.

"Gidiyorum..." diye mırıldanıyor gözleri kapanırken ve başı öne düşerken.

"Gel, Ivy. Boşaldığında muhteşem oluyorsun, bu şimdiye kadar gördüğüm en enfes manzara," diyorum ona, derin bir inilti onu terk ederken ağzının mükemmel bir küçük O şeklini almasını izliyorum.

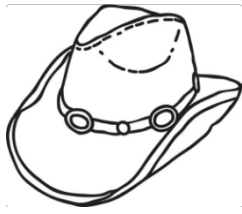
"Kahretsin evet, Wade... daha fazla," diye sızlanıyor ve vücutlarımız birbirine dolanırken ve ayak bilekleri belimin etrafında daha sıkı bükülürken beni harekete geçiriyor.

Sıcaklık tenimi yalıyor, saçlarını kavrayıp parmaklarımı saçlarına doladığımda başım geriye düşüyor. Onu o kadar büyük bir şevkle öpüyorum ki nefesi kesiliyor ve bir kez daha derin bir hamleyle içine boşalıyorum, tam o sırada sikimin üzerine boşalıyor. Parmaklarım kalçalarına saplanıyor ve serbest kalan elim saçlarına dolanıyor, onu burada tutuyor. Bana sımsıkı. Onu sonsuza dek tutmak istediğim yerde.

Bittiğinde birlikte nefes alıyoruz ve alnımı onunkine bastırıyorum. Aramızdaki bağ kopmaz gibi geliyor. Bu bir uyum. Filmlerde gördüğüm havai fişekler ve lanet olası arp telleri gibi, bunun o olduğunu anladığımda, bu sonsuza dek benim hayatım. O benim amacım. O bana sahip olduğu sürece umutsuzca onunum.

"Seni o kadar çok seviyorum ki. Her şeyimsin," diyorum ona, ihtiyaç hissederek.

"Seni seviyorum Wade" diye fısıldadığında, tüm İngilizce dilinde sadece dört kelimedenden alabildiğimi fark ettiğim özel bir yüksek tür göğsüme yerleşiyor.

BÖLÜM ELLİ DOKUZ

Wade

A Bir hafta sonra olmaz. Dün gece Ivy'ye de söyledim. Onu bekletme şansım yok.

Bebeğimizle ilgili her şeyin yolunda olup olmadığını görmek için bir hafta daha. Ondan önce ona bir randevu alacağım. Hiçbir zaman dua eden bir adam olmadım ama bu bebek için evrene yalvaracağım. Bunun olmasını istiyorum, annemin yaptığı gibi. Hayatta istediği her şeyi tezahür ettiriyor ve bize hep bunu söylüyor, işe yaradığını söylüyor. Bunu daha önce hiç düşünmemiştim, hepsinin saçmalık olduğunu düşünmüştüm ama şu anda bunun olmasını istiyorum çünkü bu sözler Ivy'nin dudaklarından çıkana kadar bunu hiç bilmiyordum ama bunu istiyorum. Hayatım boyunca istediğim her şeyden daha çok istiyorum. Farklı bir sonuç düşünmeme bile izin vermeyeceğim.

Evime, evimize döndükten sonra konuştuk.

Dondurmalarımızı yerken ve Kuşatma Altında'yı izlerken nasıllar ve ne-ler hakkında gece boyunca konuştuk. Bunu gözlerinde görebiliyordum, bu umudun onda yer etmesine izin verme korkusunu. Bunu isteme korkusunu. Ama bunu ikimiz için de yapacağım, çünkü bir şekilde bunun bizim kaderimiz olduğuna dair bir his var içimde. O, ben ve bu hayat. Mutluluğun en basit ve saf hali bu.

Sabah dokuzda gitmeye hazırım. Dr. Miller'ın muayenehanesinde bizim için bir randevu ayarladım. Otuz yıldır aile doktorumuz ve ona her şeyimle güveniyorum, Ivy ve küçük fasulyemiz de dahil. Bugün benim için Ivy'nin randevusunu almayı kabul etti, ancak Ivy'yi muayenehanesindeki diğer doktora teslim edeceğine söz verdi, böylece Ivy

kendi doktoru var. Uzun süre Brad'in doktoruyla birlikte olduğunu duyduktan sonra bunun önemli olduğunu hissettim. Ivy kendi doktorunu hak ediyor, kendi yöntemiyle.

Ayrılmaya hazır olduğumda Ivy'yi ahırda temizlik yaparken Haden ve Dusty ile konuşurken buluyorum.

Saçlarını büyük bir at kuyruğu yapmış, tayt ve İngiltere'ye özgü kapüşonlu bir tişört giyiyor. Her zaman şu anki gibi nefesimi kesip kesmeyeceğini merak ediyorum ve kendimi çok yakında yuvarlak küçük bir yumrunun kapüşonluyu dolduracağını umarken buluyorum. Çocuğum içinde büyüdükçe vücudunun ne kadar güzelleştiğini görmek için sabırsızlanıyorum.

Ona yaklaştığımda "Çocuklar senin işini bitirecek," diyorum. Onu kendime çekiyorum ve öpüyorum. Haden ve Dusty başlarını kaldırıp bakmıyorlar bile ama Haden'in şapkasının altından sırttığını görüyorum. Yorum yapmayacak kadar bana saygı duyduğunu biliyor. Haden diğer sorumluluklarını yerine getirmek için ayrılmadan önce tamamlamam gereken diğer bazı işleri onlara anlatıyorum.

Nash ve CeCe tam biz çocuklarla vedalaşırken ahırın köşesinden dönüyorlar.

"Takviminizde 22 Temmuz'u işaretleyin, Mama'yı yeni doldurduk ve ondan önce Vegas'taki en iyi bekarlığa veda partisini yapacağız!" CeCe, Ivy'ye kocaman gülümseyerek ahıra girdiğinde ona sarıldığını söylüyor.

"22 Temmuz mu? Büyük gün o mu?" Nash'e erkeklerin birbirleri için mutlu olduklarında yaptıkları o tuhaf sarılma/el sıkışma şeklini yaparak soruyorum.

"Evet, düğünümüzü atınızın yarış takvimine göre planlamalıyız çünkü ikinizin de düğünümüzün her bölümünde orada olmanızı istiyoruz ve yarışlar başladığında hiçbirini kaçırmak istemiyoruz."

"Sana iyi şanslar, gelin canavarını evcilleştirmeye çalış ve ne yaparsan yap ona sormadan bir şey seçme." Sırıtiyorum.

CeCe, "Kapa çeneni, ben kontrol manyağı değilim, Wade," diyor.

Nash ona bakar ve şaka yapıyormuş gibi kıkırdar ama kız arkasına dönüp baktığında gülmeyi hemen keser.

Nash onu kendine doğru çekerken, "Biraz öylesin, ama bu sevimli bir tür kontrol, küçük ateşböceği," diyor.

CeCe, Ivy'ye göz kırpmıyor ve omuz silkiyor.

O da benim kadar kontrolcü olduğunu çok iyi biliyor ama bunu asla kabul etmiyor.

"Sam'in geri dönmeyeceğini duydum, bu senin burada kalacağın anlamına mı geliyor?" CeCe Ivy'ye soruyor ama cevap almak için bana da bakıyor.

"Öyle umuyorum," diyor Ivy ve gözleri benimkilerle buluştuğunda sadece ikimizin paylaştığı bir sırda dolu. "Başka bir yere gitmek istemezdim," diye ekliyor omuz silkerek ve gülümseyerek.

Nash ve CeCe atlarını gezintiye hazır hale getirmek için koşuştururken, Nash köşeden, "İyi günler çifte kumrular," diye bağıyor ve ardından onların kıs kıs gülüşmeleri havayı dolduruyor.

Dr. Miller, Ivy'nin karnına bir jel sıkarken, "Bu biraz soğuk hissettirecek," diyor Ivy'ye. Ivy bir sinir yumağı ve ben de öyleyim.

"Sadece rahatlamaya çalışın ve ne yapabileceğimize bakalım. Önceki doktorunuzun dosyalarına bir göz attım. Fiziksel muayenelerinizle ilgili notlarını görüyorum, ancak orada rahim ağzınızın zayıf olduğuna dair hiçbir şey göremiyorum ve o vefat ettiğinden beri ona soramıyorum bile."

"Onu en son gördüğümde yaşlıydı, birkaç yıl önceydi," diye itiraf ediyor Ivy. "Vefat ettiğini bile bilmiyordum."

Hayatında unutmayı tercih ettiğinden emin olduğum bir dönemi yeniden yaşarken elini sıkıyorum.

"Tanrım, çok fena işlemem lazım." Doktor çubuğu karnına doğru bastırarak hareket ettirmeye başladığında Ivy kıkırdıyor.

Dr. Miller sırtıyor. "Eğer yeterince ilerlemediyseniz, transvajinal ultrason denemek zorunda kalacağız, ama önce bunu deneyeceğiz. Ve üzgünüm, görmemizi kolaylaştırıyor, mesaneniz doluysa her şeyi ön plana çıkarıyor. Uzun sürmeyecek."

Doktorun bir yandan bilgisayarında bir şeyler tıklarken bir yandan da asayı hareket ettirmesini izliyoruz.

Sürekli tıkırtılar dışında odada ölüm sessizliği hakim.

Doktor bize "Sadece bazı ölçümler yapıyorum" diyor, Tahminimce sinirlerimizi hissediyor.

Sonsuzluk gibi gelen bir sürenin ardından ekranı bize doğru çeviriyor ve gülümsüyor.

"Görünüşe göre sekiz ila dokuz haftalık hamilesiniz. Orada küçük bir hareket ettirici var." Ekranın her yerinde kıpırdayan ve aslında küçük bir fasulyeye benzeyen minik figürü işaret ederken gülüyor.

"Bebeğin kalp atışları var, iyi ve güçlü ... ve astarın oldukça kalın, her şey ... iyi görünüyor. Bu bebeği doğuramayacağını düşünmeme neden olacak bir şey görmediğimi söylemeliyim, Ivy," diyor. "Ama emin olmak için daha fazla test yapacağız."

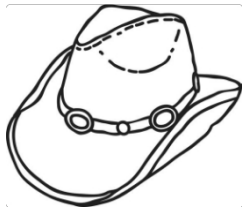
Ivy bunca zamandır tuttuğunu düşündüğüm nefesini verirken boğazından bir hıçkırık kaçıyor ve ben de yanımda ona gülümseyip tatlı başının üstünü öpüyorum.

"Ne? Wade... bunu rüyamda mı gördüm?" Kıkırdıyorum ve dudaklarından öpüyorum.

"Hayır tatlım, doğru duydun. Görünüşe göre küçük fasulye orada çoktan hazır," diyorum hayatımda hissettiğim en büyük sevginin içimi kaplamasına izin verirken.

Ekрана bakıyoruz ve her birimizin mükemmel bir karışımı olan bebeğimizin bizi büyülemesine izin veriyoruz. Doktor sözümüzü kesip on iki hafta sonra tekrar ultrasona gelmemiz gerektiğini söylemeden önce bebeğimiz biraz daha kıpırdanıyor. Ivy'ye dinlenmesi, iyi beslenmesi ve stresten uzak durması için talimatlar veriyor ve bunların hepsinin standart olduğunu söylüyor. Yerden olduğu sürece Ivy'nin eğitime yardımcı olamaması için hiçbir neden olmadığını söylüyor.

On dakika sonra, Ivy giyinmeye giderken, Dr. Miller küçük fasulyenin üç fotoğrafının çıktısını alıp bana uzatıyor. Hayatımda gördüğüm en inanılmaz fotoğrafa hayranlıkla baktım ve bu küçük şaheseri ceketimin iç cebine, tam kalbimin üzerine yerleştirdim. Benim küçük fasulyem, senin baban olmak için sabırsızlanıyorum.

ALTMİŞİNCİ BÖLÜM

Wade

T Çiftliğe dönüş yolu sessizdi. Ivy oturmuş, kucağındaki ultrason fotoğraflarına bakıyor ve ben bunu onun içinde görüyorum

Gözlerini tekrar pencereye ve güneşli kırlara çevirirken.

Sonunda konuştuğunda evin yolunu yarılarmıştı. "Sanırım Brad doktoruna bana yalan söyletmiş olabilir," diyor sessizce.

İçimi çekiyorum ve elini tutmak için koltuğa uzanıyorum.

Ben de öyle düşünüyorum. İçimdeki bakıcı onu bundan korumak istiyor. Aslında, içimdeki bakıcı Bellingham Ranch'e gitmek ve onu dövmek anlamına gelse bile cevaplar talep etmek istiyor, ama Ivy'nin şu anda ihtiyacı olan bu değil. Şu anda ona destek olurken kontrolün bende olmasına ihtiyacı var.

"Bu bir olasılık olabilir," diye kabul ediyorum. "Ve her ne kadar Dr.

Miller öyle demedi ama onun da kafasının karışık olduğu hissinden kurtulamıyorum. Ultrasonunuz hakkında kullandığı kelime ders kitabıydı," diyorum dürüstçe.

Kafasını kaldırıp başını sallıyor ve pencereden dışarı, ötedeki tarlalara bakıyor.

"Ayrılmayı düşündüğümü biliyordu. Şimdi her şey bana mantıklı geliyor. Çocuk istemiyordu ve benim istediğimi biliyordu. Bunu sadece kontrol için yapardı. Beni bu şekilde istismar etti.

Kontrol," diyor yine sessizce ve bunu ona yaptığı için bu orospu çocuğunu öldürebilirim.

"Eğer doğum kontrol hapi kullanıyorsam ve her şey olması gerektiği gibi giderse, o istediğini alır ve ben hamile kalmam. Geriye dönüp baktığımda

birlikte olduğumuzda bile temkinliydi. Şimdi merak ediyorum, bu onun ekstra dikkatli olma şekli miydi? Hamile kalamayacağımı düşünmem, bende bir sorun olduğunu düşünmem onun için sadece bir bonus olurdu - bu benim umudumu yok eder, o zaman beni daha az hissettirebilecekken yanımda olduğu için ona çok daha fazla minnettar olurum."

"Bunu senden asla duymak istemiyorum, varsayımsal bir ortamda bile, tamam mı? Ivy, bir bebeği doğuramayacak olsan bile, asla daha az olmayacaksın. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Gülümsüyor ve elini benimkinin üzerine koyuyor. "Bunu şimdi biliyorum. O zaman bilmiyordum."

Bir sonraki sözlerimi düşünürken çenem bükülüyor.

"Biliyor musun, eğer söylersen, oraya giderim ve aradığın cevapları mutlulukla alırım." Çok mutlu bir şekilde.

"Biliyorum," diye basitçe cevap veriyor, bakışlarını

Pencere.

"Ama bunu yapmak için bana ihtiyacın yok," diyorum ona kararlılıkla. Bir an için bana baktı.

"Bilmiyor muyum? Sadece bu farkındalıkla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum" diyor, yaralı görünüyor. Üç yıla izin verirken gözlerinde gördüğüm acı, yalan söylenmiş olma ihtimali ve asla bir çocuğu taşıyamayacağını hissetmesi-yüzündeki o ifade, neredeyse beni yok ediyor.

Kamyoneti otoyolun kenarına çekip emniyet kemerimi çözüyorum ve ona olabildiğince yaklaşıyorum. Yüzünün kenarlarını kavıyorum ve onu mükemmel dudaklarından usulca öpüyorum.

"Hayır, tatlım, bunu senin için halletmeme ihtiyacın yok çünkü bu konuda huzur bulmak için neye ihtiyacın olduğunu bana söyleyecek kadar güçlüsün ve ben de ne gerekiyorsa yapacağım. Eğer bu konu hakkında bir daha konuşmak istemiyorsan, bir daha asla konuşmayız. Bunun Brad'in yaptığı bir şey olduğunu bir şekilde kanıtlamak istediğine karar verirsen, sahip olduğum son kuruşu ve toplayabildiğim her kaynağı bunu yapmana yardım etmek için harcayacağım."

"Biliyorum." Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzülürken başını sallıyor.

"Bana bir keresinde seni kurtarmam için bana ihtiyacın olmadığını söylemiştin ve haklıydın. Senin kahramanın olmama gerek yok, sen zaten kendi kendinin kahramanısın," diyorum onu tekrar öperken ve elimi çocuğumun üzerine koyup hayatın avucuma yayılmasına izin verirken. "Gittin, hayatının kontrolünü eline aldın, bu seni buraya, bana, tam da olman gereken yere getirdi," diye hatırlatıyorum ona.

"Seni seviyorum, Wade." Burnunu çekiyor, karnındaki elime ve sonra tekrar pencereden dışarı bakıyor. "Geri dönemeyiz, sadece ileri gidebiliriz. Beni eve götür."

Dudaklarını tekrar öpüyorum ve onun lanet gücüne hayret ediyorum.

Hayran kaldım. Huşu içindeyim.

"Sen nasıl istersen, tatlım. Senin merhametine kalmışım."

Onu kollarıma alıp yerine oturttuğumda ve ona onu ne kadar çok sevdiğimi fısıldadığımda, bundan başka hiçbir şeyin önemli olmadığını biliyorum. O, ben ve küçük fasulyemiz.

Ivy haklı, geriye dönemeyiz, sadece ileriye gidebiliriz ve biliyor musunuz? Dünyayı birlikte geride bırakmayı tercih edeceğim tek bir kişi bile yok.

BÖLÜM ALTMİŞ BİR

Ivy

"S Tay yine de, eğer beni sürekli ellemeye devam edeceksen, saçların düz."

"Buna değer," diyor Wade, ellerini kotumun arkasına doğru kaydırırken.

Elimde bir çift makasla tepesinde dururken iyi bir fikir değil.

Eğilip onu dudaklarından öpüyorum ve gülümsüyorum. "Bu süslemeyi isteyen sendin, hatırladın mı? İçinde babanın dönemi mi?" Florida'daki otel odamıza yeni bir makas ve tarakla döndüğü ve bana sadece onun için saçını kesmem gerektiğini söylediği bu sabahki sözlerini anlatıyorum.

"Öyleyim, ama lanet olsun, bu kışın ellerime bu kadar yakın ve mükemmel göğüslerin yüzümdeyken önümde durmadan önceydi," diye homurdanıyor, sanki ona acı verici bir işkence yapıyormuşum gibi, bu da karşılığında gülümsememe neden oluyor.

"Çok açgözlüsün Şef," diyorum ona başımı sallayarak.

"Senin için, her zaman," diye mırıldanıyor, dudakları gömleğimin içinden göğüslerime acı verici bir şekilde yaklaşırken.

"Yarım saat içinde piste çıkmamız gerekiyor, eğer bunu yapmamı istiyorsan kıyafetlerimi çıkarmaya çalışmaktan vazgeçmelisin," diye azarladım.

Wade boğazını temizliyor ve bir heykel gibi hareketsiz, doğruldu. Parmaklarımı dalgalı, dağınık saç tellerinde gezdirirken, hemen arkasından tarağımı ve ardından makasımı kullanarak kendi mükemmel Roma tanrısı

heykelim gibi duruyorum. Ben

Yeni tıraş olmuş, mükemmel kokulu teni dudaklarıma bu kadar yakinken beni baştan çıkarmadığını söylemeyeceğim. Kucağına tırmanmamak için kendimi zor tutuyorum, ağzımı sulandırıyor. Ama bunu şimdi yaparsam, Angel'ın yarış kariyerinin şimdiye kadarki en büyük anı için gerçekten orantısız saçlara sahip olacak.

Aslında kariyerinin başlangıcı.

"Tamam, iyi olacağım. Ama bunu yaparsam, Angel kapı kartını aldığında çok kötü olacağım anlamına geliyor. O kapıdan içeri girdiğimiz anda. Anlaştık mı?"

Elini kalçamın iç kısmına doğru kaydırıp beni daha da baştan çıkarırken kıkırdıyorum.

"Anlaştık..."

"Nefes almalısın." Wade doksan dakika sonra omzumu ovuyor ve bana her dokunduğunda hissettiğim akım kanımda dolaşıyor.

Ona baktım ve gülümsedim.

"Biliyorum, sadece çok gerginim," diye geveliyorum. Ginger'ın botlarını giymiş ayaklarımı yere vuruyorum ve Sarasota güneşinde altlarındaki tozu kaldırıyorlar.

Bu pist, profesyonel at yarışı dünyasında gördüğüm hiçbir şeye benzemiyor. Bir at için yarışın nasıl olacağının tam bir kopyası olarak koşulan bir alıştırmaya parkuru. At sahipleri ve antrenörler atlarının ilk yarış gününde hiçbir sürprizle karşılaşmak istemedikleri için hiçbir ayrıntıdan kaçınılmamış. McKechnie Brothers Antrenman Merkezi bu konuda piyasayı köşeye sıkıştırmış durumda ve eğer daha iyisini bilmiyor olsaydım kendimi gerçek bir yarıştaymış gibi hissedirdim. Angel's Wings son üç gün içinde iki antrenman yaptı ve en iyi derecesi yarım mili elli dört saniyede koşarak en hızlı derecesine yakın bir derece elde etti.

Son iki gün bulanık geçti. En hafif tabiriyle dikkatim dağınıktı, her şeyi sindirmeye çalışıyordum - bu

Hamilelik, geleceğimiz, geçmişim, hepsi. Neyse ki Wade'in son üç ay boyunca antrenman yapmam için bana sağladığı ekip gerçekten dizginleri benim için tuttu ve bu yarışa kadar Angel'la birlikte ellerinden gelenin en iyisini yaptılar.

Anne olacağım fikrine hâlâ alışamadım. Ama bu haber beraberinde birçok özdeşünümü de getiriyor. Küçük fasulyemin içimde geliştiğini gördüğüm anda bana yalan söylendiğini hissettim. Buna annelik sezgisi diyebilirsiniz. Üç yıl boyunca buna sahip olamayacağımı düşündüm, Brad'in doktorunun bana söylediklerine değer verdim ve dürüst olduğunu kabul ettim. Bebeğimizin dünyaya gelme şansının herkes kadar yüksek olduğunu duymak duyabileceğim en güzel haberdi, ancak yine de bu umudu kaybettiğim yıllar ve sahip olabileceğimi hiç bilmediğim gelecek için yas tutmam gerektiğini hissettim. Yanımdaki bu inanılmaz adam sayesinde artık gerçek bir olasılık olan gelecek. Sanki dünyadaki tüm güvene sahipmiş gibi bana sırtlıyor.

"Gergin olmana gerek yok. Trouble, onu iyi eğitmişsin. Bu onda, hadi gidip onu izleyelim." Kaşları çatıldı. "Ve yanımda yürü, o elbisenin içindeki kışına bakmayı bırakmam gerek yoksa bu kapı testi ve yarış daha başlamadan seni bir koridora çekmek zorunda kalacağım," diye kulağıma fısıldıyor ve anında içime bir sıcaklık gönderiyor. Florida'da hava zaten sıcak, bu yüzden Kentucky'deki Şubat başı soğuğuna kıyasla birkaç günlüğüne bile olsa güneş elbiselerimin dönüşü hoş karşılanıyor. Wade beni istediği zaman yaptığı gibi bana bakarak serinlememe yardımcı olmuyor. Görmekten asla vazgeçemeyeceğim bir manzara.

Rowan ve Angel, spiker Angel'ın soyu, şansı ve antrenörü olarak benim hakkımda konuşurken ortaya çıktıklarında henüz eyerleme padokuna varmayı başarmıştık.

Onu selamlamak ve kucaklamak için bir an ayırıyorum, tüm o karmaşanın içinde onunla bağlantı kurup "Bu iş sende bebeğim" diyorum.

Rowan bize başını sallıyor, kara gözleri her zaman gülümsüyor. "Olabileceğimiz kadar hazırız. Bir kapı kartı geliyor."

Göz kırpıyor ve ben de ona gülümsememe rağmen, sanırım kusacağım.

Wade yanımda kıkırdıyor.

"Hadi küçük anne, gidip oturalım. Burada toprakta onun için bir şey yapamam."

Başımı sallayarak onu takip ediyorum ve sahibinin kutularına doğru giderken nefeslerimi sayıyorum.

Spikerin sesi hoparlörlerden yükselirken biz de yerlerimizi almıştık. Değerlendiriciler, asistanlar ve veteriner Angel'ı, takımlarını ve Rowan'ı kontrol ederken yarışmadaki atlardan, hedeflerinden ve soylarındaki kazananlardan bahsediyor. Hepsi onun kaderini belirleyecek notlar alıyor.

Değerlendiricinin kayıt cihazını onayladığını görene kadar birkaç dakika bana sonsuzluk gibi geliyor ve Wade kocaman elini kalçama koyarken içimden küçük bir sevinç çığlığı atıyorum. Buraya kadar her şey yolunda, şimdi tek yapması gereken kapıdan çıkar çıkmaz koşmak, gerisi teferruat.

Tüm atlar hazırlanırken küçük kalabalığı o sessizlik anı kaplıyor. Gözlerimi kapatıyorum ve zili duymayı bekliyorum. Duyduğum an, kapıların geri uçtuğunu görmek için açılmalarına izin veriyorum. Tıpkı eğitildiği gibi, Angel cehennemden fırlamış bir yarasa gibi havalanıyor.

"Ve McKechnie Kardeşler Çeyrek Yıllık Simülasyonu'nda yarışıyorlar," diye başlıyor spiker, ben Wade'in kalçamdaki elini öyle sıkı kavıyorum ki eklemlerim anında beyazlıyor.

"Önde koşan Cosmic Pines orta sıralarda yer alıyor.

"Maine'in Footprint'i tökezledi ve Cosmic Pines'a doğru yeni gelen Angel's Wings geliyor, Tulsa Oklahoma'nın Next Level'ı ile birlikte rayda."

Wade tekrar kıkırdayıp sırtımı ovmak için elini çekerken, özellikle kimseye "Kesinlikle kusacağım," demiyorum.

"Gerginken çok tatlı oluyorsun."

"Angel's Wings" hızla içeriye meydan okuyor.
Cosmic Pines ilk dönemeci dönerken liderliği ele geçirdi."

Spiker bize Angel'ın ilk viraja girerken başa baş olduğunu söylüyor.

"Evet! Bebeğim! Yürü!" Bağıriyorum.

"Üçüncü sırada Maine's Footprint ve Angel's Wings ile Next Level arasındaki favori Cosmic Pines yarım mil direğine doğru koşuyorlar."

Atlar köşeyi dönerken senkronize kalıyorlar.

"Şimdi, Ro, şimdi," diyorum nefesimin altında, Rowan'ın ağırlığını değiştirerek Angel'a tam o anda eğittiğimiz gibi işaret vermesini izlerken ve onun köşeden çekilip ipleri değiştirmesini izlerken.

Angel ve Rowan diğerlerine yetişmeye başladığında yumruğumu sıkarken sessizce, "Evet, bebeğim," diyorum. Sonra çığlık atıyorum çünkü kendimi tutma şansım yok.

"Cosmic Pines çeyrek direğe doğru ilerlerken Angel's Wings liderliği ele geçirdi ve dışarıya doğru sürükleniyor. Pistte düzlüğe çıktıklarında Footprint erken çabalarından geri çekildi. Angel's Wings dörtte üçlük koşudan sadece bir dakika sonra önde."

Nefesimi tutarak pisti izliyorum. "Maviye dönüyorsun. Nefes al tatlım," diye fısıldıyor Wade bana.

Doğru, nefes almak iyidir. Bir nefes üflüyorum ama tek kelime etmiyorum, sadece başımı sallıyorum.

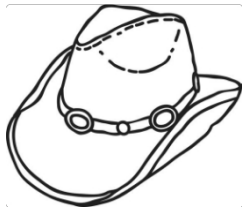
"Angel's Wings, Cosmic Pines'ı iki boy farkla önde götürüyor ve şu anda dışarıdan sert bir atak yapıyor..."

Her şey bulanıklaşıyor.

"Angel's Wings, Footprint ile son on altıya girerken hala yolunu bulmaya çalışıyor." Spiker yarışın son saniyelerinde daha da hareketleniyor.

"Angel's Wings yarışı önde götürüyor, Cosmic Pines üçüncü sıraya düştü ve işte bu kadar! Angel's Wings bir boy farkla kazandı!"

Yerimden zıplayıp bağıyorum, gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor. Bu sadece bir antrenman olabilir ama Wade'in kollarına atladığımda profesyonel hayatımın en büyük galibiyeti gibi hissediyorum. Beni kendine çekiyor, fısıldayarak beni sevdiğini söylüyor ve ben de tıpkı onun dediği gibi tam da olmam gereken yerde olduğumu biliyorum.

ALTMİŞ İKİNCİ BÖLÜM

Wade

Herkes akşam yemeği için büyük eve gelsin, bir duyurum var.

NASH

Meşgul olabileceğimiz hiç aklınıza gelmiyor mu?

Bu önemli ve sen sadece dört yerde bulunuyorsun; çiftlikte, barda, Olympia'da ya da kayıp bir köpek yavrusu gibi kız kardeşimin peşinde.

COLE

Orada olacağım ama Mabels yanımda olmayacak, Gemma bugün geldi, üst üste ikinci hafta. Bu lanet bir mucize.

NASH

Kız kardeşinizin izini sürüyorum belki ama ben daha çok bir Alman Çoban Köpeği gibiyim, iriyim, güçlüyüm, köpek yavrusu gibi bir yanımda yok.

Günü nasıl atlatırsan atlat dostum.

COLE

At antrenörünüzle gizlice görüşmenizin ciddi olduğunu söylediğinizde şaşırmış gibi mi davranmamız gerekiyor?

Hepinizi bu yüzden görmek istemiyorum. Tanrı aşkına bekleyin.

Sırıtiyorum. Kendilerini çok zeki sanıyorlar, onları şaşırtacağım.

NASH

Ciddi olduğunu açıkça kabul etti mi?

COLE

Sonunda, siktir et.

NASH

Tam zamanında.

Bu ailede mahremiyete izin var, ikiniz de bir ara bunu denemelisiniz. Günün sonunda kiminle yatağa girdiğimin çiftliğin duvarına yazılmasına gerek yok.

CECE

Duyurulara bayılırım. Orada olacağız. Birazdan ofisten çıkıyorum.

CECE

Nash seni seviyorum bebeğim, ama kesinlikle beni bir köpek yavrusu gibi takip ediyorsun. Üzgünüm, üzgün değilim.

Dediğim gibi.

NASH

Bir Alman Çoban Köpeği yavrusu. Kötü bir tane.

CECE

Evet, tabii ki bebeğim.

NASH

Ve vahşi, eğitilemez.

CECE

En vahşisi.

Bu konuşma her zamanki gibi rayından çıktı.

NASH

Wade mi?

Buna pişman olacağım ama ne?

NASH

Bana bir kadın seni düğümlerse durduğun yerde vurmamı söylediğin zamanı hatırlıyor musun?

Siktir git.

NASH

Düşmanca davranmaya gerek yok. Sadece kulübe hoş geldin demek istedim.

Telefonumu cebime koyuyorum ve Ivy'nin annesiyle telefonda konuşmayı bitirdiği yatak odama gidiyorum, rehabilitasyonda iki buçuk hafta geçiren Ivy'nin durumu mükemmel. Koordinatörün deyiimiyle tedaviyle birlikte geliyor. Ağlamasından anladığım kadarıyla Ivy ona küçük fasulyeyle ilgili haberleri vermiş. On iki haftalık ultrasona girdik ve Ivy'nin yeni doktorunun sözleriyle her şey mükemmel görünüyor.

Kulübemde onun tüm eşyaları için yer açıyoruz, ki bunlar çok fazla değil, sadece Silver Pines'a getirdikleri

Telefonu kapatır ve burnunu çeker,

"Bugünlerde hiç ağlamıyorum... özellikle de Wade ... Biliyorum."

Ona bakıyorum ve yanağındaki bir damla gözyaşını siliyorum, gerçekten neden bahsettiğini bilmiyorum, ama o böyle saçma sapan bir ruh halindeyken bu çok sık oluyor.

"Biliyor musun?" Şifonyerden anahtarlarımı alıp cebime koyarken soruyorum.

"Biliyorum. Annemden, tedavisine yardımcı olan donör programının adını öğrenmesini istedim, böylece

"Teşekkür ederim," diyor ben onun önüne geçip başının üstünü öperken.

Kahretsin. Bunu öğrenmesini hiç istememiştim.

Saçlarını omzundan itiyorum ve gözlerimin içine bakarken başparmağımla yanağını ovuyorum.

"Tamamen iflas ettiniz Bay Ashby," diyor bilmiş bir bakışla. "Angel's Wings Vakfı mı?" diye ekliyor.

Başımı salladım. "Evet, teknik olarak çiftlik tarafından yaratıldı ve bunu tek başımıza yapmadık. Nash de yardım etti. Ona bunu yapacağımı söylediğimde birlikte yapmak istedi. İsme gelince... sadece uygun görünmekle kalmadı, aynı zamanda çok kısa sürede düşünmek zorunda kaldık."

"Neden bana söylemedin?" diye soruyor, üzgün görünüyor.

"Bunu kabul eder miydin? Yoksa bana kendi başının çaresine bakabileceğini mi söyledin?"

Gözleri biraz kısılıyor ve sonra güzel dudaklarında bir gülümseme beliriyor.

"Beni çok iyi tanıdığını sanıyorsun."

Kıkırdıyorum ve bir parmağımla çenesini kendime doğru çekip dudaklarından öpüyorum, ona sarılırken içime doğru bastıran minik kabarıklığını hissediyorum. Ivy'den daha güzel bir şey görmemiştim, yanakları pembeleşmiş, karnı çocuğumla birlikte büyümeye başlamıştı. İçimde sakladığım diğer sırla ona bakıyorum ve parmak uçlarımı elmacık kemiğinde gezdiriyorum.

"Sana haberlerim var, Trouble, var. Ve artık annenin durumunda olan daha fazla insana yıllar boyunca yardım edecek meşru bir vakıf."

"Çok teşekkür ederim," diyor bana sarılırken. "Ailemle ilgilendiğin için teşekkür ederim, Wade."

"Annen artık benim de ailem." Telefonum cebimde vızıldarken sırf ona doyamadığım için dudaklarını tekrar öpüyorum. Çıkarıp kontrol ediyorum ve bir nefes veriyorum.

"Buna hazır mısın? Hepsi yolda," diyorum ona. O da beni öpüyor ve derin bir nefes alıyor.

"Peki o zaman, gidelim. Oyun yüzü, Şef."

"Bana yirmi dolar borçlusun." Oda haberlerimizle çalkalanırken Nash Cole'a sırtıyor.

Ginger oturduğu yerden fırlıyor ve Ivy'ye sarılıyor.

"Wade'in biraz huysuz bir versiyonu, sabırsızlanıyorum.

Sence

kaşlarını çatarak mı çıkacak?" diye soruyor.

Kaşlarım kızgınlıkla düğümlenmiş halde ona bakıyorum.

"Aynen böyle, şu resme bak Ivy." Ginger boyunun elverdiği ölçüde yüzümü çerçeveleyiyor. "Tam altı ay sonra doğuracağın şey bu." Dirseğiyle beni dörterken kıkırdıyor.

"Tebrikler, Wade Baba." Olivia gülümsüyor.

CeCe bana sarılarak, "Yeniden teyze olmak için sabırsızlanıyorum," diyor.

Ben de ona sarıyorum, bir yılın yarattığı farka hayret ediyorum, ikimiz de yeniden başladıktan sonra mutluyuz.

Nash onun yanına gelirken, "Aşk sana çok yakışıyor, Çavuş," diyor.

"Aynen," diye karşılık veriyorum, at kuyruğunu çekiştirerek. "Şimdi, eğer kaptan sikik çocuğu sakınleştirebilirsek."

İkimiz de Cole'un Ivy'ye sarılıp tebriklerini iletmesine bakıyoruz.

CeCe kıkırdayarak, "Mümkün değil," diye başını sallıyor.

"Mabel'da yerleşik bir bebek bakıcınız olacak, bu kesin," diyor Cole bana doğru ilerlerken, elimi sıkıyor ve küçük bir kardeşçe sıkmak için beni kendine çekiyor.

Annem de aynı şeyi yapıyor.

"Bana nine diyecek bir küçük ses daha mı? Bundan daha iyisi olamaz," diyor benden sarılırken.

Elini yüzüme koyuyor ve bana bakıyor. "Baban aradığın kişiyi bulduğun için çok mutlu olurdu." Sonra eğildi. "Sana bir gün nehir kenarında erkeklerin olacağını söylemiştim."

"Ya da kızlar, ama evet yaptın." Sırtıyorum.

"Ben her zaman haklıyım." Göz kırpıyor ve bizim için şampanya ve pasta almak üzere mutfağa gidiyor.

"Sen de her fırsatta bize hatırlatıyorsun anne," diye sesleniyor Cole giderken.

"Sırada sen varsın." CeCe parmağını Cole'a doğru sallıyor ve Cole alay eder. "İhtiyacım olan tek kıza zaten sahibim. Mabel var." Ginger, "Ve Lexington'a her zaman sahipsin," diye ekler ve kıkırdamalar.

Kulak misafiri olan herkes ona döner.

"Ne? Bütün bir kasabadan vazgeçmek zordur, tek söylediğim bu," diyor Ginger masumca.

"Kışkandın mı?" Cole sırtıyor, şapkasını geriye doğru çeviriyor, sonra oturuyor ve kollarını göğsünde kavuşturarak sandalyesinde arkasına yaslanıyor.

Ginger bir dakika oyalandıktan sonra gereğinden fazla ateşle karşılık veriyor.

"Dilini ısır, Cole Ashby. Ben bir hanımefendiyim." Kollarını kavuşturur ve doğrudan ona bakar.

"Muhtemelen en iyisi de bu zaten, bana söylediğine göre senden biraz korkuyormuş." Nash sırtıyor.

Cole ona hararetli bir bakış atıyor, ben de "Doğru söylüyorsun, senden kesinlikle korkuyor" diye ekliyorum.

"İkinizin de canı cehennemde," diyor Cole aynı anda, Ginger da "Öyle olmalı," diyor.

"Sadece bir sorum var," diye sesleniyor Pop odanın diğer tarafından hepimizin üzerine doğru.

Hepimiz onunla yüzleşmek için dönüyoruz.

"Wade'e artık patron olmadığı haberini veren oldu mu? Çünkü eğer yapmadıysa, ben yapmak istiyorum."

"Hâlâ patron benim," diyorum hemen ve kendimden emin bir şekilde, bu da nedense ailemdeki herkesi güldürüyor.

Onlarla birlikte kıkırdayan Ivy'ye bakıyorum.

"Yani, gerçekten öyle misin?" diye soruyor alt dudağını ısırarak. "Bazen patron sen olabilirsin," diyorum eğilirken. sanki tamamen onun büyüğü altında değilmişim gibi fısıldamak için. Ki öyleyim, her gün her dakika.

"Günün nasıl geçiyorsa öyle olsun dostum," diyor gülerek ve bana iki başparmağını kaldırıyor.
Evet, kesinlikle onlardan biri ve hiç umurumda değil.

Yemek bittiğinde ve annesine yardım ettiği için Nash'e onuncu kez teşekkür ettiğinde Ivy'nin kulağına "Benimle gel, erken gidiyoruz," diyorum.

"Temizliğe yardım etmeliyim."

"Hayır, değilsin. Hamilelik kartını oynadım, yorgunsun, uzun bir gün oldu."

Ivy sırtıyor, eli kalçasında, meydan okuyor. "Hamilelik kartını oynamaya hiç niyetim yok. Temizlemekten mutluluk duyarım."

"Biliyorum, ama sana bir sürprizim var ve beni mutfağa göndermeden önce seni en az iki kez boşaltmak için zamanım olduğundan emin olmalıyım, sen ve küçük fasulye bu gece canınız ne tür bir dondurma istiyorsa onun kölesi olmalısınız."

Sırtıyor ve bu benim ruhumu aydınlatıyor.

"Yalan söylemiyorsun," diye itiraf ediyor omuz silkerken, teslim oluyor.

Merakını uyandırdığımı biliyorum - Sarmaşık'ın gözleri heyecanla parlıyor.

"Bu sürprizden önce üstümü değiştirmem gerekiyor mu?" Taytına ve kapüşonuna bakıyor ve ben başımı sallıyorum.

"Hayır, uzağa gitmiyoruz." Kıkırdıyorum.

Ayakkabılarını önüne koyarken, "Wade Ashby, ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Sadece benimle yürü, Bela," diyorum, sonra onu kapıdan dışarı çıkarıyorum, her zaman takip edeceğini umarak.

BÖLÜM ALTMİŞ ÜÇ

Ivy

Ne yaptığımız hakkında hiçbir fikrim yok ama Wade'in takındığı kendini beğenmiş bakış beni hem korkutuyor hem de heyecanlandırıyor. Hava ılık

Dışarı çıktığımızda, sanki bahar gelmek üzereymiş gibi, Wade elimden tutup beni çakıllı yoldan kulübesine doğru çekiyor. Son bir haftadır elimdeki az miktardaki eşyayı oraya taşıyorum ama şu anda evlenmeyeceğiz, ona her şeyi teker teker anlattım.

Önce anne olmaya alışacağım ve bu çocukları Angel'ı çocukluk dönemine hazırlama konusunda harekete geçireceğim, sonra da bir eş olmayı düşüneceğim.

Sürprizin bizim evde olduğunu tahmin ediyorum ve Spirit kulübesinin merdivenlerinin önünde durana kadar oraya gidiyoruz.

Eliyle ön kapıyı işaret ediyor ve ben burada bana ne göstereceği konusunda en ufak bir fikrim olmadan göz kırpmıyorum. Müteahhitlerin dün işi bitirdiğini biliyorum çünkü Wade onlara ödeme yapmaktan bahsetti.

"Neden içeri girip etrafa bir göz atmıyorsun," diyor ve geniş çenesi esnediğinde gamzeleri tam olarak ortaya çıkıyor ve bir şeyler olduğunu anlıyorum.

Gözlerimi ona dikip eski basamakları tırmanıyorum. Eski bir hasır kanepa yeniden yapılmış ve Sugarland Dağı'na bakan yeni açık hava minderleriyle kapalı verandada oturuyor. Serin, geç kış esintisinde rüzgâr çanlarının yumuşak sesi var.

Eski ahşap kapı yeniden yapılmış ve çevirdiğim yeni siyah bir kolu var. Küçük fuayeye girmek için kapıyı itiyorum.

Narenciye ve vanilya kokusu, biraz taze boya ile karışmış bir şekilde bana çarpıyor.

Spirit, tesisteki en küçük kulübe: mutfak ve oturma odası, aralarında küçük bir yemek alanı bulunan tek bir açık alan. Taş şöminenin önünde eski bir deri kanep ve loveseat oturuyor, yastıklar mükemmel bir şekilde yerleştirilmiş ve her iki ucunda rahat battaniyeler asılı. Sehpa, televizyon kumandalarının ve Magnolia Journal'ın kopyalarının bulunduğu büyük bir tepsi dışında boş. Pencereler geniş ve Silver Pines'taki diğer tüm kulübelerde olduğu gibi iç mekanda da sıcak kütük duvarlar bulunuyor. Yeni paslanmaz çelik aletler küçük mutfığı süslemektedir.

Evin arka tarafına, yatak odasına ve bitişikteki banyoya doğru ilerliyorum ve ikisinin de yeniden yapıldığını görüyorum. Yeni yapılmış gibi görünen bir yatak ve eski antika şifonyer küçük yatak odasını süslüyor. Banyo Wade'inkinden farklı olarak temiz ve verimli, geniş metro fayanslı bir duş ve yeni bir makyaj masası var. Çok güzel ama ...

"Wade, neden burada olduğumuzu... anlamıyorum."

Önümde durmak için hareket ediyor ve her iki omzuma birer elini koyuyor.

"Tedavisi bittiğinde buranın annen için iyi bir yer olacağını düşündüm. Başarılı olması için burada, çiftlikte bizimle olmasından daha iyi bir şansı olabilir mi?"

İri bir el, çıplak gözle asla göremeyeceğiniz küçük yumruyu neredeyse tamamen kapatarak karnımın alt kısmına doğru kayıyor.

Karşısında durdum, şok olmuştum. Annem hastaneye yattığı gün, sanki aklında hiç soru işareti yokmuş gibi bu konuda çalışmaya başladığını hemen fark ettiğimde şok oldum. Beni o kadar çok seviyor ki annemi kollarını açarak kabul ediyor - kusurları, mücadeleleri ve her şeyiyle. Ama şok olmamalıydım.

Wade böyle biri; bunu pek çok insana göstermiyor ama çok güzel bir kalbi var.

"Eğer kabul ederse, eşyalarını toplayıp onun için buraya getirebilir, tedaviden hemen sonra onu evine götürebiliriz. İblislerin olmadığı bir yerde tamamen yeni bir başlangıç." "Seni çok seviyorum Wade. Emin misin?"

"Elbette. Hazır olduğunda belki burada biraz çalışabilir diye düşündüm; eskiden babana yardım ettiğini söylemiştin ve becerilerini geliştirmek için alabileceği bazı kurslar vardır, ama haddimi aşmak istemiyorum. Ve bu şekilde sizinle ve torunuyla birlikte olabilir."

"Bu sadece... çok fazla. Jo Anne bunu biliyor mu?"

Wade beni dudaklarımdan öpüyor, usulca, nazikçe.

"Bu onun fikriydi." Sırıttıyor. "Kederini biliyor; arkadaş olabileceklerini umuyor."

Önünde dururken beni öpüyor, hâlâ ne diyeceğimi bilemiyorum çünkü bu, en çılgın hayallerimin bile ötesinde bir şey.

"Bakın, siz Spencer'ların kendi başınızın çaresine bakabileceğinizi biliyorum, ama biz Ashby'ler birbirimize bakarız. Ve bir gün, bana izin verdiğin anda, fikrini değiştirmediyse seni de Ashby yapacağım. Hemen şimdi evlenebilir miyiz?" diye iki hafta içinde onuncu kez soruyor.

Parmak uçlarıma uzanıp onu öpüyorum.

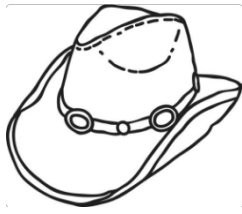
"Çok açgözlüsün Şef," diyorum ona, o da beni öperken ve bana isteyebileceğim tüm sevgiyle bakarken.

"Senin için, her zaman," diyor yüzümü kendine çekip dudaklarımı öperken.

Göğsüme sıcaklık doluyor ve biliyorum. Wade her şeyin özü. İstedğim her şey onda var. İhtiyacım olduğunu hiç bilmediğim her şey.

Babamın sözleri aklımdan geçiyor. Nerede bir istek varsa, orada bir yol vardır. Ruhumu ateşe veren bu muhteşem patronluk taslayan çiftlik sahibiyle hayatta yolumu bulmak için sabırsızlanıyorum.

Sanırım onu tutacağım.

BÖLÜM ALTMİŞ DÖRT

Wade

On dört ay sonra, Mayıs ayının ilk
Cumartesi günü

"M diğer sikiş ... Tanrım, Ivy," diye
homurdanıyorum, sikimi ağzına sokarken
saçlarını sıkıca kavriyorum
süslü soluk mavi façalı şapkasının altında.

"Dizlerinin etrafında iki bin dolarlık bir elbise birikmiş pis
bir sürtük gibi sikimde boğulmanda çok şiirsel bir şey var."

Şapkasının altından yukarı bakarken etrafımda inliyor ve
bu manzara karşısında neredeyse boğazından aşağı
dökülüyorum.

Kendimi savunmam gerekirse, ben onu gizlice bir yere
götürüp becermeden, özellikle de bebeksiz bir yolculuk
olduğunda ve neredeyse iki saat boyunca tek yaptığı lanet
olası kitap pornosunu dinlemek olduğunda, derbi elbisesiyle
günü geçirme şansı yoktu. Bana göre değil ama görmezden
de gelemem. Öyle oldu ki, onu banyoya çekip kapıyı
arkamızdan kilitlemeden önce yarışın başlangıcına bile
ulaşamadım.

"Kahretsin, Trouble, bunun için çaresizsin, değil mi?"
Hızımı ayarlarken elim saçlarının arkasında hareket ediyor,
beni derinlere alırken çenesini tutmak için daha da aşağı
kaydırıyor.

Dudaklarını geri çekiyor ve bana sırtıtıyor.

"Evet bebeğim, ama sadece çok nazikçe istediğin için."

Aletim boğazının arkasına çarptığında başım bir iniltiyle
geriye doğru eğiliyor ve beni içine çektikçe daha da derine
inerek etrafımda çırpınıyor.

"Siktir, Ivy." Diğer eli kıcımlı kavrayıp tırnaklarını tenime geçirirken parmaklarının klitorisıyla buluştuğunu görüyorum. Kimsenin bizi duymaması için sessiz olmamız gerektiğini unuttuğum için inliyorum, göğsümden hırıltıya benzer bir ses çıkıyor. Onu kollarından tutup yukarı çekiyorum, sikişmek için o kadar çaresizim ki.

Parmaklarım çakıllı meme uçlarını bulurken dudaklarım yakıcı bir öpücükle onunkilerle birleşiyor. Her nasılsa vücudu beni hamile kalmadan önceki halinden daha da çılgına çeviriyor - daha kıvrımlı ve daha yumuşak ve ona doyamıyorum.

Ağzım göğüslerinin her birini, kalın orta parmağım da şişmiş klitorisini bulduğunda Ivy inliyor ve başı geriye düşüyor.

Uyarılmışlığını her tarafına kaydırıyorum, onunla daire çiziyorum, sonra parmaklarımı ağızma çekip emerek temizliyorum. "Çok tatlı amına koyayım," diyorum ona, sonra iki parmağımı amına götürüyorum, o da etrafımda inliyor. Bu parlak banyoda sahip olduğumuz son şey zaman olsa da, onu delirtmek için tatlı zamanımı alıyorum.

Siktir et, yine de alıyorum.

"Wade, lütfen?" diye yalvarıyor ve ben de sırtarak boyumdan aşağı ona bakıyorum. Yalvarmasına bayılıyorum, bunun için yaşıyorum.

"Şu haline bak, Ivy, sikim için ne kadar da güzel yalvarıyorsun. Bir öğleden sonra bile yapamadın. Ama ne var biliyor musun?"

Elini tutuyorum ve parmaklarını şaftımın etrafına sarıyorum. Ne kadar sert olduğumu hissettiğinde inliyor.

"Ben de yapamam, o yüzden aklımı kaçırmadan önce sikimi o güzel amcığa sok."

Dudakları omzumu takip ediyor ve kulağıma doğru ilerleyerek fısıldıyor, "Bilmiyor musun, Wade? Senin için bu kadar umutsuz davranmak, sadece benim savaş taktiğim."

Takındığı küçük sırtış beni kırmaya yetiyor. İçine öyle bir giriyorum ki başı geriye düşüp aynaya yaslanıyor ve gözleri kapanıyor.

Kalçasını kavrarken kendimi neredeyse sonuna kadar geri çekiyorum, yavaşça içine itmeden önce sürtünmeyi

tutuyorum.

Neredeyse sonuna kadar içine girmeye devam ederken, umutsuzca bana rehine için yalvarıyor, ama asla ona ihtiyacı olanı tam olarak vermiyor. Ben hareket ettikçe topukları kışıma batıyor ve bu sadece ona daha fazla işkence etme isteği uyandırıyor.

"Wade ... ihtiyacım var ... sikiş ..."

"Ne oldu bebeğim? Küçük bir velet gibi davranmayı bitirdin mi?" "Lütfen..."

"Kelimelerini kullan, Ivy. Bana tam olarak ne istediğini söyle, belki sana veririm."

Tabii ki neye ihtiyacı olduğunu biliyorum, ama onun sözlerini istiyorum, beni deli ediyorlar.

"Beni daha sert becer, Wade... daha derine." "Lütfen de, Ivy."

Menekşe rengi gözleri benimkilere parlıyor, cam gibi, harcanmış ve biraz da meydan okuyan, ateş dolu. Bunlar beni o kadar çok istediği anlar ki, ne istersem yapacak ve ben de okyanusun kıyısı arzuladığı gibi arzuluyorum.

"Lütfen Wade, çaresiz amımı daha sert sik, efendim" demeden önce boyalı dudakları minik bir gülümsemeyle yukarı kalkıyor.

Cümlesi bir iniltiyle bitiyor ve benim işim bitiyor. Kimi kandırıyorum ben? Sahip olduğumu sandığım tüm güç ve kontrol ona ait. Son 18 aydır öyle.

İçinden çıkıyorum ve onu yere bırakıyorum. Onu döndürerek lavaboya doğru bastırıyorum, bacaklarını ayırmak için dizimi kullanıyorum ve tezgahı kavrayıp aynadan bana baktığında güzelliği beni hayrete düşürüyor.

"Bu sizin için yeterince hoş muydu, Şef?"

Tanrım, bu kadın.

Boynunu ısırırken homurdanıyorum ve elbisesini dolgun kışının üzerine doğru çeviriyorum, başparmaklarımı kullanarak kışını ayırıyorum, sonra derin bir hamleyle kendimi içine sokuyorum ve inleyerek göğsüme yaslanıyor. Elimle başını yukarı çekip boğazından kavriyorum ve onu sıkıca tutup kulağına fısıldıyorum.

"Gözlerini kapatma, en sevdiğim şovu kaçıracaksın. Sikimin üzerinde parçalandığın şovu." Boğazını sıkıyorum

Daha sıkı; sıcak amının etrafımda kenetlendiğini hissettiğimde inliyor, ama istediğimi yapıyor ve gözlerini aynada bize diyor.

Böylece ona kimin sahip olduğunu asla unutmayacak, elim boğazında ve göz kamaştırıcı benim kelimesi ona hatırlatıyor. Diğer elim orta parmağımın klitorisini bulmasına izin vermek için aşağı iniyor ve bir çimdik veriyorum ve o çığlık atıyor.

"Aferin kızıma, ne kadar güzel bir manzara."

"Ben senin iyi kızınım, Wade..." diye sızlanıyor, ben ona doğru pistonlarken, dudaklarımı terden kaygan sırtının üst kısmına indiriyor, övgülerimi kabul etmesiyle kendi yüksekliğimin yaklaştığını hissediyorum; omurgamda fıçılar gibi yükseliyor. Muhtaç klitorisine arzuladığı ilgiyi gösterdiğimde amcığı etrafımda daha da sıkılaşıyor.

"Sen boşaldığında ben de boşalıyorum Ivy," diyorum ona. Başımı eğip omzunu, boynunu öpüyorum.

"O zaman bu uzun sürebilir." Bana benimle dalga geçmek üzere olduğunu söyleyen bir bakış attı. Ben de onu yapabildiğim tek yolla, sözlerimle ve klitorisine vuran parmaklarımla itiyorum.

"Hayır, bence artık hazırsın. Söyle bana, Ivy. Söyle bana ne zaman gelebilir," diyorum ve ona sevdiği kontrol kıvılcımını veriyorum.

Ivy kollarını boynuma doluyor ve başımı kendine doğru çekerek aynadan bana bakıyor. İnlediğinde doğrudan göz teması kurması hareketlerimi çılgınca etkiliyor ve bana ona doyamadığımı ve onun yanındayken kontrolün asla bende olmadığını hatırlatıyor.

"Artık boşalabilirsin Wade," diyor gözleri gözlerimde ve ben de aynen böyle boşalıyorum. Klitorisini çimdiklerken içine boşalıyorum ve o da benimle birlikte boşalıyor, koridordaki herkesi burada ne yaptığımız konusunda uyarmamak için alt dudağını ısırtıyor.

Bir an durup aşağı inerken banyoda çalan müzik aniden çok daha yüksek görünüyor.

Ben hâlâ içindeyken Ivy aynaya doğru eğiliyor ve yüzük parmağını hâlâ mükemmel bir şekilde boyanmış alt

dudağının üzerinde gezdiriyor.

"Siktiğimin kitap pornosu," diye fısıldıyorum omzunu öperken, kıkırdayarak.

"Yine de istediğimi aldım." Şapkasının tülünü düzeltirken göz kırıyor. "Ve makyajımı bile bozmadım."

Tanrım, onu çok seviyorum.

On dakika sonra, tekrar bir araya geldik ve tüm ailemizin bulunduğu kazananlar çemberi sütlerinde, her biri etrafta dolaşıyor ve küçük menekşe gözlü, sarı saçlı bebeğimiz Billi Grace'in dikkatini çekmek için yarışıyor. Billi sekiz aylık olmasına rağmen şimdiden ele avuca sığmıyor, her yerde emekliyor ve annesinin sınırlarını zorluyor.

Ivy her şeyi ağırdan alıyor; hiçbir şey onu kızdırmıyor. Angel'ı eğitti ve beş ay boyunca hazırlık yarışlarının çoğuna benimle birlikte katıldı, Billi ya kalçasındaydı ya da Jo Anne veya Glenda ile yakın bir yerdeydi. Hiçbir şey Ivy'yi yavaşlatamaz ve onun anneliğe adım atışını izlemek hayatımın şu ana kadarki en büyük hediyesi oldu.

"Babasını özledi mi?" Ivy ve ben "belgelerimizi kontrol etmek için" aşağı inerken Billi'ye bakan CeCe'ye soruyorum. Eminim hepsi neyin peşinde olduğumuzu biliyordur, ama umurumda bile değil, yeni ebeveynler alabildiklerini almak zorundalar.

CeCe başını sallar. "Öyle görünüyor. Mama Jo buraya gelirken Mabel'la birlikte arkada uyuduğunu söylüyor."

Mabel annemle birlikte geldi ve Billi'yi de yanlarında getirmeleri gerekiyordu, çünkü Billi neredeyse Mabel da oradaydı. CeCe hayatımın ikinci aşkını bana doğru uzatıyor ve ben de tatlı bebeğimi göğsüme çekip onun sarı buklelerinin üzerindeki mükemmel kokusunu içime çekiyorum.

CeCe koltuğunda kayıyor, yüzü hafifçe buruşuyor. Mayıs sıcaklığında çok rahatsız, yedi aydır

Nash'le ilk bebeklerine hamile. Nash'in daha önce onun yavrusu olduğunu düşündüysem bile, şimdiki haliyle kıyaslanamaz bile.

Küçük elini yüzüme vurup "Da da da da da" diye mırıldanırken Billi'nin tombul yanağını öpüyorum.

Kalbim o kadar çok sevgiyle doluyor ki, dayanamayacağımı hissediyorum.

Hatta zaman zaman bu küçük kız için annesinden daha çok üzüldüğüm bile oluyor. Ben tam bir kız babasıyım ve bunu beni dinleyen herkese söylemekten çekinmiyorum, bu da Cole ve Nash'in ne kadar yumuşadığımla ilgili küçümseyici yorumlar yapmasına neden oluyor, ama umurumda bile değil.

Atlar ve jokeyleri start kapılarına yüklenmeye başladığında kalabalık biraz daha hareketleniyor. Atlar yüklenirken Ivy yanıma geliyor, Billi'yi sütümüzün en sessiz yerinde tutuyorum. Angel'ı eğitmek için son bir buçuk yıldır yaptığımız tüm çalışmalar sonuca ulaşıyor ve tüm bunların gerçekleşiyor olması o kadar gerçeküstü ki.

Güzel kızlarıma bakıp gülümsüyorum ve Ivy'yi kendime doğru çekiyorum. Babamın gururunu şu anda evrenin neresinde olursa olsun hissedebiliyorum. Ivy Billi'yi benden alıyor ve atların hazır olmasını sabırla bekliyoruz. Zil çalmadan önceki son saniyelerde ikisini de öpüyorum. Ivy ve benim yaşadığımız her şey, bize ihanet eden insanlar, bizi hayal kırıklığına uğratan insanlar, kaybettiğimiz insanlar ve yaptığımız her seçim bizi bu ana getirdi. Ivy'den önce asla umut etmeye cesaret edemeyeceğim türden bir aşka.

Başımı ona doğru eğiyorum ve fısıldıyorum, "Bugün ne olduğu önemli değil. Bu bitiş çizgisiyle ilgili değil, yolculukla ilgili ve lanet olsun, yolculuğu başarıyoruz, Trouble."

Bana gülümsüyor ve beni öpüyor.

"Kesinlikle öyleyiz, Şef."

Gong çaldığında ve atlar kapılardan dışarı fırladığında, yarışı kazanmayı düşünmüyorum bile çünkü zaten kazandım.

Ivy Spencer benim ve ben yaşayan en şanslı
adamım çünkü o benim kapıma geldi.
Ve ne var biliyor musunuz?
Bulan bulur.

EPILOG

Ivy

Dokuz yıl sonra

"A Scarlett'i yaklaşırken düzeltmekten korkma. Patron sensin, Bean, ve emin ol kaskın sıkı. Annen kontrol etsin."

"Biliyorum baba. Ben hallederim," diyor Billi, bronz renkli uzun saçlarını sırtından aşağıya doğru örmeyi bitirirken.

"Kursu biliyorsun, heyecanlanma," diyor ona, kendisi de biraz heyecanlıymış gibi.

Gülümsüyorum ve küçük bir kıkırdamayı bastırıyorum. Wade bunu ona muhtemelen bugün en az on kez söylemiştir ama o sanki ilk kez söylüyormuş gibi izin vermeye devam ediyor çünkü o tam bir baba kızı ve onun tek kızı.

Billi'nin saçlarını bir bantla sabitlerken, "Orada neye gülüyorsun, Trouble?" diye soruyor.

Billi'ye "Git kaskını al da baban kontrol ederken bizi izlesin," diyorum. "Aşağı inerken de birkaç bez al."

Önünde duruyorum ve kollarımı omuzlarına dolayarak parmaklarımı ensesinde dinlendiriyorum.

"Sadece söylüyorum, sana hiç otoriter olduğunu söyleyen oldu mu, Wade Ashby?"

"Bana patronluk tasladığının söylendiğı birkaç zamanı düşünebiliyorum." Öne doğru eğiliyor. "Ve birkaç kez de sen aldırmadın."

On yıl ve üç çocuktan sonra bile bana verdiği kızarıklığın sıcaklığı yanaklarımdan süzölüyor. Alnımdan öpüyor, sonra eğilip on bir aylık oğlumuz River'ı mama sandalyesinden alıyor.

"Böyle konuşmayı bırakın Bay Ashby, bugün geç kalamayız. Bir kızın ilk atlama yarışması önemlidir."

Wade homurdanıyor. "Keşke biraz daha az tehlikeli bir şey seçseydi."

River'ın bez çantasını hazırlarken ve beş yaşındaki oğlumuz Wyatt için birkaç oyuncak ve atıştırmalık atarken gülüyorum. Tanrı biliyor ya, bu çocuğu eğlendirmek için çok şey gerekiyor. Çoğu gün otuz saniyeden fazla yerinde oturmuyor, bu da onu çiftlikte kovalamayı Wade'in tam zamanlı işi haline getiriyor.

Yirmi dakika sonra acele ediyorduk çünkü üç çocuğunuz varken ne zaman acele etmezsiniz ki?

Ayakkabılarını giymeleri için onları kapıya doğru yönlendirirken, "Hadi gidelim, büyükanneyi kulübesinden almak için zaten geç kalıyoruz," diyorum.

Annem bu sonbaharda on yıldır ayıktı ve hala çiftlikte yaşıyor. Kasabadaki hırdavat dükkanının sahibi olan iyi bir adamla bile tanıştı ve yeniden dantel örmeye başladı, küçük bir yan iş olarak özel battaniyeler satıyor.

Annemi geri kazanmak en inanılmaz hediye oldu. O ve Mama Jo bebeklerimiz için isteyebileceğimiz en iyi büyükanneler ve en yakın arkadaşlarımız oldular.

Billi'nin dört yaşına bastığı yaz inşa ettiğimiz evin kapısından çıkıyoruz. Wyatt'a hamile olduğumuzu öğrendiğimizde Bluegrass kulübesi artık işimizi görmeyecekti, bu yüzden nehir kenarında bir dönümlük bir alan ayırdık ve üzerine dört yatak odalı mütevazı bir ev inşa ettik, ardından Wyatt iki yaşındayken nehir kenarında sevdiğimiz tüm insanların önünde nihayet evlendik. Silver Pine'in arazisinde nehrin diğer ucunda ise Wade'in beş yıl önce inziva ve ekip kurma kampları için eklediği misafir kabinleri yer alıyor. Bunu nasıl başardığımızı ve zamanın yarısında aklımızın başında kaldığını bilmiyorum.

Angel's Wings'in derbide beşinci olmasının ardından, ertesi yıl Wyatt Sr.'ın son atı Rising River'ın soyundan gelen bir at ile bir kez daha yarıştık ve ikinci olduk.

Derby hayalleri yerini Wade'in Silver Pines'a bir konukseverlik bölümü ekleme hayallerine bıraktı ve hikayemle birilerinin hayatında bir fark yaratabileceğimi umarak birkaç yılını kasabadaki kadın istismarı sığınma evinde çalışarak geçirdim.

Kendimi bunalmış hissettiğim anlar oluyor ama çoğunlukla bolca kutsanmış hissediyorum, özellikle de bugün Billi sezonun ilk U-10 yarışmasına giderken. Elbette, tüm Ashby klanı desteklemek için zilleriyle orada olacak.

Silver Pines'tan Kentucky, Midway'deki Almost Heaven Farms'a olan yolculuğumuz yaklaşık bir saat sürüyor ve annem küçük iki çocuğa SUV'umuzun arkasında kitap okuyor. Oraya vardığımızda ve araçtan inmeyi başardığımızda, ilk önce CeCe'yi görüyorum, üç Carter çocuğundan ikisinin elini tutuyor ve üçüncüsünü giyiyor. Ruby ve Billi birbirlerini gördüklerinde hemen kaynaşıyorlar, aralarında sadece bir yaş var; her zaman yakın olmuşlardır. Scarlett'i bulmak için yola koyuldular.

Sessiz, meraklı üç yaşındaki küçük Rex, güzel Kentucky güneşinin altında CeCe'nin arkasında dolaşıp ot topluyor.

"Tüm ekibi bu kadar erken kapıdan çıkarmak nasıl gitti?" CeCe, ona yaklaşip altı aylık Rourie'nin sarı başını okşarken gülümseyerek soruyor. Annesine sokulmuş, dış dünyadan habersiz, sabahı uyuyarak geçiriyor.

"Muhtemelen senin için de aynısı oldu." Sırıtiyorum.

"Bok gibi," ikimiz de aynı anda söylüyoruz ve gülüyoruz.

Rex önümüzde yavaşça ilerlerken, tüm ailenin yarışmayı izlemek için beklediği rayların yanındaki oturma alanına doğru manevra yapıyoruz.

Yerimize otururken Dean Baba, "Hava kaldırımda yumurta kızartacak kadar sıcak," diyor. Ona River'ı uzatıyorum. River onun küçük arkadaşı ve nedense seksen yedi yaşındaki biriyle neredeyse bir yaşındaki çocuğumuz arasındaki bağ çok güçlü. River tombul kollarını kaldırıp büyük babasına gülümserken o da River'ı kucağında zıplatıyor. Bu yaşlı adamın nasıl bu kadar güçlü kalabildiğini asla anlayamayacağım. Wade onun hepimizden daha uzun

yaşayacağına inanıyor.

Wyatt, sanki hayatında duyduğu en çılgınca Şeymiş gibi, "Harika baba, kaldırımda yumurta kızartamazsın," diye meydan okuyor.

"Onu test etme, sana gösterecektir. Garaj yolundaki yumurtaları temizlemek zorunda kalırsın, güven bana," diyor Cole sırtarak Wyatt'a.

"Cole Amca, doğruyu mu söylüyorsun?"

Nash, Rex'i alırken, "Bu doğru, ben de gördüm," diye ekliyor. "Bir yıl hava çok sıcaktı, elektrikler kesildi ve dökme demir bir tavayı garaj yoluna götürdük ve bize kahvaltı hazırladık," diyor Wade Wyatt'a.

Biberli saçlarındaki küçük tuz iplikleri yaz güneşinde parlarken ona gülümsüyorum. Nasıl olduysa, on yıl sonra daha da seksi oldu, nasıl bir anlam ifade ediyorsa artık.

"Harika! Yarın yapabilir miyiz?" Wyatt soruyor.

Jo annem ve Olivia ile konuşurken başını kaldırıp onları azarlıyor ve "onların pisliğini temizlemiyor" diyor.

Mabel'in erkek arkadaşı  saniyeliğine de olsa onunla ilgilenmeyi bırakır ve yanından kalkıp pastırma getireceğini söyler. Cole homurdanır, Mabel'in lisenin oyun kurucusuyla çıkmaya baŐlama kararını pek hoş karŐılamamıŐtır.

Dört adam da birbirlerine bakıp omuz silkiyor ve neredeyse aynı anda "Tabii!" derken gözlerimi deviriyorum.

Mama Jo ve ben baŐlarının üzerinden göz göze geldik ve o bana "Erkekler" diye seslendi.

Ben de gülümserim. Evet, erkekler. Özellikle Ashby erkekleri, her zaman yaramazlık yaparlar.

Gösteri başlıyor ve hepimiz kendi çocuklarımızla uğraşırken elimizden geldiğince izliyoruz. Onları birbirimize teslim ediyor ve sonunda Billi'nin adı söylenene kadar sohbet ediyoruz.

Ginger, atı Scarlett'in tepesindeki yerinden sırtan Billi'ye, "Gidelim hayatım, izmelerin var, onları iyi giy," diye sesleniyor.

Ginger fildişi çizmelerine dokunuyor ve ringde Billi, Ginger'ın ona aldığı eŐleŐen binici çizmelerine dokunuyor, sonra ona başparmağıyla onay veriyor.

Kızımızın turuna başlamasını izlerken Wade'in yanında duruyorum, güzel küçük yüzü konsantrasyon içinde çatlamış, atlayışlarını mükemmel bir hassasiyetle tamamlıyor.

"Evet, bebeğim! İşte benim kızım!" Billi en zor atlayışı hiç zorlanmadan geçtiğinde Wade nefesinin altında mırıldanıyor. Turunun ardından ringden çıkarken bize gülümsüyor ve kalbim göğsümde kabarıyor.

Wade eğildiğinde kulağıma "Annesi gibi ateşli," diyor.

Başımı kaldırıp hayatımın aşkına gülümsüyorum. "Ve babası gibi inatçı," diye ekliyorum.

Beni bir aile etkinliği için biraz fazla uzun öptü.

"Mmm, çok güzel kokuyorsun. Yalnız kalmamıza daha kaç saat var bebeğim?" diye fısıldıyor.

"Çok fazla, ama biliyor musun, ana salonda bir yerde bir dolap gördüğümü sandım," diye teklif ediyorum, dudakları yanağımla buluşurken çiftliğin ana binasını işaret ediyorum.

"Sakın beni kışkırtma, Bela," diye kulağıma alçak sesle homurdanıyor.

"Beni ikna etmek için fazla bir şey gerekmiyor, biliyorsun. Bir saniye daha bekleyemeyeceksen tek yapman gereken yalvarmak." Ona bakıyorum ve tatlı tatlı gülümsüyorum.

Hiç pes etmeyecekmiş gibi kıkırdıyor ama belimi sıkıca kavrarken ellerindeki ihtiyacı kaçırmıyorum.

Kalbim onun dokunuşuyla hızlanmaya başladığında, dudaklarını aşağı indiriyor ve dudakları benimkilerle buluşmadan hemen önce duyuyorum: "Merhamet."

Sonunda... sayılır.

Teşekkür

İki numara olarak yerini kabul eden, durmadan yazarken benimle her zaman ilgilenen ve Wade Ashby'yi ailemize kabul eden muhteşem kocama çünkü aylardır zihnim her gün onunla dolup taşıyor.

Kendi muhteşem Meleklerime, özellikle de yetenekli Alfa okuyucum Tabitha'ya - sen, senin zihninin (ki bu benim zihnim) ve ışıltının olmasaydı bu kitabı (ya da herhangi bir kitabı) bu hale getiremezdim. Ada, Wren, Katie ve Rose'a.

Günün hangi saati olursa olsun her şeyi konuşuyoruz ve kahkahalar aklımı başımda tutuyor. Bu süreçte yanımda olduğun için teşekkür ederim. Şu andan itibaren her kirli konuşma anında (sabahın erken saatlerinde büyük popo tartışmaları ve hepsi) benimle kaldın. Bu kitabı olabilecek en iyi hale getiren tüm inanılmaz öneriler, kahkahalar ve "ah-ha" anları. Cathryn ve Caroline, kitabımı gerçekten uzun ve kafa karıştırıcı bir word belgesi olmaktan çıkarıp güzel bir kitap haline getirdiğiniz için teşekkür ederim.

Penguin Random House UK'den Jess Muscio'ya ve Dell New York'tan Shauna ve Alicia'ya Dizginleri Tutmak'ı ve tüm Silver Pines serisini okuyup inandıkları için teşekkür ederim. Tüm bu büyüklük, Silver Pines'ı daha geniş bir kitleye ulaştırma sevinci, her ikiniz de kitabımı almaya karar verdiğiniz için gerçekleşiyor. Minnettarlığımı ifade edecek hiçbir kelime yok.

Sizlere, ARC okuyucularıma ve tüm okuyucularıma teşekkür ederim. Bunu herkesten daha iyi yapamayabilirim, ama tüm gücümü

her yorum, beğeni, paylaşım, düzenleme ve bahsetme fark edilir ve gönülden sevilir.

Artık yeryüzünde olmayan ama Dean ve Wyatt babalarım aracılığıyla yaşamaya devam eden biricik babama. Sen her zaman bir kızın isteyebileceği en iyi büyükbaba olacaksın. Harika öğütler veren, olağanüstü euchre oyuncusu, Howdy kusan, koli bandı kullanan, uygunsuz şakalar yapan, elini tutan, ayı gibi bir adam. Seni tüm kalbimle seviyorum ve her gün aklını özlüyorum. Son nefesinde yanında olmam için beni seçmenden onur duyuyorum. Sonsuza dek viskimi senin için masaya vuracağım ve senin sözlerini söyleyeceğim.

Bu kitaba danışmanlık yaptığı ve doğurganlık mücadelesinde bu kadar açık ve dokunaklı olduğu için Sasha'ya; ve duygusal istismar olan kargaşayı paylaştığı için çok sevgili arkadaşım Carrie'ye. Her ikinizin de yolculukları ilham verici, güçlendirici ve duyulmaya ihtiyacı var. İkinizi de seviyorum. Ivy'nin hikayesi sizin için. Üstesinden geldiğiniz, öğrendiğiniz ve kontrol altına aldığınız her şeyi kutlamak için. Sizi sevdiğimi daima hatırlayın.

Teşekkür ederim (belirli bir sırayla değil):

Ashley Bell Harris - Springway Farms, Montana

Elise Noble - Danshire Ranch, NS, Kanada

Peter R Smith - Rightway Farms, NM

Harris Ranch, Coalinga, CA

Resim Kredileri

Oleksandr Panasovskyi'nin "Angel Wings" adlı eseri
<https://thenounproject.com/browse/icons/term/angel-wings>
adresinden alınmıştır.

"Kovboy Şapkası" Hey Rabbit tarafından
<https://thenounproject.com/browse/icons/term/western-hat>
adresinden

Rfourtytwo tarafından
<https://thenounproject.com/browse/icons/term/horseshoe>
adresinden "Horseshoe"

Gerçekten bunu ima edip sana vermeyeceğimi mi düşündün?
WADE HER ŞEYİ ALIR, BONUS BÖLÜM

Okumak için sayfayı çevirin ...

Wade

Nisan

Kentucky Derbisinden bir ay önce Lexington,
Kentucky

| Grayburg Autograph Hotel'in balo salonunda masanın karşısındaki Ivy'ye baktı.

Kırmızı straplez elbisesi her kıvrımını sarıyor; nemli, ipeksi teni loş ışıkların altında parlıyor ve bana başından topuklu ayaklarına kadar ne kadar yumuşak olduğunu hatırlatıyor.

Kuzguni saçları dalga dalga omuzlarından aşağı dökülüyor, ama asıl önemlisi? Kıp kırmızı dudaklar. Öyle bir renk ki, arkadan daracık amına girerken yüzüne sürme isteği uyandırıyor bende.

Boğazımı temizliyorum ve kendimi Ivy ile Timothy Atkins'in eşi, Breeders' Cup atı sahibi ve bir ay içinde Angel ile birlikte yarışacak bir derbi atının gururlu sahibi Stacy Atkins arasındaki konuşmayı dinlemeye zorluyorum.

Ivy kendi elementinde. Burası onun geliştiği yer. Bütün gece boyunca herkesle konuşur. Sadece konuşmakla kalmaz, onları büyüler.

Ben mi? Bu gece yapmak istediğim son şey buydu. Bu gecenin eşi benzeri yok. Yalnız olduğumuz bir gece. Billi doğduğundan beri geçen yedi buçuk ay boyunca onu hiç bırakmadık. Her zaman benim ya da Ivy'nin annesini yardıma getirdik ve Billi'yi de yanımızda götürdük. Bu gece Ivy ile baş başa kaldığım ilk gece ve Angel'ın yarışma öncesi son yarışında olmadığımız her boş saniyenin yalnız geçmesini istedim.

Tercihen otel odasında kafayı bulmuş bir şekilde, ama bu akşam yemeği kaçabileceğimiz bir yemek değil. Bu Keeneland'deki sahiplerin yemeği ve Angel teknik olarak derbiye girmek için yeterli puanı almış olsa da

aylar önce, bu son yarıştı. Girişini resmen kesinleştiren yarış. Dolayısıyla bu da son resmi yemekti ve Ivy Silver Pines'in bunu kaçırmaması konusunda kararlıydı.

Ben de Ivy ile bir anlaşma yaptım.

Akşam yemeğine ziller takılı olarak gidecektim ama sonrasında onu istediğim gibi becerecektim. Böylece, o ipeksi kırmızı elbiseyi kafasından geçirmeden hemen önce, son fişi onun için kışına soktum. Bütün gün onu hazırladım, her birkaç saatte bir daha büyük boylarıyla değiştirdim. Sadece küçük yuvarlak, mücevher uçlu ucun görüntüsü bile bugün değiştirdiğimiz üç seferde de onu almam için neredeyse yeterliydi.

Hazırlıklı olmadığım şey ise bunun beni nasıl etkileyeceğiydi.

Silver Pines Çiftliği'nin ilkel ve düzgün baş eğitmeni gibi odayla konuşmasını izlemekle ilgili bir şey, sadece en büyük boyutlu tıkaçın kışına gömülü olduğunu bilmek beni bütün gece kaya gibi sert tutuyor ve onun için geri dönüşü olmayan bir noktaya kadar çaresiz bırakıyor.

Onu en yakın dolaba götürüp sikimi eve götürmekten bir arsız bakış uzaktayım.

Ceketimin içine uzanıyorum ve parmağımı cebimdeki yumuşak kumanda düğmesinin üzerinde kaydırıyorum. Oturduğu yerde irkildiğini görüyorum ve gözleri anında benimkilere, sonra cebimdeki elime, sonra tekrar gözlerime kayıyor, anlıyor.

Titreşimli olduğunu bilmiyordun, değil mi bebeğim?

Sandalyemde arkama yaslanıp burbonumdan bir yudum alıyorum, ona sırtıyorum, amının her geçen saniye daha da ıslandığını bildiğim halde bakışlarını kaçırmıyorum.

Benim kızın özelliği asla pes etmemesi. O lanet olası bir şampiyon, bu yüzden gözlerini benimkilerden kaçırıyor ve sanki fiş o süslü elbisenin altında yavaş bir işkence gibi titreşmiyormuş gibi konuşmasına devam ediyor.

Önümüzdeki iki saat boyunca, uygun gördüğümde onu açıp kapatmak ve seçkin at sahipleri, eğitmenler ve sektör tedarikçilerinden oluşan karışık bir grupta sohbet etmek arasında geçiş yapmak için içimdeki her şeyi almam gerekiyor.

Tüm bunlar olurken Ivy soğukkanlılığını koruyordu. Bana sadece bir kez -tamam, belki iki kez- "Sana gerçekten çok kızgıyım ama yine de aynı anda seni becermek istiyorum" diyen o ateşli bakışla bakıyor.

"Buradan çıkmaya hazır mısın?" Konuşmaya ara verdiğimizde onun yanına fısıldıyorum. Şehir merkezine bakan bir pencere duvarının yanındaki ayakta duran bir masaya sürüklendik. "Şimdiye kadar sıırıslıklam olmuşsundur, hatta bahse girerim sikim için yanıp tutuşuyorsundur."

Ivy'nin menekşe rengi gözleri meydan okurcasına parlıyor. Evet, yemek boyunca onunla oynadığım için bana hâlâ kızgın.

"Bilmiyorum, Wade. Bu gece kendimi gerçekten sosyal hissediyorum. Sanırım burada en az bir saat daha kalabilirim," diyor göğsümü okşarken. "Yani... sabırlı ol, bebeğim."

Hay sikeyim.

Sonra da daha önce hiç görmediğim iki kadınla sohbet etmeye gidiyor ve nedense Ivy'nin bundan sonra konuşması gereken insan sayısı astronomik boyutlara ulaşıyor.

Tabii ki herkes ve kardeşleri Angel's Wings'in bugün ne kadar iyi iş çıkardığını ve derbide onu yarışırken görmeyi dört gözle beklediklerini söylemek istiyor.

Tek yapabildiğim hemen arkasında durup kravatımı gevşetmek çünkü lanet olsun, burası çok mu sıcak?

Elbisesinin yumuşak kumaşı mükemmel poposuna yapışırken onu bir aptal gibi izliyorum. Daha sonra elbiseyi yukarı kaldırıp kendimi oraya gömdüğümü ya da elimi bacağının üstündeki, arada bir ipeksi kalçasını ortaya çıkaran küçük yarıktaki gezdirdiğimi hayal ediyorum.

Bir saat yirmi sekiz dakika ve bir kadeh daha burbon içtikten sonra bara yaslanmış, hâlâ bekliyorum.

Ivy'nin gözleri odanın öbür ucundan benimkilere kayıyor, hiç tanımadığım bir başka kişiyle konuşurken uzun dalgalarını parmaklarının etrafında döndürerek beni yemliyor.

Bana yaklaştığında vücudumu ateşe veren o ukala

küstahlıkla dolu, parmağını rahatça aşağıya doğru
gezdiriyor.

Elbisesinin ortasından göğüslerinin arasına.

"Sanki bütün gece seni beklemişim gibi hissediyorum. Sonunda hazır mısın?" diye sorarken göğsümden alçak bir hırıltı yükseliyor.

Yeterince yaklaştığı anda elini tutuyorum. "Biz gidiyoruz. Şimdi."

"Şimdi kim umutsuz, Şef?" Kıkırdıyor.

Bir sonraki sözlerimi kulağına fısıldamak için eğildim, ancak bunları ona son derece ciddi olduğumu söyleyen bir tonda söylediğimden emin olun.

"Ivy, eğer seni hemen şimdi buradan çıkarmazsam, seni bu barın üzerine kaldırıp AQTA başkanının ve tüm bu lanet odanın önünde Pazar gününe kadar on şekilde becereceğim."

İnliyor. Buna bayılıyorum.

Boş burbon bardağımyı bar tezgahına bırakıyorum ve onu balo salonundan koridora çıkarıyorum, duvara yaslıyorum, bir elimle bizi odamıza götürecek asansörün yukarı düğmesine basarken diğer elimle yüzünün yan tarafını kavriyorum. Dudaklarından küçük bir inilti kaçarken ağzım onunkinin üzerine çöküyor. Burası çok sessiz. Koridorda başka kimse yok, Tanrı'ya şükür.

Yine de burada biri olsaydı beni durdurabilir miydi bilmiyorum.

Benim olanı almamdan sadece on dört kat uzaktayız.

"Şimdiye kadar sınırlarımı test etmenin akıllıca bir şey olmadığını anlamış olmalısın, Trouble."

Ivy dudaklarıma sırtıyor.

Ivy beni çılgına çevirmek için parmağını çenemde gezdirirken, "İntikam bir sürtüktür ve benim iri yarı erkeğimi bu kadar çaresiz ve muhtaç görmek beni çok azdırıyor, Wade," diye fısıldıyor.

Onu belinden kavrayıp daha da sıkı çekiyorum ve sertleşmiş sikimi içine bastırdığımda dudaklarından bir inilti çıkıyor.

"Öyle mi?" Gözleri kapanmak üzereyken ve yanaklarını yumuşak bir kızarıklık kaplarken soruyorum.

"Peki... elini elbisemden yukarı kaydır ve öğren," diye karşılık verir.

Lanet olsun.

Asansörün zili çalıyor ve onu asansöre itiyorum, kapılar kapanırken onu duvara yaslamadan önce katımızın düğmesine basıyorum. Bana söylediği şeyi yapıyorum, elimi kalçalarının tepesine doğru kaydırıyorum, ipeksi elbisesini de onunla birlikte alıyorum. Parmaklarımı onun içine sokmadan önce odamıza çıkma umudum, onu sırlıslam ve üzerinde külot yokken bulduğumda yok oldu. Asansördeki kameraların onu görmesini engellemek için önünde duruyorum.

Paltomun cebine uzanıp vibratörü açtığında, "Lanet olası küçük şımarık," diye homurdanıyorum.

"Dalga geçen kim? Bana titreşimli olduğunu söylememiştin. Benden saklıyor muydun?" Sözleriyle birlikte başı geriye doğru eğilirken inliyor.

Tanrım. Bunu beklemiyordum.

Onu öperken iniltilerini içime çekiyorum. Ona doyamıyorum. Dilim açıkta kalan boğazının sütunlarında geziniyor. Şeker kokulu tenini ısııyorum ve yuttuğunu hissediyorum ve bu beni anında çıldırmış bir erkeğe dönüştürüyor. Kalçalarını dizimle ayırıp onu asansör duvarına sabitlerken orta parmağım sırlıslam amına giriyor.

"Dört kat daha," diye inliyor nefes nefese, arkamdaki rakamları izlediğini varsayıyorum.

Kahretsin, ona o fişi taktırdım, böylece onu sürebilecektim. ve lanet şey tam tersi bir etki yarattı.

Beni deli ediyordu.

Asansör bizim katta durduğunda ellerimi yanlarından aşağı kaydırıyor, nefes nefese, sırlıslam, bekliyor. Ben de balo sonrası kendini hiç kontrol edemeyen bir ergen gibi üç parçalı takım elbisemin içinde sakso çekmek üzereyim.

Odaya girer girmez onu kucağıma alıyorum, dudaklarımı dudaklarına yapıştırıp yakıcı bir öpücükle ağzını yağmalıyorum. Ellerimle kığını sıkıyorum ve fiş içinde uğuldarken alt dudağını dişlerimin arasına alıyorum. İnemeleri daha da yükseliyor, sikim gibi sertleşmiş sikime doğru sallanıyor ve şimdiden boşalmakla tehdit ediyor.

Yatağa doğru ilerlemeye devam ediyorum, öpücüğü hiç kesmeden onu nasıl bulduğuma dair hiçbir fikrim yok, sadece yapıyorum. Onu dört ayak üzerine düşürüyorum ve kığını yukarı kaldırıyorum, elbisesini tam istediğim gibi üzerine kaydırıyorum. İç cebimde uzaktan kumandayı buluyorum ve titreşimi bir süreliğine kapatıyorum. Bunu yaptığımda açgözlü kızım inliyor, bu da beni sırtıttırıyor. İki parmağımı onun sırlıklam amına sokuyorum ve o haykırıyor. Adımı haykırıyor ve onu doldurmam için yalvarıyor.

"Çok güzelsin Ivy, parmaklarım amında ve bu küçük mücevher kışındayken kalçalarından aşağı damlıyor."

Kıyafetlerimi vücudumdan çıkarıyorum, sonra ayakkabılarının her birini ayağından itiyorum ve onu ayak bileklerinin iç kısmından yukarı doğru öperken ellerimi uyluklarının arkasına doğru kaydırıyorum. Vibratörü en düşük ayara getiriyorum, onu boşaltacak kadar değil, sadece ona işkence edecek kadar ve her lanet saniyeyi hak ediyor.

"Benimle dalga geçmenin iyi bir fikir olduğunu mu düşündün? Şimdi ben seni kızdıracağım. Gelebilirsin ama sikimi sahip olduğun her deliğe sokacağım," diyorum ona, yüzümü damlayan amına gömerken, kışındaki mor mücevherin başını yoğururken ve o da balistiğe gidiyor, amını yüzüme bastırıyor, birkaç dakika içinde dilime gelmek için yalvarıyor, ama ben ahlaksız bir orospu çocuğuyum, bu yüzden ona izin vermiyorum, henüz değil.

Onu kızdırıyorum, dilimi klitorisinin üzerinde gezdiriyorum ve o haykırırken içindeki mücevhere masaj yapıyorum. Amcığına karşı sırtıyorum ve tam bacakları titremeye başlayıp dağılmak üzereyken klitorisini nazikçe öpüp uzaklaşıyorum. Onu ters çevirdiğimde hayal kırıklığına uğramış küçük bir homurtu çıkarıyor, böylece

Yatağın kenarında, titreşim ona daha da fazla işkence ederken pratik olarak ona biniyor. Başı geriye düşüyor ve dudakları hafifçe aralanıyor.

"Çaresizken çok güzelsin Ivy," diyorum başparmağımı çenesinde gezdirirken.

Parmakları klitorisine doğru ilerlerken "Wade," diye inliyor ve ben sadece önümdeki lanet sanat eserine bakıyorum. Bir parmağını dar küçük amına sokarken sikimi okşuyorum.

Başparmağımı kullanarak kıpkırmızı rujunu yanağına sürüyorum, sonra ağzını açıp sikimi dilinin üzerine bırakıyorum.

Gördüğüm manzara karşısında inledim. Çok güzel.

"Şimdi amınla oynayabilirsin Ivy, ben ağzını sikerken sen de boşalabilirsin."

O inlerken dudaklarının arasından sokuyorum.

Tek bir akıcı hareketle beni içine alırken ateşli gözleri benimkilerde kalıyor, sikim boğazının arkasına çarpıyor. Öğürüyor ama durmuyor.

Sikeyim.

Ne zaman üstünlüğü ele geçirdiğimi düşünsem böyle bir şey yapıyor. Kirpiklerinin arasından bana bakarken, parmaklarının her tarafı parçalanıyor. İnlemeleri şaftımı titretiyor ve ben oracıkta boğazından aşağı dökülmekle tehdit ediyorum. O çok güzel bir muamma. Benim güzel muammam.

Sikimi ağzından çıkarıyor ve dilini alt tarafta döndürüyor, yukarı doğru gezdiriyor ve ucumdaki prekumu yalıyor.

"Zamandan başka bir şeyim yok. Peki ya sen Wade, gelmen gerekmeden önce ne kadar dayanabilirsin?" diye soruyor.

İnatçı küçük lanet-

"Yani, burada kıcımlı sakinle doldurman için sabırla bekliyorum, peki onu almak için daha ne kadar bekleyebilirsin bebeğim?"

Sadece sözleriyle bile omurgamı ısıtırken, dili üzerimde sihrini konuştururken başım geriye kayıyor.

"Wade, istersen hemen şimdi gelebilirsin. Güzel kırmızı elbisemin her yerine ya da tam buraya gel." Köprücük kemiğini işaret ediyor. "Her zaman yeni mücevherler için hazır olduğumu biliyorsun," diye alay ediyor.

"Tanrım, kadın," diye ısırdım.

Kahretsin, kendimi onun üzerine boşalmaktan alıkoymak için insanüstü bir güç gerekiyor. Bu küçük fıstığı kollarından tutup kaldırdım ve ağzımı onunkine dayadım.

"Dizlerinin üzerine çök. Şimdi," diye emrediyorum dudaklarına, onu elbisesinden kurtarmak için fermuarı yırtarken. Onun her yerini görmek istiyorum.

"Hiç sormayacaksın sanmıştım bebeğim," diye mırıldanıyor yatağın üzerinde çırılçıplak sürünürken, omzunun üzerinden bana bakıyor ve işte bu kadar, dayanabileceğim tek şey bu ve bu küçük velet bunu biliyor. Bu manzara her erkeği çıldırtmaya yeter.

Ivy'ye karşı duyarsızlaşmamış her erkeğin bu otel odasının zeminine dökülmesi için yeterli. Gözlerimi ona diktiğimde anladım. Gerçekten denemeden bile benden tam olarak istediğini aldı.

Titreşimi arttırmak için düğmeye basıyorum ve sikimi onun güzel küçük ağzını açacak bir güçle amına sokuyorum ama hiç ses çıkmıyor, vibratörün hafif uğultusunu sikime karşı hissedebiliyorum ve kutsal lanet, onu bir arada tutmak için sahip olduğum her şeyi alıyor.

"Kahretsin, Ivy, bu amcık benim için çok ıslak, çok sıkı. O kadar benim ki," diyorum içine girerken, ona hiç nazik davranmadan; sahip olduğu her şeyi alma, sahiplenme görevindeyim.

Anlar bu şekilde geçiyor, ona her derinlemesine ittiğimde klitorisini kızdırıyorum ve sikimin etrafında kenetlenmeye başlıyor.

Kalçalarını sıkıca kavriyorum, hareketimi durduruyorum, tekrar boşalmasını engelliyorum.

Bana karşı sallanmaya çalışıyor ama izin vermiyorum. Bir başka sevimli, hayal kırıklığına uğramış küçük homurtu beni sırttırıyor. Boştaki elimi küçük mücevheri çevirmek için kullanıyorum, hafifçe dışarı çekiyorum ve

gevşetmeden önce tekrar içeri itiyor ve bir kenara atıyor.

Daha
fazlasını
istiyorum.

Daha
fazlasına
ihtiyacım
var. Şimdi.

"Her türlü zamanın olduğunu sanıyordum, tatlım? Ne oldu ona?" Etrafına uzanıp klitorisini çimdiklerken ona soruyorum. Kendimi amından kurtarıırken çığlık atıyor.

Omzunu öpüyorum ve beni kaybettiği için inlerken kıkırdıyorum. Minik, muhtaç sesleri beni elektriklendiriyor.

"Çok yaklaştım, Wade," diye sızlanıyor.

"Ah bebeğim, biliyorum ama bu bir eğitim anı ve derslerini uzun ve acı verici sevdiğini biliyorum," diyorum ona, bedenini yatakta daha da yukarı kaldırırken ve omuzları yatağa çökerken. Tam istediğim gibi şekilleniyor, ellerimin altında o kadar esnek, o kadar yumuşak ki.

Ellerimi tenindeki sarmaşıkların üzerinde gezdirirken ona "Ne kadar iyi bir kızsın, Ivy," diyorum.

Sırılsıklam amcığı bana ihtiyacım olan neredeyse tüm kayganlaştırıcıyı sağlıyor, amından kıcının yarığına kadar cömert bir miktar yayıyorum, sonra sikimi uyarılmasının her yerine kaydırıyorum. Titriyor ve iyi bir önlem için kıcının hemen üstüne tükürüyorum. Üzerine damlarken, sadece bu görüntü bile beni bir kuyruk dönüşüne gönderiyor. Sonunda sahip olduğu son bakire deliği aldığımı ve onu tamamen benim yaptığımı bilmek.

Bir elimle klitorisini tıngırdatırken diğer elimle de sahiplenmek üzere olduğum yerle oynuyorum.

"Yalvar," dedim ona.

Başparmağımın ucunu küçük gül goncasında kaybettiğimde inliyor, ona iyi hissettirecek kadar yavaş.

"Sana ihtiyacım var. Bir saniye daha bekleyebileceğimi sanmıyorum," diye çaresizce inliyor ve vücuduma cinsel bir heyecan gönderiyor.

"Daha fazla," diyorum omurgasını ve sırtının üst kısmını

öperken. "Wade, lütfen... merhamet et," diye tekrar
yalvarıyor.
titrek bir nefes.

Göğsümden bir hırıltı kopuyor. Bu kelimeyle kaybettiğimi anlıyor, anında kazanıyor ve kontrolümü sürdürme savaşım sona eriyor.

Dudaklarında bir gülümseme görüyorum. Yine, ona istediğini veriyorum, yaptığı her şey tasarım gereği.

Kıçını daha geniş açtım ve sikimi girişine doğru kaydurdım, sadece ucunu içine soktum.

Lanet olsun.

O içimde sallanırken parmaklarımla amını sikmeye devam ediyorum, onu hiç doldurulmadığı gibi doldurmak için beni çaresiz bırakan bir ritme giriyorum, kıcı beni her geri salladığında daha derine götürüyor. Benim onunkini istediğim kadar o da benim kontrolümü istiyor; bu bir al-ver oyunu. Gücü bir ileri bir geri itiyorum ve bu bağımlısı olduğum lanet bir yükseklik. O benim bağımlısı olduğum bir kafa.

İnliyor ve sikim sesle birlikte titriyor. Daha önce hiç çok zor oldu.

"Aferin kızıma," diye övüyorum onu daha derine iterken. "Bana sikimin kıçının derinliklerine gömülme hissini ne kadar sevdiğini söyle."

"Buna bayılıyorum," diye inliyor.

Başım geriye düşüyor ve inliyorum, bu duyguyla kendimi kontrol etmeye çalışırken içimdeki karanlık bir yerden gelen çığ bir ses. Her şeyiyle.

Ivy nefes nefese, boşalmaya hazır. Onun arzusunu daha da içine girmek için kullanıyorum.

"Lütfen Wade, gelmeme izin ver. Çok istiyorum," diye sızlanıyor.

Bilmiyor muyum lan?

"Derin nefes al," diyorum ona.

Sonunda sikimin son birkaç santimini ona kaptırdığımda etrafımda titriyor. Bu konuda nazik değilim ama ikimiz de inliyoruz. Onunla ilgilenmek ve onu tüketmek arasında gidip geliyorum. İki elimi de yukarı kaydırıp kalçalarını kavriyorum.

"Bu... lanet olsun, söyleyecek sözüm yok," diye nefes alıyorum.

Benim onun için umutsuz olduğum kadar onun da benim için umutsuz olduğunu söyleyen bir şekilde sızlanıyor ve titriyor.

"Kendine bir bak, benim iyi kızım... Kığın sikimi evinde ağırlarken beni çok iyi dinliyorsun."

Hafifçe çekilip tekrar içine girdiğimde karışık bir inilti çıkarıyor ve bana tekrar yalvarıyor, aynı anda hem hiçbir şey hem de her şey için.

"Çok dolu, Wade... çok fazla," diye inliyor, iki parmağımı daracık amına sokarken ve kendimi sonuna kadar götüne gömerken.

Lanet olsun, daha önce hiç onun gibi bir şey hissetmemiştim.

"Wade?" diye soruyor.

"Evet, bebeğim?" Diye bağırdım. "Kendini tutma." "Asla..."

Homurdanıyorum.

Sözleri onu sahiplenmem için beni ateşliyor ve o da bunun farkında. Bunun uzun sürmeyeceğini bilerek içine girip çıkmaya başlıyorum, bu onun sadece benim olduğum bir parçası ve bu düşünce elimden aşağı damlarken vücudumda orman yangını gibi dalgalanan bir ısı gönderiyor. Yüksekliğini kovalarken amının parmaklarımın etrafında kenetlendiğini hissediyorum.

O benim yerime amına girerken ben de elimi saçlarına dolayarak destek alıyorum. Parmaklarının ona girip çıkarken çıkardığı sesler ve inlemeleri etrafımızdaki boşluğu dolduruyor, ben gözlerimi kapatıp ondan zevk alırken, kendimi neredeyse sonuna kadar onun dışına sürüklüyorum. Bağlandığımız yere bakıyorum ve neredeyse kendimi kaybediyorum.

"Şu anda hissettiğin bu duygu, Ivy?" Ona doğru yavaşça, neredeyse çok yavaşça geri iterken soruyorum, ama bunun tadını çıkarmak istiyorum.

"Evet..." diye devam ediyor parmakları amını okşarken.

"Bu, kığın beni çok iyi aldığını hissetmek. Sikim için mükemmel bir küçük sürtük," diye ısıriyorum, onu becerirken işkence hızıyla neredeyse kendimi

delirtiyorum.

Kontrolümü kaybettiğimde sızlanıyor ve bu sefer geri çekilmeyip tekrar içine giriyorum. Haykırıyor

kırık inlemeler.

"Fuuuck ..." İnliyorum ve kelimeyi çekiyorum.

Artık yavaş gidemiyorum. Onu saçlarından tutup yukarı çekiyorum ve dudaklarımı kaygan sırtına gömüyorum. Sanki ilk kez yapmıyormuş gibi kıcını sikiyorum, çünkü istediği şeyin bu olduğunu biliyorum.

Eğer ona yumuşak davranacak bir adam isteseydi, benimle olmazdı.

Elimi boğazına doğru kaydırıyorum ve taşaklarım sıkılaşıırken bir inilti içinde çalıştığını hissediyorum. Tam istediğim gibi sikim götünün derinliklerindeyken boşaldığı anda her yerde hissediyorum. Çıkardığı sesler boğuk, çaresiz, neredeyse hayvani ve kutsal lanet beni kenara gönderiyor. Canavar gibi bir hırıltıyla boşalıyorum. İçine boşaldığımda her parçam tekrar tekrar geriliyor ve serbest kalıyor, bu güç görüşümü bulanıklaştıran bir tür parazite neden oluyor. Sonsuza dek sürecekmış gibi görünen bir süre boyunca geliyorum, adını mırıldanıyorum ve nefesi beni o ana geri götürürken ona sikimi ne kadar güzel aldığını söylüyorum.

Yorgun bedenini banyoya taşımak için onu kucağıma alacağımı bilmeden önce çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalışırken bir süre öylece kalıyorum. Kendimi ondan çektiğimde, ona gülümsüyorum ve terli alnından öpüyorum.

"Her parçan artık benim, Ivy. Bunu seveceğini biliyordum," diyorum ona.

Çenemi öpüyor.

"Ve seni, senin beni kırdığından daha hızlı kıracağımı biliyordum." Bana tatlı tatlı gülümsüyor ve ben de kıkırdıyorum.

"Her zaman, Trouble," diye itiraf ediyorum. "Her zaman."

Sonunda... gerçekten.

BU SADECE BAŞLANGIÇ

Bizi çevrimiçi bulun ve sohbete katılın

[TWITTER / X](#)

twitter.com/penguinbooks

[FACEBOOK](#)

facebook.com/penguinbooks

[INSTAGRAM](#)

instagram.com/penguinbooks

[YOUTUBE](#)

youtube.com/penguinbooks

[PINTEREST](#)

pinterest.com/penguinbooks

[LINKEDIN](#)

linkedin.com/company/penguin-random-house-uk

[TIKTOK](#)

tiktok.com/@penguinbooks

En yeni kitaplar, öneriler, yazar röportajları ve daha fazlası için

[Penguin Bültenine Kaydolun](#)

Yazar hakkında daha fazla bilgi edinin ve bir sonraki kitabınızı Penguin.co.uk adresinde keşfedin

PENGUIN KİTAPLARI

İngiltere | ABD | Kanada | İrlanda |
Avustralya Yeni Zelanda | Hindistan |
Güney Afrika

Penguin Books, adreslerini global.penguinrandomhouse.com adresinde bulabileceğiniz Penguin Random House şirketler grubunun bir parçasıdır.

Penguin Books 2024'te yayımlanmıştır

Telif Hakkı © Paisley Hope, 2024

Yazarın ahlaki hakkı ileri sürülmüştür

Versha Jones tarafından kapak tasarımı

Kapak görselleri: Adobe Stock ve Shutterstock

Kitap Tasarımı: Cathryn Carter - Format: CC ISBN:

978-1-804-95375-4

Bu e-kitap telif hakkı materyalidir ve yayıncılar tarafından özellikle yazılı olarak izin verilmedikçe, satın alındığı hüküm ve koşullar altında izin verilmedikçe veya yürürlükteki telif hakkı yasasının kesinlikle izin vermediği şekilde kopyalanmamalı, çoğaltılmamalı, aktarılmamalı, dağıtılmamalı, kiralanmamalı, lisanslanmamalı veya kamuya açıklanmamalı veya herhangi bir şekilde kullanılmamalıdır. Bu metnin izinsiz dağıtımı veya kullanımı, yazarın ve yayıncının haklarının doğrudan ihlali anlamına gelebilir ve sorumlular yasalar karşısında sorumlu tutulabilir.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.